

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- Komission asetus (EY) N:o 276/2000, annettu 4 päivänä helmikuuta 2000, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 1
- Komission asetus (EY) N:o 277/2000, annettu 4 päivänä helmikuuta 2000, kokonaan hiotun pitkäjyväisen riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2176/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 3
- Komission asetus (EY) N:o 278/2000, annettu 4 päivänä helmikuuta 2000, kokonaan hiotun lyhytjyväisen riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2180/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 4
- Komission asetus (EY) N:o 279/2000, annettu 4 päivänä helmikuuta 2000, kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2178/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 5
- Komission asetus (EY) N:o 280/2000, annettu 4 päivänä helmikuuta 2000, kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2179/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun osana 6
- Komission asetus (EY) N:o 281/2000, annettu 4 päivänä helmikuuta 2000, asetuksessa (EY) N:o 2177/1999 tarkoitetun Réunioniin toimitettavaa pitkäjyväistä esikuorittua riisiä koskevan tarjouskilpailun osana jätettyjen tarjousten osalta 7
- Komission asetus (EY) N:o 282/2000, annettu 4 päivänä helmikuuta 2000, viininvalmistuksesta peräisin olevien alkoholien myynnistä vientiin yksittäisillä tarjouskilpailuilla ... 8
- * **Komission päätös N:o 283/2000/EHTY, tehty 4 päivänä helmikuuta 2000, väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöönotosta tiettyjen Bulgariasta, Etelä-Afrikasta, Intiasta, Jugoslavian liittotasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen, vähintään 600 millimetrin levyisten pleteroitamattomien ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomien, kelattujen, ei enempää valmistettujen kuin kuumavalssattujen levyvalmisteen tuonnissa sekä tiettyjen vientiä harjoittavien tuottajien tarjoamien sitoumusten hyväksymisestä ja menettelyn päättämisestä Iranista peräisin olevan tuonnin osalta 15**

Hinta: 19,50 EUR

(jatkuu kääntöpuolella)

FI

Säädökset, joiden otsikot on painettu laihalla kirjasintyyppillä, ovat maatalouspolitiikan alaan kuuluvia juoksevien asioiden hoitoon liittyviä säädöksiä, joiden voimassaoloaika on yleensä rajoitettu.

Kaikkien muiden säädösten otsikot on painettu lihavalla kirjasintyyppillä ja merkitty tähdellä.

* Komission päätös N:o 284/2000/EHTY, tehty 4 päivänä helmikuuta 2000, lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta tiettyjen Intiasta ja Taiwanista peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen, vähintään 600 millimetrin levyisten pleteroimattomien ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomien, kelattujen, ei enempää valmistettujen kuin kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa sekä tiettyjen vientiä harjoittavien tuottajien tarjoamien sitoumusten hyväksymisestä ja menettelyn päättämisestä Etelä-Afrikasta peräisin olevan tuonnin osalta	44
* Komission asetus (EY) N:o 285/2000, annettu 4 päivänä helmikuuta 2000, kirjanpilotilojen valinnasta maatalojen tulojen selvittämistä varten annetun asetuksen (ETY) N:o 1859/82 muuttamisesta	79
* Komission asetus (EY) N:o 286/2000, annettu 4 päivänä helmikuuta 2000, neuvoston asetuksen (ETY) N:o 822/87 38 artiklassa tarkoitetun esitislauksen käyttöön ottamisesta markkinointivuodeksi 1999/2000 annetun asetuksen (EY) N:o 2367/1999 muuttamisesta	81
Komission asetus (EY) N:o 287/2000, annettu 4 päivänä helmikuuta 2000, sokerialan varastointikustannusten korvausmäärään sovellettavan erityisen valuuttakurssin vahvistamisesta tammikuuksi 2000	82

II Säädökset, joita ei tarvitse julkaista

Komissio

2000/105/EY:

* EY—Andorra-sekakomitean päätös N:o 2/1999, tehty 22 päivänä joulukuuta 1999, Euroopan talousyhteisön ja Andorran ruhtinaskunnan kirjeenvaihtona tehtyä sopimusta täydentävän, Brysselissä 15 päivänä toukokuuta 1997 allekirjoitetun eläinlääkintää koskevan pöytäkirjan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä	84
---	----

Oikaisuja

* Oikaistaan neuvoston asetus (EY) N:o 2742/1999, annettu 17 päivänä joulukuuta 1999, yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakantojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi 2000 ja asetuksen (EY) N:o 66/98 muuttamisesta (EYVL L 341, 31.12.1999)	89
---	----

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 276/2000,
annettu 4 päivänä helmikuuta 2000,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän
soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21
päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY)
N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna
asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1
kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kiero-
roksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten
mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden
tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määritel-
tävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- 2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiin-
teät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä
esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitetut tuonnin
kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merki-
tyllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä helmikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi annettu 4 päivänä helmikuuta 2000, komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo	
0702 00 00	052	109,0	
	204	61,2	
	212	104,9	
	624	218,6	
	999	123,4	
0707 00 05	052	137,7	
	628	166,1	
	999	151,9	
0709 10 00	220	182,4	
	999	182,4	
0709 90 70	052	132,2	
	204	86,6	
	628	146,6	
	999	121,8	
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	43,3	
	204	46,3	
	212	35,9	
	600	37,7	
	624	50,2	
	999	42,7	
0805 20 10	204	61,0	
	999	61,0	
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	46,9	
	204	71,4	
	464	136,2	
	600	69,9	
	624	74,1	
	999	79,7	
	999	79,7	
0805 30 10	052	50,2	
	600	59,2	
	624	66,2	
	999	58,5	
	0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	83,4
		400	85,5
		404	88,1
		720	65,8
728		73,7	
999		79,3	
0808 20 50	064	70,0	
	388	107,5	
	400	114,6	
	528	102,2	
	720	66,3	
	999	92,1	

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2543/1999 (EYVL L 307, 2.12.1999, s. 46) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 277/2000,
annettu 4 päivänä helmikuuta 2000,
kokonaan hiotun pitkäjyväisen riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o
2176/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Komission asetuksella (EY) N:o 2176/1999 ⁽³⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu.
- 2) Komission asetuksen (EY) N:o 584/75 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 299/95 ⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädettyt perusteet; tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen suuruiset tai sitä alhaisemmat.

3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten riisimarkkinoiden tämänhetkiseen tilanteeseen seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa tarkoitettu määrä.

4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2176/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun osana tiettyihin kolmansiin maihin vietävän CN-koodiin 1006 30 67 kuuluvan pitkäjyväisen kokonaan hiotun riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 28. tammikuuta ja 3. helmikuuta 2000 jätettyjen tarjousten perusteella 254,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä helmikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EYVL L 267, 15.10.1999, s. 4.

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 278/2000,
annettu 4 päivänä helmikuuta 2000,
kokonaan hiotun lyhytjyväisen riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o
2180/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun osana

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22
päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY)
N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna
asetuksella (EY) N:o 2072/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3
kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Komission asetuksella (EY) N:o 2180/1999 ⁽³⁾ avataan
riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu.
- 2) Komission asetuksen (ETY) N:o 584/75 ⁽⁴⁾, sellaisena
kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o
299/95 ⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen
(EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä
noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta.
Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti
asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädettyt perus-
teet. Tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekij-
öiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen
suuruiset tai sitä alhaisemmat.

- 3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten
riisimarkkinoiden tämänhetkiseen tilanteeseen seuraa,
että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa
tarkoitettu määrä.
- 4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan
hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2180/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun
osana tiettyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun
lyhytjyväisen riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 28.
tammikuuta ja 3. helmikuuta 2000 jätettyjen tarjousten perus-
teella 155,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä helmikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EYVL L 267, 15.10.1999, s. 16.

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 279/2000,**annettu 4 päivänä helmikuuta 2000,****kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2178/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Komission asetuksella (EY) N:o 2178/1999 ⁽³⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu.
- 2) Komission asetuksen (ETY) N:o 584/75 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 299/95 ⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädettyt perusteet. Tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen suuruiset tai sitä alhaisemmat.

3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten riisimarkkinoiden tämänhetkiseen tilanteeseen seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa tarkoitettu määrä.

4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2178/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun osana tiettyihin kolmansiin Euroopan maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 28. tammikuuta—3. helmikuuta 2000 jätettyjen tarjousten perusteella 173,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä helmikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EYVL L 267, 15.10.1999, s. 10.

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 280/2000,**annettu 4 päivänä helmikuuta 2000,****kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientituen vahvistamisesta asetuksessa (EY) N:o 2179/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun osana**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 13 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Komission asetuksella (EY) N:o 2179/1999 ⁽³⁾ avataan riisin vientitukea koskeva tarjouskilpailu.
- 2) Komission asetuksen (ETY) N:o 584/75 ⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 299/95 ⁽⁵⁾, 5 artiklan mukaan komissio voi asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä menettelyä noudattaen päättää enimmäisvientituen vahvistamisesta. Tässä vahvistamisessa on otettava huomioon erityisesti asetuksen (EY) N:o 3072/95 13 artiklassa säädettyt perusteet. Tarjouskilpailu ratkaistaan niiden tarjouksen tekijöiden hyväksi, joiden tarjoukset ovat enimmäisvientituen suuruiset tai sitä alhaisemmat.

3) Edellä tarkoitettujen perusteiden soveltamisesta kyseisten riisimarkkinoiden tämänhetkiseen tilanteeseen seuraa, että enimmäisvientitueksi olisi vahvistettava 1 artiklassa tarkoitettu määrä.

4) Tässä asetuksessa määrätyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2179/1999 tarkoitetun tarjouskilpailun osana tiettyihin kolmansiin maihin vietävän kokonaan hiotun keskipitkäjyväisen riisin ja kokonaan hiotun pitkäjyväisen A-riisin enimmäisvientitueksi vahvistetaan 28. tammikuuta—3. helmikuuta 2000 jätettyjen tarjousten perusteella 150,00 EUR/t.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä helmikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EYVL L 267, 15.10.1999, s. 13.

⁽⁴⁾ EYVL L 61, 7.3.1975, s. 25.

⁽⁵⁾ EYVL L 35, 15.2.1995, s. 8.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 281/2000,
annettu 4 päivänä helmikuuta 2000,
asetuksessa (EY) N:o 2177/1999 tarkoitetun Réunioniin toimitettavaa pitkäjyvistä esikuorittua riisiä koskevan tarjouskilpailun osana jätettyjen tarjousten osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, ottaa huomioon riisin yhteisestä markkinajärjestelystä 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3072/95 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2072/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 10 artiklan 1 kohdan,

ottaa huomioon Réunionin riisitoimituksiin liittyvistä yksityiskohtaisista soveltamista koskevista säännöistä 6 päivänä syyskuuta 1989 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 2692/89 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1453/1999 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 9 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Komission asetuksessa (EY) N:o 2177/1999 ⁽⁵⁾ avataan tarjouskilpailu Réunioniin toimitettavan pitkäjyväisen esikuoritun riisin tuen määrittämistä varten.
- 2) Asetuksen (ETY) N:o 2692/89 9 artiklan mukaisesti komissio voi päättää jätettyjen tarjousten perusteella asetuksen (EY) N:o 3072/95 22 artiklassa säädettyä

menettelyä noudattaen olla ratkaisematta tarjouskilpailua.

- 3) Erityisesti asetuksen (ETY) N:o 2692/89 2 ja 3 artiklassa säädetty arviointiperusteet huomioon ottaen tuen enimmäismäärää ei ole aiheellista vahvistaa.
- 4) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksessa (EY) N:o 2177/1999 tarkoitettu Réunioniin toimitettavan CN-koodiin 1006 20 98 kuuluvan pitkäjyväisen esikuoritun riisin tukea koskeva tarjouskilpailu jätetään ratkaisematta 31. tammikuuta ja 3. helmikuuta 2000 jätettyjen tarjousten osalta.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä helmikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 329, 30.12.1995, s. 18.

⁽²⁾ EYVL L 265, 30.9.1998, s. 4.

⁽³⁾ EYVL L 261, 7.9.1989, s. 8.

⁽⁴⁾ EYVL L 167, 2.7.1999, s. 19.

⁽⁵⁾ EYVL L 267, 15.10.1999, s. 7.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 282/2000,
annettu 4 päivänä helmikuuta 2000,
viininvalmistuksesta peräisin olevien alkoholien myynnistä vientiin yksittäisillä tarjouskilpailuilla**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viinikaupan yhteisestä järjestämisestä 16 päivänä maaliskuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 822/87⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1677/1999⁽²⁾,

ottaa huomioon asetuksen (ETY) N:o 822/87 35, 36 ja 39 artiklassa tarkoitetuilla tislauksilla saatujen ja interventioelinten hallussaan pitämien alkoholien myyntiä koskevista yleisistä säännöistä 12 päivänä joulukuuta 1988 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3877/88⁽³⁾,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Komission asetuksessa (ETY) N:o 377/93⁽⁴⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1448/97⁽⁵⁾, vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 822/87 35, 36 ja 39 artiklassa tarkoitetuilla tislauksilla saatujen ja interventioelinten hallussaan pitämien alkoholien myyntiä koskevat yksityiskohtaiset säännöt.
- 2) Olisi toteutettava yksittäisiä tarjouskilpailuja viininvalmistuksesta peräisin olevan alkoholin viemiseksi tiettyihin Karibian ja Väli-Amerikan maihin hankintojen jatkuvuuden varmistamiseksi näissä maissa ja viininvalmistuksesta peräisin olevan alkoholin yhteisön varastojen pienentämiseksi.
- 3) Olisi säädettävä erityisestä vakuudesta alkoholien fyysisen viennin varmistamiseksi yhteisön tullialueelta ja rangaistava asteittaista vientiä varten vahvistetun päivämäärän noudattamatta jättämisestä. Tämän vakuuden on oltava riippumaton suoritusvakuudesta, jonka tarkoituksena on varmistaa erityisesti alkoholien vienti varastoista sekä tarjouskilpailussa mukana olleen alkoholin käyttö säädettyihin tarkoituksiin.
- 4) Sen jälkeen, kun maatalouden valuuttajärjestelmästä 15 päivänä joulukuuta 1998 annettu neuvoston asetus (EY) N:o 2799/98⁽⁶⁾ tuli voimaan, tarjoushinnat ja vakuudet on ilmoitettava sekä maksut suoritettava euroina.
- 5) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viinin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

1 artikla

Myydään kolmella yksittäisellä numeroidulla tarjouskilpailulla nro 282/2000 EY, 283/2000 EY ja 284/2000 EY, yhteensä 158 018,36 hehtolitraa asetuksen (ETY) N:o 822/87 35 ja 36 artiklassa tarkoitettua tislauksesta saatua ja Ranskan, Espanjan ja Portugalin interventioelinten hallussaan pitämää alkoholia.

Yksittäiset tarjouskilpailut nro 282/2000 EY ja 283/2000 EY koskevat kukin 50 000:ta hehtolitraa 100 tilavuusprosentin alkoholia, ja yksittäinen tarjouskilpailu nro 284/2000 EY 58 018,36:ta hehtolitraa 100 tilavuusprosentin alkoholia.

2 artikla

Myyntiin saatettu alkoholi

- on tarkoitettu vietäväksi Euroopan yhteisön ulkopuolelle,
- on vietävä johonkin seuraavista kolmansista maista, jossa siitä on poistettava vesi:
 - Costa Rica,
 - Guatemala,
 - Honduras, Swansaaret mukaan lukien,
 - El Salvador,
 - Nicaragua,
 - Saint Kitts ja Nevis,
 - Bahama,
 - Dominikaaninen tasavalta,
 - Antigua ja Barbuda,
 - Dominica,
 - Brittiläiset Neitsytsaaret ja Montserrat,
 - Jamaika,
 - Saint Lucia,
 - Saint Vincent, Pohjois-Grenadiinit mukaan lukien,
 - Barbados,
 - Trinidad ja Tobago,
 - Belize,
 - Grenada, Etelä-Grenadiinit mukaan lukien,
 - Aruba,
 - Alankomaiden Antillit (Curacao, Bonaire, Saint Eustatius, Saba ja Saint Martinin eteläiset osat),

⁽¹⁾ EYVL L 84, 27.3.1987, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 199, 30.7.1999, s. 8.

⁽³⁾ EYVL L 346, 15.12.1988, s. 7.

⁽⁴⁾ EYVL L 43, 20.2.1993, s. 6.

⁽⁵⁾ EYVL L 198, 25.7.1997, s. 4.

⁽⁶⁾ EYVL L 349, 24.12.1998, s. 1.

- Guyana,
- Yhdysvaltain Neitsytsaaret,
- Haiti,
- on käytettävä ainoastaan polttoainealalla.

3 artikla

Kyseessä olevien sammioiden sijainti ja viitetiedot, kunkin sammion sisältämä alkoholimäärä, alkoholin alkoholipitoisuus ja ominaisuudet sekä tietyt erityisedellytykset esitetään tämän asetuksen liitteessä I.

4 artikla

Myynti tapahtuu asetuksen (ETY) N:o 377/93 13—18, 30—34 ja 36—38 artiklan sekä asetuksen (EY) N:o 2799/98 2 artiklan mukaisesti.

Asetuksen (ETY) N:o 377/93 15 artiklasta poiketen tässä asetuksessa tarkoitettujen tarjouskilpailujen tarjousten esittämisen määräaika sijoittuu kuitenkin yksittäisen tarjouskilpailun ilmoituksen julkaisemista seuraavien kahdeksannen ja kahdenkymmenennenviidennen päivän välille.

5 artikla

1. Asetuksen (ETY) N:o 377/93 15 artiklassa tarkoitettu osallistumisvakuus on 3,622 euroa hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia, ja se on annettava kustakin tämän asetuksen 1 artiklassa tarkoitettulla tarjouskilpailulla myyntiin saatetusta kokonaismäärästä.

Tarjouksen pitäminen voimassa tarjousten jättämisen määräajan päättymisen jälkeen sekä viennin varmistavan vakuuden ja suoritusvakuuden antaminen ovat komission asetuksen (ETY) N:o 2220/85 (*) 20 artiklassa tarkoitettujen osallistumisvakuudelle asetetut ensisijaiset vaatimukset.

Annettu osallistumisvakuus vapautetaan jokaisen tämän asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tarjouskilpailun osalta välittömästi sen jälkeen, kun tarjousta ei ole hyväksytty tai kun tarjouskilpailun voittaja on antanut viennin varmistavan vakuuden tai suoritusvakuuden kokonaisuudessaan kyseisen tarjouskilpailun osalta.

2. Viennin varmistava vakuus on 5 euroa hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia, ja se on annettava kunkin sellaisen alkoholimäärän osalta, jota kuhunkin tämän asetuksen 1 artiklassa tarkoitettuun tarjouskilpailuun liittyvä siirtolomake koskee.

Tämän alkoholin viennin varmistavan vakuuden vapauttaa ainoastaan alkoholin hallussaan pitävä interventioelin kunkin sellaisen alkoholimäärän osalta, josta voidaan esittää todisteet siitä, että kyseinen määrä on viety tämän asetuksen 6 artiklassa säädettyssä määräajassa. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 2220/85 23 artiklassa säädetään ja ylivoimaista estettä lukuun ottamatta, kun 6 artiklassa mainittua määräaikaa ei ole noudatettu, 5 euroa hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia suuruinen viennin varmistava vakuus menetetään

a) 15 %:iin asti kaikissa tapauksissa;

b) 0,33 %:iin asti 15 %:n vähentämisen jälkeen jäljelle jäävästä määrästä kutakin kyseisen määräajan ylittävää päivää kohden.

3. Suoritusvakuus on 25 euroa hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia.

Tämä suoritusvakuus vapautetaan asetuksen (ETY) N:o 377/93 34 artiklan 3 kohdan b alakohdan säännösten mukaisesti.

4. Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 377/93 17 artiklassa säädetään, viennin varmistava vakuus ja suoritusvakuus annetaan samanaikaisesti kullekin kyseiselle interventioelimelle kunkin tämän asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tarjouskilpailun osalta viimeistään kyseisen alkoholimäärän siirtolomakkeen antopäivänä.

6 artikla

1. Tämän asetuksen 1 artiklassa tarkoitettulla tarjouskilpailulla kilpailutettu alkoholi on vietävä viimeistään 31 päivänä elokuuta 2000.

2. Tarjouskilpailutettu alkoholi on käytettävä kahden vuoden määräajassa sen ensimmäisestä siirtopäivästä.

7 artikla

Ollakseen hyväksyttävä tarjouksessa on oltava maininta tarjouskilpailutetun alkoholin lopullisesta käyttöpaikasta sekä tarjouksen tekijän sitoumus sen toimittamisesta kyseiseen määräraikkaan. Lisäksi, tämän asetuksen voimaantulon jälkeen, tarjoukseen on liitettävä todisteet siitä, että tarjouksen tekijä on tehnyt velvoittavan sopimuksen jonkin tämän asetuksen 2 artiklassa esitetyn kolmannen maan polttoainealan toimijan kanssa, joka sitoutuu poistamaan veden tarjouskilpailutetuista alkoholeista jossakin kyseisistä maista ja viemään ne maasta käytettäväksi ainoastaan polttoainealalla, liitteen II mukaisesti.

8 artikla

1. Ennen tarjouskilpailutetun alkoholin siirtämistä interventioelin ja tarjouskilpailun voittaja ottavat kyseisestä alkoholista ristikkäisnäytteen ja suorittavat näytteen määrityksen varmistukseen sen tilavuusprosentteina ilmaistun alkoholipitoisuuden.

Jos näytteen määrityksen lopulliset tulokset osoittavat, että siirrettävän alkoholin alkoholipitoisuuden ja tarjouskilpailuilmoituksessa mainitun alkoholin vähimmäisalkoholipitoisuuden välillä on ero, seuraavia säännöksiä sovelletaan:

- i) interventioelimen on ilmoitettava tästä samana päivänä liitteen III mukaisesti komission yksiköille sekä varastojalle ja tarjouskilpailun voittajalle;
- ii) tarjouskilpailun voittaja voi
 - joko suostua komission suostumuksella vastaamaan kyseisestä erästä, jonka ominaisuudet on määritetty,
 - tai kieltäytyä vastaamasta kyseisestä erästä.

(*) EYVL L 205, 3.8.1985, s. 5.

Tällöin tarjouskilpailun voittajan on ilmoitettava tästä samana päivänä interventioelimelle sekä komissiolle liitteen IV mukaisesti.

Jos tarjouskilpailun voittaja kieltäytyy vastaamasta kyseisestä erästä ja on suorittanut kyseiset muodollisuudet, hänet vapautetaan välittömästi kyseiseen erään liittyvistä velvoitteista.

2. Jos tarjouskilpailun voittaja hylkää tavaran 1 kohdan mukaisesti, kyseisen interventioelimen on toimitettava hänelle säädettyä laatua oleva alkoholierä kahdeksan päivän kuluessa ilman lisäkustannuksia.

3. Jos alkoholi siirretään yli viisi työpäivää sen jälkeen, kun tarjouskilpailun voittaja on hyväksynyt siirrettävän alkoholierän interventioelimen aiheuttamista syistä, jäsenvaltion on vastattava vahingonkorvauksesta.

9 artikla

Poiketen siitä, mitä asetuksen (ETY) N:o 377/93 36 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa säädetään, alkoholia hallussaan pitävä interventioelin voi komission suostumuksella korvata toisella asetuksen (ETY) N:o 377/93 36 artiklassa tarkoitettussa jäsenvaltioiden tiedoksiannossa ilmoitetuissa sammioissa ja tämän asetuksen 1 artiklassa tarkoitettujen tarjouskilpailujen kohteena olevan alkoholin tai sekoittaa sitä toisiin interventioelimelle ennen sitä koskevan siirtomääräyksen antamista toimitettuihin alkoholieriin erityisesti logistisista syistä.

10 artikla

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

LIITE I

YKSITTÄINEN TARJOUSKILPAILU N:o 282/2000 EY

I Myyntiin saatetun alkoholin varastointipaikka, määrä ja ominaisuudet

Jäsenvaltio	Sijainti	Sammioiden numero	Määrä hehtolitroina 100 tilav.-%:n alkoholia	Viittaus asetukseen (ETY) N:o 822/87	Alkoholityyppi
RANSKA	Port-la-Nouvelle Av. Adolphe Turrel BP 62 F-11210 Port-la-Nouvelle	31	22 900	35 + 36	raaka + 92 %
		30	22 800	35 + 36	raaka + 92 %
		32	4 300	35 + 36	raaka + 92 %
		Yhteensä		50 000	

Asianomaisten henkilöiden on mahdollista saada kyseiselle interventioelimelle osoitetulla hakemuksella sen edustajan ottamia näytteitä myyntiin saatetusta alkoholista maksua vastaan, jonka suuruus on 2,415 euroa litralta.

II Alkoholin määräraikka ja käyttö

Myyntiin saatettu alkoholi on tarkoitettu vietäväksi yhteisön ulkopuolelle. Se on tuotava johonkin tämän asetuksen 2 artiklassa luetelluista kolmansista maista, jossa siitä poistetaan vesi, yksinomaan polttoainealalla käytettäväksi.

Kansainvälinen valvontaliike antaa alkoholin määräraikkaa ja käyttöä koskevat todisteet, jotka on toimitettava asianomaiselle interventioelimelle.

Tarjouskilpailun voittaja vastaa tähän liittyvistä kuluista.

III Tarjousten tekeminen

1. Tarjoukset on tehtävä 50 000 hehtolitrin suuruiselta määrältä alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100.

Pienempää määrää koskevaa tarjousta ei hyväksytä.

2. Tarjoukset on:

- joko lähetettävä kirjattuna kirjeenä Euroopan yhteisöjen komissiolle, Commission des Communautés européennes, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel,
- tai jätettävä Euroopan yhteisöjen komission rakennuksen "Loi 130" vastaanottoon, bâtiment "Loi 130" de la Commission des Communautés européennes, rue de la Loi/Wetstraat 130, B-1049 Bruxelles/Brussel, 4 kohdassa tarkoitettuna päivänä kello 11 ja 12 välisenä aikana.

3. Tarjoukset laitetaan suljettuun ja sinetöityyn kirjekuoreen, jonka päälle on laitettava merkintä "Soumission — adjudication simple n° 282/2000 EY — Alcool, DG AGR/E/2 — À n'ouvrir qu'en séance du groupe" ("Osallistuminen yksittäiseen tarjouskilpailuun N:o 282/2000 EY — Alkoholi PO AGR/E/2) — Saa avata vasta ryhmäkokouksessa"), ja joka vuorostaan laitetaan komissiolle osoitettuun toiseen kirjekuoreen.

4. Tarjousten on oltava perillä komissiossa viimeistään 16.2.2000 kello 12.00 Brysselin aikaa.

5. Jokaisessa tarjouksessa on oltava tarjouksen tekijän nimi ja osoite ja niissä on ilmoitettava

- a) yksittäistä tarjouskilpailua N:o 282/2000 EY koskeva viite;
- b) tarjottu hinta euroina hehtolitralla alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100;
- c) kaikki asetuksen (ETY) N:o 377/93 31 artiklassa säädetyt sitoumukset ja ilmoitukset, tarjouskilpailutetun alkoholin lopullinen määräraikka sekä todiste toimijan kanssa tehdystä veden poistamista ja yksinomaan polttoainealalla tapahtuvaa käyttöä koskevasta sitoumuksesta.

6. Jokaiseen tarjoukseen on liitettävä seuraavien interventioelinten antama todistus osallistumisvakuuden tallettamisesta:

- SAV, zone industrielle, avenue de la Ballastière, boîte postale 231, F-33505 Libourne Cedex (p. (33-5) 57 55 20 00; teleksi 57 20 25; f. (33-5) 57 55 20 59).

Tämän vakuuden on oltava 181 100 euroa.

YKSITTÄINEN TARJOUSKILPAILU N:o 283/2000 EY

I Myyntiin saatetun alkoholin varstointipaikka, määrä ja ominaisuudet

Jäsenvaltio	Sijainti	Sammioiden numero	Määrä hehtolitroina 100 tilav.-%:n alkoholia	Viittaus asetukseen (ETY) N:o 822/87	Alkoholityyppi
ESPANJA	Tarancón	A-7	25 102	35 + 36	raaka
	Tomelloso	1	24 898	35 + 36	raaka
	Yhteensä		50 000		

Asianomaisten henkilöiden on mahdollista saada kyseiselle interventioelimelle osoitetulla hakemuksella sen edustajan ottamia näytteitä myyntiin saatetusta alkoholista maksua vastaan, jonka suuruus on 2,415 euroa litralta.

II Alkoholin määräraikka ja käyttö

Myyntiin saatettu alkoholi on tarkoitettu vietäväksi yhteisön ulkopuolelle. Se on tuotava johonkin tämän asetuksen 2 artiklassa luetelluista kolmansista maista, jossa siitä poistetaan vesi, yksinomaan polttoainealalla käytettäväksi.

Kansainvälinen valvontaliike antaa alkoholin määräraikkaa ja käyttöä koskevat todisteet, jotka on toimitettava asianomaiselle interventioelimelle.

Tarjouskilpailun voittaja vastaa tähän liittyvistä kuluista.

III Tarjousten tekeminen

1. Tarjoukset on tehtävä 50 000 hehtolitrin suuruiselta määrältä alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100.

Pienempää määrää koskevaa tarjousta ei hyväksytä.

2. Tarjoukset on:

- joko lähetettävä kirjattuna kirjeenä Euroopan yhteisöjen komissiolle, Commission des Communautés européennes, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel,
- tai jätettävä Euroopan yhteisöjen komission rakennuksen "Loi 130" vastaanottoon, bâtiment "Loi 130" de la Commission des Communautés européennes, rue de la Loi/Wetstraat 130, B-1049 Bruxelles/Brussel, 4 kohdassa tarkoitettuna päivänä kello 11 ja 12 välisenä aikana.

3. Tarjoukset laitetaan suljettuun ja sinetöityyn kirjekuoreen, jossa on merkintä "Soumission — adjudication simple n° 283/2000 EY — Alcool, DG AGRI/E/2 — À n'ouvrir qu'en séance du groupe" ("Osallistuminen yksittäiseen tarjouskilpailuun N:o 283/2000 EY — Alkoholi PO AGRI/E/2) — Saa avata vasta ryhmäkokouksessa"), ja joka puolestaan laitetaan komissiolle osoitettuun toiseen kirjekuoreen.

4. Tarjousten on oltava perillä komissiossa viimeistään 16.2.2000 kello 12.00 Brysselin aikaa.

5. Jokaisessa tarjouksessa on oltava tarjouksen tekijän nimi ja osoite ja niissä on ilmoitettava

- a) yksittäistä tarjouskilpailua N:o 283/2000 EY koskeva viite;
- b) tarjottu hinta euroina hehtolitralla alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100;
- c) kaikki asetuksen (ETY) N:o 377/93 31 artiklassa säädetyt sitoumukset ja ilmoitukset, tarjouskilpailutetun alkoholin lopullinen määräraikka sekä todiste toimijan kanssa tehdystä veden poistamista ja yksinomaan polttoainealalla tapahtuvaa käyttöä koskevasta sitoumuksesta.

6. Jokaiseen tarjoukseen on liitettävä seuraavien interventioelinten antama todistus osallistumisvakuuden tallettamisesta:

- FEAGA, Beneficencia 8, E-28004 Madrid (p. (34) 913 47 65 00; teleksi 23427 FEAGA; f. (34) 915 21 98 32).

Tämän vakuuden on oltava 181 100 euroa.

YKSITTÄINEN TARJOUSKILPAILU N:o 284/2000 EY

I Myyntiin saatetun alkoholin varstointipaikka, määrä ja ominaisuudet

Jäsenvaltio	Sijainti	Sammioiden numero	Määrä hehtolitroina 100 tilav.-%:n alkoholia	Viittaus asetukseen (ETY) N:o 822/87	Alkoholityyppi
PORTUGALI	Carregado	1	1 352,96	35	raaka
		2	1 350,95	35	raaka
		3	2 393,91	35	raaka
		4	4 793,16	35	raaka
		6	9 526,35	35	raaka
		7	9 481,27	35	raaka
		cimento 1	1 297,86	35	raaka
		cimento 2	1 095,04	35	raaka
	Bombarral	147	22 261,97	35	raaka
	Valpacos	29	4 464,89	35	raaka
	Yhteensä		58 018,36		

Asianomaisten henkilöiden on mahdollista saada kyseiselle interventioelimelle osoitetulla hakemuksella sen edustajan ottamia näytteitä myyntiin saatetusta alkoholista maksua vastaan, jonka suuruus on 2,415 euroa litralta.

II Alkoholin määräpaikka ja käyttö

Myyntiin saatettu alkoholi on tarkoitettu vietäväksi yhteisön ulkopuolelle. Se on tuotava johonkin tämän asetuksen 2 artiklassa luetelluista kolmansista maista, jossa siitä poistetaan vesi, yksinomaan polttoainealalla käytettäväksi.

Kansainvälinen valvontaliike antaa alkoholin määräpaikkaa ja käyttöä koskevat todisteet, jotka on toimitettava asianomaiselle interventioelimelle.

Tarjouskilpailun voittaja vastaa tähän liittyvistä kuluista.

III Tarjousten tekeminen

1. Tarjoukset on tehtävä 58 018,36 hehtolitrin suuruiselta määrältä alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100.

Pienempää määrää koskevaa tarjousta ei hyväksytä.

2. Tarjoukset on:

- joko lähetettävä kirjattuna kirjeenä Euroopan yhteisöjen komissiolle, Commission des Communautés européennes, rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel,
- tai jätettävä Euroopan yhteisöjen komission rakennuksen "Loi 130" vastaanottoon, bâtiment "Loi 130" de la Commission des Communautés européennes, rue de la Loi/Wetstraat 130, B-1049 Bruxelles/Brussel, 4 kohdassa tarkoitettuna päivänä kello 11 ja 12 välisenä aikana.

3. Tarjoukset laitetaan suljettuun ja sinetöityyn kirjekuoreen, jonka päälle on laitettava merkintä "Soumission — adjudication simple n° 284/2000 EY — Alcool, DG AGRI/E/2 — À n'ouvrir qu'en séance du groupe" ("Osallistuminen yksittäiseen tarjouskilpailuun N:o 284/2000 EY — Alkoholi PO AGRI/E/2) — Saa avata vasta ryhmäkokouksessa"), ja joka puolestaan laitetaan komissiolle osoitettuun toiseen kirjekuoreen.

4. Tarjousten on oltava perillä komissiossa viimeistään 16.2.2000 kello 12.00 Brysselin aikaa.

5. Jokaisessa tarjouksessa on oltava tarjouksen tekijän nimi ja osoite ja niissä on ilmoitettava

- a) yksittäistä tarjouskilpailua N:o 284/2000 EY koskeva viite;
- b) tarjottu hinta euroina hehtolitralla alkoholia, jonka tilavuusprosentti on 100;
- c) kaikki asetuksen (ETY) N:o 377/93 31 artiklassa säädetyt sitoumukset ja ilmoitukset, tarjouskilpailutetun alkoholin lopullinen määräpaikka sekä todiste toimijan kanssa tehdystä veden poistamista ja yksinomaan polttoainealalla tapahtuvaa käyttöä koskevasta sitoumuksesta.

6. Jokaiseen tarjoukseen on liitettävä seuraavien interventioelinten antama todistus osallistumisvakuuden tallettamisesta:

- IVV, R. Mouzinho de Silveira 5, P-122 Lisboa (p. (351-21) 356 33 21; teleksi 18508 IVV P; f. (351-21) 352 08 76).

Tämän vakuuden on oltava 210 142,50 euroa.

LIITE II

Sitoumukset ja asiakirjat, jotka tarjouksen tekijän on esitettävä tarjouksen tekemisen yhteydessä:

1. Todiste siitä, että tarjouksen tekijä on antanut osallistumisvakuuden kullekin interventioelimelle.
2. Maininta alkoholin lopullisesta käyttöpaikasta ja tarjouksen tekijän sitoumus noudattaa tätä määräpaikkaa.
3. Tämän asetuksen voimaantulon jälkeiseltä ajalta oleva todistus siitä, että tarjouksen tekijä on tehnyt velvoittavan sopimuksen jonkin tämän asetuksen 2 artiklassa esitetyn kolmannen maan polttoainealan toimijan kanssa. Tämä toimija sitoutuu poistamaan veden tarjouskilpailutetusta alkoholista jossakin kyseisistä maista ja viemään sen maasta käytettäväksi polttoainealalla.
4. Tarjouksessa on lisäksi mainittava tarjouksen tekijän nimi ja osoite, viittaus tarjouskilpailuilmoitukseen ja tarjottu hinta euroina hehtolitralla 100 tilavuusprosentin alkoholia.
5. Tarjouksen tekijän sitoumus noudattaa kaikkia kyseistä tarjouskilpailua koskevia säännöksiä.
6. Tarjouksen tekijän ilmoitus, jossa tämä luopuu oikeudestaan vedota hänelle mahdollisesti myönnetyn tuotteen laatua tai ominaisuuksia koskeviin virheisiin, suostuu kaikkiin alkoholin määräpaikkaa ja käyttöä koskeviin tarkastuksiin sekä suostuu ottamaan todistustaan alkoholin tässä tarjouskilpailuilmoituksessa vahvistettujen edellytysten mukaisesta käyttötarkoituksesta.

LIITE III

Ainoat käytettävissä olevat yhteysnumerot Brysseliin ovat:

PO AGR/E/2 (à l'attention de/vastaanottajat MM. Chiappone/Innamorati):

- teleksi: 22037 AGREC B,
22070 AGREC B (kreikkalaiset kirjainmerkit),
- faksi: (32-2) 295 92 52.

LIITE IV

Ilmoitus erän hylkäämisestä tai hyväksymisestä viininvalmistuksesta peräisin olevan alkoholin myymiseksi asetuksella (EY) N:o 282/2000 avatun yksittäisen tarjouskilpailun yhteydessä

- Tarjouskilpailun voittajaksi julistetun tarjouksentekijän nimi:
- Tarjouskilpailun päivämäärä:
- Päivä, jona tarjouskilpailun voittaja on hyväksynyt tai hylännyt erän:

Erän numero	Määrä hehtolitroina	Alkoholin sijaintipaikka	Hylkäämisen tai hyväksymisen perustelut

KOMISSION PÄÄTÖS N:o 283/2000/EHTY,**tehty 4 päivänä helmikuuta 2000,**

väliaikaisen polkumyynnitullin käyttöönotosta tiettyjen Bulgariasta, Etelä-Afrikasta, Intiasta, Jugoslavian liittotasavallasta ja Taiwanista peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen, vähintään 600 millimetrin levyisten pleteroitettujen ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomien, kelattujen, ei enempää valmistettujen kuin kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa sekä tiettyjen vientiä harjoittavien tuottajien tarjoamien sitoumusten hyväksymisestä ja menettelyn päättämisestä Iranista peräisin olevan tuonnin osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamisso-
pimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan hiili- ja
teräsyhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumi-
sesta 28 päivänä marraskuuta 1996 tehdyn komission
päätöksen N:o 2277/96/EHTY ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on muutet-
tuna komission päätöksellä N:o 1000/1999/EHTY ⁽²⁾, ja erityi-
sesti sen 8 ja 9 artiklan,

on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY**1. Aloittaminen**

- 1) Komissio julkaisi 7 päivänä tammikuuta 1999 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ilmoituksen tiettyjen Bulgariasta, Intiasta, Iranista, Etelä-Afrikasta, Jugoslavian liittotasavallasta (jäljempänä 'Jugoslavia') ja Taiwanista peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen, vähintään 600 millimetrin levyisten pleteroitettujen ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomien, kelattujen, ei enempää valmistettujen kuin kuumavalssattujen, pintakuviollisten levyvalmisteiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta ⁽³⁾, jäljempänä 'menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus'.
- 2) Menettelyn aloittaminen perustui valitukseen, jonka Eurofer teki sellaisten yhteisön tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa pääosan yhteisön koko tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannosta komission päätöksen N:o 2277/96/EHTY, jäljempänä 'peruspäätös', 4 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti. Valituksessa esitetty näyttö tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyynnistä ja siitä aiheutuvasta merkittävästä vahingosta katsottiin riittäviksi oikeuttamaan menettelyn aloittaminen.

2. Tutkinta

- 3) Komissio ilmoitti virallisesti menettelyn aloittamisesta niille viejämaiten vientiä harjoittaville tuottajille, jäljempänä 'vientiä harjoittavat tuottajat', tuojille ja niitä edus-

taville järjestöille, joita asian tiedettiin koskevan, viejämaiten edustajille sekä valituksen tehneille yhteisön tuottajille. Komissio lähetti kyselylomakkeet edellä mainituille osapuolille ja menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa ilmoittautuneille osapuolille. Komissio antoi peruspäätöksen 6 artiklan 5 kohdan mukaisesti osapuolille, joita asia suoraan koski, tilaisuuden esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi.

- 4) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat, valituksen tehneet yhteisön tuottajat ja tuojat esittivät huomautuksensa kirjallisesti.

Kaikki asianomaiset osapuolet, jotka määräajassa pyysivät saada tulla kuulluiksi ja jotka ilmoittivat, että menettelyn tulokset todennäköisesti vaikuttavat niihin, ja osoittivat, että niiden kuulemiseen oli erityisiä syitä, saivat mahdollisuuden tulla kuulluiksi.

- 5) Kaikille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella
 - i) lopullisten polkumyynnitullien käyttöönottoa Bulgariasta, Etelä-Afrikasta, Intiasta, Jugoslaviasta ja Taiwanista peräisin olevassa tuonnissa,
 - ii) bulgarialaisen vientiä harjoittavan tuottajan tarjoaman sitoumuksen hyväksymistä ja
 - iii) menettelyn päättämistä Iranista peräisin olevan tuonnin osalta.

Perusasetuksen 20 artiklan mukaisesti osapuolille asetettiin myös määräaika, jonka kuluessa ne voivat tehdä huomautuksia tämän ilmoituksen johdosta.

- 6) Osapuolten suulliset ja kirjalliset huomautukset tutkittiin ja lopullisia päätelmiä muutettiin tarvittaessa.
- 7) Komissio hankki ja tarkasti kaikki lopullista määrittämistä varten tarpeellisina pitämänsä tiedot.

Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitaloihin:

— Valituksen tehneet yhteisön tuottajat:

— Aceralia Corporacion Sid., Madrid, Espanja

— British Steel Plc, Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta

⁽¹⁾ EYVL L 308, 29.11.1996, s. 11.

⁽²⁾ EYVL L 122, 12.5.1999, s. 35.

⁽³⁾ EYVL C 4, 7.1.1999, s. 3.

- Cockerill Sambre SA, Bryssel, Belgia
- Hoogovens Steel BV, IJmuiden, Alankomaat
- ILVA Spa, Genoa, Italia
- Sidmar NV, Gent, Belgia
- Salzgitter AG, Salzgitter, Saksa
- Stahlwerke Bremen GmbH, Bremen, Saksa
- SOLLAC, Pariisi, Ranska
- Thyssen Krupp Stahl AG, Duisburg, Saksa
- *Vientiä harjoittavat tuottajat:*
 - a) Bulgaria
Kremikovtzi Corp, Sofia
 - b) Intia
Essar Steel Ltd, Hazira
Tata Iron & Steel Company Ltd, Kalkutta
Steel Authority of India Ltd, New Delhi
 - c) Iran
Mobarakeh Steel Company, Esfahan
 - d) Etelä-Afrikka
Isacor Ltd, Pretoria
Highveld Steel & Vanadium Corp Ltd, Witbank
 - e) Taiwan
China Steel Corp, Kaohsiung
Yieh Loong Enterprise Co., Ltd, Kaoshiung
 - f) Jugoslavia
Sartid a.d. oli ainoa komissiolle ilmoittautunut jugoslavalainen vientiä harjoittava tuottaja; sen toimitiloissa ei kuitenkaan suoritettu tutkimuksia Jugoslavian erityistilanteen vuoksi.
- *Etuyhteydetön yhteisön tuoja — käyttäjäryitys:*
Marcegaglia Spa, Gazoldo degli Ippoliti, Italia
- *Vientiä harjoittaviin tuottajiin etuyhteydessä olevat tuojat*
 - a) Iran: Ascotec GmbH, Düsseldorf, Saksa
Irasco s.r.l., Genova, Italia
Tara Steel Trading GmbH, Düsseldorf, Saksa
Unitech Steel (UK) Ltd, Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta
 - b) Etelä-Afrikka: Macsteel International UK Ltd, Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta
Macsteel International Belgium NV, Antwerpen, Belgia
Macsteel International Stahlhandel GmbH, Düsseldorf, Saksa

- 8) Polkumyyntiä koskeva tutkimus käsitti 1 päivän tammi-kuuta 1998 ja 31 päivän joulukuuta 1998 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskeva tarkastelu käsitti ajanjakson 1 päivästä tammi-kuuta 1995 polkumyyntiä koskevan tutkimusajanjakson loppuun, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

B. TARKASTELEVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE

1. Tarkasteltavana oleva tuote

- 9) Tarkasteltavana oleva tuote on tietyt raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistetut, vähintään 600 millimetrin levyiset pleterioimattomat ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomat, kelatut, ei enempää valmistetut kuin kuumavalssatut levyvalmisteet, jäljempänä 'kuumavalssatut kelat'. Tuote luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 10, 7208 37 90 ⁽¹⁾, 7208 38 10, 7208 38 90, 7208 39 10 ja 7208 39 90.

- 10) Kuumavalssattuja keloja tuotetaan yleensä terästehtailta kuumavalssaamalla puolivalmiit terästuotteet viimeisen valssauskierroksen jälkeen taikka peittauksen tai jatkuvan hehkutuksen jälkeen. Kuumavalssatut tuotteet kelataan säännöllisiksi keloiksi.

Terästehtaat, jotka valmistavat useanlaisia levymäisiä terästuotteita, käyttävät kuumavalssattuja keloja muiden terästuotteiden (leveät ja kapeat nauhat, kylmävalssatut tuotteet, putket jne.) lähtömateriaalina. Kuumavalssattujen kelojen laji ja koko vaihtelevat. Suurin osa yhteisön tuonnista kolmansista maista muodostuu niin sanotusta rakenneteräksestä (kuten eurooppalaisen standardin EN 10025 mukaiset S235 ja S275) ja pehmeästä teräksestä (kuten EN 10011:n ja Deutsche Industrie-Normin DIN 1614/1 mukaiset DD11, DD12 ja DD13). Tavallisesti kelojen paksuus on 1,5—15 millimetriä ja leveys 600—2 050 millimetriä. Kukin edellä luetelluista CN-koodeista vastaa tiettyä tuotelajia; lajit eroavat toisistaan leveyden ja paksuuden osalta edellä mainituissa rajoissa.

- 11) Tuote luokitellaan myös kahteen eri luokkaan sen viimeistelyn mukaan: mustat kuumavalssatut kelat, jäljempänä 'mustat kelat', jotka ovat perustuote, ja peitattut kuumavalssatut kelat, jäljempänä 'peitattut kelat', jotka kuumavalssauksen jälkeen pintakäsitellään peittämiseksi kutsutulla menetelmällä. Mustien ja peitattujen kelojen ero näkyy myös yhdistetyn nimikkeistön rakenteessa: kyseiseen kahteen luokkaan kuuluvat kelat luokitellaan erityisiin, erillisiin CN-koodeihin.

⁽¹⁾ Ks. oikaisu EYVL:ssä C 27, 2.2.1999, s. 30.

- 12) Vaikka asianomaisista maista tuodaan lähinnä mustia keloja, tutkimuksesta kävi ilmi, että tuonti jakautuu kaikkiin mainittuihin CN-koodeihin ja näin ollen kaikkiin edellä lueteltuihin tuotteisiin. Vaikka kukin CN-koodi koskee eriteltävissä olevaa kuumavalssatun kelan lajia, kaikkien kelojen todettiin olevan samanlaisia tai samankaltaisia fyysisiltä ja teknisiltä ominaisuuksiltaan sekä käyttötarkoituksiltaan. Kuumavalssattujen kelojen eri lajit ovat näin ollen yksi ainoa tuote, joka luokitellaan edellä johdanto-osan 9 kappaleessa mainittuihin CN-koodeihin.

2. Samankaltainen tuote

- 13) Tutkimuksesta ilmeni, että asianomaisista maista tuotavat kuumavalssatut kelat ovat erityisesti laji- ja kokovalikoimansa osalta samanlaisia yhteisössä tuotettujen tuotteiden kanssa tai verrattavissa niihin.
- 14) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että niiden tuottama ja viemä tarkasteltavana oleva tuote ei ole sellaisenaan vaihdettavissa yhteisössä tuotetun tuotteen kanssa eikä verrattavissa siihen. Ne väittivät, että yhteisön tuottajien tuotantomenetelmä oli edistyneempi ja että siinä käytettiin eri teknologiaa, minkä tuloksena oli korkealaatuisempi tuote. Ne mainitsivat, että käyttäjät joutuivat toisinaan valssaamaan tuontituotteet uudelleen, ennen kuin ne pystyivät käsittelemään niitä edelleen. Siksi ne väittivät, että niiden tuote ei ole samankaltainen kuin valituksen tehneiden yhteisön tuottajien tuottama tuote.
- 15) Jos tuotantomenetelmien erot johtavat pintavirheisiin tai kemiallisiin virheisiin, tuloksena voi olla alhaisempi markkina-arvo. Tutkimuksesta ilmeni kuitenkin, että yhteisössä tuotetulla tuotteella ja tuontituotteella on edelleen yleisesti ottaen samat fyysiset perusominaisuudet ja käyttötarkoitukset, vaikka tuotteet eivät olekaan täysin samanlaiset laadun sekä tavarantoimittajien ja kunkin tavarantoimittajan lähettämien erien osalta. Tämän perusteella ei kuitenkaan voida päätellä, että asianomaisista maista tuodut kuumavalssatut kelat eivät olisi samankaltainen tuote yhteisön tuotannonalan yhteisössä tuottaman ja myymän tuotteen kanssa.
- 16) Tutkimuksesta ilmeni myös, että asianomaisista maista tuotu tarkasteltavana oleva tuote on laji- ja kokovalikoimaltaan täysin samanlainen asianomaisten maiden kotimarkkinoilla myydyn tuotteen kanssa tai verrattavissa siihen.
- 17) Tämän perusteella pääteltiin, että asianomaisissa maissa tuotetut ja niiden kotimarkkinoilla myydyt kuumavalssatut kelat, kyseisistä maista yhteisöön viedyt kuumavalssatut kelat sekä valituksen tehneiden yhteisön tuottajien tuottamat ja yhteisön markkinoilla myymät kuumavalssatut kelat ovat samankaltaisia tuotteita peruspäätöksen 1 artiklan 4 kohdassa tarkoitettulla tavalla.

C. POLKUMYYNTI

1. Normaaliarvo

- 18) Normaaliarvoa määritettäessä tutkittiin ensin kunkin yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan osalta, oliko se myynyt edustavia määriä kyseistä tuotetta kotimarkkinoilla peruspäätöksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettulla tavalla eli oliko kyseinen myynti vähintään 5 prosenttia sen yhteisöön viemästä tuotemäärästä.

Tämän jälkeen tutkittiin jokaisen vientiä harjoittavan tuottajan osalta, oliko kunkin tuotelajin kokonaisynti kotimarkkinoilla vähintään 5 prosenttia saman lajin viennistä yhteisöön.

Niiden tuotelajien osalta, jotka täyttivät tämän 5 prosentin edustavuutta koskevan ehdon, arvioitiin, oliko tuotetta myyty riittävässä määrin tavanomaisessa kaupankäynnissä peruspäätöksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Jos tuotelajia kohti määritetty painotettu keskimääräinen myyntihinta oli yhtä suuri tai suurempi kuin painotetut keskimääräiset yksikkökustannukset ja jos yksikkökustannuksia vastaavilla tai ne ylittävillä hinnoilla tapahtunut kotimarkkinamynti oli vähintään 80 prosenttia myynnistä, normaaliarvo määritettiin kaikessa kotimarkkinamyynnissä tosiasiallisesti maksettujen hintojen painotetun keskiarvon perusteella. Muutoin normaaliarvo määritettiin ainoastaan kannattavassa kotimarkkinamyynnissä tosiasiallisesti maksettujen hintojen painotetun keskiarvon perusteella, paitsi jos tuotelajia kohti määritetty kannattavien liiketoimien määrä oli vähemmän kuin 10 prosenttia kokonaisyntistä.

- 19) Jos tuotelajia kohti määritetty kotimarkkinamyynnin määrä oli vähemmän kuin 5 prosenttia yhteisöön suuntautuneen viennin määrästä tai jos kotimarkkinamyynnistä vähemmän kuin 10 prosenttia oli kannattavaa, kyseisten tuotelajien myyntiä kotimarkkinoilla pidettiin riittämättömänä peruspäätöksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti ja se jätettiin tästä syystä huomiotta. Tällöin normaaliarvo määritettiin muiden asianomaisen maan vientiä harjoittavien tuottajien veloittamien hintojen painotetun keskiarvon perusteella, jos ne myivät vastaavaa tuotelajia kotimarkkinoillaan edustavassa määrin tavanomaisessa kaupankäynnissä peruspäätöksen 2 artiklan 1 kohdan mukaisesti.
- 20) Jos asianomaisen maan muut vientiä harjoittavat tuottajat eivät myyneet vastaavaa tuotelajia riittävästi tai edustavassa määrin kotimarkkinoilla, normaaliarvo muodostettiin peruspäätöksen 2 artiklan 3 ja 6 kohdan mukaisesti asianomaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle kyseisen viedyn tuotelajin valmistamisesta aiheutuneiden kustannusten perusteella siten, että näihin kustannuksiin lisättiin kohtuullinen määrä myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä voittoa. Yleisesti ottaen myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset määritettiin jokaisen

vientiä harjoittavan tuottajan osalta tämän edustavan kotimarkkinamyynnin perusteella ja voittomarginaali tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuvan edustavan kotimarkkinamyynnin perusteella. Yhdessä asianomaisessa maassa oli kuitenkin ainoastaan yksi yhteistyössä toiminut vientiä harjoittava tuottaja, jolla ei ollut edustavaa myyntiä kotimarkkinoilla. Tämän vuoksi käytettiin muiden yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voiton painotettua keskiarvoa, jos näillä tuottajilla oli edustavaa myyntiä ja tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuvaa myyntiä.

2. Vientihinta

- 21) Jos tuotetta vietiin suoraan yhteisön riippumattomille tuojille, vientihinnat määritettiin peruspäätöksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti näiden tuojien tosiasiallisesti maksamien tai niiden maksettavaksi tulevien hintojen perusteella.
- 22) Jos tuotetta vietiin vientiä harjoittavaan tuottajaan etuyhteydessä oleville yhteisön tuojille, vientihinnat muodostettiin peruspäätöksen 2 artiklan 9 kohdan mukaisesti niiden hintojen perusteella, joilla maahantuodut tuotteet jälleenmyytiin ensimmäisen kerran riippumattomille ostajille yhteisössä. Tässä yhteydessä tehtiin oikaisuja tuonnin ja jälleenmyynnin välisten kaikenlaisten kustannusten, myös kohtuullisten myynti-, hallinto- ja yleiskustannusten sekä voiton määrän, huomioon ottamiseksi.

3. Vertailu

- 23) Tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin asianmukaisesti huomioon oikaisujen muodossa hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttavat väitetyt ja osoitetut eroavuudet peruspäätöksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Tämän perusteella tehtiin oikaisut tuontimaksujen, välillisten verojen, alennusten, hyvitysten, kuljetus-, vakuutus-, käsittely-, lastaus- ja liitännäiskustannusten, pakkaus- ja luottokustannusten, myynnin jälkeisten kustannusten ja palkkioiden huomioon ottamiseksi.
- 24) Kaksi intialaista yritystä pyysi oikaisun tekemistä tuontimaksujen huomioon ottamiseksi. Pyydetty oikaisu tehtiin peruspäätöksen 2 artiklan 10 kohdan b alakohdan nojalla osittain siltä osin kuin todistettiin, että raaka-aineet, joista tuontitululle maksettiin, sisältyivät fyysisesti kyseiseen kotimarkkinoilla myytyyn tuotteeseen ja että tuontitululle ei kannettu tai ne oli palautettu yhteisöön viedyn tuotteen osalta.
- 25) Eräs intialainen yritys pyysi oikaisua määrien välisen eron huomioon ottamiseksi sillä perusteella, että se myi tuotetta kotimarkkinoilla pienemmissä laskutuserissä kuin yhteisön markkinoilla. Väitettiin, että myynti yhteisöön tapahtui alhaisemmalla hinnalla, koska myydyt määrät olivat suurempia. Peruspäätöksen 2

artiklan 10 kohdan c alakohdassa vaadittua yhteyttä alennuksiin tai hyvityksiin ei voitu osoittaa todeksi, joten pyyntö hylättiin.

- 26) Kaksi eteläafrikkalaista vientiä harjoittavaa tuottajaa väitti, että tarkasteltavana olevan tuotteen myyntiin kotimarkkinoilla sovellettiin erilaisia hyvitysjärjestelmiä ja että normaaliarvoa olisi pienennettävä tämän mukaisesti. Oikaisuja voitiin tehdä ainoastaan, jos yhteys tutkimuksen kohteena olevaan myyntiin todistettiin.
- 27) Jugoslavalainen vientiä harjoittava tuottaja väitti, että sen viennin arvo olisi laskettava käyttäen sen markkinakurssiksi väittämää valuuttakurssia. Koska kirjanpidossa käytettiin kuitenkin virallista valuuttakurssia, ja koska yritys ei pystynyt esittämään riittävää näyttöä siitä, että markkinahintainen valuuttakurssi olisi oikea valuuttakurssi, vientihintaa määritettäessä päätettiin käyttää virallista valuuttakurssia.

4. Polkumyymtimarginaalit

a) Yleismenetelmä

- 28) Polkumyymtimarginaalit määritettiin peruspäätöksen 2 artiklan 10 ja 11 kohdan mukaisesti vertaamalla kunkin tuotelajin painotettua keskimääräistä normaaliarvoa saman tuotelajin vientihintojen painotettuun keskiarvoon vapaasti tehtaalla -tasolla ja samassa kaupan portaassa.
- 29) Niiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta, jotka eivät vastanneet komission kyselyyn eivätkä ilmoittautuneet muulla tavoin tai toimittaneet tarvittavia tietoja tutkimuksen aikana, polkumyymtimarginaali määritettiin käytettävissä olevien tietojen perusteella peruspäätöksen 18 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

Yhteistyön laajuus määritettiin tässä menettelyssä viejämittain tekemällä vertailu Eurostatin tilastojen ja yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien toimitamien, yhteisöön suuntautuvan viennin määrää koskevien tietojen välillä. Tämän tuloksena todettiin, että yhteistyö oli laajaa kaikkien tutkimuksen kohteena olevien maiden osalta Taiwania lukuun ottamatta. Komissio katsoi tämän vuoksi, että yhteistyöhön osallistumattomien yritysten polkumyymtimarginaali voitiin vahvistaa korkeimman kyseisen maan yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle määritetyn yksilöllisen polkumyymtimarginaalin suuruiseksi, koska ei ollut mitään syytä uskoa, että yhteistyöhön osallistumattoman vientiä harjoittavan tuottajan polkumyynti olisi ollut vähäisempää kuin korkein todettu taso. Taiwanin osalta yhteistyön taso oli matala, huomattavasti alle 50 prosenttia, joten jännöspolkumyymtimarginaali vahvistettiin korkeimman Taiwanin osalta todetun neljännesvuosikohtaisen polkumyymtimarginaalin suuruiseksi.

Tätä menettelytapaa pidettiin välttämättömänä myös, koska haluttiin välttää yhteistyöstä kieltäytymisen palkitseminen ja estää toimenpiteiden kiertäminen.

tettu tuotanto jätettävä tämän arvioinnin ulkopuolelle vai olisiko vahinkoa ja kulutusta arvioitaessa otettava huomioon yhteisön tuotannonalan koko tuotanto.

- b) *Maakohtaiset polkumyymintarginaalit*
- 30) Polkumyymintarginaalit ilmaistuina prosentteina CIF-hinnasta yhteisön rajalla ovat:
- 31) Bulgaria
Kremikovtzi Corp	27,1 %
Jäännösmarginaali	27,1 %
- 32) Intia
Essar Steel Ltd	55,8 %
Steel Authority of India Ltd	56,3 %
Tata Iron & Steel Company Ltd	29,4 %
Jäännösmarginaali	56,3 %
- 33) Etelä-Afrikka
Iscor Ltd	47,8 %
Highveld Steel & Vanadium Corp Ltd	37,8 %
Jäännösmarginaali	47,8 %
- 34) Taiwan
China Steel Corp	8,8 %
Yieh Loong Enterprise Co Ltd	2,1 %
Jäännösmarginaali	30,3 %
- 35) Jugoslavia
Sartid a.d.	56,1 %
Jäännösmarginaali	56,1 %
- 36) Iran
- Kuten jäljempänä johdanto-osan 69 kappaleessa todetaan, tuonti Iranista oli alle peruspäätöksen 5 artiklan 7 kohdassa tarkoitetun vähimmäistason. Näin ollen ei pidetty tarpeellisenä tehdä kyseistä maata koskevaa polkumyynnin määrittystä.

- 38) Yhteisössä on 16 kuumavalssattujen kelojen tuottajan. Noin 70 prosenttia näiden tuottajien valmistamista kuumavalssatuista keloista käytetään kytkösmarkkinoilla eli samat tuottajat jalostavat ne integroidussa prosessissa, jäljempänä 'kytkösmarkkinat'. Nämä kuumavalssatut kelat siirretään yrityksen sisällä jatkojalostettaviksi ilman, että niistä laskutetaan, koska siirto tapahtuu saman oikeussubjektin sisällä. Loput tuotannosta, jäljempänä 'vapaat markkinat', myydään sekä etuyhteydessä oleville että etuyhteydettömille osapuolille.
- 39) Tältä osin valituksen tekijä väitti, että kyseessä ovat kahdet eri markkinat. Valituksen tekijä väitti, että kytkösmarkkinoille tarkoitettujen kuumavalssattujen kelojen kanssa. Näin ollen tutkittavat tuontituotteet eivät voineet vaikuttaa näihin markkinoihin. Valituksen tekijä väitti myös, että loput tuotannosta myytiin vapailla markkinoilla, joilla nämä tuotteet kilpailevat polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kanssa. Tärkeimmät ostajat vapailla markkinoilla ovat riippumattomat kylmävalssattuja tuotteita valmistavat tehtaat kuten putkien tuottajat, teräspalvelukeskukset, teräskauppiaat ja tukkukauppiat. Valitus koskee ainoastaan vapailla markkinoilla myytäviä kuumavalssattuja keloja.
- 40) Kuumavalssattujen kelojen vientiä harjoittavat tuottajat ja niitä yhteisön markkinoille tuovat tuojat väittivät, että tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen määritelmä kattoi kaikki kuumavalssatut kelat. Ne väittivät erityisesti, ettei kytkösmarkkinoiden ja vapaiden markkinoiden välillä ole selvää jakoa ja että valituksen tekijän vapaiden markkinoiden määritelmä oli mielivaltaisen. Tämän vuoksi ne pyysivät, että yhteisön markkinoiden arviointiin sisällytettäisiin sekä kytkösmarkkinat että vapaat markkinat.
- 41) Väitettä perusteltiin viittaamalla Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen Gimelec-tuomioon⁽¹⁾. Kyseiset osapuolet totesivat, että tuomioistuin tukeutui edellä mainitussa tuomiossa seuraaviin seikkoihin kaksien erillisten markkinoiden olemassaolon poissulkemiseksi:
- tarkasteltavana olevaa tuotetta myytiin samoilla markkinoilla ja sillä oli sama käyttötarkoitus,
 - yhteisön tuottajat myivät tarkasteltavana olevaa tuotetta sekä etuyhteydessä oleville että etuyhteydettömille asiakkaille suunnilleen samaan hintaan,
 - jatkojalostusmarkkinoilla toimivat yritykset ostivat tarkasteltavana olevaa tuotetta sekä etuyhteydessä olevilta yhteisön tavarantoimittajilta että tuojilta tai muilta etuyhteydettömiltä tuottajilta.

D. YHTEISÖN TUOTANNONALA

1. Yhteisön markkinoiden määrittäminen

- 37) Sen määrittämiseksi, oliko yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinkoa, ja tässä yhteydessä myös kulutuksen ja yhteisön tuotannonalan tilanteeseen liittyvien eri talouden tunnuslukujen määrittämiseksi oli tarkasteltava, olisiko tuotannonalan kytkösmarkkinoille tarkoi-

⁽¹⁾ Asia C-315/90, 27.11.1991.

- 42) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että edellä mainitun tuomion mukaan oikeudelliset edellytykset markkinoiden erottamiseksi toisistaan eivät tässä tapauksessa täyttyneet. Niiden mukaan yhteisön tuottajat saattoivat valita markkinaolosuhteiden mukaan, myivätkö ne tuotetta vapailla markkinoilla vai kytkösmarkkinoilla, koska molemmille markkinoille tarkoitettujen kuumavalssattujen kelojen tuotanto yhteisössä on samankaltaista. Väitettiin myös, että näiden kahden markkinoiden osa-alueen väliset liikkeet estivät oikeudellisesti yhteisön tuotannon osan jättämisen vahinkoa koskevan tutkimuksen ulkopuolelle ja erityisesti yhteisön kulutusta koskevan tutkimuksen ulkopuolelle.
- 43) Komissio teki asiasta seuraavat päätelmät:
- Koska terästeollisuus ja erityisesti tarkasteltavana olevan tuotteen tuotanto ovat hyvin pitkälle integroitua, tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajat yhteisössä siirsivät kytkösmarkkinoille tarkoitettua kuumavalssattua kelausta eteenpäin integroidussa prosessissa, mutta eivät laskuttaneet niistä. Kauppalaskuja ei laadittu, koska osapuolet kuuluvat samaan oikeussubjektiin. Näin ollen kytkösmarkkinoilla ei ole vapaiden markkinoiden hintoihin verrattavissa olevia siirtohintoja.
 - Yhteisön tuotannonala ei tuottanut varastoitavaksi kuumavalssattuja keloja, joita olisi myöhemmin voitu toimittaa joko käytettäväksi kytkösmarkkinoilla tai myytäväksi vapailla markkinoilla. Tämä johtuu siitä, että kaikilla kuumavalssattujen kelojen käyttäjillä, myös yhteisön tuotannonalan integroiduilla prosesseilla, on teknisiä rajoituksia jatkojalostustuotteidensa tuotannossa. Tämän vuoksi kuumavalssattujen kelojen mahdolliset liikkeet markkinoiden kahden osa-alueen välillä olivat merkityksettömiä.
 - Tutkimuksesta ilmeni, että integroituneet yhteisön tuottajat eivät ostaneet kytkösmarkkinoille tarkoitettua tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisössä toimivilta tai muilta riippumattomilta osapuolilta. Kytkösmarkkinoille tarkoitettua kuumavalssattua kelausta ei tästä syystä kilpaile muiden yhteisössä saatavilla olevien kuumavalssattujen kelojen kanssa. Näin ollen kytkösmarkkinat voidaan erottaa selvästi vapaista markkinoista.
- 44) Tämän perusteella komissio katsoo, että vapaiden markkinoiden ja kytkösmarkkinoiden erottaminen toisistaan on täysin yhdenmukainen peruspäätöksen vaatimusten ja yhteisön toimielinten aiemman käytännön kanssa.
- 45) Vahingon arviointiin liittyvien talouden tunnuslukujen kuten myynnin kehityksen, kannattavuuden jne. määrittämisen yhteydessä komissio tarkasteli, olisiko yhteisön tuottajien myynti etuyhteydessä oleville osapuolille, jotka ovat erillisiä oikeussubjekteja, yleensä laskettava kuuluvaksi vapaisiin markkinoihin. Kyseisen myynnin hintojen todettiin olevan suunnilleen samat kuin riippumattomilta osapuolilta veloitetut hinnat. Tämän lisäksi tutkimus vahvisti tiettyjen vientiä harjoittavien tuottajien väitteet siitä, että nämä etuyhteydessä olevat osapuolet voivat vapaasti ostaa kyseistä tuotetta yhteisössä tai sen ulkopuolella toimivalta etuyhteydessä olevilta tai etuyhteydettyiltä tavarantoimittajilta. Näin ollen pääteltiin, että yhteisön tuottajien myynti etuyhteydessä oleville osapuolille, jotka ovat erillisiä oikeussubjekteja, kilpailee muun muassa asianomaisiin maihin sijoittautuneiden riippumattomien tavarantoimittajien myynnin kanssa, joten kyseinen myynti olisi otettava huomioon vapailla markkinoilla tapahtuvan myynnin määrittämisessä.
- 46) Eräs yhteisön tuottaja väitti kuitenkin, että sen myyntiä etuyhteydessä oleville osapuolille olisi pidettävä kytkösmarkkinoiden piiriin kuuluvana. Se väitti, että siihen etuyhteydessä olevilta osapuolilta ei veloitettu markkinahintaa vaan hinta, joka erosi huomattavasti riippumattomilta asiakkailta veloitetusta hinnasta. Tuottaja lisäsi, että emoyhtiö ei sallinut siihen etuyhteydessä olevien osapuolten ostaa kuumavalssattuja keloja vapailla markkinoilla toimivalta riippumattomilta osapuolilta. Tämän seurauksena etuyhteydessä oleville osapuolille myydyt kuumavalssattut kelat eivät kilpaileet suoraan muiden kuumavalssattujen kelojen kanssa. Tämän vuoksi ne olisi jätettävä vapaiden markkinoiden määrittämisen ulkopuolelle.
- 47) Tutkimuksessa vahvistettiin, että kyseisen yritysryhmittymän toimintaperiaatteiden mukaan etuyhteydessä olevat osapuolet eivät saa ostaa kuumavalssattuja keloja vapailta markkinoilta. Lisäksi myyntihintojen analyysistä ilmeni, että etuyhteydessä olevilta osapuolilta veloitetut hinnat erosivat usein huomattavasti riippumattomilta osapuolilta veloitetuista markkinahinnoista. Lisäksi kaikki myynti suuntautui etuyhteydessä oleville käyttäjille, jotka käyttivät tuotteet itse myymättä niitä sellaisenaan eteenpäin. Tämän perusteella komissio päätteli, että kyseisten kuumavalssattujen kelojen myynnin ei voida katsoa tapahtuneen vapailla markkinoilla ja että se olisi tämän vuoksi jätettävä vapaiden markkinoiden määrittämisen ulkopuolelle.
- 48) Näin ollen päätellään, että kuumavalssattut kelat, joita yhteisön tuottajat käyttivät lähtömateriaalina integroidussa prosessissa tapahtuvassa jatkojalostuksessa yhden ainoan oikeussubjektin puitteissa, kuuluvat kytkösmarkkinoiden piiriin. Sama koskee edellä mainitun yhteisön tuottajan myyntiä, koska tämä osoitti, että sen myynti etuyhteydessä olevalle asiakkaalle kuului tosiaan kytkösmarkkinoiden piiriin. Kaiken muun yhteisön tuottajien myynnin katsottiin tapahtuneen vapailla markkinoilla. Näin ollen yhteisön tuotannonalan tilaa tarkasteltiin vapaiden markkinoiden osalta erilaisten talouden tunnuslukujen kuten tuotannon, myynnin, markkinaosuuden ja kannattavuuden kehityksen perusteella.

49) Olisi huomattava, että edellä esitetyt päätelmät kyseessä olevien markkinoiden jakamisesta ja määräytyksestä ovat yhdenmukaisia niiden tietojen kanssa, joita Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen mukaisesti kerätään erityisesti teräsmarkkinoiden valvontaa varten. Näissä tiedoissa kuumavalssattujen kelojen käyttötarkoitukset erotetaan toisistaan periaatteessa samalla tavalla.

2. Yhteisön tuotannonalan määritelmä

a) Yhteisön kokonaistuotanto

50) Useat vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että tietyt yhteisön tuottajat olisi jätettävä yhteisön tuotannon määritelmän ulkopuolelle, koska ne olivat tuoneet kuumavalssattuja keloja asianomaisista maista.

51) Komissio totesi, ettei yksikään tutkimuksen kohteena olleista tuottajista ollut tuonut kuumavalssattuja keloja asianomaisista maista tarkastelujaksona. Tietyt näihin yhteisön tuottajiin etuyhteydessä olevat teräspalvelukeskukset ja putkien tuottajat olivat kuitenkin tuoneet näitä tuotteita tarkastelujaksona.

52) Johdanto-osan 37—49 kappaleessa selostettujen yhteisön markkinoiden määrittelyä koskevien päätelmien mukaisesti tutkimuksessa todettiin kuitenkin, että nämä etuyhteydessä olevat osapuolet ovat toimineet itsenäisesti suhteessa niihin etuyhteydessä oleviin tuottajiin vapailla markkinoilla toimiessaan. Näin ollen nämä hankinnat eivät voineet vaikuttaa mainittujen yritysten asemaan tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajina yhteisössä.

53) Tämän vuoksi katsottiin, että ei ollut perusteita minkään tuottajan jättämiselle yhteisön kuumavalssattujen kelojen tuotannon määritelmän ulkopuolelle. Peruspäätöksen 4 artiklan 1 kohdan mukaisesti kaikki yhteisön markkinoilla toimivat kuusitoista tuottajaa edustavat yhteisön koko tuotantoa.

b) Yhteisön tuotannonala

54) Yhteisössä on kuusitoista kuumavalssattujen kelojen tuottajaa: valitus jätettiin yhdentoista tuottajan puolesta, ja loput viisi tuottajaa tukivat valitusta.

55) Kymmenen valituksen tehnyttä yhteisön tuottajaa vastasi komission kyselyyn. Yksi pieni tuottaja päätti, ettei se toimita komissiolle vastausta.

56) Kaksi kymmenestä komission kyselyyn vastanneesta yhteisön tuottajasta ei toimitannut kaikkia tutkimuksessa pyydettyjä tietoja sellaisessa muodossa, jossa ne olisi voitu yhdistää muiden yhteisön tuottajien tietoihin.

57) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että ainakin yhtä edellä kuvattuun yhteisön tuotannonalan määritelmään sisällytettyä yhteisön tuottajan suositettiin asianomaisiin osapuoliin polkumyynnitutkimuksissa kohdistettavien vaatimusten suhteen. Ne väittivät erityisesti,

että kyseinen yhteisön tuottaja ei palauttanut komissiolle kyselylomaketta väliaikaisten tullien käyttöönoton osalta asetetuissa määräajoissa. Ne katsoivat, että kyseessä on peruspäätöksen 6 artiklan 2 kohtaa rikkova syrjivä kohtelu.

58) Olisi huomattava, että kaikki yhteisön tuotannonalan määritelmään sisällytetyt yhteisön tuottajat vastasivat komission kyselyyn perusasetuksessa asetetuissa määräajoissa ja näin ollen myös väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa koskevassa määräajassa. Komissio katsoo, että kaikkia samankaltaisessa tilanteessa olevia tämän menettelyn osapuolia kohdeltiin tasapuolisesti. Näin ollen väitteet peruspäätöksen 6 artiklan 2 kohdan rikkomisesta ja komission harjoittamasta syrjinnästä ovat perusteettomia.

59) Näin ollen ne kahdeksan yhteisön tuottajaa, jotka toimivat tutkimuksessa täysipainoisesti yhteistyössä, muodostavat yhteisön tuotannonalan tässä menettelyssä ja niiden osuus tarkasteltavana olevan tuotteen koko tuotannosta yhteisössä oli tutkimusajanjaksona noin 65 prosenttia.

60) Näitä tuottajia pidetään siis yhteisön tuotannonalana ja niihin viitataan jäljempänä yhteisön tuotannonalana, koska niiden tuotanto muodostaa peruspäätöksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua merkityksessä pääosan kyseisten tuotteiden koko yhteisön tuotannosta.

E. VAHINKO

1. Todettavissa oleva kulutus

61) Kuumavalssattujen kelojen todettavissa oleva kulutus yhteisössä määritettiin yhteisön 16 tuottajan vapailla markkinoilla tapahtuneen kokonaisyntymisen sekä Eurostat-tilastoista ja vientiä harjoittavien tuottajien kyselyyn antamista vastauksista ilmenevän, tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisöön suuntautuvan kokonaisyntymisen perusteella.

62) Yhteisön todettavissa oleva kulutus kasvoi vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 9 prosenttia eli 18,4 miljoonasta tonnista 20,1 miljoonaan tonniin. Vuonna 1995 vapaiden markkinoiden myyntihinnat olivat poikkeuksellisen korkeat ja erityisesti yhteisössä tuotettujen kuumavalssattujen kelojen kysyntä oli runsasta. Seuraavana vuonna markkinat kuitenkin pienevät 11 prosenttia.

63) Todettavissa oleva kulutus nousi tasaisesti vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Kulutus kasvoi eniten vuosina 1996—1997, jolloin markkinoiden koko kasvoi 22 prosenttia. Vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana se kasvoi ainoastaan 0,4 prosenttia.

2. Asianomaisista maista tuleva tuonti

- a) *Vähäpätöinen tuonti*
- 64) Peruspäätöksen 3 artiklan 4 kohdan ja 5 artiklan 7 kohdan säännösten mukaisesti arvio siitä, oliko tuonti vähäpätöistä vai ei, tehtiin ottaen huomioon tarkasteltavana olevan tuotteen todettavissa oleva kulutus yhteisön markkinoilla.
- 65) Eurostatin tilastojen mukaan kolmesta viejämäasta eli Etelä-Afrikasta, Intiasta ja Iranista peräisin oleva tuonti ylitti hieman peruspäätöksen 5 artiklan 7 kohdassa säädetyn 1 prosentin vähimmäismäärän.
- 66) Iran väitti, että Eurostatin tilastojen käyttäminen sen markkinaosuuden arvioinnissa ei ollut asianmukaista, koska maan ainoan vientiä harjoittavan tuottajan toimittiloissa tehdyssä tarkastuksessa todettiin yhteisöön suuntautuvan viennin määrän olevan huomattavasti pienempi. Tämän vuoksi väitettiin, että komission olisi arvioitava iranilaisten tuotteiden markkinaosuutta paikalla tehdyn tutkimuksen perusteella niin kuin aiemmissakin tutkimuksissa oli tehty.
- 67) Etelä-Afrikka ja Intia kiistivät todettavissa olevan kulutuksen määrityksen ja väittivät vientinsä yhteisöön olevan vähäpätöistä, minkä perusteella ne olisi Iranin tavoin jätettävä tutkimuksen ulkopuolelle.
- 68) Kuten edellä mainittiin, Iranin markkinaosuus oli Eurostatin tuontitilastojen perusteella juuri yli vähimmäistason eli 1,2 prosenttia. Todettiin kuitenkin myös, että tilastot olivat ristiriidassa komission ainoan iranilaisen vientiä harjoittavan tuottajan tiloissa tekemässä tarkastuksessa hankkimien ja tarkastamien tietojen kanssa. Eurostatin tilastoja ei tämän vuoksi pidetty riittävän tarkkoina, jotta kyseisen maan markkinaosuuden arviointi voitaisiin tehdä ainoastaan niiden perusteella. Tilastotietoja verrattiin tämän vuoksi myös tutkimuksen asianomaisilta osapuolilta, erityisesti ainoalta iranilaiselta vientiä harjoittavalta tuottajalta ja siihen etuyhteydessä olevilta yhteisöön sijoittautuneilta tuojilta, saatuihin tietoihin. Vertailu oli mahdollista ja tarkasteltavana olevassa tapauksessa erityisen asianmukaista, koska Iranissa toimi ainoastaan yksi tuottaja. Koska kyseinen tuottaja ja siihen etuyhteydessä olevat yhteisössä toimivat yritykset toimivat menettelyssä täysipainoisesti yhteistyössä, tuottajan väite voitiin tarkastaa helposti vertaamalla tarkastettuja tietoja vientitoimista Eurostatin tietoihin. Tarkastuksen ja vertailun perusteella todettiin, että Iranista peräisin oleva tuonti on huomattavasti alle vähimmäistason, ja pääteltiin, että yrityksen toimittamien tietojen ja Eurostatin tietojen erot eivät johtuneet Iranista yhteisöön suuntautuvasta, muiden kolmansien maiden kautta tapahtuvasta viennistä.
- 69) Näin ollen pidettiin perusteltuna käyttää Iranin markkinaosuutta määrittäessä asianmukaisesti tarkastettuja tietoja. Tämän vuoksi päätellään, että Iranista peräisin oleva tuonti on alle vähimmäistason, että Iranista peräisin olevasta tuonnista mahdollisesti aiheutuva vahinko on merkitykseltään vähäpätöinen, ja että menettely olisi päätettävä Iranin osalta.
- 70) Eteläafrikkalaisten ja intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien esittämän väitteen tueksi esitetyn näytön perusteella ei niiden yhteisöön suuntautuvaa tuontia voitu pitää vähäpätöisenä etenkin, kun otetaan huomioon edellä 37—49 kappaleessa esitetyt yhteisön markkinoiden määrittelyssä käytetyt menetelmät. Toisin kuin Iranin tapauksessa, Eurostatin tilastojen ja komission kyselyyn toimitettujen vastausten perusteella tuonti ei ollut alle vähimmäistason. Näin ollen Etelä-Afrikasta ja Intiasta peräisin olevan tuonnin katsottiin ylittävän peruspäätöksen 3 artiklan 4 kohdassa ja 5 artiklan 7 kohdassa säädetyn vähimmäistason.
- b) *Tuonnin kumulatiivinen arviointi*
- 71) Komissio tutki, olisiko Bulgariasta, Etelä-Afrikasta, Intiasta, Jugoslaviasta ja Taiwanista peräisin olevien kuumavalssattujen kelojen tuontia arvioitava kumulatiivisesti peruspäätöksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti.
- 72) Tämän vuoksi tutkittiin, täyttyivätkö kaikki edellytykset asianomaisista maista tulevan tuonnin kumuloimiseksi. Tutkimuksesta ilmeni seuraavaa:
- polkumyyntimarginaali ylitti vähimmäistason jokaisen maan osalta, kuten edellä osoitettiin,
 - yksittäisistä maista tuodut määrät eivät olleet vähäpätöisiä verrattuna yhteisön kulutukseen,
 - maahantuotujen kuumavalssattujen kelojen keskinäisten kilpailuedellytysten tarkastelu sekä maahantuotujen kuumavalssattujen kelojen ja yhteisössä tuotetun samankaltaisen tuotteen välisten kilpailuedellytysten tarkastelu osoittaa, että asianomaisista maista tuleva tuonti olisi kumuloitava. Asianomaiset viejämaat myivät yleensä kuumavalssattuja keloja yhteisöön vapailla markkinoilla suoraan etuyhteydetömille asiakkaille, kuten kylmävalssattuja tuotteita valmistaville tehtaille, putkien tuottajille, teräspalvelukeskuksille ja teräskauppiaille. Kuumavalssattuja keloja tuotiin myös sellaisten etuyhteydessä olevien myyntiyhtiöiden kautta, jotka myivät tarkasteltavana olevaa tuotetta edellä mainittuihin ryhmiin kuuluville asiakkaille. Tutkimuksesta ilmeni, että yhteisön tuotannonala myi samankaltaista tuotetta samojen myyntikanavien kautta ja samoille asiakasryhmille. Lopuksi todettiin, että kaikessa tässä myynnissä noudatettiin samanlaista hinnoittelupolitiikkaa.

73) Näin ollen komissio päätteli, toisin kuin eräät vientiä harjoittavat tuottajat olivat esittäneet, että kaikki edellytykset edellä mainituista maista peräisin olevan tuonnin kumuloinnille täyttyivät.

c) *Tarkasteltavana olevan tuonnin määrä*

74) Eurostatin tuontitilastojen mukaan asianomaisista maista yhteisöön suuntautuvan tuonnin määrä kasvoi vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 229 prosenttia eli 0,65 miljoonasta tonnista 2,14 miljoonaan tonniin. Tuonnin määrä kasvoi vain vähän vuosina 1995—1996 (+ 0,10 miljoonaa tonnia). Suurin osa kasvusta tapahtui vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana (+ 1,26 miljoonaa tonnia).

75) Tutkimusajanjakson kehityksen arvioinnista ilmeni, että kaikista asianomaisista maista tuotiin kyseistä tuotetta lähinnä tutkimusajanjakson ensimmäisen puoliskon aikana (1,3 miljoonaa tonnia); tuonnin määrä laski 42 prosenttia tutkimusajanjakson toisen puoliskon aikana, mutta se oli edelleen huomattavasti suurempi kuin vuoden 1997 toisella puoliskolla.

76) Kuten edellä johdanto-osan 11 kappaleessa mainitaan, erilaiset kuumavalssatut kelat luokitellaan yleensä kahteen eri luokkaan: mustat kelat ja peitattut kelat. Tutkimuksessa kävi ilmi, että mustien kelojen osuus oli noin 90 prosenttia kaikista asianomaisista maista tuoduista kuumavalssatuista keloista.

d) *Tuonnin markkinaosuus*

77) Vientiä harjoittavien tuottajien markkinaosuus kasvoi vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 3,5 prosentista 10,7 prosenttiin. Tuonnin määrän kasvu merkitsi sitä, että asianomaisten maiden osuus yhteisön markkinoista kasvoi 7,2 prosenttiyksikköä.

78) Asianomaisten maiden markkinaosuus kasvoi eniten eli 6,3 prosenttiyksikköä vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

e) *Hinnan alittavuus*

79) Mahdollisen hinnan alittavuuden arvioimiseksi vertailukelpoisten kuumavalssattujen kelalajien hintoja verrattiin yhteisön markkinoilla mahdollisuuksien mukaan samojen myyntiedellytysten vallitessa, samassa jäsenvaltiossa ja samoille asiakkaille tapahtuneen myynnin osalta. Vientiä harjoittavien tuottajien vapaasti yhteisön rajalla -hintoja verrattiin yhteisön tuotannonalan vapaasti tehtaalla -hintoihin. Viejämaiden myyntihintoja oikaistiin tarvittaessa vastaamaan vapaasti yhteisön rajalla -hintaa tullit ja tuontikustannukset mukaan luetuina. Hintoja oikaistiin myös niin, että niitä voitiin

vertailla samassa kaupan portaassa yhteisön tuotannonalan hintojen kanssa. Kaikki oikaisut perustuivat komission tutkimuksen yhteydessä hankkimaan ja tarkastamaan näyttöön.

80) Kuten johdanto-osan 14 kappaleessa mainitaan, eräät vientiä harjoittavat tuottajat esittivät, että niiden tuottamien ja yhteisön markkinoilla myymien kuumavalssattujen kelojen laatu ei ollut verrattavissa yhteisön tuotannonalan tuotteiden laatuun. Yksi vientiä harjoittava tuottaja väitti, että toisin kuin yhteisön tuotannonala se ei valmista tuotetta jatkuvan valun menetelmällä, mikä aiheuttaa kemiallisia vikoja ja pintavikoja, jotka johtavat hyötysuhteen heikkenemiseen myöhemmissä jalostusvaiheissa. Tämän lisäksi kyseinen tuottaja ei käytä automaattista kelausmenetelmää, minkä johdosta tuotteen paksuus ja leveys vaihtelevat ja laatu heikkenee. Tuottaja toimitti asiasta näyttöä ja pyysi hinnan oikaisemista laatuerojen huomioon ottamiseksi hinnan alittavuuden määrittämistä varten tehtävien hintavertailujen yhteydessä.

81) Komissio totesi, että hinnan oikaiseminen laatuerojen huomioon ottamiseksi ei yleisesti ottaen ollut perusteltua erityisesti, koska kyseiset erot eivät olleet käyttäjien havaittavissa ja koska tutkimuksesta kävi ilmi, että väitetyt laatuerot eivät välttämättä vaikuta tarkasteltavana olevan tuotteen käyttöön. Esitetyn näytön perusteella laadun huomioon ottamiseksi tehtävä oikaisu oli kuitenkin osittain oikeutettu yhden vientiä harjoittavan tuottajan osalta. Vaikka pyydetyn oikaisun yksityiskohdasta tarkastelusta kävi ilmi, että pyydetty määrä oli liian suuri, puolet pyydetystä oikaisusta voitiin myöntää käytettävissä olevan näytön perusteella.

82) Hintavertailun tuloksena saatiin seuraavat hinnan alittavuuden tasot, jotka ilmaistaan prosentteina yhteisön tuotannonalan hinnoista:

- Bulgaria: 6,8 %
- Intia: 6,7 %
- ESSAR: 6,1 %
- Tata: 6,1 %
- SAIL: 19,1 %
- Etelä-Afrikka: 5,3 %
- Iscor: 4,9 %
- Highveld Steel: 27,0 %
- Taiwan: 4,3 %
- Yieh Long: 3,9 %
- CSC: 7,5 %
- Jugoslavia: 12,4 %

3. Yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana

a) Tuotanto

83) Tutkimuksesta ilmeni, että yhteisön tuotannonalan tuotanto oli suurimmillaan 12,5 miljoonaa tonnia vuonna 1997. Tarkastelujakson muina aikoina yhteisön tuotannonalan tuotanto pysyi vakaana noin 11,4 miljoonassa tonnissa, vaikka kulutuksen havaittiin vähentyneen vuonna 1996. Huomattakoon, että kyseinen tuotanto myytiin vapailla markkinoilla tai vietiin kolmansien maihin.

84) Koska yhteisön tuotannonalan tuotantokapasiteettia käytetään sekä vapailla markkinoille että kytkösmarkkinoille tarkoitettujen kuumavalsattujen kelojen tuottamiseen, katsottiin tarpeelliseksi tarkastella myös kytkösmarkkinoita varten tarkoitettua tuotantoa koskevia tietoja sen varmistamiseksi, että vapailla markkinoille tarkoitettua tuotantoa mahdollinen lasku ei johtunut kytkösmarkkinoiden lisääntyneestä tarpeesta.

85) Todettiin, että tuotantomäärät nousivat vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 2 prosenttia eli noin 0,6 miljoonaa tonnia. Tämä osoitti kytkösmarkkinoita varten tarkoitettua tuotantoa olevan suhteellisen vakaalla tasolla. Kytösmarkkinoille ja vapailla markkinoille tarkoitettua tuotantoa kehitysuuntauksia olivat vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana samanlaisia.

86) Näin ollen vapailla markkinoille tarkoitettua tuotantoa lasku ei johtunut kytkösmarkkinoiden lisääntyneestä tarpeesta.

b) Tuotantokapasiteetti ja sen käyttöaste

87) Olisi huomattava, että tuotantolaitoksia voidaan käyttää sekä vapailla markkinoille että kytkösmarkkinoille tarkoitettuun tuotantoon ja tähän menettelyyn kuulumattomien tuotteiden (myös muiden teräslajien ja -tuotteiden) tuotantoon. Tarkasteltavana olevaan tuotteeseen liittyvä kapasiteetin käyttöaste on tämän vuoksi määritelty niiden kapasiteettien perusteella, jotka oli virallisesti ilmoitettu komissiolle Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen puitteissa. Nämä kapasiteetit määritetään tiettyjen perusteiden mukaan eikä niitä pidä sekoittaa nimelliskapasiteettiin. Nimelliskapasiteetti on suurin mahdollinen saavutettavissa oleva kapasiteetti, jonka määrittämisessä ei oteta huomioon käytettävissä olevan henkilökunnan määrää, lomaa, asennusaikojä, huoltoa ja niin edelleen.

88) Yhteisön tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste oli 87 prosenttia vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana lukuun ottamatta vuotta 1997, jolloin yhteisön tuotannonalan tuotanto oli huippulukemissa ja kapasiteetin käyttöaste oli 93 prosenttia. Tuolloin kuumavals-

sattujen kelojen kulutus oli suurta sekä vapailla markkinoilla että kytkösmarkkinoilla.

89) Korkean käyttöasteen todettiin olevan normaali, kun pidetään mielessä, että korkea kapasiteetin käyttöaste on raskaassa teollisuudessa ja erityisesti terästeollisuudessa tarpeen korkeiden kiinteiden tuotantokustannusten vaikutuksen pienentämiseksi.

c) Saadut tilaukset ja myyntin määrä

i) Saadut tilaukset

90) Myyntiä koskevan arvioinnin täydentämiseksi tarkasteltiin myös yhteisön tuotannonalan saamien tilausten kehitystä. Yhteisön tuotannonala toimitti tätä varten tietoja, joita kerätään myös Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen mukaisesti teräsmarkkinoiden valvontaa varten. Vaikka nämä tiedot eivät täsmällisesti kuvastakaan tilannetta tarkasteltavana olevan tuotteen osalta, vaan kattavat hieman laajemman tuoteryhmän, todettiin, että niitä voitiin pitää edustavana tarkasteltavana olevan tuotteen tilanteen suhteen. Tiedoista ilmeni, että vuonna 1997 tilausten määrä oli suurempi kuin tutkimusajanjaksona. Kuten edellä esitettiin, todettavissa oleva kulutus kehittyi vakaasti vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, mutta yhteisön tuotannonalan saamien tilausten määrä sen sijaan väheni 17 prosenttia kyseisenä aikana.

91) Tämän perusteella vaikuttaa siltä, että yhteisön tuotannonalan taloudellinen toiminta oli vuonna 1997 säännöllisempää ja tasaisemmin jakautunutta; kyseisenä vuonna saatujen tilausten määrä kehittyi myyntimääriä vastaavasti. Kun otetaan lisäksi huomioon tilausten ja toimitusten välinen viive, saatujen tilausten määrän väheneminen oli merkinä taloudellisen toiminnan vähenemisestä, mitä tarkastellaan jäljempänä.

ii) Myynti

92) Tarkastelujakson aikana myynti kasvoi hieman eli 9,6 miljoonasta tonnista 9,7 miljoonaan tonniin (1 prosentin).

93) Myyntimäärien kehitys kyseisen ajanjakson aikana vastasi suurelta osin kulutuksen kehitystä. Yhteisön tuotannonalan myynti väheni kuitenkin 12 prosenttia vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, kun taas kulutus lisääntyi hieman.

94) Yhteisön tuotannonala huomautti, että edellä kuvattu myyntiin liittyvä vahingon osoitin on määritetty mainittuina ajanjaksoina toimitettujen ja laskutettujen liiketoimien perusteella. Tässä yhteydessä on huomautettava,

että yhteisön tuotannonala on järjestänyt tuotantoprosessinsa niin, että käyttäjän tilauksen tekopäivän sekä toimitus- ja laskutus- eli myyntipäivän välillä on ainakin kolme kuukautta. Jotta tietynä ajanjaksona tapahtuneen kehityksen arvioinnilla olisi merkitystä, olisi otettava huomioon paitsi tosiasiallinen myynti myös kyseisenä ajanjaksona saadut tilaukset. Tilauksen kehitys vaikuttaa siis väistämättä myynnin kehitykseen tietyllä viiveellä.

iii) Myynnin eri lajit

- 95) Yhteisön tuotannonala väitti, että sille tosiasiallisesti aiheutuneen vahingon määrittämiseksi olisi arvioitava erikseen erilaisten kuumavalsattujen kelojen eli mustien kelojen ja peitattujen kelojen myynnin kehitystä. Väitetiin, että koska kaikesta tuonnista suuri osa oli polkumyynnillä tuotuja mustia keloja, yhteisön tuotannonalan näiden kelojen myyntimäärien ja myyntihintojen kehityksen perusteella voitaisiin todeta, että vahinkoa on aiheutunut erityisen paljon.
- 96) Asian tarkastelusta kävi ilmi, että vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson (1998) välisenä aikana yhteisön tuotannonalan vapailla markkinoilla myymien mustien kelojen määrä väheni 13 prosenttia, kun taas peitattujen kelojen myynnin määrä lisääntyi 34 prosenttia. Absoluuttisesti mitattuna tämä tarkoittaa, että mustien kelojen myynti väheni noin 1 miljoonalla tonnilla ja peitattujen kelojen myynti lisääntyi noin 0,5 miljoonalla tonnilla.
- 97) Tutkimus vahvisti myös, että yhteisön tuotannonalan mustien ja peitattujen kelojen myynnin jakauma oli tasapainoisempi kuin vientiä harjoittavien tuottajien. Vuosina 1995—1997 myynnistä 70 prosenttia oli mustia keloja ja 30 prosenttia peitattuja keloja. Tutkimusajanjaksona jakauma muuttui niin, että mustien kelojen osuus oli 60 prosenttia ja peitattujen kelojen osuus 40 prosenttia. Kokonaisymyynnin kehityksestä käy selvästi ilmi, että tutkimusajanjaksona painopiste siirtyi mustista keloista peitattuihin keloihin eli sellaisesta tuotelajista, jota tuotiin enemmän, sellaiseen tuotelajiin, jonka tuonti oli vähäisempää.

d) Hintojen kehitys

- 98) Yhteisön tuotannonalan myyntihintojen painotettu keskiarvo laski tarkastelujakson aikana 10 prosenttia. Myyntihinnat olivat vuonna 1995 korkeimmillaan kymmeneen vuoteen. Hinnat laskivat vuoteen 1997 saakka (17 prosenttia vuoteen 1995 verrattuna ja 3 prosenttia vuoteen 1996 verrattuna), mutta nousivat jälleen vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson lopun välisenä aikana (9 prosenttia).

e) Markkinaosuus

- 99) Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus pieneni vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 3,7 prosenttiyksikköä; vuonna 1995 se oli 52,0 prosenttia ja tutkimusajanjaksona 48,3 prosenttia.

- 100) Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus nousi 1,1 prosenttiyksikköä vuosina 1995—1996 ja 1,8 prosenttiyksikköä vuosina 1996—1997.

- 101) Vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana yhteisön tuotannonala menetti kuitenkin kaiken aiemmin saamansa myynnin lisäyksen ja sen markkinaosuus putosi jopa alle vuoden 1995 tason. Osuus pieneni 6,6 prosenttiyksikköä. Tilanteen tarkastelu osoitti, että laskua tapahtui yhteisön vapailla markkinoilla sekä etuyhteydessä oleville asiakkaille että etuyhteydettömille asiakkaille suuntautuvan myynnin vähenevän vuoksi.

f) Kannattavuus

- 102) Yhteisön tuotannonalan tarkasteltavana olevan tuotteen myynnistä saama tuotto laski 39 prosenttia vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Vuoden 1995 suuri tuotto (20,7 prosenttia) johtui kyseisenä aikana vallinneista korkeista markkinahinnoista. Yhteisön tuotannonala tuotti vielä voittoa vuonna 1996 markkinoiden laskusuhdanteesta ja myyntihintojen 15 prosentin laskusta huolimatta. Myyntimäärät nousivat jälleen vuonna 1997, mutta yhteisön tuotannonalan voittomarginaali ei kasvanut, koska myyntihinnat laskivat jälleen 3 prosenttia.
- 103) Kannattavuus parani hieman tutkimusajanjakson aikana vuoden 1997 tasosta. Tutkimusajanjakson aikana tapahtuneen myyntihintojen nousun (9 prosenttia verrattuna vuoteen 1997) ansiosta yhteisön tuotannonalan voittomarginaali nousi 12,9 prosenttiin. Yhteisön tuotannonalan mukaan tämä oli kohtuullinen voiton määrä.
- 104) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat esittivät, että yhteisön tuotannonalan kannattavuus oli tutkimusajanjaksona erittäin hyvä ja että menettely olisi pitänyt päättää välittömästi yksinomaan tämän osoittimen kehityksen perusteella. Niiden mukaan tällainen voittomarginaali oli huomattavasti korkeampi kuin mitä komissio oli aiemmissa terästuotteiden polkumyynnitapauksissa pitänyt kohtuullisena.
- 105) Tässä yhteydessä olisi huomattava, että peruspäätöksen ja WTO:n polkumyynnisopimuksen asiaa koskevien säännösten ja määräysten mukaan vahingon määrittely on perustuttava selkeään näyttöön a) polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrästä ja tämän tuonnin vaikutuksesta samankaltaisten tuotteiden hintoihin yhteisön markkinoilla ja b) tämän tuonnin seurausvaikutuksista yhteisön tuotannonalaan. Lisäksi näiden säännösten ja määräysten mukaan on erityisesti tarkasteltava, onko polkumyynnillä tapahtuva tuonti lisääntynyt merkittävästi joko absoluuttisesti tai suhteessa yhteisön kulutukseen. Lisäksi on tarkasteltava, onko polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hinnan alittavuus merkittävää, onko tällaisen tuonnin vaikutuksesta aiheutunut merkittävää

hintojen alenemista tai onko tuonti estänyt hinnankorotuksia. Yksi tai useampi näistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva peruste. Peruspäätöksen ja polkumyynnin mukaan tutkittaessa polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutusta yhteisön tuotannonalaa on myös otettava huomioon kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat tuotannonalan tilanteeseen, kuten tosiasiallisen polkumyynnimarginaalin merkittävyys, myynnin tosiasiallinen ja mahdollinen pieneneminen, voitot, tuotanto, markkinaosuus, tuottavuus, kapasiteetin käyttöaste, hintaan vaikuttavat tekijät jne. Peruspäätöksessä säädetään erityisesti, että luettelo ei ole tyhjentävä, eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva peruste.

- 106) Tässä tapauksessa tutkimuksesta on käynyt ilmi, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti on merkittävästi lisääntynyt sekä absoluuttisesti että suhteellisesti mitattuna. Lisäksi polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hintojen todettiin alittavan yhteisön tuotannonalan hinnat merkittävästi. Koska kaikki edellä mainitut edellytykset ovat täyttyneet, komissio on tutkimuksessaan arvioinut tiettyjen asiaan liittyvien taloudellisten tekijöiden mahdollista ja tosiasiallista kehitystä ennen lopullisten päätelmiensä tekoa. Tämän vuoksi katsotaan, että eräiden vientiä harjoittavien tuottajien näkemys siitä, että menettely olisi pitänyt päättää jo yksinomaan kannattavuuden perusteella, on selvästikin peruspäätöksen vastainen.
- 107) Yhteisön tuotannonalan tutkimusajanjakson taloudellista tilannetta ja erityisesti hintoja ja kannattavuutta on lisäksi tarkasteltava ottaen huomioon kuumavalssattujen kelojen markkinoiden rakenne ja yhteisön tuotannonalan taloudellisessa tilanteessa tutkimusajanjakson aikana tapahtunut kehitys; asiaa käsitellään jäljempänä 4 kohdassa.
- 108) Lopuksi todettakoon, että yhteisön tuotannonalan ja kansainvälisten markkinoiden vertailua tietyn taloudellisen tunnusluvun osalta ei pidetä asianmukaisena polkumyynnimenettelyssä.

g) *Investoinnit ja työllisyys*

- 109) Tutkimuksesta ilmeni, että investoinnit kohdistuivat lähinnä koneiden ja laitteiden uusimiseen. Investoinnit olivat tutkimusajanjakson aikana suunnilleen samalla tasolla kuin vuonna 1995. Investoinnit lisääntyivät 32 prosenttia vuodesta 1995, koska kysyntä oli vilkasta vuonna 1997.
- 110) Työllisyydestä voidaan todeta, että yhteisön tuotannonala valmistaa monenlaisia tuotteita, muun muassa kuumavalssattuja keloja, samoissa tehtaissa ja samoilla koneilla. Tutkimuksesta kävi ilmi, että tarkastelujakson

aikana tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon liittyvä työllisyys heikkeni 4 prosenttia.

h) *Tiivistelmä yhteisön tuotannonalan tilanteesta vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana*

- 111) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että vahingon määritystä tutkimusajanjakson osalta ei voitu tehdä vuosien 1995 ja 1997 osalta määritetyn yhteisön tuotannonalan tilanteen vertailun perusteella. Niiden mukaan erityisesti hinnat ja kannattavuus vuonna 1995 sekä tuotanto, kapasiteetin käyttöaste, myynnin määrä ja markkinaosuus vuonna 1997 eivät vastanneet sitä, mitä niiden olisi pitänyt olla terveessä kilpailutilanteessa. Ne väittivät, että koko tarkastelujaksoa koskevien muiden päätelmien perusteella ei voitu kohtuudella päätellä, että yhteisön tuotannonalalle olisi aiheutunut merkittävää vahinkoa.
- 112) Tältä osin olisi huomattava, että asianomaiset osapuolet eivät edellä mainitun väitteen yhteydessä ilmoittaneet, missä suhteessa tiettyjä vuosien 1995 ja 1997 osalta vahvistettuja talouden tunnuslukuja ei voitaisi pitää edustavina. Ne totesivat vain, että hinnat ja kannattavuus vuonna 1995 sekä tuotanto, kapasiteetin käyttöaste, myynnin määrä ja markkinaosuus eivät olleet edustavia. Väitteen mukaan siis huomattava osa komission tutkimuksessa vahvistamista tiedoista olisi jätettävä huomiotta tässä menettelyssä, vaikkei esitetä mitään näyttöä tai perustelua sen tueksi, että vuosina 1995 ja 1997 eivät olisi vallanneet tavanomaiset kilpailuolosuhteet. Koska komissio ei tutkimuksessa löytänyt näyttöä sen väitteen tueksi, että vuosina 1995 ja 1997 yhteisön markkinoilla ei olisi vallinnut tavanomainen kilpailutilanne, katsotaan, ettei ole perusteltua jättää mainittuja tietoja huomiotta.
- 113) Komissio tarkasteli yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen kehittymistä tarkastelujakson aikana sekä sen yleistä taloudellista tilannetta vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana vuosikohtaisesti.
- 114) Tutkimuksesta ilmeni, että vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana todettavissa oleva kulutus lisääntyi hieman ja yhteisön tuotannonalan myyntihinnat nousivat 9 prosenttia; myyntimäärät laskivat kuitenkin 12 prosenttia. Näin ollen yhteisön tuotannonalan markkinaosuus pieneni 6,6 prosenttiyksikköä eli 14 prosenttia. Tämän lisäksi yhteisön tuotannonalan tuotanto laski noin 9 prosenttia, mikä heikensi kapasiteetin käyttöastetta. Tästä kielteisestä kehityksestä huolimatta kannattavuustaso nousi 6,3 prosentista 12,9 prosenttiin.

115) Tutkimuksesta ilmeni myös, että vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin määrä kasvoi merkittävästi (143 prosenttia) ja sen markkinaosuus kaksinkertaistui (lisäystä 6,3 prosenttiyksikköä). Vaikka asianomaisista maista tulevan tuonnin myyntihinnat nousivat 7 prosenttia, niiden todettiin kuitenkin alittavan yhteisön tuotannonalan hinnat keskimäärin 8 prosentilla tutkimusajanjakson aikana.

4. Yhteisön tuotannonalan tilanne tutkimusajanjakson aikana

a) Alustavat huomautukset

116) Yhteisön tuotannonala väitti, että hinnat olivat korkeat ja näin ollen myös voitot olivat suuret tutkimusajanjakson ensimmäisen puoliskon aikana, koska todettavissa oleva kulutus ja näin ollen myös kysyntä oli poikkeuksellisen runsasta, vaikkakaan todellinen kulutus ei ollut aivan yhtä runsasta. Tämän vuoksi tutkimusajanjakson ensimmäisen puoliskon aikana tapahtui ylivarasointia, jota piti yllä lähinnä tarkasteltavana oleva tuonti, ja tutkimusajanjakson toisen puoliskon aikana varastot tyhjenivät huomattavasti.

117) Yhteisön tuotannonalan mukaan tässä tapauksessa olisi arvioitava tarkemmin erikseen sellaisten tuotelajien myyntiä ja myyntikanavia, joiden suhteen yhteisön tuotannonalan ja tuonnin välillä on suoraa kilpailua, jotta aiheutuneen vahingon koko laajuus tulisi ilmi. Tässä yhteydessä olisi arvioitava erikseen mustia keloja ja peitattuja keloja sekä myyntikanavia, joiden kautta tehdään pitkäaikaisia sopimuksia, ja muuta myyntiä.

118) Yhteisön tuotannonala väitti myös, että tutkimusajanjakson eri neljänneksiä olisi arvioitava tarkemmin, koska ostajien tekemien tilausten ja niiden perusteella tehtyjen toimitusten välillä on tietty viive. Viiveen väitettiin tosiasiassa hidastavan tarkasteltavana olevan tuonnin kielteisiä vaikutuksia. Yhteisön tuotannonala väitti, että tämän vuoksi olisi tarkasteltava lähemmin tutkimusajanjakson aikana saatujen tilausten kehitystä.

119) Kaikki teräsmarkkinoiden toimijat olivat samaa mieltä siitä, että liiketoimintaa harjoitetaan pääosin neljännesvuoden pituisissa jaksoissa. Tuotanto perustuu neljännesvuosittaisiin suunnitelmiin ja hintoihin. Näiden perusteella neuvotellaan tilauksista ja toimituksista. Eräiden vientiä harjoittavien tuottajien väite siitä, että tutkimusajanjakson jakaminen ja erityisesti sen jakaminen vuosineljänneksiin ei olisi objektiivinen lähtökohta yhteisön tuotannonalalle mahdollisesti aiheutuneen vahingon arvioinnille, ei siis ollut perusteltu. Yhteisön tuotannonalan edellä mainittuja väitteitä tarkasteltiin ja arvioitiin näin ollen seuraavassa esitetyllä tavalla.

120) Saadakseen yleiskuvan yhteisön tuotannonalan toiminnan kausittaisesta luonteesta ja varmistaakseen sen taloudellisen tilan neljännesvuosikehitystä koskevat tulokset komissio keräsi tietoja vuodesta 1996 vuoden 1999 toiseen vuosineljännekseen saakka.

b) Terästuotannon kausittainen luonne

121) Valituksen tekijän mukaan teräsmarkkinoilla esiintyy kausivaihtelua siinä mielessä, että kalenterivuoden kaksi ensimmäistä neljänestä ovat yleensä parempia kuin viimeiset kaksi neljänestä. Nämä kausivaihtelut näkyvät lähinnä myyntitoiminnassa. Myynti heikkenee yleensä vuoden kolmannen neljänneksen aikana käyttäjyrytysten lomakauden vuoksi ja kohenee taas neljännen vuosineljänneksen aikana. Koska eräät yhteisön tuotannonalan esittämistä edellä mainituista väitteistä edellyttivät neljännesvuosikohtaista tarkastelua, oli tärkeää varmistaa, ettei mahdollisesti havaittu kehitys johtunut yksinomaan tavanomaisista neljännesvuosittaisista kausivaihteluista. Tämä arviointi on erityisen tärkeää, koska valituksen tekijä väitti, että kehityksessä tutkimusajanjaksona todetut muutokset olivat huomattavasti tavanomaisia vaihtelua suurempia.

122) Kuumavalssattujen kelojen tuotannon kausittaisen luonteen arvioinnin yhteydessä komissio totesi, että yhteisön tuotannonalan tuotanto ja myynti kehittyivät vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana seuraavasti:

	(%)			
	1. vuosineljännes	2. vuosineljännes	3. vuosineljännes	4. vuosineljännes
Tuotanto				
— 1996	93	97	95	100
— 1997	97	100	97	97
— Tutkimusajanjakso (1998)	100	94	77	70
Myynnin määrä				
— 1996	87	90	91	100
— 1997	97	100	97	97
— Tutkimusajanjakso (1998)	100	87	68	61
Myynnin arvo				
— 1996	100	96	89	94
— 1997	95	100	99	98
— Tutkimusajanjakso (1998)	100	88	63	51

- 123) Tuotannon osalta voitiin todeta, ettei toiminta välttämättä ollut vähäisintä vuoden kolmannen neljänneksen aikana. Suurin vuosina 1996 ja 1997 todettu ero oli 7 prosenttia vuoden 1996 ensimmäisen ja neljännen neljänneksen välillä, ja tuotannon kehitys kyseisinä vuosina oli tasaista. Tutkimusajanjakson aikana tuotantomäärät olivat kuitenkin huomattavasti alhaisempia vuoden kolmannella ja neljännellä neljänneksellä kuin ensimmäisellä neljänneksellä, mikä viittaa siihen, että todetut vaihtelut olivat paljon tavanomaisia kausivaihteluja suurempia.
- 124) Myyntimäärissä todettu laskusuunta oli vieläkin selvempi tutkimusajanjakson kolmannella ja neljännellä neljänneksellä. Tutkimusajanjakson jälkimmäisen puoliskon myynti oli poikkeuksellisen vähäistä ja todettua eroa voidaan pitää paljon tavanomaisia kausivaihteluja suurempana.
- 125) Edellä selostettu vuosia 1996 ja 1997 sekä tutkimusajanjaksoa koskeva neljännesvuosittainen tarkastelu osoittaa, että kehityksessä viimeksi mainittuna ajanjaksona todetut muutokset ovat huomattavasti suurempia kuin kuumavalsattujen kelojen tuotannon kausittaiseen luonteeseen liittyvät tavanomaiset vaihtelut.
- c) *Todettavissa oleva kulutus ja ylivarastointi*
- 126) Kuten edellä 61 kappaleessa selostettiin, todettavissa olevan kulutuksen vuotuinen kehitys oli melko vakaata, erityisesti vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Korostettakoon, että todettavissa oleva kulutus ei jo määritelmänsäkään mukaisesti kuvasta todellista kulutusta eli sitä, kuinka paljon tuotteen käyttäjät todellisudessa kuluttavat tuotetta. Todettavissa olevan kulutuksen ja todellisen kulutuksen ero on lähinnä jakeluketjun eri tasoilla pidettyjen varastojen määrä; tässä tapauksessa ketjun eri tasoja ovat tuojat, kauppiaat, välittäjät, teräspalvelukeskukset ja käyttäjät.
- 127) Asian tarkastelusta kävi ilmi, että todettavissa oleva kulutus oli tutkimusajanjakson kahden ensimmäisen neljänneksen aikana huomattavasti suurempaa kuin kahdella viimeisellä neljänneksellä. Lisäksi vuoden 1997 todettavissa olevan kulutuksen verrattain vakaata kehitystä ei ollut havaittavissa tutkimusajanjakson aikana. Kehityssuuntausten ero ilmeni erityisen selvästi verrattaessa vuoden 1997 loppua ja tutkimusajanjakson alkua: todettavissa oleva kulutus lisääntyi huomattavasti näiden ajanjaksojen välillä. Tämä viittaisi varastojen kasvuun; vuoden 1997 viimeisen neljänneksen ja tutkimusajanjakson viimeisen neljänneksen vertailun tulos on kuitenkin päinvastainen: varastot pienenevät huomattavasti tutkimusajanjakson kahdella viimeisellä neljänneksellä.
- 128) Koska on väitetty, että varastoilla oli erityisen suuri merkitys markkinoiden kehityksen kannalta tutkimusajanjakson aikana, katsottiin tarpeelliseksi määrittää neljännesvuosittainen todettavissa oleva kulutus paitsi tutkimusajanjakson myös vuoden 1997 ajalta.
- 129) Näiden päätelmien vahvistamiseksi olisi pitänyt määrittää myös todellisen kulutuksen vastaava kehitys. Määrittämistä vaikeutti kuitenkin se, että jakeluketjun ja käyttäjätason eri osapuolten yhteistyössä oli puutteita. Komissio pystyi kuitenkin määrittämään kauppiaiden pitämien varastojen määrän Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen mukaisesti kerättyjen Eurostatin tietojen perusteella.
- 130) Tiedoista ilmeni, että kauppiaiden varastot kasvoivat huomattavasti vuoden 1997 lopun ja tutkimusajanjakson alun välillä, mikä tukee edellä esitettyjä todettavissa olevaa kulutusta koskevia päätelmiä. Varastojen todettiin kasvaneen vuoden 1997 neljännen neljänneksen ja tutkimusajanjakson ensimmäisen neljänneksen välillä 29 prosenttia ja tutkimusajanjakson ensimmäisen ja toisen neljänneksen välillä vielä 11 prosenttia.
- 131) Tiedot vahvistivat myös, että varastot pienenevät huomattavasti tutkimusajanjakson loppua kohti (22 prosenttia). Varastojen käyttö tuli selvästi ilmi, kun verrattiin niiden kokoa tutkimusajanjakson ensimmäisen ja toisen puolivuotiskauden lopulla. Myös varastojen neljännesvuosikehityksen vertailu vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välillä vahvistaa edellä esitetyt päätelmät.
- 132) Tutkimusajanjakson kahden ensimmäisen neljänneksen ylivarastointikehitystä tuki myös erään tutkimuksen kohteena olleen vientiä harjoittavan tuottajan antama ilmoitus ja erään tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisön markkinoilla runsaasti käyttävän osapuolen antamat tiedot. Käyttäjän varastot olivat tutkimusajanjakson puolivälissä yli kaksi kertaa suuremmat kuin jakson alussa, mutta tämän toiminnassa ei kuitenkaan tutkimusajanjakson alussa ja lopussa ollut havaittavissa merkittävää eroa.
- 133) Tutkimus vahvisti siis yhteisön tuotannonalan väitteen siitä, että tutkimusajanjakson alussa tapahtui huomattavaa ylivarastointia. Todettavissa oleva kulutus oli tutkimusajanjakson kahden ensimmäisen neljänneksen aikana huomattavasti suurempaa kuin todellinen kulutus, kun taas tutkimusajanjakson kolmannen ja neljännen neljänneksen aikana ero kääntyi päinvastaiseksi.
- 134) Todettavissa olevan kulutuksen todettiin olleen tutkimusajanjakson ensimmäisellä puoliskolla absoluuttisesti mitattuna noin 1,5 miljoonaa tonnia suurempi kuin vuoden 1997 ensimmäisellä puoliskolla.
- 135) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että tutkimusajanjakson ensimmäisellä puoliskolla todetun ylivarastoinnin aiheuttajana oli lähinnä yhteisön tuotannonala. Tältä

osin olisi mainittava, että kuten jäljempänä esitetään, yhteisön tuotannonalan myynti alkoi laskea heti tutkimusajanjakson alussa. Tämä viittaa siihen, että yhteisön tuotannonala ei merkittävästi vaikuttanut varastojen kasvuun.

d) *Tuotanto ja kapasiteetin käyttöaste*

- 136) Neljännesvuosittain tarkasteltuna tuotanto väheni tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä 23 prosenttia ja neljännellä neljänneksellä 30 prosenttia ensimmäiseen neljännekseen verrattuna.
- 137) Tuotannon vähentyessä myös kapasiteetin käyttöaste pieneni 12 prosenttia tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä ja 17 prosenttia neljännellä neljänneksellä tutkimusajanjakson ensimmäiseen neljännekseen verrattuna.
- 138) Samoin voitiin todeta, että tuotanto ja kapasiteetin käyttöaste laskivat myös suhteessa vuoden 1997 vastaaviin vuosineljänneksiin. Vuoden 1997 kolmannen neljänneksen ja tutkimusajanjakson kolmannen neljänneksen välillä tuotanto laski 20 prosenttia ja kapasiteetin käyttöaste 12 prosenttia; neljänsien neljänneksen välillä tuotanto laski 11 prosenttia ja kapasiteetin käyttöaste 18 prosenttia.

e) *Myyntien määrä, myyntihinnat ja kannattavuus*

i) *Myyntien määrä*

- 139) Yhteisön tuotannonalan myyntien määrä oli tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä 32 prosenttia ja neljännellä neljänneksellä 39 prosenttia pienempi kuin ensimmäisellä neljänneksellä.
- 140) Lisäksi, kuten edellä vuosikohtaisessa tarkastelussa todettiin, yhteisön tuotannonala väitti, että olisi arvioitava tarkemmin erikseen sen eri tuotelaajien myyntiä ja myyntikanavia; tällöin ilmeni, että tarkasteltavana olevan tuotannon kanssa suoraan kilpaileva myynti kärsi enemmän kuin muu myynti. Tuotannonala väitti myös, että mustien ja peitattujen kelojen myyntiä olisi tarkasteltava erikseen ja että osa sen myynnistä oli tulosta pitkäaikaisista myynti- ja toimitussopimuksista, jollaisia on tehty esimerkiksi autoteollisuuden kanssa. Tällaiset sopimukset koskevat yleensä yhtä vuotta, ja toimitettavat määrät ja hinnat on sovittu etukäteen. Asianomaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät yleensä toimittaneet tavaraa asiakkaille tällaisten sopimusten perusteella.
- 141) Yksityiskohtaista arviota varten edellä mainitut myyntilajit jaettiin kahteen eri ryhmään, joita jäljempänä kutsutaan pitkän aikavälin myynniksi ja muuksi myynniksi. Samoin arvioitiin myös mustien ja peitattujen kelojen myyntien, myyntihintojen ja kannattavuuden kehitystä tutkimusajanjakson aikana.

142) Pitkän aikavälin myyntien määrä pysyi tutkimusajanjakson kaikkina neljänneksinä paljon vakaampana kuin muu myyntitoiminta. Pitkän aikavälin myyntien määrä oli tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä 20 prosenttia ja neljännellä neljänneksellä 22 prosenttia pienempi kuin ensimmäisellä neljänneksellä. Muun myyntien vähentyminen oli selvempää: tämä myynti oli tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä 35 prosenttia ja neljännellä neljänneksellä 43 prosenttia pienempi kuin ensimmäisellä neljänneksellä.

143) Myös mustien ja peitattujen kelojen myyntien määrän arvioinnista kävi ilmi sama kehitys. Peitattujen kelojen myynti kehittyi tutkimusajanjakson aikana paljon tasaisemmin kuin mustien kelojen myynti. Mustien kelojen myynti oli tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä peräti 39 prosenttia ja neljännellä neljänneksellä 44 prosenttia pienempi kuin ensimmäisellä neljänneksellä, kun taas peitattujen kelojen vastaavat lukemat olivat 21 ja 29 prosenttia.

ii) *Yhteisön tuotannonalan myyntihinnat*

144) Tutkimusajanjakson kahden ensimmäisen neljänneksen aikana kuumavalssattujen kelojen myyntihinnat olivat melko vakaat: ensimmäisellä neljänneksellä hinta oli 306 ecua ja toisella 308 ecua tonnilta. Tämän jälkeen hinnat laskivat 286 ecuaun tonnilta tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä ja 254 ecuaun tonnilta neljännellä neljänneksellä. Yhteensä laskua oli tutkimusajanjakson aikana siis 17 prosenttia.

145) Eri myyntilajien hintojen tarkastelusta kävi ilmi, että pitkän aikavälin myyntien hinnat pysyivät varsin vakaina tutkimusajanjakson kolmen ensimmäisen neljänneksen aikana: ne laskivat ainoastaan 2 prosenttia, 320 ecusta 312 ecuaun tonnilta. Tutkimusajanjakson ensimmäisen ja neljännen neljänneksen välillä laskua oli vain 10 prosenttia. Sitä vastoin muun myyntien hinnat laskivat 10 prosenttia tutkimusajanjakson ensimmäisen ja kolmannen neljänneksen välillä ja 21 prosenttia ensimmäisen ja neljännen neljänneksen välillä.

146) Mustien ja peitattujen kelojen myyntihintojen kehityksen vertailusta ilmeni, että mustien kelojen hinnat laskivat paljon enemmän kuin peitattujen kelojen hinnat. Näiden eroavien kehityssuuntausten tuloksena oli, että eri lajien hinnat olivat huomattavasti suuremmat tutkimusajanjakson lopussa kuin sen alussa. Peitattujen kelojen hinta laski vain 4 prosenttia, 328 ecusta 316 ecuaun tonnilta. Tutkimusajanjakson ensimmäisen ja neljännen neljänneksen välillä laskua oli 12 prosenttia. Sitä vastoin mustien kelojen hinnat laskivat 10 prosenttia tutkimusajanjakson ensimmäisen ja kolmannen neljänneksen välillä ja 22 prosenttia ensimmäisen ja neljännen neljänneksen välillä.

iii) Kannattavuus

- 147) Neljännesvuosittainen tarkastelu paljasti, että kannattavuus oli erittäin hyvä tutkimusajanjakson ensimmäisellä puoliskolla. Hintojen nopea lasku seuraavien vuosineljännesten aikana johti siihen, että kannattavuus heikkeni tutkimusajanjakson ensimmäisen neljänneksen 16,8 prosentista -2,6 prosenttiin neljännellä neljänneksellä.
- 148) Myynnin erittelystä kävi ilmi merkittävä kannattavuuden heikkeneminen tutkimusajanjakson alusta alkaen mustien kelojen myynnissä ja muussa kuin pitkän aikavälin myynnissä.
- 149) Tutkimuksesta ilmeni, että pitkän aikavälin myynnin kannattavuus oli erittäin hyvä tutkimusajanjakson ensimmäisellä puoliskolla (noin 21 prosenttia) ja säilyi positiivisena koko tutkimusajanjakson ajan; neljännellä neljänneksellä se oli 8 prosenttia. Myös muu myynti oli kannattavaa (noin 16 prosenttia) tutkimusajanjakson ensimmäisellä puoliskolla. Kuumavalssattujen kelojen kysynnän kehitystä vastaavasti kannattavuus heikkeni tämän jälkeen jyrkästi tutkimusajanjakson kolmannella ja neljännellä neljänneksellä niin, että se oli neljännellä neljänneksellä negatiivinen (-7 prosenttia).
- 150) Mustien ja peitattujen kelojen eriteltyssä tarkastelussa havaittiin samanlainen kehitys: molempien lajien kannattavuus oli hyvä tutkimusajanjakson ensimmäisellä puoliskolla. Tämän jälkeen peitattujen kelojen kannattavuus pysyi positiivisena koko tutkimusajanjakson ajan (neljännellä neljänneksellä se oli 4,5 prosenttia), kun taas mustien kelojen kannattavuus heikkeni merkittävästi tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä niin, että tappiota oli jopa 16,5 prosenttia tutkimusajanjakson neljännellä neljänneksellä.
- 151) Yhteenvetona voidaan todeta, että kokonaisynti, myyntihinnat ja kannattavuus laskivat tutkimusajanjakson aikana. Tämä kehityssuuntaus oli lievempi markkinoiden sellaisten osa-alueiden myynnissä, joilla polkumyynnillä tuotua tavaraa oli tarjolla vähemmän. Hintojen ja niihin liittyvän kannattavuuden suhteen yhteisön tuotannonalan tilanne pysyi melko vakaana, kun todettavissa oleva kulutus lisääntyi huomattavasti. Tutkimuksesta ilmeni myös, että yhteisön tuotannonalan myyntimäärät eivät lisääntyneet samaan tahtiin todettavissa olevan kulutuksen kanssa. Sen sijaan hinnat pysyivät korkeina ja kannattavuus hyvänä, kun kysyntä oli voimakasta ja lisääntyvää.
- 152) Tutkimuksen tulosten mukaan eräiden tärkeiden tuotantokustannuksiin vaikuttavien tavaroiden hankintahinnat laskivat tutkimusajanjakson aikana. Rautamalmin hinta laski jopa 12 prosenttia ja rautaromun hinta jopa 40 prosenttia samalla, kun öljyn hinta laski vuoden 1970 tasolle. Tämän myötä raaka-aineiden hankintakustannukset alenivat, mikä rajoitti tuotannonalan kärsimien tappioiden suuruutta etenkin tutkimusajanjakson osalta.
- 153) Myynnin määrää, myyntihintoja ja kannattavuutta koskevassa arvioinnissa todettiin lisäksi, että nämä talouden tunnusluvut osoittivat tilanteen heikenneen myös suhteessa vuoden 1997 vastaaviin vuosineljänneksiin. Vuoden 1997 kolmannen neljänneksen ja tutkimusajanjakson kolmannen neljänneksen välillä myynnin määrä laski 24 prosenttia ja myyntihinnat laskivat 6 prosenttia; neljänsien neljännesten välillä myynnin määrä laski 27 prosenttia ja myyntihinnat laskivat 19 prosenttia. Kannattavuus oli tutkimusajanjakson neljännellä neljänneksellä 15 prosenttiyksikköä heikompi kuin vuoden 1997 neljännellä neljänneksellä.
- 154) Kuten jäljempänä todetaan, myyntimäärän, myyntihintojen ja kannattavuuden kehitystä arvioitaessa on tärkeää huomata, että asiakkaiden kanssa käytävien hintaneuvottelujen ja laskutuksen ja toimituksen välillä on tietty viive. Erityisesti muun myynnin hintakehityksen tarkastelussa on otettava huomioon, että esimerkiksi tutkimusajanjakson ensimmäisen neljänneksen aikana vallinneet hinnat neuvoteltiin jo vuoden 1997 neljännen neljänneksen aikana.
- f) *Yhteisön tuotannonalan tilanteen ja markkinoiden kehityksen välinen viive*
- 155) Kuten edellä vuosikohtaisessa tarkastelussa todettiin, yhteisön tuotannonala väitti, että sen myyntihintojen ja kannattavuuden kehitystä arvioitaessa olisi otettava huomioon, että asiakkaiden kanssa käytävien hintaneuvottelujen ja itse myynnin välillä on tietty viive. Neuvottelujen väitettiin käytännössä tapahtuvan ainakin neljännesvuotta ennen myyntitapahtumaa.
- 156) Tutkimuksesta on ilmennyt, että mahdollisimman tehokkaaseen kapasiteetin käyttöön tähtäävä tuotannon suunnittelu merkitsee viivettä tilauksen ja myynnin välillä. Viiveen todettiin olevan noin neljännesvuoden pituinen. Toisin sanoen tutkimusajanjakson ensimmäisen neljänneksen myynti on seurausta vuoden 1997 neljännellä neljänneksellä neuvotelluista ja sovitusta tilauksista.
- 157) Kun otettiin huomioon tämä viive, yhteisön tuotannonalan saamien tilausten neljännesvuosikehityksen todettiin osoittavan huomattavaa laskusuuntaa tutkimusajanjakson aikana. Kuten yhteisön tuotannonala väitti, tämä kielteinen kehitys on korostunut jo tutkimusajanjakson ensimmäisestä neljänneksestä lähtien verrattuna myyntimäärien ja tuotannon kehitykseen. Tutkimusajanjakson toisella neljänneksellä saatujen tilausten tilausmäärä oli 17 prosenttia vähemmän kuin ensimmäisellä

neljänneksellä. Lisäksi havaittiin, että vuoden 1997 neljännellä neljänneksellä saatiin suhteellisen paljon tilauksia, mikä näkyi toimitusten/myynnin määrässä tutkimusajanjakson ensimmäisellä neljänneksellä.

- 158) Nämä havainnot täsmäivät siten sen yhteisön tuotannonalan väitteen kanssa, että tutkimusajanjakson ensimmäisen puoliskon suhteellisen myönteinen taloudellinen tila kuvastaa ainoastaan sitä, että tilauksia saatiin varsin paljon vuoden 1997 viimeisen neljänneksen ja tutkimusajanjakson ensimmäisen neljänneksen aikana, jolloin kysyntä oli vielä runsasta.

g) Päätelmä yhteisön tuotannonalan tilanteesta tutkimusajanjakson aikana

- 159) Neljännesvuosikohtaisesta tarkastelusta kävi ilmi, että yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne huononi merkittävästi koko tutkimusajanjakson ajan, erityisesti sen toisella puoliskolla. Muutos huonompaan suuntaan oli niin suuri, että se ei voinut johtua edellisvuosina todetuista neljännesvuosittaisista kausivaihteluista.
- 160) Tässä yhteydessä todettiin erityisesti, että tutkimusajanjakson kolmannen neljänneksen aikana kaikki vahingon osoittimet kehittyivät kielteiseen suuntaan tutkimusajanjakson keskimääräiseen tasoon verrattuna: tuotanto laski 10 prosenttia, kapasiteetin käyttö 6 prosenttia, myyntimäärät 14 prosenttia, myyntihinnat 2,4 prosenttia ja kannattavuus 2,1 prosenttiyksikköä.
- 161) Tutkimusajanjakson neljännen neljänneksen osalta havaittu kehitys osoittaa lisäksi, että yhteisön tuotannonalan tilanne jatkoi heikkenemistään: tutkimusajanjakson keskimääräiseen toimintaan verrattuna tuotanto laski 18 prosenttia, kapasiteetin käyttö 10 prosenttia, myyntimäärät 22 prosenttia ja hinnat 13 prosenttia, minkä lisäksi kannattavuus kääntyi negatiiviseksi (-2,6 prosenttia nettoliikevaihdosta) heikentyen 15,5 prosenttiyksikköä.

5. Tutkimusajanjakson jälkeinen kehitys

- 162) Kuten edellä todettiin, tutkimusajanjakson ensimmäisellä puoliskolla tapahtunut ylivarastointi johti suhteellisen myönteiseen markkinatilanteeseen, mikä näkyi siinä, että hintataso yhteisön markkinoilla oli kyseisenä ajanjaksona hyvä. Tämän vuoksi yhteisön tuotannonalan kannattavuus oli edelleen hyvä. Koska tilanne ei kuitenkaan perimmiltään johtunut käyttäjäaloilla tapahtuneesta myönteisestä kehityksestä, vaan odotettavissa oli kehityksen kääntymisen kielteiseen suuntaan tietyllä viiveellä, katsottiin tarpeelliseksi vahvistaa tämä kehitysnäkymä tarkastelemalla tutkimusajanjakson jälkeen tapahtunutta kehitystä.

- 163) Yhteisön tuotannonalan tuottamien ja myymien tuotteiden määrän todettiin kasvaneen jonkin verran vuoden 1999 alussa, kuten tietyt vientiä harjoittavat tuottajat olivat huomauttaneetkin. Olisi kuitenkin huomattava, että tuotanto- ja myyntimäärät olivat huomattavasti pienempiä kuin tutkimusajanjakson alussa ja vuonna 1997. Tältä osin tutkimus osoitti, että yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne jatkoi heikkenemistään tutkimusajanjakson jälkeen ja että laskua oli havaittavissa erityisesti myyntihinnoissa ja kannattavuudessa vuoden 1999 kahden ensimmäisen neljänneksen aikana.

- 164) Tämä vahvisti ne kielteiset vaikutukset, joita oli tutkimusajanjakson alussa tapahtuneella massiivisella ylivarastoinnilla ja sillä varastojen vähentämisellä, joka alkoi tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä ja jatkui, tuonnin vähenemisestä huolimatta, vuoden 1999 koko ensimmäisen puoliskon. Viive, jolla tämä yhteisön tuotannonalan kielteinen kehitys toteutui, johtui ylivarastoinnin vaikutusten lisäksi siitä, että yhteisön tuotannonalan toiminta suhteessa asiakkaisiin tapahtuu myös viiveellä. Tämä käy ilmi sekä tuotannon, myynnin, hintojen ja kannattavuuden kaltaisten vahingon osoittimien kehittymisestä että yhteisön tuotannonalan tilauskannan kehityksestä.

- 165) Eräät osapuolet ovat väittäneet, että polkumyymintöimien käyttöön otto tämän menettelyn yhteydessä on tarpeetonta, koska tarkastelun kohteena oleva tuonti loppui tutkimusajanjakson jälkeen.

- 166) Tutkimus osoitti, että tuonti erityisesti joistakin tämän menettelyn kohteena olevista maista on yleisesti saatavilla olevien tai vahvistamattomien tietojen perusteella arvioituna vähentynyt tutkimusajanjakson alun jälkeen. Tämä ei kuitenkaan ole mitenkään epätavallista polkumyymintöimien yhteydessä, koska markkinoiden eri toimijat, erityisesti tuojat, ottavat toiminnassaan huomioon sen seikan, että tämän kaltaiset tutkimukset edellyttävät markkinoiden harkittua arviointia, koska ne voivat johtaa polkumyymintöimien käyttöön ottoon. Markkinatoimijoiden reaktio voi olla enemmän tai vähemmän selvä. Tuonnin väheneminen saattaa kuitenkin rajoittaa vain tiettyyn ajanjaksoon ja polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöön otosta luopuminen sen johdosta antaisi vientiä harjoittaville tuottajille mahdollisuuden harjoittaa viennissään eräänlaista "jarruttelepolitiikkaa". Tällainen tilanne aiheuttaisi runsaasti häiriöitä minkä tahansa tuotteen markkinoilla yhteisössä, eikä mainittua syytä voida näissä oloissa käyttää perusteena polkumyymintöimien käyttöön otosta luopumiselle.

- 167) Lopuksi on myös väitetty, että tutkimusajanjaksoon keskittynyt runsas tuonti oli vain lyhytaikainen ilmiö. Yhteisön markkinahinnat ovat sen jälkeen kohonneet tasolle, joka takaa yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen nopean elpymisen.

168) Olisi huomattava, että suoritetun yksityiskohtaisen tarkastelun mukaan yhteisön tuotannonalan hinnat laskivat edelleen ja päättyivät erittäin alhaiselle tasolle vuoden 1999 kahden ensimmäisen neljänneksen aikana. Hintojen laskun vuoksi yhteisön tuotannonala kärsi merkittäviä taloudellisia tappioita huomattavan pitkän ajanjakson ajan.

6. Vahinkoa koskeva päätelmä

169) Yhteisön tuotannonalan tilannetta vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välillä koskeva vuosikohtainen tarkastelu osoitti, että kehitys oli monessa suhteessa kielteistä. Lisäksi neljännesvuosikohtaisesta tarkastelusta kävi ilmi, että yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne huononi merkittävästi koko tutkimusajanjakson ajan. Kun otetaan huomioon ylitarjontaan ja tilausten ja toimitusten väliseen viiveeseen liittyvät yhteisön markkinoiden erityispiirteet, tämän kehityksen voidaan sanoa olleen tyypillistä yhteisön tuotannonalan taloudelliselle tilanteelle koko tutkimusajanjakson ajan, toisin kuin eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät.

170) Tutkimus on myös osoittanut, että tämä kielteinen kehitys jatkui ja jopa voimistui tutkimusajanjakson jälkeen, mikä on erityisen merkittävää, kun otetaan huomioon yhteisön markkinoiden tilanne ja toimintatavat. Muutoksen huonompaan suuntaan on todettu olleen niin suuri, että se ei voinut johtua edellisvuosina todetuista neljännesvuosittaisista kausivaihteluista.

171) Tiivistäen voidaan todeta, että tutkimusajanjakson kolmannella ja neljännellä neljänneksellä kaikki vahingon osoittimet kehittyivät kielteiseen suuntaan tutkimusajanjakson keskimääräiseen tasoon verrattuna: tuotanto laski kolmannella neljänneksellä 10 prosenttia ja neljännellä neljänneksellä 18 prosenttia, kapasiteetin käyttö vastaavasti 6 ja 10 prosenttia, myyntimäärät 14 ja 22 prosenttia, myyntihintojen taso sovittiin 2,4 ja 13 prosenttia tutkimusajanjakson keskihintoja alhaisemmaksi ja kannattavuus heikkeni 2,1 ja 15,5 prosenttisyksiköllä.

172) Samoin voitiin todeta, että nämä talouskehityksen tunnusluvut osoittivat tilanteen heikenneen myös suhteessa vuoden 1997 vastaaviin vuosineljänneksiin. Tutkimusajanjakson kolmas ja neljäs neljännes verrattuna vuoden 1997 kolmanteen ja neljanteen neljänneeseen: tuotanto laski 20 prosenttia (kolmas neljännes) ja 11 prosenttia (neljäs neljännes), kapasiteetin käyttö 12 ja 18 prosenttia ja myyntihinnat 6 ja 19 prosenttia; toiminta oli kannattavaa sekä vuonna 1997 että tutkimusajanjaksona, mutta tulos oli tutkimusajanjakson viimeisellä neljänneksellä 15 prosenttisyksikköä heikompi kuin vuoden 1997 viimeisellä neljänneksellä. Tutkimusajanjakson jälkeisten kahden vuosineljänneksen kehitys vahvisti kaikki nämä kehityssuunnat.

173) Tutkimus osoitti myös, että kehitys olisi ollut vieläkin kielteisempää ilman sellaista erityismyyntiä kuin pitkäaikaisiin sopimuksiin perustuva myynti tai peitattujen kelojen myynti, joihin tarkasteltavana olevalla tuonnilla on vähemmän vaikutusta. Yhteisön tuotannonalan

saamien, tutkimusajanjakson viimeisen neljänneksen toimituksia koskevien tilausten määrä oli 31 prosenttia pienempi kuin tutkimusajanjakson ensimmäisellä neljänneksellä toimitettavia tavaroita koskevien tilausten määrä.

174) Vuosikohtainen tarkastelu osoitti toisaalta, että keskimääräinen voitto kasvoi vuodesta 1997 tutkimusajanjaksoon päättyen 12,9 prosenttiin. Voiton määrä ja myyntihinnat pysyivät vakaina tutkimusajanjakson ensimmäisten neljännesten aikana.

175) Näiden tulosten perusteella saattaisi ensi näkemältä vaikuttaa siltä, että vahinkoa ei ole aiheutunut, mutta tutkimus on osoittanut, että tulokset johtuvat tutkimusajanjakson ensimmäisen puoliskon korkeasta todettavissa olevasta kulutuksesta, joka ei kuitenkaan vastannut todellista kulutusta. Tämän seurauksena yhteisön tuotannonalan (jonka myynti ei kehittynyt ylivarastointia vastaavasti) hinnat ja voitot pysyivät vakaina, mutta heikkenivät väistämättä myöhemmin, koska kyseiseen merkittävään todettavissa olevaan kulutukseen ei liittynyt vastaavaa todellista kulutusta. Tutkimusajanjakson toisella puoliskolla todettavissa oleva kulutus romahti, kun kerätyt valtavat varastot otettiin käyttöön, mikä puolestaan johti hintojen ja voittojen merkittävään laskuun.

176) Yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen kehittymistä vuoden 1999 kahden ensimmäisen neljänneksen aikana koskeva myöhempi tarkastelu vahvisti, että nämä kielteiset kehityssuunnat eivät rajoittuneet tutkimusajanjaksoon ja että ne olivat välitöntä seurausta tutkimusajanjakson kehityksestä. Tuotanto- ja myyntimäärät tosin kasvoivat jonkin verran tutkimusajanjakson jälkimmäiseen puoliskoon verrattuna, mutta myyntihinnat ja kannattavuus heikkenivät edelleen. On huomattava, että peruspäätöksen säännösten ja tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan tutkimusajanjakson jälkeistä ajanjaksoa koskevat tiedot voidaan ottaa huomioon erityisesti silloin, kun halutaan todeta, jatkuvatko tutkimusajanjaksona todetut kehityssuunnat.

177) Ottaen huomioon edellä selostetun kehityksen yhteisön tuotannonalan tilanteessa vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välillä sekä erityisesti tutkimusajanjaksona komissio päättelee, että yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut tutkimusajanjaksona vahinkoa. Oli väitetty, että talouden tunnusluvut, jotka osoittivat, että vahinkoa ei ollut aiheutunut, pääosin mitätöivät vahinkoon viittavien tunnuslukujen merkityksen, mutta edellä selostettu yksityiskohtainen tutkimus osoitti, että kaikki talouden tunnusluvut ja erityisesti voittomarginaalit ja myyntihinnat olivat kehittyneet kielteiseen suuntaan muutaman kuukauden viiveellä. Aiheutunut vahinko on niin suuri, että sitä voidaan pitää merkittävänä peruspäätöksen 3 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

F. SYY-YHTEYS

tarkoittaa sitä, että tarkastelujakson kokonaiskasvu oli 229 prosenttia.

1. Johdanto

178) Tämän tarkastelun yhteydessä olisi muistettava, että asianomainen tuote on erittäin altis hintavaihteluille. Lisäksi tuotteen markkinoilla on, kuten edellä selostetusta käy ilmi, useita ominaispiirteitä: yhteisön tuotannonalalla ja tietyillä käyttäjäryhmissä on pitkäaikainen yhteistyösuhde, tuotannon järjestelyjen ja suunnittelun vuoksi tilauksen ja toimituksen välillä on tietty viive, ja yhteisön tuotannonalalla on enemmän toimintaa tietyillä markkinasegmenteillä kuin asianomaisilla vientiä harjoittavilla tuottajilla. Nämä ominaispiirteet eivät kuitenkaan saata kyseenalaiseksi sitä tosiasiaa, että yhteisön tuotannonalan valmistamat ja myymät tuotteet ja tarkasteltavina olevista maista tuodut tuotteet ovat samankaltaisia tuotteita. Kyse on vain siitä, että tietyt myyntikanavat ja tuotetyypit ovat muita aliteimpia asianomaisen tuonnin aiheuttaman kilpailun vaikutuksille.

179) Yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon syitä koskevien päätelmien tekemiseksi komissio tarkasteli asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutuksia. Samalla tarkasteltiin myös muita tiedossa olevia tekijöitä ja niiden mahdollisia vaikutuksia tuotannonalan tilanteeseen. Näin pyrittiin varmistamaan, että muiden tekijöiden kuin polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin aiheuttama vahinko tulisi todetuksi, eikä sen katsottaisi johtuneen kyseisestä tuonnista.

180) Muut tarkastellut tekijät olivat seuraavat: kulutuksen kehitys, ylitarjonta yhteisön markkinoilla, muista kolmansista maista yhteisöön tuotujen kuumavalssattujen kelojen vaikutus, yhteisön tuotannonalan määrittelyn ulkopuolelle jätettyjen yhteisön tuottajien toiminta, yhteisön tuotannonalan vientitulos ja teräsalan yleismaailmallinen tilanne.

2. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutukset

a) Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrän ja tuotteiden varastoinnin vaikutukset

181) Tutkimus osoitti, että kyseinen tuonti lisääntyi merkittävästi erityisesti vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Kun yhteisön markkinoille tuotiin vuonna 1995 vain 0,65 miljoonaa tonnia kuumavalssattuja keloja asianomaisista maista, mikä vastaa 17 prosenttia kokonaistuonnista, määrä kasvoi 0,88 miljoonaan tonniin vuonna 1997. Vuosien 1995 ja 1997 välillä asianomaisista maista tuotujen kuumavalssattujen kelojen määrän kasvu rajoittui 0,2 miljoonaan tonniin. Tutkimusajanjaksona polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrä nousi 2,1 miljoonaan tonniin ja kyseinen tuonti kattoi 45 prosenttia kaikesta tuonnista, mikä

182) Näin ollen tuonti lisääntyi erityisen merkittävästi vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana ja erityisesti kahdella ensimmäisellä vuosineljänneksellä. Tutkimus osoitti, että yhteisön markkinoille tuotiin kyseisten kuuden kuukauden aikana yli 1,3 miljoonaa tonnia tarkasteltavana olevaa tuotetta. Tämä on yli kolme kertaa enemmän kuin vuoden 1997 toisella puoliskolla tuotu määrä. Kyseinen tuonti lisääntyi vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 143 prosenttia ja samalla asianomaisten maiden markkinaosuus enemmän kuin kaksinkertaistui kasvaen 6,3 prosenttiyksiköllä.

183) Vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välillä yhteisön kulutus kasvoi 9 prosenttia, mutta yhteisön tuotannonalan myynnin määrä lisääntyi vain 1 prosentin, mistä syystä se menetti 3,7 prosenttiyksikköä markkinaosuudestaan.

184) Tuonnin voimakas kasvu vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välillä osuu ajallisesti yksin yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkenemisen kanssa. Tuotanto väheni 9 prosenttia ja myynti 12 prosenttia. Markkinaosuus pieneni 6,6 prosenttiyksiköllä ja tilausten määrä väheni 17 prosenttia.

185) Lisäksi kun tuontimäärien kehittymistä tarkastellaan yhdessä aiemmin selostetun todettavissa olevan kulutuksen kehityksen kanssa, voidaan todeta, että kyseiset polkumyynnillä tuodut tuotteet käytettiin lähinnä varastojen kasvattamiseen, mistä syystä ne lisäsivät todettavissa olevaa kulutusta tutkimusajanjakson kahden ensimmäisen neljänneksen aikana samalla, kun yhteisön tuotannonalan myynti väheni heti tutkimusajanjakson alusta alkaen.

186) Tutkimus osoitti, että asianomaisista vientiä harjoittavista tuottajista poiketen yhteisön tuotannonalan myynti kauppiaille ei ole kovin suurta. Tietyt suuret toimijat tilasivat vain vähän tai eivät lainkaan kuumavalssattuja keloja yhteisön tuotannonalalta tutkimusajanjakson kolmannen ja neljännen neljänneksen aikana. Tämä johti merkittävään myynnin laskuun, joka alkoi tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä (-28 %) ja jatkui neljännellä neljänneksellä (-12 %). Tällä puolestaan oli huomattavan kielteinen vaikutus yhteisön tuotannonalan hintoihin ja kannattavuuteen tutkimusajanjakson kahdella viimeisellä neljänneksellä.

187) Kun tätä kehitystä arvioidaan, on otettava huomioon, että yhteisön tuotannonalan tilanne heikkeni erityisen selvästi ja nopeasti niiden myyntikanavien ja tuotetyyppien osalta, jotka kuuluvat vientiä harjoittavien tuottajien pääasialliseen toiminta-alueeseen. Nämä tuottajat eivät käytä kovin aktiivisesti myyntikanavia, joiden kautta tehdään pitkäaikaisia myyntisopimuksia. Yhteisön

tuotannonala on menestynyt suhteellisesti paremmin tämän tyyppisessä myynnissä kuin niillä myynnin osaluilla, joilla kilpailu tuontituotteiden kanssa on kovempaa. Edellä on myös osoitettu, että yhteisön tuotannonalan myynti on koko tutkimusajanjakson ajan kehittynyt erittäin kielteiseen suuntaan mustien kelojen osalta, joiden osuus asianomaisesta tuonnista on noin 90 prosenttia.

b) *Tuonnin hintatason vaikutukset ja teräsmarkkinoiden toiminta*

188) Tutkimus osoitti, että yhteisön tuotannonalan tilanne pysyi vakaana hintojen ja siten myös kokonaiskannattavuuden osalta tutkimusajanjakson kahden ensimmäisen neljänneksen aikana, vaikka asianomaisista maista tulevan tuonnin hinnat laskivat koko tutkimusajanjakson ajan. Tutkimuksen mukaan yhteisön tuotannonalan hintojen ja voittojen kehitykseen vaikuttivat toisaalta markkinoiden yleiset toimintatavat, joista johtuen asiakkaiden tekemien tilausten ja niiden perusteella tapahtuvien toimitusten välillä on tietty viive, ja toisaalta varastojen kehittyminen ja näin ollen todettavissa oleva kulutus tutkimusajanjaksona.

189) Markkinoiden yleisen toiminnan osalta todettiin, että kun otetaan huomioon tilausten ja toimitusten välinen viive (yksi vuosineljännes), yhteisön tuotannonalan tilanteen tutkimusajanjakson ensimmäisen neljänneksen aikana voidaan sanoa pohjimmiltaan heijastaneen niiden tilausten määrää, jotka saatiin vuoden 1997 viimeisellä neljänneksellä, jolloin tuonti alkoi lisääntyä.

190) Todettavissa olevan kulutuksen kehittymisen osalta todettiin, että yhteisön markkinoiden tilanne yleensä ja erityisesti yhteisön tuotannonalan tilanne tutkimusajanjakson ensimmäisellä neljänneksellä oli sopuosoitussa samaan aikaan tapahtuneen varastojen ja siten myös todettavissa olevan kulutuksen voimakkaan kasvun kanssa. Sen ansiosta hinnat ja voitot pysyivät korkeina, vaikka tuonti lisääntyi samanaikaisesti. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutus yhteisön tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen oli näin ollen suurin siinä vaiheessa, kun kävi selväksi, että varastojen ja siten todettavissa olevan kulutuksen kasvu ei vastannut todellisen kulutuksen kasvua. Kun kuumavalsattujen kelojen kysyntä heikkeni merkittävästi tutkimusajanjakson lopussa, yhteisön tuotannonalan hinnat laskivat 17 prosenttia ja kannattavuus kääntyi negatiiviseksi.

191) Valituksen tekijä väitti, että vientiä harjoittavat tuottajat harjoittivat vuoden 1997 lopussa ja koko tutkimusajanjakson ajan järjestelmällistä hinnanalennuspolitiikkaa ja myivät kyseistä tuotetta jatkuvasti halvemmalla kuin yhteisön tuotannonala. Tämä nopeutti myyntihintojen laskua yhteisön markkinoilla kyseisenä aikana.

192) Tutkimuksessa kävi ilmi, että vientiä harjoittavat tuottajat todellakin laskivat hintojaan vuoden 1997 viimeisen neljänneksen aikana, kun taas yhteisön tuotannonala pyrki pitämään hintansa ennallaan vuoden 1998 kesäkuuhun saakka. Heinäkuussa 1998 yhteisön tuotannonala laski myyntihintojaan. Sen myyntihinnat, jotka olivat yli 300 ecua tonnilta tammikuussa 1998, laskivat joulukuuhun 1998 mennessä noin 250 ecuun tonnilta.

193) Tämä hintojen voimakas lasku selittyy sillä, että vientiä harjoittavat tuottajat jatkoivat kyseisen tuotteen myymistä yhteisön tuotannonalan hintoja alhaisempaan hintaan koko tutkimusajanjakson ajan. Olisi huomattava, että hinnan alittavuus oli vähäisempää tutkimusajanjakson alussa ja muuttui sitten yhä merkittävämmäksi tutkimusajanjakson kuluessa. Yhteisön tuotannonalan oli tutkimusajanjakson puolivälin jälkeen ryhdyttävä alentamaan hintojaan pystyäkseen jatkamaan toimintaansa markkinoilla.

194) Tältä osin on huomattava, että teräs on tärkeä perushyödyke ja että kuumavalsattujen kelojen perusviitehintaa julkaistaan päivittäin alan sanomalehdissä ja kaikki markkinoilla toimivat tuntevat sen hyvin. Yhteisön tuotannonalan tuottamat ja myymät tuotteet ja asianomaisista maista tuotavat tuotteet ovat erittäin alttiita hintavaihteluille ja niiden hinnassa tapahtuvat muutokset leviävät nopeasti koko markkinoiden tietoon.

Edellä selostetun perusteella voidaan siten todeta tutkimuksen osoittaneen, että tarkasteltavana oleva tuonti on syynä yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen heikkenemiseen.

c) *Päätelmä polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin vaikutuksista*

195) Yhteisön markkinoille tuotiin erittäin lyhyen ajan kuluessa polkumyynnillä suuria määriä kyseistä tuotetta, minkä katsotaan painaneen hintoja alaspäin ja johtaneen yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden pienenemiseen. Tuonnin suuren määrän vuoksi tietyt suuret yhteisössä toimivat käyttäjät pystyivät keräämään varastoa, millä oli kielteisiä vaikutuksia yhteisön tuotannonalan kanssa käytyihin hintaneuvotteluihin jo tutkimusajanjakson toisen neljänneksen aikana, minkä lisäksi se pidensi sitä ajanjaksoa, jonka aikana kyseinen tuonti vaikutti hintoja alentavasti. Lisäksi markkinoiden yleinen avoimuus aiheutti sen, että yhteisön markkinoilla toimivat käyttäjät ja ostajat huomasivat nopeasti vientiä harjoittavien tuottajien harjoittaman alennushintapolitiikan. Tämä nopeutti myyntihintojen laskua, mikä puolestaan vaikutti haitallisesti yhteisön tuotannonalan markkinaosuuteen ja kannattavuuteen.

196) Näin ollen päätellään, että halvat, polkumyynnillä tuodut tuotteet vaikuttivat merkittävästi yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkenemiseen ja siten kyseiselle tuotannonalalle tutkimusajanjaksona aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon.

3. Muiden tekijöiden vaikutus

a) Kulutuksen kehittyminen

197) Yhteisön markkinoiden todettavissa oleva kulutus kasvoi tarkastelujakson aikana 9 prosenttia. Vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välillä todettavissa oleva kulutus kasvoi 0,4 prosenttia.

198) Koska kulutus siten kehittyi koko ajan myönteiseen suuntaan vuoden 1996 jälkeen, sen ei voida katsoa vaikuttaneen yhteisön tuotannonalalle tutkimusajanjaksona aiheutuneeseen vahinkoon.

b) Ylitarjonta yhteisön markkinoilla

199) Tietyt vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että yhteisön markkinoilla oli ylitarjontaa tutkimusajanjakson alussa. Näiden tuottajien mukaan yhteisön tuotannonala lisäsi koko ajan toimituksiaan markkinoille, mistä syystä se oli päävastuussa ylitarjonnasta. Ne väittivät tämän vuoksi, että yhteisön tuottajien suurista toimituksista johtuva korkea kapasiteetin käyttöaste teki mahdolltomaksi kaikki väitteet siitä, että asianomaisista maista peräisin oleva tuonti olisi aiheuttanut vahinkoa.

200) Vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson todettavissa olevan kulutuksen yksityiskohtainen vertaileva tarkastelu osoitti, että todettavissa oleva kulutus oli tutkimusajanjakson kahden ensimmäisen neljänneksen aikana 1,4 miljoonaa tonnia suurempi kuin vastaavana aikana vuonna 1997. Tämän vertailun yhteydessä olisi otettava huomioon, että tutkimusajanjakson kahden ensimmäisen neljänneksen aikana asianomaisista maista tuotiin polkumyynnillä yhteisöön 1,3 miljoonaa tonnia kuumavalssattuja keloja, kun tuonnin määrä vastaavana aikana vuonna 1997 oli noin 0,3 miljoonaa tonnia. Tuonnin määrä oli siten miljoona tonnia suurempi tutkimusajanjakson ensimmäisellä puoliskolla.

201) Lisäksi on muistettava, että kauppiat kasvattivat merkittävästi varastojaan tutkimusajanjakson ensimmäisellä puoliskolla, mikä myötävaikutti yhteisön markkinoiden ylitarjontatilanteeseen. Tutkimus osoitti, että yhteisön tuotannonala ei myy asianomaista tuotetta kovin aktiivisesti kauppiaille, kun taas vientiä harjoittavat tuottajat myivät merkittäviä määriä kauppiaiden välityksellä. Näin ollen kauppiaiden tutkimusajanjaksona varastoimat tuotteet eivät olleet peräisin yhteisön tuotannonalalta.

202) Tutkimuksen voidaan siten todeta osoittaneen, että polkumyynnillä tapahtuva tuonti lisääntyi merkittävästi (markkinaosuudella mitattuna tuonti enemmän kuin kaksinkertaistui) tutkimusajanjakson aikana, kun taas yhteisön tuotannonalan myynti ja tuotanto väheni, mikä johti markkinaosuuden menetyksiin. Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin lisääntyminen vaikutti siten suuresti ylitarjontatilanteen syntymiseen.

c) Kuumavalssattujen kelojen tuonti muista kolmansista maista

203) Tämän tutkimuksen kohteena olevien maiden lisäksi myös muut maat veivät kuumavalssattuja keloja yhteisön markkinoille. Suurimpia viejiä tutkimusajanjakson aikana olivat Venäjä, Slovakia, Romania, Unkari, Etelä-Korea ja Indonesia.

204) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät tulleen asiattomasti syrjityiksi suhteessa joihinkin muihin edellä mainituista kolmansista maista, jotka jätettiin tutkimuksen ulkopuolelle.

205) Tältä osin on huomattava, että edellä mainittujen kolmansien maiden osalta ei ole tehty valitusta, minkä vuoksi polkumyynnistä ja vahingosta ei ole saatu sellaista alustavaa näyttöä, joka oikeuttaisi panemaan vireille niitä koskevan polkumyynitutkimuksen. Tutkimuksen kuluessa ei myöskään ole saatu näyttöä siitä, että näiden kolmansien maiden viennissä esiintyisi vahingollisia polkumyynikäytäntöjä, joten syrjintää koskeva väite on perusteeton.

206) Muiden kolmansien maiden osuus asianomaisen tuotteen kokonaistuonnista yhteisön markkinoille pieneni tarkastelujaksolla, vaikka pysyikin edelleen merkittävänä. Tuonnin määrä väheni vuonna 1995 todetusta 3,1 miljoonasta tonnista 2,6 miljoonaan tonniin tutkimusajanjaksona, mikä vastaa 17 prosentin vähennystä. Tämän tuonnin osuus kokonaistuonnista oli 83 prosenttia vuonna 1995 mutta vain 55 prosenttia tutkimusajanjaksona. Muiden kolmansien maiden osuus yhteisön markkinoista pieneni siten 22 prosentilla tarkastelujakson aikana.

207) Muista kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden tuontihinnat noudattivat yhteisön markkinoilla vallitsevaa yleistä laskusuuntausta ja alenivat 9 prosenttia.

208) Edellä selostettujen tosiasioiden ja huomioiden perusteella todettiin, että tuonti muista kolmansista maista yhteisön markkinoille jatkui ja oli edelleen merkittävää tarkastelujakson aikana. Kävi kuitenkin myös ilmi, että samalla kun yhteisön tuotannonalan tilanne vain heikkeni entisestään, erityisesti vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välillä, tarkasteltavana olevan tuonnin lisääntyessä voimakkaasti, tuonti muista kolmansista maista lisääntyi erittäin vähän.

209) Näin ollen eräiden vientiä harjoittavien tuottajien väitettä siitä, että kuumavalssattujen kelojen tuonti muista kolmansista maista olisi syynä yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, ei voida ottaa huomioon.

d) *Yhteisön muut tuottajat*

210) Yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle jätettyjen yhteisön tuottajien osuus yhteisön kokonaistuotannosta oli tutkimusajanjakson aikana 35 prosenttia.

211) Muiden kuumavalssattuja keloja valmistavien yhteisön tuottajien tilanne vastasi käytettävissä olevien tietojen mukaan tarkastelujaksolla yhteisön tuotannonalan tilannetta. Tutkimusajanjakson aikana niiden myynnin määrä kasvoi viisi prosenttia, mikä on vähemmän kuin kuluksessa tapahtunut kasvu. Niiden markkinaosuus pieneni siten neljä prosenttia. Lisäksi myös nämä tuottajat kärsivät hintojen alenemisesta, kuten myynnin arvon kuuden prosentin lasku osoittaa, ja niiden myyntihinnat olivat samantasoisia kuin yhteisön tuotannonalan hinnat.

212) Näin ollen yhteisön muiden tuottajien vaikutus yhteisön tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen oli vähäinen.

e) *Yhteisön tuotannonalan vientitoiminta*

213) Tietyt vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkeneminen johtui sen vientitoiminnan vähenemisestä tarkastelujakson aikana.

214) Tutkimus osoitti, että kolmansien maihin vietäviksi myytyjen tuotteiden määrä väheni 536 000 tonnia vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välillä ja 299 000 tonnia vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välillä. Nämä määrät merkitsevät 4,8 prosentin ja 2,9 prosentin vähennystä yhteisön tuotannonalan kokonaismyyntiin. Tämän vuoksi komissio ei voi sulkea pois sitä mahdollisuutta, että tämä vientimyyntin lasku on vaikuttanut yhteisön tuotannonalan yleiseen taloudelliseen tilanteeseen. On kuitenkin muistettava, että tämä tutkimus rajattiin koskemaan yhteisön tuotannonalan taloudellista tilannetta siltä osin kuin se liittyy yhteisön vapaisiin markkinoihin. Näin ollen yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko on osoitettu yhteisön markkinoita koskevien tunnuslukujen perusteella. Vientimyyntissä veloitetuilla hinnoilla ja siitä saaduilla tuloilla ei siten ollut asian kannalta merkitystä, joten ne jätettiin vahinkoa koskevan tarkastelun ulkopuolelle.

f) *Yhteisön tuotannonalan etusijalle asettamat toimitukset kytkösmerkkinnoille*

215) Tietyt yhteisön markkinoilla toimivat tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjät ilmoittivat, että yhteisön

tuotannonala oli yrittänyt lisätä toimintansa integrointia tarkastelujakson aikana. Väitteiden mukaan yhteisön tuotannonala oli vuoden 1997 lopussa antanut etusijan toimitukselle, jotka oli tarkoitettu kytkösmerkkinnoilla toimiville etuyhteydessä oleville osapuolille, minkä tuloksena vapailla markkinoilla toimivien riippumattomien käyttäjien oli ollut pakko hankkia tuotetta yhteisön ulkopuolelta. Tämän vuoksi tuonnin kehittyminen ei ollut voinut aiheuttaa vahinkoa.

216) Komissio totesi, että myynti sekä etuyhteydessä oleville että etuyhteydettömille asiakkaille väheni vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Se, että kytkösmerkkinnoille tarkoitettujen toimitukset noudattivat samaa kehityssuuntaa, osoittaa, että tuotantokapasiteettia oli vielä käytettävissä. Tämä myynnin määrän lasku osoitti, että asianomaisen tuotteen tarjonta markkinoilla ei ollut riittämätöntä tavalla, joka olisi voinut johtaa etuyhteydettömille osapuolille myydyin määrän vähenemiseen.

g) *Teräsalan yleismaailmallinen tilanne*

217) Useat vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että yhteisön tuotannonalan tilanteeseen etenkin tutkimusajanjakson toisella puoliskolla vaikutti suuresti se, että terästeollisuuden tilanne heikkeni kaikkialla maailmassa.

218) Käytettävissä olevat tiedot osoittavat, että tutkimusajanjakson aikana oli meneillään yleismaailmallinen laskusuhdanne. Myyntihinnat laskivat Yhdysvalloissa, Japanissa ja Etelä-Koreassa. Myyntihintojen todettiin kuitenkin olleen Yhdysvalloissa 15 prosenttia, Japanissa 24 prosenttia ja Etelä-Koreassa 7 prosenttia korkeampia tutkimusajanjakson lopussa kuin yhteisössä.

219) Yhteisön tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen heikkeneminen tarkastelujaksolla ei näin ollen voi johtua teräsalan yleismaailmallisesta tilanteesta eikä erityisesti tilanteesta Kaakkois-Aasiassa.

4. Syy-yhteyttä koskeva päätelmä

220) Edellä selostettu tarkastelu viittaa siihen, että asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin lisäksi myös muut tekijät ovat saattaneet osaltaan vaikuttaa yhteisön tuotannonalan vaikeaan tilanteeseen tutkimusajanjakson aikana. Tutkimus on kuitenkin osoittanut, että tuonnin äkillisellä kasvulla, hintojen laskulla ja vientiä harjoittavien tuottajien soveltamalla alihinnoittelulla oli merkittävä kielteinen vaikutus yhteisön tuotannonalan tilanteeseen. Tästä syystä päätellään, että kyseinen tuonti on erikseen tarkasteltuna aiheuttanut merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

G. YHTEISÖN ETU

1. Alustavat huomiot

221) Polkumyynnitoimenpiteiden tarkoituksena on yhteisön tuotannonalaan vahingollisesti vaikuttavien, hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen korjaaminen ja tehokkaan kilpailun palauttaminen yhteisön markkinoille. Polkumyynnin sekä vahingon ja sen syiden lisäksi komissio tutki, oliko olemassa sellaisia pakottavia syitä, joiden vuoksi olisi pääteltävä, että toimenpiteiden käyttöönotto ei ole yhteisön edun mukaista. Mahdollisesti käyttöön otettavien toimenpiteiden vaikutuksia kaikkiin tämän menettelyn soveltamisalaan kuuluviin osapuolien sekä toimenpiteiden käyttöönoton tai niiden käyttöönotosta luopumisen seurauksia tarkasteltiin tästä syystä peruspäätöksen 21 artiklan 1 kohdan mukaisesti käytettävissä olevien todisteiden pohjalta.

2. Yhteisön tuotannonalan etu

222) Tehokkaan kilpailun edellytysten palauttaminen on yhteisön tuotannonalan edun mukaista, kun kyse on halpatuonnin aiheuttamasta vahingollisesta polkumyynnistä.

223) Tutkimus on osoittanut, että yhteisön kuumavalssattujen kelojen markkinoille oli kuvaavaa se, että siellä oli tarkasteltavina olevista maista peräisin olevia tuotteita, joita myytiin halvemmalla kuin yhteisön tuotannonalan tuotteita. Tästä johtuva vahinko oli hallittavissa niin kauan kuin tuontimäärät olivat vähäisiä. Polkumyynnillä tuotujen tuotteiden määrä yhteisön markkinoilla kuitenkin kasvoi äkkiä voimakkaasti erittäin lyhyen ajan kuluessa tutkimusajanjakson aikana, mikä aiheutti hintojen laskun, jolla puolestaan oli merkittävä vaikutus yhteisön tuotannonalan rahoitustilanteeseen. Tämä heikensi vakavasti yhteisön tuotannonalan tilaa, joten tilanteen korjaaminen on sen edun mukaista.

224) Tarkastelujaksolla yhteisön tuotannonala ja muut yhteisössä toimivat tuottajat ryhtyivät huomattaviin toiminnan järkipäristämisen- ja rakenneuudistustoimiin, jotka ovat yhä käynnissä. Näiden toimien toteuttaminen on tärkeää teräsmarkkinoiden globalistumisen vuoksi. Nämä yhteisön tuotannonalan maailmanlaajuisia markkinoita silmällä pitäen toteuttamat toimet osoittavat sen olevan sopeutumis- ja kilpailukykyinen sekä elinkelpoinen.

225) Jos polkumyynnitoimenpiteet otetaan käyttöön, alan työllisyys, joka parani tarkastelujakson aikana, voitaisiin turvata ja työpaikkojen määrää mahdollisesti jopa lisätä kulutuksen kehityksestä riippuen. Tutkimuksen tulokset osoittavat, että yhteisön tuotannonalan myynti vähentyi merkittävästi ja sen hinnat laskivat erityisesti tutkimusajanjakson loppupuolella. Ehdotetut polkumyynnittullit, joiden suuruus painotettuna keskiarvona ilmaistuna on yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta noin 8 prosenttia, tarjonnevat yhteisön tuotannonalalle tilaisuuden toipua vahinkoa aiheuttaneesta

tilanteesta joko nostamalla hintojaan ja/tai kasvattamalla myyntimääriään.

226) Kun otetaan huomioon yhteisön tuotannonalan vuosien 1996 ja 1997 riittämätön kannattavuus ja sen tutkimusajanjaksona kärsimä merkittävä vahinko, on erittäin todennäköistä, että sen rahoitustilanne heikkenee entisestään, jos toimenpiteisiin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin kielteisten vaikutusten korjaamiseksi ei ryhdytä. Tilanne saattaa lopulta johtaa tuotannon supistuksiin tai tiettyjen tehtaiden sulkemiseen ja on näin ollen uhka yhteisön työllisyydelle.

3. Käyttäjien ja muiden vastaavien yhteisön yritysten etu

227) Arvioidakseen toimenpiteiden käyttöönoton tai niiden käyttöönotosta luopumisen vaikutuksia tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjiin komissio lähetti kyselylomakkeet tiedossa oleville yhteisön markkinoilla toimiville käyttäjäyrityksille. Erään suuren käyttäjäyrityksen toimintoihin tehtiin tarkastuskäynti sen toimittamien tietojen todentamiseksi. Seuraavat päätelmät perustuvat käyttäjäyrityksiltä saatuihin vastauksiin.

228) Käyttäjäyritysten todettiin itse tuoneen yhteisöön 40 prosenttia asianomaisista maista tuotujen kuumavalssattujen kelojen kokonaismäärästä. Niillä on 4 000 työntekijää yhteisössä.

229) Käyttäjät väittivät, että jos polkumyynnitoimenpiteet otettaisiin käyttöön, ne eivät enää voisi valita hankintalähteitään, ja ne pelkäsivät tulevansa täysin riippuvaisiksi yhteisön tuottajien suopeudesta. Näillä tuottajilla väitettiin erityisesti olevan laajat kytkösmarkkinat, joille niiden oli toimitettava tuotteitaan, minkä lisäksi niiden hallussa oli väitteiden mukaan jo 75 prosenttia yhteisön vapaista markkinoista. Käyttäjät muistuttivat, että yhteisön tuottajien kytkösmarkkinoille myymät tuotteet ja suuri osa niiden myynnistä vapailta markkinoilla oli suunnattu tuottajiin etuyhteydessä oleville yrityksille, joiden jatkojalostamat tuotteet kilpailivat suoraan käyttäjien omien tuotteiden kanssa. Kyseiset käyttäjät totesivat myös, että yhteisön tuotannonala toimitti tuotteita riippumattomille käyttäjille vasta, kun niihin etuyhteydessä olevien yritysten tarpeet oli täysin tyydytetty. Ne väittivät myös, että tuottajiin etuyhteydessä olevat käyttäjäyritykset ostivat jo tuotetta markkinahintaa alhaisemmin hinnoin. Näin ollen käyttäjät katsoivat, että polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönotto antaisi yhteisön tuotannonalalle ratkaisevan ja perusteettoman kilpailuedun myöhemmän jalostusasteen tuotteiden markkinoilla, mikä ei olisi yhteisön edun mukaista.

230) Lopuksi käyttäjät väittivät, että polkumyynnittullien käyttöönotto johtaisi todennäköisesti siihen, että riippumattomille ostajille ei olisi tarjolla riittävästi tavaraa, kuten oli käynyt yhteisön markkinoilla vuoden 1997 lopussa. Tällainen tilanne olisi selvästi ristiriidassa EHTY:n perustamissopimuksen määräysten kanssa.

- 231) On syytä huomata, että polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönoton tarkoituksena ei ole estää käyttäjiä tuomasta kuumavalsattuja keloja asianomaisista maista vaan pikemminkin varmistaa, että tuonti tapahtuu vahinkoa aiheuttamattomilla hinnoilla. Vaikka toimenpiteet otettaisiin käyttöön, näitä tuotteita olisi aina jatkosakin saatavilla yhteisön markkinoilla ja näin ollen käyttäjäyritykset voisivat edelleen valita hankintalähteensä.
- 232) Komission arvion mukaan 8 prosentin suuruisen painotetun keskimääräisen polkumyynnitullin käyttöönotto asianomaisista maista peräisin olevien kuumavalsattujen kelojen tuonnissa johtaisi enimmillään noin 1,6 prosentin suuruisen korotukseen käyttäjäyritysten raaka-ainekustannusten kokonaismäärässä. Tämä lisäkustannus nostaisi kokonaistuotantokustannuksia arviolta 1,1 prosenttia, kun otetaan huomioon käytössä olevat eri hankintalähteet ja myöhemmän jalostusasteen tuotteiden keskimääräinen arvonlisäys.
- 233) Tämä käyttäjäyrityksille aiheutuva tuotantokustannusten lisäys, jonka ne voivat halutessaan siirtää asiakkaittensa maksettavaksi, ei ole niin suuri, että se vaarantaisi kyseisten yritysten kannattavuuden. Tätä lisäkustannusta arvioitaessa on lisäksi otettava huomioon se myönteinen kehitys, joka on odotettavissa kuumavalsattujen kelojen markkinoilla, kun tehokkaan kilpailun edellytykset on saatu palautettua.
- 234) Vapailla markkinoilla vallitsevasta myyntihintojen tasosta voidaan todeta, että yhteisön tuotannonalan siihen etuyhteydessä olevilta asiakkailta ja etuyhteydetömiltä asiakkailta veloittamien hintojen välillä ei havaittu merkittäviä eroja. Myöskään väitettä, jonka mukaan yhteisön tuotannonala ei toimittanut kuumavalsattuja keloja tai oli asettanut niiden toimitukset tärkeysjärjestykseen sen mukaan, mikä oli sen suhde ostajaan tarkastelujakson aikana, ei voida ottaa huomioon, koska asiasta ei ole esitetty näyttöä. Tietoon on päinvastoin tullut, että tietyt yhteisön tuotannonalan kanssa tehdyt myyntisopimukset oli peruttu.
- 235) Edellä selostetun perusteella katsotaan, että asianomaisista maista polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vastaisten toimenpiteiden mahdolliset kielteiset vaikutukset käyttäjiin ovat vähäisempiä kuin ne myönteiset vaikutukset, joista kaikki muut yhteisön markkinoilla toimivat pääsevät hyötymään.

4. Vaikutukset yhteisön markkinoiden kilpailutilanteeseen

- 236) Eräät osapuolet väittivät, että polkumyynnitoimenpiteet vähentäisivät kilpailua yhteisön markkinoilla edistäen näin suurten teräsyhtymien syntyä. Ne totesivat, että sellaiset suuret teräalan yritykset kuin British Steel ja Sollac olivat äskettäin kasvattaneet kokoaan fuusioitumalla tai ostamalla toisia teräsalan yrityksiä. Nämä yhtymät kilpailevat lisäksi myöhemmän jalostusasteen tuotteiden valmistuksessa riippumattomien käyttäjien kanssa, jotka ovat lähinnä pieniä ja keskisuuria yrityksiä.

Tällainen keskittymiskehitys voi lopulta johtaa monien riippumattomien käyttäjäyritysten toiminnan lakkaamiseen ja siten työpaikkojen menetykseen yhteisössä.

- 237) Kilpailun rajoittamista koskevaa väitettä tarkasteltaessa on syytä muistaa, että vaihtoehtoisia hankintalähteitä on useita, sillä muun muassa Venäjä, Indonesia, Unkari, Romania, Etelä-Korea, Slovakia ja Brasilia vievät kuumavalsattuja keloja yhteisöön. Lisäksi monta sataa teräspalvelukeskusta, tukkukauppaa ja kauppiasta myy asianomaista tuotetta lähinnä pienille ja keskisuurille käyttäjäyrityksille. Yhteisössä toimii lisäksi yhteisön tuotannonalaa kuuluvien yritysten ohella useita muita terästä tuottavia yrityksiä, jotka sijaitsevat Suomessa, Ranskassa, Itävallassa ja Kreikassa.
- 238) Ehdotetut toimenpiteet eivät myöskään ole taloudellisesta näkökulmasta katsottuina tasoltaan sellaisia, että ne estäisivät asianomaisten maiden tuotteiden pääsyn yhteisön markkinoille, joten vaaraa kilpailun rajoittamisesta yhteisön markkinoilla ei näyttäisi olevan.

5. Yhteisön markkinoiden riittämätön tarjonta

- 239) Tietyt asianomaisten maiden vientiä harjoittavat tuottajat ja yhteisössä toimivat käyttäjäyritykset väittivät, että polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönotto johtaisi tarjonnan puutteeseen erityisesti riippumattomien käyttäjäyritysten kannalta. Väitteen perusteluna esitettiin, että yhteisön tuotannonala ei pysty yksinään tyydyttämään yhteisön vapaiden markkinoiden koko kysyntää erityisesti siitä syystä, että sen kapasiteetin käyttöaste on jo tällä hetkellä korkea.
- 240) Eräät muut asianomaiset osapuolet väittivät, että yhteisön tuotannonalan kapasiteetti ei riitä tyydyttämään vapaiden markkinoiden kysyntää edes siihen etuyhteydessä olevien yritysten osalta, eikä se näin ollen kykenisi kompensoimaan sitä tuonnin vähennystä, jonka polkumyynnitoimenpiteiden käyttöönotto aiheuttaisi.
- 241) Tältä osin on todettava, että koska yhteisön tuottajat eivät pysty tyydyttämään vapaiden markkinoiden koko kysyntää, tuontia kolmansista maista tarvitaan jatkosakin ja tällainen tuonti yhteisön markkinoille tulee aina olemaan mahdollista, edellyttäen että se tapahtuu perus päätöksen säännösten mukaisesti.
- 242) Yhteisön tuotannonala, muut yhteisön tuottajat ja muiden kolmansien maiden vientiä harjoittavat tuottajat voivat joka tapauksessa jatkaa kyseisen tuotteen toimitamista yhteisön markkinoille. Myös asianomaisten maiden vientiä harjoittavien tuottajien toimitukset yhteisön markkinoille voivat jatkua, sillä ehdotetut toimenpiteet eivät ole tasoltaan sellaisia, että ne estäisivät kyseisten tuotteiden pääsyn markkinoille.
- 243) Edellä selostettujen tosiasioiden ja huomioiden perusteella todetaan, että väite, jonka mukaan polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotto johtaa tarjonnan riittämättömyyteen, on perusteeton.

6. Yhteisön etua koskeva päätelmä

- 244) Komissio katsoo, että polkumyynnitullien käyttöönotto on välttämätöntä, jos halutaan estää polkumyynnihintaan tapahtuvan tuonnin jatkuminen ja yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkeneminen entisestään. Lisäksi polkumyynnin vastaisilla toimenpiteillä voidaan tässä tapauksessa palauttaa tehokkaan kilpailun edellytykset kaikkien yhteisön toimijoiden osalta. Kaikkien tämän menettelyn piiriin kuuluvien etujen tarkastelu on myös osoittanut, ettei ole olemassa sellaisia pakottavia syitä, jotka edellyttäisivät lopullisten polkumyynnitullien käyttöönotosta luopumista. Lopullisten polkumyynnitullien käyttöönotto ei näin ollen ole yhteisön edun vastaista.

H. LOPULLISET TOIMENPITEET

- 245) Koska on tullut todetuksi, että Bulgariasta, Etelä-Afrikasta, Intiasta, Jugoslaviasta ja Taiwanista polkumyynnillä tapahtunut tuonti on aiheuttanut merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle ja että pakottavia syitä toimenpiteistä luopumiseen ei ole, on syytä ottaa käyttöön lopulliset polkumyynnitoimenpiteet.

1. Vahingon korjaava taso

- 246) Tullin tason määrittämisessä on otettu huomioon todetut polkumyynnimarginaalit sekä se tullin määrä, joka on tarpeen polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin yhteisön tuotannonalalle aiheuttaman vahingon poistamiseksi: Tarvittava hinnankorotus määritettiin vertaamalla hinnan alittavuuden laskemisessa määriteltyä painotettua keskimääräistä tuontihintaa yhteisön tuotannonalan yhteisön markkinoilla myymien erityyppisten kuumavalssattujen kelojen vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan.
- 247) Vahingollisen polkumyynnin vaikutusten poistamisen edellyttämä tullin määrä antaisi yhteisön tuotannonalalle mahdollisuuden kattaa tuotantokustannuksensa ja saada kohtuullinen myyntituotto. Yhteisön tuotannonalan voittomarginaaliksi esittämää 12,9 prosentin osuutta liikevaihdosta (ennen veroja) pidettiin tässä yhteydessä sopivana perustana, kun otetaan huomioon pitkän aikavälin investointitarpeet ja se tuotto, jonka yhteisön tuotannonala kohtuudella voisi odottaa saavansa, jos vahingollista polkumyyniä ei esiintyisi.
- 248) Vahingon korjaava taso määritettiin tämän perusteella tuotetyyppikohtaisesti ja ottaen huomioon yhteisön tuotannonalan tutkimusajanjakson aikainen voiton määrä siten, että kyseinen taso vastasi yhteisön tuotannonalan soveltaman todellisen nettomyynnihinnan ja

vastaavan tuontimallin todellisen nettomyynnihinnan välistä eroa. Tämä ero ilmaistiin sitten prosentteina CIF-tuontihinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana.

2. Lopullisten tullien taso

- 249) Edellä esitettyjen seikkojen perusteella katsotaan, että peruspäätöksen 9 artiklan 4 kohdan mukaisesti olisi otettava käyttöön lopullinen polkumyynnitulli, joka vastaa tasoltaan todettua polkumyynnimarginaalia, mutta ei kuitenkaan ole edellä määriteltyä vahinkomarginaalia korkeampi.
- 250) Rinnakkaisen Etelä-Afrikasta, Intiasta ja Taiwanista peräisin olevaa tuontia koskevan tukien vastaisen menettelyn osalta todettakoon, että komission päätöksen N:o 1889/98/EHTY⁽¹⁾ 12 artiklan 1 kohdan mukaan tasoitustullin on vastattava tukimarginaalia, ellei vahinkomarginaali ole tätä alempi.
- 251) Mainitun päätöksen N:o 1889/98/EHTY 24 artiklan 1 kohdan ja peruspäätöksen 14 artiklan 1 kohdan mukaisesti mihinkään tuotteeseen ei saa samanaikaisesti soveltaa sekä polkumyyni- että tasoitustulleja saman polkumyynnistä tai vientituesta johtuvan tilanteen korjaamiseksi. Koska asianomaisen tuotteen tuonnissa olisi otettava käyttöön polkumyynnitullit, on tarpeen selvittää, aiheutuvatko tuki- ja polkumyynnimarginaalit samasta tilanteesta ja jos aiheutuvat, niin missä määrin.
- 252) Tässä tapauksessa kaikkien tutkittujen Intiassa sovelletujen tukijärjestelmien on todettu olevan päätöksen N:o 1889/98/EHTY 3 artiklan 4 kohdan a alakohdassa tarkoitettua vientitukea. Tällaisina tuet vaikuttavat intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien vientihintoihin ja johtavat polkumyynnimarginaalien kasvuun. Määritetyt polkumyynnimarginaalit johtuvat toisin sanoen kokonaan tai osaksi vientitukien olemassaolosta. Tässä tilanteessa ei pidetä asianmukaisena, että käyttöön otettaisiin sekä tasoi- että polkumyynnitullit, jotka vastaisivat täysimääräisesti todettuja tuki- ja polkumyynnimarginaaleja. Polkumyynnitulleja on tämän vuoksi Intian osalta oikaistava niiden tosiasiallisten polkumyynnimarginaalien huomioon ottamiseksi, jotka ovat jäljellä vientitukien vaikutusta tasoittavien tasoitustullien käyttöönoton jälkeen.
- 253) Taiwanin osalta todettiin, että tutkitut järjestelmät eivät ole vientitukea. Tämän vuoksi käyttöön voidaan ottaa tullit, jotka vastaavat täysimääräisesti todettuja polkumyyni- ja tukimarginaaleja, kunhan ne eivät ylitä todettuja vahinkomarginaaleja.
- 254) Etelä-Afrikan myöntämien tukien todettiin olevan vähimmäistasoa, joten tasoitustulleja ei oteta tässä vaiheessa käyttöön. Näin ollen käyttöön otetaan vahinkomarginaaleja täysimääräisesti vastaavat polkumyynnitullit, koska vahinkomarginaalit ovat tässä tapauksessa todettuja polkumyynnimarginaaleja alemmat.

⁽¹⁾ EYVL L 245, 4.9.1998, s. 3.

- 255) Kun otetaan huomioon tukeen vastaisen menettelyn tulokset, vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -hintaan sovellettavat tullit ovat seuraavat:

Maa/Yritys	Polkumyynti- marginaali (%)	Vahinko- marginaali (%)	Vientituki- marginaali (%)	Ehdotettu tasoitustulli (%)	Käyttöön otettava polku- myyntitulli (%)
Bulgaria	27,1	7,5			7,5
Kremikovtzi	27,1	7,5			7,5
Intia	56,3	23,8	14,8	14,8	9,0
Essar	55,8	6,4	4,9	4,9	1,5
SAIL	56,3	23,8	12,3	12,3	11,5
TISCO	29,4	6,4	8,7	6,4	0
Etelä-Afrikka	47,8	38,3	0	0	37,8
Iscor	47,8	5,2	0	0	5,2
Highveld & Vanadium	37,8	38,3	0	0	37,8
Taiwan	30,3	29,3	0	4,4	24,9
CSC	8,8	8,9	0	4,4	3,9
Yieh Loong	2,1	3,9	0	0	2,1
Jugoslavia	56,1	15,4			15,4
Sartid	56,1	15,4			15,4

- 256) Tässä päätöksessä vahvistetut yritysکوhtaiset polkumyyntitullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat edellä mainittujen yritysten senhetkistä tilannetta. Näitä tulleja voidaan siten soveltaa (toisin kuin koko maata koskevia, "kaikkiin muihin yrityksiin" sovellettavia tulleja) yksinomaan tarkasteltavana olevasta maasta peräisin olevien, erikseen mainittujen yritysten eli tarkoin määrättyjen oikeussubjektien tuottamien tuotteiden tuontiin. Jos yrityksen nimeä ja osoitetta ei ole erikseen mainittu tämän päätöksen artiklaosassa (mukaan lukien erikseen mainittuihin yrityksiin etuyhteydessä olevat yritykset), sen tuottamien tuontituotteisiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan niihin on sovellettava "kaikkiin muihin yrityksiin" sovellettavaa tullia.
- 257) Kaikki näiden yritysکوhtaisten polkumyyntitullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esim. yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt) on toimitettava viipymättä komissiolle⁽¹⁾ ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti ne, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin uusiin tuotanto- tai myyntiyksiköihin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Komissio muuttaa tarvittaessa tätä päätöstä neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelon ajan tasalle.

⁽¹⁾ Euroopan komissio, Kauppapolitiikan pääosasto, Linja C, DM 24 — 8/38 Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel, Belgia.

3. Sitoumukset

- 258) Bulgarialaiset, eteläafrikkalaiset ja intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat ovat tarjonneet peruspäätöksen 8 artiklan 1 kohdan mukaista hintasitoumusta.
- 259) Yksi jugoslavalainen vientiä harjoittava tuottaja ilmoitti olevansa halukas antamaan hintasitoumuksen. Useiden tuotekoodiin liittyvien ongelmien vuoksi ja koska pääosa Euroopan unioniin suuntautuvasta myynnistä tapahtui etuyhteydessä olevien yritysten kautta, komissio kuitenkin katsoi, että sitoumuksen noudattamista ei pystyttäisi valvomaan asianmukaisesti. Tästä syystä viejän tarjous hylättiin ja sille ilmoitettiin asiasta peruspäätöksen 8 artiklan 3 kohdan mukaisesti.
- 260) Komissio katsoo, että bulgariaalaisten, eteläafrikkalaisten ja intialaisten tuottajien tarjoama sitoumus voidaan hyväksyä. Hintasitoumuksen hyväksymisen edellytykseksi on asetettava jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitettävä pätevä sitoumuslasku, josta käy selvästi ilmi tuottaja ja joka sisältää liitteessä luetellut tiedot. Jos tällaista laskua ei esitetä, sovelletaan asianmukaista polkumyöntitullia.
- 261) Jos sitoumusta rikotaan tai se peruutetaan, polkumyöntitulli voidaan ottaa käyttöön peruspäätöksen 8 artiklan 9 kohdan ja 10 artiklan mukaisesti.

I. MENETTELYN PÄÄTTÄMINEN

- 262) Menettely olisi päätettävä Iranin osalta sieltä peräisin olevan tuonnin määrää koskevien päätelmien perusteella.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen polkumyöntitulli tiettyjen Bulgariasta, Etelä-Afrikasta, Intiasta, Jugoslavian liittotasavallasta tai Taiwanista peräisin olevien, CN-koodeihin 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 10, 7208 37 90, 7208 38 10, 7208 38 90, 7208 39 10 ja 7208 39 90 kuuluvien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen, vähintään 600 millimetrin levyisten pleteriomattomien ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomien, kelattujen, ei enempää valmistettujen kuin kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa.

2. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -hintaan sovellettavat tullit ovat seuraavassa taulukossa lueteltujen yritysten valmistamien tuotteiden osalta seuraavat:

Maa	Yritys	Polkumyöntitulli (%)	Taric-lisäkoodi
Bulgaria	Kaikki yritykset	7,5	A999
Intia	Essar Steel Ltd, 27 th KM, Surat Hazira Road, Hazira 394270, Alue: Surat, Osavaltio: Gujarat	1,5	A076
	Steel Authority of India Limited, Ispat Bhavan, Integrated Office Complex, Lodhi Road, New Delhi-110 003	11,5	A077
	Tata Iron & Steel Company Limited, 43 Chowringhee Road, Calcutta-700071	0	A078
	Kaikki muut yritykset	9	A999
Etelä-Afrikka	Iscor Limited, Roger Dyason Road, Pretoria West, and Saldanha Steel (Pty) Ltd, Private Bag X11, Saldanha 7395	5,2	A079
	Kaikki muut yritykset	37,8	A999

Maa	Yritys	Polkumyynnitulli (%)	Taric-lisäkoodi
Taiwan	China Steel Corp., 1 Chung Kang Road, Hsiao Kang, Kaohsiung 81233,	3,9	A080
	Yieh Loong Enterprise Co., Ltd., 317 Yu Liao Road, Chiao Tou Hsiang Kaohsiung Hsien	2,1	A081
	Kaikki muut yritykset	24,9	A999
Jugoslavian liittotasavalta	Kaikki yritykset	15,4	—

3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, lopullista tullia ei sovelleta tuonnin yhteydessä tuotteisiin, jotka luovutetaan vapaaseen liikkeeseen 2 artiklan säännösten mukaisesti.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

1. Hyväksytään seuraavien yritysten tämän polkumyynnin vastaisen menettelyn yhteydessä tarjoamat sitoumukset:

Yritys	Maa	Taric-lisäkoodi
Kremikovtzi Corporation, 1870 Sofia, Botunetz	Bulgaria	A082
Essar Steel Ltd, 27 th KM, Surat Hazira Road, Hazira 394270, Alue: Surat, Osavaltio: Gujarat	Intia	A083
Steel Authority of India Limited, Ispat Bhavan, Integrated Office Complex, Lodhi Road, New Delhi-110 0031	Intia	A084
Highveld Steel & Vanadium Corporation Limited, PO Box 111, Witbank 1035	Etelä-Afrikka	A085

2. Näiden sitoumusten nojalla vapaaseen liikkeeseen luovutettavat tuotteet vapautetaan 1 artiklan 2 kohdassa säädetystä polkumyynnitullista, jos 1 kohdassa olevassa taulukossa mainittu yritys on valmistanut ne ja vienyt ne suoraan yhteisössä sijaitsevalle tuontiyritykselle laskuttaen tätä niistä ja jos ne on ilmoitettu tullattavaksi asianmukaista Taric-lisäkoodia käyttäen.

Vapautus tullista on mahdollista saada ainoastaan esittämällä asianomaisen jäsenvaltion tulliviranomaisille vientiä harjoittavan yrityksen antama pätevä sitoumuslasku, joka sisältää liitteessä luetellut keskeiset tiedot.

3 artikla

Jäsenvaltioiden komissiolle päätöksen N:o 2277/96/EHTY 14 artiklan 6 kohdan mukaisesti antamissa kertomuksissa on ilmoitettava kunkin vapaaseen liikkeeseen luovutuksen osalta tuontivuosi ja -kuukausi, CN- ja Taric-koodit sekä Tariclisäkoodit, toimenpiteen laji, alkuperämaa, määrä, arvo, polkumyynnitulli, tuontijäsenvaltio ja tarvittaessa tuotantotodistuksen sarjanumero.

4 artikla

Päätetään tiettyjen Iranista peräisin olevien, raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen, vähintään 600 millimetrin levyisten pleroimattomien ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomien, kelattujen, ei enempää valmistettujen kuin kuumavalsattujen levyvalmisteiden tuontia koskeva polkumyynnin vastainen menettely.

5 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä päivää seuraavana päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä päätös on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 2000.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

*LIITE***Päätöksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa sitoumuslaskussa ilmoitettavat tiedot**

1. Tuotteen ilmoituskoodi (ilmoitetaan asianomaisen vientiä harjoittavan tuottajan esittämässä sitoumuksessa), johon sisältyvät tuotelajit- ja CN-koodit.
2. Tavaroiden tarkka kuvaus, johon sisältyy:
 - kauppalaskun numero,
 - kauppalaskun päivämäärä,
 - yrityksen käyttämä tuotekoodi,
 - Taric-lisäkoodi, johon luokiteltuna laskuun sisältyvät tavarat voidaan tullata yhteisön rajalla (ilmoitetaan päätöksessä),
 - määrä (kilogrammoina),
 - sovellettava vähimmäishinta.
3. Myyntiehdot, joihin sisältyy:
 - kilohinta,
 - sovellettavat maksuehdot,
 - sovellettavat toimitusehdot,
 - kaikki alennukset ja hyvitykset.
4. Sen tuojan nimi, jota yritys suoraan laskuttaa.
5. Sitoumuslaskun laatineen työntekijän nimi ja seuraava allekirjoitettu ilmoitus:

"Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitettujen tavaroiden myynti Euroopan yhteisöön suoraan vietäviksi tapahtuu ... (yrityksen nimi) esittämän ja Euroopan komission päätöksellä N:o 283/2000/EHTY hyväksymän sitoumuksen soveltamisalan ja ehtojen mukaisesti ja että tässä laskussa esitetyt tiedot ovat täydelliset ja asianmukaiset. Vakuutan, että tässä laskussa esitetyt tiedot ovat täydelliset ja asianmukaiset."

KOMISSION PÄÄTÖS N:o 284/2000/EHTY,**tehty 4 päivänä helmikuuta 2000,**

lopullisen tasoitustullin käyttöönotosta tiettyjen Intiasta ja Taiwanista peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen, vähintään 600 millimetrin levyisten pleteroitettujen ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomien, kelattujen, ei enempää valmistettujen kuin kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa sekä tiettyjen vientiä harjoittavien tuottajien tarjoamien sitoumusten hyväksymisestä ja menettelyn päättämisestä Etelä-Afrikasta peräisin olevan tuonnin osalta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamisso-
pimuksen,

ottaa huomioon muista kuin Euroopan hiili- ja teräsyhteisön
jäsenvaltioista tapahtuvalla tuonnilla suojautumisesta 3
päivänä syyskuuta 1998 tehdyn komission päätöksen N:o
1889/98/EHTY⁽¹⁾ ja erityisesti sen 13, 14 ja 15 artiklan,

on kuullut neuvoo-antavaa komiteaa,

sekä katsoo seuraavaa:

A. MENETTELY**1. Menettelyn aloittaminen**

- 1) Komissio julkaisi 8 päivänä tammikuuta 1999 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* ilmoituksen tiettyjen Etelä-Afrikasta, Intiasta ja Taiwanista peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen, vähintään 600 millimetrin levyisten pleteroitettujen ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomien, kelattujen, ei enempää valmistettujen kuin kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuontia koskevan tukien vastaisen menettelyn aloittamisesta⁽²⁾, jäljempänä 'menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus'.
- 2) Menettely aloitettiin Euroferin sellaisten yhteisön tuottajien puolesta tekemän valituksen perusteella, joiden tuotanto muodostaa pääosan tarkasteltavana olevan tuotteen koko tuotannosta yhteisössä päätöksen (EY) N:o 1889/98/EHTY, jäljempänä 'peruspäätös', 9 artiklan 1 kohdan ja 10 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Valituksessa esitettyä näyttöä tarkasteltavana olevan tuotteen tukemisesta ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta pidettiin riittävänä menettelyn aloittamiseksi.

2. Tutkimus

- 3) Komissio ilmoitti virallisesti menettelyn aloittamisesta niille viejämaiden vientiä harjoittaville tuottajille, jäljempänä 'vientiä harjoittavat tuottajat', tuojille ja niitä edustaville järjestöille, joita asian tiedettiin koskevan, viejämaiden edustajille sekä valituksen tehneille yhteisön

tuottajille. Komissio lähetti kyselylomakkeet edellä mainituille osapuolille ja menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa ilmoittaneille osapuolille. Komissio antoi peruspäätöksen 11 artiklan 5 kohdan mukaisesti osapuolille, joita asia suoraan koski, tilaisuuden esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi.

- 4) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat, valituksen tehneet yhteisön tuottajat ja tuojat esittivät huomautuksensa kirjallisesti.

Kaikki asianomaiset osapuolet, jotka määräajassa pyysivät saada tulla kuulluiksi ja jotka ilmoittivat, että menettelyn tulokset todennäköisesti vaikuttavat niihin, ja osoittivat, että niiden kuulemiseen oli erityisiä syitä, saivat mahdollisuuden tulla kuulluiksi.

- 5) Kaikille osapuolille ilmoitettiin niistä olennaisista tosiasiasta ja huomioista, joiden perusteella aiottiin suositella
 - i) lopullisten tasoitustullien käyttöönottoa Intiasta ja Taiwanista peräisin olevassa tuonnissa,
 - ii) intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien tarjoaman sitoumuksen hyväksymistä ja
 - iii) menettelyn päättämistä Etelä-Afrikasta peräisin olevan tuonnin osalta.

Osapuolille asetettiin myös määräaika, jossa ne voivat esittää huomautuksia tämän ilmoituksen johdosta.

- 6) Osapuolten suulliset ja kirjalliset huomautukset tutkittiin ja lopullisia päätelmiä muutettiin tarvittaessa.
- 7) Komissio hankki ja tarkasti kaikki lopullisia päätelmiä varten tarpeellisia pitämänsä tiedot.

Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimittoihin:

— *Valituksen tehneet yhteisön tuottajat:*

- Aceralia Corporacion Sid., Madrid, Espanja,
- British Steel Plc, Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta,
- Cockerill Sambre SA, Bryssel, Belgia,

⁽¹⁾ EYVL L 245, 4.9.1998, s. 3.

⁽²⁾ EYVL C 5, 8.1.1999, s. 2.

- Hoogovens Steel BV, IJmuiden, Alankomaat,
 - ILVA Spa, Genova, Italia,
 - Sidmar NV, Gent, Belgia,
 - Salzgitter AG, Salzgitter, Saksa,
 - Stahlwerke Bremen GmbH, Bremen, Saksa,
 - SOLLAC, Pariisi, Ranska, ja
 - Thyssen Krupp Stahl AG, Duisburg, Saksa.
- *Vientiä harjoittavat tuottajat:*
- a) Intia
 - Essar Steel Ltd, Hazira,
 - Tata Iron & Steel Company Ltd, Kalkutta, ja
 - Steel Authority of India Ltd, New Delhi.
 - b) Etelä Afrikka
 - Iscor Ltd, Pretoria, ja
 - Highveld Steel & Vanadium Corp Ltd, Witbank.
 - c) Taiwan
 - China Steel Corp, Kaohsiung, ja
 - Yieh Loong Enterprise Co., Ltd, Kaoshiung.
- *Etuyhteyttä vailla oleva yhteisön tuoja/käyttäjäryitys:*
- Marcegaglia Spa, Gazoldo degli Ippoliti, Italia.
- *Vientiä harjoitaviin tuottajiin etuyhteydessä olevat tuojat:*
- Etelä-Afrikka: Macsteel International UK Ltd, Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta,
 - Macsteel International Belgium NV, Antwerpen, Belgia, ja
 - Macsteel International Stahlhandel GmbH, Düsseldorf, Saksa.

- 8) Tukia koskeva tutkimus käsitti 1 päivän tammikuuta 1998 ja 31 päivän joulukuuta 1998 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskeva tarkastelu käsitti ajanjakson alkaen 1 päivä tammikuuta 1995 ja päättyen tukia koskevan tutkimusajanjakson loppuun, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

B. TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAI- TAINEN TUOTE

1. Tarkasteltavana oleva tuote

- 9) Tarkasteltavana oleva tuote on tietyt raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistetut, vähintään 600 millimetrin levyiset pleteroimattomat ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomat, kelatut, ei enempää valmistetut kuin kuumavalssatut levyvalmis-

teet, jäljempänä 'kuumavalssatut kelat'. Tuote luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 10, 7208 37 90 ⁽¹⁾, 7208 38 10, 7208 38 90, 7208 39 10 ja 7208 39 90.

- 10) Kuumavalssattuja keloja valmistetaan yleensä terästehtaissa kuumavalssaamalla puolivalmiit terästuotteet viimeisen valssauskierröksen jälkeen taikka peittauksen tai jatkuvan hehkutuksen jälkeen.

Kuumavalssatut tuotteet kelataan säännöllisiksi keloiksi. Terästehtaat, jotka valmistavat useanlaisia levymäisiä terästuotteita, käyttävät kuumavalssattuja keloja muiden terästuotteiden (leveät ja kapeat nauhat, kylmävalssatut tuotteet, putket jne.) lähtömateriaalina. Kuumavalssattujen kelojen laji ja koko vaihtelevat. Suurin osa yhteisön tuonnista kolmansista maista muodostuu niin sanotusta rakenneteräksestä (kuten eurooppalaisen standardin EN 10025 mukaiset S235 ja S275) ja pehmeästä teräksestä (kuten EN 10011:n ja Deutsche Industrie-Normin DIN 1614/1 mukaiset DD11, DD12 ja DD13). Tavallisesti kelojen paksuus on 1,5—15 millimetriä ja leveys 600—2 050 millimetriä. Kukin edellä luetelluista CN-koodeista vastaa tiettyä tuotelajia, joka eroaa toisista lajeista leveyden ja paksuuden osalta edellä mainituissa rajoissa.

- 11) Tuote luokitellaan myös kahteen eri luokkaan sen viimeistelyn mukaan: mustat kuumavalssatut kelat, jäljempänä 'mustat kelat', jotka ovat perustuote, ja peitatut kuumavalssatut kelat, jäljempänä 'peitatut kelat', jotka kuumavalssauksen jälkeen pintakäsitellään peittämiseksi kutsutulla menetelmällä. Mustien kelojen ja peitattujen kelojen ero näkyy myös yhdistetyn nimikkeistön rakenteessa: kyseiseen kahteen luokkaan kuuluvat kelat luokitellaan erityisiin, erillisiin CN-koodeihin.

- 12) Vaikka asianomaisista maista tuodaan lähinnä mustia keloja, tutkimuksesta kävi ilmi, että tuonti jakautuu kaikkiin mainittuihin CN-koodeihin ja näin ollen kaikkiin edellä lueteltuihin tuotteisiin. Vaikka kukin CN-koodi koskee eriteltävissä olevaa kuumavalssatun kelan lajia, kaikkien kelojen todettiin olevan samanlaisia tai samankaltaisia fyysisiltä ja teknisiltä ominaisuuksiltaan sekä käyttötarkoituksiltaan. Kuumavalssattujen kelojen eri lajit ovat näin ollen yksi ainoa tuote, joka luokitellaan edellä johdanto-osan 9 kappaleessa mainittuihin CN-koodeihin.

2. Samankaltainen tuote

- 13) Tutkimuksesta ilmeni, että asianomaisista maista tuotavat kuumavalssatut kelat ovat erityisesti laji- ja kokovalikoimansa osalta samanlaisia yhteisössä tuotettujen tuotteiden kanssa tai verrattavissa niihin.
- 14) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että niiden tuottama ja viemä tarkasteltavana oleva tuote ei ole sellaisenaan vaihdettavissa yhteisössä tuotetun tuotteen kanssa eikä verrattavissa siihen. Ne väittivät, että yhteisön tuottajien tuotantomenetelmä oli edistyneempi ja että siinä käytettiin eri teknologiaa, minkä tuloksena oli korkealaatuisempi tuote. Ne mainitsivat, että käyttäjät

⁽¹⁾ Katso oikaisu, joka on julkaistu EYVL:ssä C 107, 16.4.1999, s. 6.

joutuivat toisinaan valssaamaan tuontituotteet uudelleen, ennen kuin ne pystyivät käsittelemään niitä edelleen. Siksi ne väittivät, että niiden tuote ei ole samankaltainen kuin valituksen tehneiden yhteisön tuottajien tuottama tuote.

- 15) Jos tuotantomenetelmien erot johtavat pintavirheisiin tai kemiallisiin virheisiin, tuloksena voi olla alhaisempi markkina-arvo. Tutkimuksesta ilmeni kuitenkin, että yhteisössä tuotetulla tuotteella ja tuontituotteella on edelleen yleisesti ottaen samat fyysiset perusominaisuudet ja käyttötarkoitukset, vaikka tuotteet eivät olekaan täysin samanlaiset laadun sekä tavarantoimittajien ja kunkin tavarantoimittajan lähettämien erien osalta. Tämän perusteella ei kuitenkaan voida päätellä, että asianomaisista maista tuodut kuumavalssatut kelat eivät olisi samankaltainen tuote yhteisön tuotannonalan yhteisössä tuottaman ja myymän tuotteen kanssa.
- 16) Tutkimuksesta ilmeni myös, että asianomaisista maista tuotu tarkasteltavana oleva tuote on laji- ja kokovalikoimaltaan täysin samanlainen asianomaisten maiden kotimarkkinoilla myydyin tuotteen kanssa tai verrattavissa siihen.
- 17) Tämän perusteella pääteltiin, että asianomaisissa maissa tuotetut ja niistä yhteisöön viedyt kuumavalssatut kelat sekä valituksen tehneiden yhteisön tuottajien tuottamat ja yhteisön markkinoilla myymät kuumavalssatut kelat ovat samankaltaisia tuotteita peruspäätöksen 1 artiklan 5 kohdan mukaisesti.

C. TUET

1. INTIA

a) Johdanto

- 18) Komissio tutki valituksen sisältämien tietojen ja komission kyselylomakkeeseen saatujen vastausten perusteella seuraavaa viittä järjestelmää, joissa väitetään myönnetyn vientitukia:
- Passbook-järjestelmä (Passbook Scheme),
 - tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme),
 - tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme),
 - vientiteollisuuden vapaa-alueiden (Export Processing Zones)/vientiin suuntautuneiden yksiköiden (Export Oriented Units) järjestelmä, ja
 - yhtiöverosta vapauttamisen järjestelmä (Income Tax Exemption Scheme).
- 19) Ensimmäiset neljä järjestelmää perustuvat vuonna 1992 annettuun ja 7 päivänä elokuuta 1992 voimaan tulleen ulkomaankauppalakiin [Foreign Trade (Development and Regulation) Act], jolla kumottiin tuonti- ja vientivalvontalaki (Imports and Exports Control Act) vuodelta 1947. Ulkomaankauppalailla Intian viranomaiset valtuutetaan antamaan vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevia tiedonantoja. Niistä esitetään tiivistelmä

vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevista asiakirjoissa, joita laaditaan joka viides vuosi ja jotka saatetaan ajan tasalle vuosittain. Tämän tapauksen tutkimusajanjaksoon liittyy kaksi vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevaa asiakirjaa; ne ovat vuosia 1992—1997 ja 1997—2002 koskevat viisi-vuotissuunnitelmat.

- 20) Viimeksi mainittu yhtiöverosta vapauttamisen järjestelmä perustuu vuonna 1961 annettuun tuloverolakiin (Income Tax Act), jota muutetaan vuosittain varainhoitolailla (Finance Act).

b) Passbook-järjestelmä (Passbook Scheme, PBS)

- 21) Passbook-järjestelmä (Passbook Scheme, PBS) on yksi niistä vienti- ja tuontipolitiikan välineistä, joilla tuetaan vientiä. PBS tuli voimaan 30 päivänä toukokuuta 1995.

Tukikelpoisuus

- 22) PBS:ää voivat käyttää viejät, jotka valmistavat tuotteensa Intiassa ja vievät ne sitten maasta, jäljempänä 'valmistajaviejät', sekä viejät, jotka ovat valmistajia tai vain kauppiaita ja joille on myönnetty kauppahuoneto-distus (Export House/Trading House/Super Trading House/Super Star Trading House Certificate). Viimeksi mainittujen viejien, jotka määritellään vienti- ja tuontipolitiikkaa koskevassa asiakirjassa, on esitettävä erityinen näyttö aiemmasta vientitoiminnasta.

Toteuttaminen käytännössä

- 23) Yksikään tarkasteltavana olevan tuotteen tuottaja tai viejä ei ole hakenut lupaa PBS:n käyttöön tai käyttänyt sitä. Tämän vuoksi komission ei tarvitse tutkimuksen yhteydessä arvioida järjestelmän tätä osaa.

c) Tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPB)

- 24) Toinen vientiin liittyvää tukea koskeva vienti- ja tuontipolitiikan väline on tuontitullien hyvitysjärjestelmä (Duty Entitlement Passbook Scheme, DEPB), joka tuli voimaan 7 päivänä huhtikuuta 1997. DEPB:llä korvattiin PBS, jonka voimassaolo päättyi 31 päivänä maaliskuuta 1997. DEPB:tä on kahta lajia:

- vientiä edeltävä DEPB, ja
- viennin jälkeinen DEPB.

i) Vientiä edeltävä DEPB

Tukikelpoisuus

- 25) Vientiä edeltävää DEPB:tä voivat käyttää valmistajaviejät (eli jokainen intialainen valmistaja, joka harjoittaa vientiä) tai valmistajiin etuyhteydessä olevat kauppiasviejät (eli kauppiaat). Voidakseen käyttää kyseisestä tukijärjestelmää yrityksen on täytynyt harjoittaa vientiä kolmen vuoden ajan ennen lisenssihakemuksen esittämistä.

Toteuttaminen käytännössä

- 26) Jokainen tukikelpoinen viejä voi hakea lisenssiä. Ilman eri toimenpiteitä myönnettävän lisenssin avulla se saa käyttöönsä hyvitysmäärän, joka voidaan käyttää myöhemmin tuotavista tavaroista kannettavien tullien maksuna. Lisenssin arvo on viisi prosenttia lisenssinhakijan kolmen edellisen vuoden keskimääräisen vuotuisen kokonaisviennin arvosta.
- 27) Lisenssi, jota ei voida siirtää, on voimassa 12 kuukautta sen antamispäivästä. Kun lisenssiin kirjattu hyvitysmäärä on käytetty, toimivaltaiselle viranomaiselle on suoritettava maksu. Tämän jälkeen yritys voi hakea uutta hyvitysmäärää, joka on myös viisi prosenttia kolmen edellisen vuoden keskimääräisen vuotuisen kokonaisviennin arvosta.
- 28) Vientiä edeltävä DEPB mahdollistaa sen, että tuotantopanokset, jotka tarvitaan tavaroiden tuotantoon asianomaisen yrityksen tehtaassa, voidaan tuoda tullitta. Tullitta tuotavien tuotteiden määrittelyssä käytetään viiteenä tuotantopanoksia ja myyntiä koskevia vakionormeissa (Standard Input-Output Norm, SION) ⁽¹⁾ lueteltuja tuotantopanoksia, minkä lisäksi myös valmistettava tuote vaikuttaa siihen, mitä tuotteita voidaan tuoda tullitta. Yritys ei voi siirtää, lainata, myydä tai luovuttaa tällaisia tullittomasti tuotuja tuotantopanoksia muuten kuin osana valmista tuotetta.
- 29) Järjestelmään liittyy myös vientisitoumus. Kun lisenssiä käytetään tullittomaan tuontiin, lisenssinhaltija sitoutuu käyttämään kyseisiä tavaroita vientiin tarkoitettujen valmiiden tuotteiden tuotantopanoksina. Viennistä myönnetään hyvitys, joka perustuu valmiin tuotteen lajiin ja määrään. Hyvitys lasketaan käyttämällä perusteena SION-normeja. Kun lisenssinhaltija on vienyt tuotteita arvosta, joka oikeuttaa sen hyvitykseen, joka vastaa jo myönnettyä vientiä edeltävän DEPB:n mukaista hyvitystä, se on täyttänyt sitoumuksensa.

Vientiä edeltävää DEPB:tä koskevat päätelmät

- 30) Intian viranomaiset väittävät, että vientiä edeltävä DEPB on peruspäätöksen liitteessä I olevan i kohdan mukainen sallittu tuontimaksujen peruutus/palautusjärjestelmä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestely, joka ei johda tasoitustoimenpiteiden käyttöön ottamiseen. Peruspäätöksen liitteissä II ja III annetaan suuntaviivat sen määrittämiseksi, ovatko tällaiset järjestelmät vientitukia.
- 31) Vientiä edeltävä DEPB on arvoperusteinen järjestelmä. SION-normeissa vahvistetaan nimelliset kustannukset, jotka perustuvat tietyn tuotteen valmistamista varten tuotavien tuotantopanosten arvioituun arvoon. Kun SION-arvo on määritelty tietyille valmiille tuotteelle, tuotantopanokset voidaan tuoda tullitta vientiä edeltävän

DEPB:n mukaisesti. Kaikkia SION-normien luettelossa esitettyjä tuotantopanoksia ei tarvitse tuoda. Ainoastaan myönnetyn lisenssin arvo ja sitä vastaava sitoumus viedä valmista tuotetta rajoittavat järjestelmän mukaisesti tuotavien tuotantopanosten määrää.

- 32) Yritys, joka hankkii tuotantopanoksensa SION-järjestelmässä vahvistettuja hintoja alhaisemmilla hinnoilla tai joka hankkii osan tuotantopanoksistaan kotimarkkinoilta, voisi tuoda tullitta ylimääräisiä tuotantopanoksia kotimarkkinoiden tuotantoa varten. SION-järjestelmässä ei näytä olevan määräyksiä tällaisen tilanteen estämiseksi. Ei myöskään löydetty näyttöä mistään muusta käytössä olevasta järjestelmästä tai menettelystä, jolla voitaisiin varmistaa, mitkä tullittomat tuotantopanokset tosiasiallisesti käytetään vietävän valmiin tuotteen tuotantoprosessissa ja missä määrin ne käytetään siinä.
- 33) Peruspäätöksen liitteessä II olevan II kohdan 5 alakohdassa ja liitteessä III olevan II kohdan 3 kohdassa säädetään, että kun on käynyt ilmi, että viejämäan viranomaiset eivät ole ottaneet käyttöön tarkistusjärjestelmää, viejämäan on tavallisesti tehtävä tosiasiallisesti käytettyihin tuotantopanoksiin tai todellisuudessa tapahtuneisiin maksutapahtumiin perustuva uusi tutkimus sen määrittämiseksi, onko hyvityksiä myönnetty liikaa. Intian viranomaiset eivät tehneet kyseistä tutkimusta.
- 34) Ainoa tähän tutkimukseen kuuluva intialainen viejä, joka käyttää järjestelmää, esitti kuitenkin komissiolle näytön siitä, että se ei saanut ylimääräisiä hyvityksiä. Yritys pystyi osoittamaan, että kaikki vientiä edeltävän DEPB:n mukaisesti tutkimusajanjakson aikana saadut hyvitykset käytettiin ainoastaan vietävissä valmiissa tuotteissa käytetyistä tuotantopanoksista tavallisesti kannettavien tullien kattamiseen. Näin ollen tälle yrityksille ei ollut myönnetty tukea.

ii) Viennin jälkeinen DEPB

Tukikelpoisuus

- 35) Viennin jälkeistä DEPB:tä voivat käyttää valmistajaviejät (eli jokainen intialainen valmistaja, joka harjoittaa vientiä) tai kauppiasviejät (eli kauppiaat).

Viennin jälkeisen DEPB:n toteutus käytännössä

- 36) Kyseisessä järjestelmässä tukikelpoiset viejät voivat pyytää hyvityksiä, jotka lasketaan prosenttimääränä vietyjen valmiiden tuotteiden arvosta. Intian viranomaiset ovat vahvistaneet kyseiset DEPB-prosenttimäärät useimmille tuotteille — myös tarkasteltavana oleville tuotteille — SION-normien perusteella. Lisenssi, josta ilmenee hyvityksen määrä, myönnetään ilman eri toimenpiteitä.

⁽¹⁾ SION-järjestelmä selitetään neuvoston asetuksessa (EY) N:o 1556/98 (EYVL L 202, 18.7.1998, s. 40).

- 37) Viennin jälkeinen DEPB mahdollistaa kyseisten hyvitusten käytön kaikkien muiden kuin kiellettyjen tuontitavaroitten luettelossa mainittujen tavaroiden (esimerkiksi raaka-aineet tai tuotantohyödykkeet) myöhemmin tapahtuvaan tuontiin. Kyseiset tuontitavarat voidaan myydä kotimarkkinoilla (jolloin niistä kannetaan liikevaihtoveroa) tai ne voidaan käyttää muuten.
- 38) DEPB-hyvitykset ovat vapaasti siirrettävissä. DEPB-lisenssi on voimassa 12 kuukautta sen antamispäivästä.
- 39) Kun kaikki hyvitykset on käytetty, yrityksen on suoritettava asianomaiselle viranomaiselle maksu.

Viennin jälkeistä DEPB:tä koskevat päätelmät

- 40) Tämä järjestelmä on selvästi sidoksissa vientitulokseen. Hyvitys lasketaan automaattisesti SION-arvojen perusteella riippumatta siitä, tuotiinko tuotantopanokset, maksettiinko niistä tuontitullit tai käytettiinkö ne tosiasiallisesti, ja missä määrin, vientituotantoon. Yritykset voivatkin hakea lisenssiä, vaikka ne eivät harjoittaisi tuontia tai ostaisi tuotuja tavaroita muista hankintalähteistä. Järjestelmää ei siis voida pitää tullinpalautusjärjestelmänä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelynä, koska tuontitullien palauttaminen ei rajoitu tuotantoprosessissa kulutetuista tavaroista kannettuihin tulleihin, mistä syystä järjestelmään liittyy tullien liiallista palauttamista 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukaisesti. Tästä syystä se on peruspäätöksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti tasoitustoimenpiteen käyttöönottoon mahdollistava, koska siihen liittyy tuloista luopuminen ja se on vientituloksesta riippuvainen.

Tuen määrän laskeminen viennin jälkeisessä DEPB:ssä

- 41) Viejille koitava etu on laskettu kahdella eri tavalla riippuen siitä, kuinka yritys on käyttänyt DEPB-lisenssejä.
- 42) Jos yritys käytti lisenssejä tullittomaan tuontiin, saatu etu laskettiin sen tullimäärän perusteella, joka tavallisesti olisi tullut kannettavaksi tutkimusajanjaksona harjoitusta tuonnista mutta jota ei DEPB:n mukaisesti kannettu.
- 43) Jos yritys myi lisenssinsä, saatu etu laskettiin lisenssiin kirjatun hyvityksen määrän perusteella riippumatta siitä, millä hinnalla lisenssi myytiin. Vientiä harjoittavat kolme yritystä ja Intian viranomaiset väittivät, että etu olisi rajoitettava lisenssin tosiasiallisen myyntihinnan suuruiseksi, sillä tämä hinta on yleensä lisenssiin kirjatun hyvityksen nimellisarvoa alaisempi. Tähän pyyntöön ei voida kuitenkaan suostua, sillä lisenssin myynti nimellisarvoa alaisempaan hintaan on puhtaasti kaupallinen päätös, joka ei muuta järjestelmästä saadun edun määrää.

- 44) Jotta saataisiin selville edunsaajan saama kokonaisuhyöty, kyseistä määrää on oikaistu lisäämällä siihen tutkimusajanjaksona kertynyt korko. Tavanomainen käytäntö laskea edunsaajan kertaluonteisesta avustuksesta saama etu on lisätä vuotuinen markkinakorko avustuksen nimellismäärään olettaen, että avustus on maksettu tutkimusajanjakson ensimmäisenä päivänä. Tässä tapauksessa on kuitenkin selvää, että yksittäisiä avustuksia voidaan myöntää milloin tahansa tutkimusajanjakson ensimmäisen ja viimeisen päivän välillä. Sen sijaan, että lisättäisiin vuotuinen markkinakorko koko määrään, on aiheellista olettaa, että keskimääräinen avustus on saatu tutkimusajanjakson keskivaiheilla, minkä vuoksi korko olisi laskettava kuuden kuukauden ajanjakson perusteella eli sen olisi oltava määrältään puolet vuotuisesta markkinakorosta tutkimusajanjakson aikana Intiassa eli seitsemän prosenttia. Kyseinen määrä on jaettu tutkimusajanjakson kokonaisviennille.

- 45) Intian viranomaiset ja kolme viejää väittivät, että komissio oli arvioinut väärin kyseistä järjestelmää sen tuen laajuuden ja tasoitustoimenpiteen käyttöönottoon mahdollistavan edun määrän osalta. Ne väittivät erityisesti, että komission arvio näiden järjestelmien mukaisista eduista ei pitänyt paikkaansa, koska ainoastaan liiallisten tullien palauttamista voitoin pitää peruspäätöksen 2 artiklan mukaisena tukena.

- 46) Peruspäätöksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa säädetään poikkeuksesta esimerkiksi sellaisten tullinpalautusjärjestelmien ja korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyjen osalta, jotka ovat peruspäätöksen liitteessä I olevan i kohdan, liitteen II (ohjeet tuotantopanosten käyttämisestä tuotantoprosessissa) ja liitteen III (ohjeet, joita on noudatettava korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestelyjen vientituiksi määrittelyssä) vaativien sääntöjen mukaisia.

- 47) Koska komission analyysistä kävi ilmi, että viennin jälkeinen DEPB ei ole asianmukaisesti toimiva tullinpalautusjärjestelmä tai korvaavien tuotantopanosten palautusjärjestely, kysymystä tullien liiallisesta palauttamisesta ei tarvitse tarkastella, joten koko saatu etu on tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava. Kuten edellä johdanto-osan 40 kappaleessa selitetään, tuontitullien liiallinen palauttaminen on järjestelmään kiinteästi kuuluva osa.

- 48) Kolme yritystä hyötyi järjestelmästä tutkimusajanjakson aikana saaden 4,1—12,3 prosentin suuruisia tukia.

d) Tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS)

- 49) Vientiin liittyvää tukea koskeva vienti- ja tuontipolitiikan väline on myös tuotantohyödykkeiden tuonti etuustullein (Export Promotion Capital Goods Scheme, EPCGS), joka otettiin käyttöön 1 päivänä huhtikuuta 1990 ja jota muutettiin 5 päivänä kesäkuuta 1995.

Tukikelpoisuus

- 50) EPCGS:ää voivat käyttää valmistajaviejät (eli jokainen intialainen valmistaja, joka harjoittaa vientiä) tai kauppiasviejät (eli kauppiaat). Myös kauppiasviejiin etuyhteydessä olevat valmistajat ovat voineet käyttää järjestelmää 1 päivästä huhtikuuta 1997 alkaen.

Toteuttaminen käytännössä

- 51) Jotta yritys voi käyttää järjestelmää, sen on esitettävä asianomaisille viranomaisille yksityiskohtaiset tiedot tuotavien tuotantohyödykkeiden lajista ja arvosta. Yritys voi saada luvan tuoda tuotantohyödykkeitä joko tullitta tai alennetulla tullilla riippuen siitä, minkä asteiseen vientivelvoitteeseen se on valmis sitoutumaan. Lisenssi, jolla annetaan lupa tuontiin etuustullein, myönnetään ilman eri toimenpiteitä.
- 52) Vientivelvoitteen täyttäminen edellyttää vientitavaroiden tuottamista tuotuja tuotantohyödykkeitä käyttämällä.
- 53) Lisenssin saamiseksi on maksettava käsittelymaksu.

EPCGS:ää koskevat päätelmät

- 54) EPCGS on tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava tuki, koska se, että viejä maksaa alennetun tullin tai tuotullin, on Intian viranomaisten myöntämää taloudellista tukea. Viranomaisen luopuu sille kuuluvasta tulosta ja yritys saa etua, koska kannettavia tulleja on alennettu tai sille on myönnetty vapautus tuontitulleista.
- 55) Tuki on peruspäätöksen 3 artiklan 4 kohdan a alakohdan mukaisesti oikeudellisesti vientituloksesta riippuva, koska sitä ei voi saada sitoutumatta tavaroiden vientiin. Tukea on tämän vuoksi pidettävä erityisenä tukena.

Tuen määrän laskeminen

- 56) Viejien saama etu on laskettu tuoduista tuotantohyödykkeistä kaatamatta jääneiden tuontitullien perusteella jakamalla kyseinen määrä sellaiselle ajanjaksolle, joka vastaa kyseisten tuotantohyödykkeiden tavanomaista poistoaikaa tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannonalalla. Ajanjakso on määritetty käyttämällä kunkin yrityksen tosiasiallisesti EPCGS:ssä tuomien tuotantohyödykkeiden poistoaikojen painotettua keskiarvoa (tarkasteltavana olevien tuotteiden tuotantomäärän perusteella), jolloin tavanomaiseksi poistoaikaksi saatiin 15,5 vuotta. Mainitulla tavalla laskettua tutkimusajanjaksolle kuuluvaa

määrää on oikaistu lisäämällä siihen tutkimusajanjakson aikainen korko kyseisen järjestelmän käyttäjän siitä saaman kokonaisedun määrittämiseksi. Koska kyseinen tuki vastaa luonteeltaan kertaluonteista avustusta, katsottiin aiheelliseksi soveltaa Intian tutkimusajanjakson aikaista markkinakorkoa eli 14 prosenttia. Tuen määrä on jaettu tutkimusajanjakson kokonaisviennille.

- 57) Intian viranomaiset ja kolme viejää väittivät, että mahdollinen etu olisi jaettava yrityksen koko liikevaihdolle, koska EPCG:ssä tuotavia koneita ja laitteita käytetään sekä vientiin että kotimarkkinoille suuntautuvaan tuotantoon. Lisäksi väitetään, että järjestelmän todellinen tarkoitus on auttaa Intian yrityksiä nykyaikaistamaan teknisiä valmiuksiaan ja parantamaan kilpailukykyään maailmanmarkkinoilla (sekä välttämään ulkomaisen valuutan menetykset), mistä syystä järjestelmää ei pitäisi pitää vientitukena. Tätä väitettä ei voida hyväksyä. Kuten edellä todetaan, vientisitoumuksen antaminen on asetettu järjestelmän käytön edellytykseksi. Koska tuen katsotaan olevan sidoksissa vientitulokseen, etu on jaettu laskentaohjeiden ⁽¹⁾ F kohdan b alakohdan i alakohdan mukaisesti tutkimusajanjakson viennin liikevaihdolle.
- 58) Kaksi yritystä käytti tätä järjestelmää tutkimusajanjakson aikana, ja niiden saamien tukien määrä oli 0,0—0,8 prosenttia.

e) **Vientiteollisuuden vapaa-alueiden (Export Processing Zones, EPZ)/vientiin suuntautuneiden yksiköiden (Export Oriented Units, EOU) järjestelmä**

- 59) Vientitukea koskeviin vienti- ja tuontipolitiikan välineisiin kuuluu valituksen mukaan lisäksi vientiteollisuuden vapaa-alueiden (Export Processing Zones, EPZ)/vientiin suuntautuneiden yksiköiden (Export Oriented Units, EOU) järjestelmä, joka otettiin käyttöön 22 päivänä kesäkuuta 1994.
- 60) Komissio totesi, ettei yksikään tarkasteltavana olevan tuotteen tuottaja ollut sijoittautunut vientiteollisuuden vapaa-alueelle tai toiminut vientiin suuntautuneena yksikkönä. Tämän vuoksi komission ei tarvitse arvioida kyseistä järjestelmää tämän tutkimuksen yhteydessä.

f) **Yhtiöverosta vapauttamisen järjestelmä (Income Tax Exemption Scheme, ITES)**

- 61) Yhtiöverosta vapauttamisen järjestelmän (Income Tax Exemption Scheme, ITES) oikeusperusta on vuoden 1961 tuloverolaki. Kyseisessä laissa, joka muutetaan vuosittain varainhoitolailla, vahvistetaan veronkannon perusteet sekä erinäiset haettavissa olevat vapautukset ja vähennykset. Yritysten haettavissa olevista vapautuksista säädetään muun muassa lain 10A, 10B ja 80HHC jaksossa.
- 62) Komissio totesi, ettei yksikään tarkasteltavana olevan tuotteen tuottaja hakenut ITES:n soveltamista tutkimusajanjaksona. Tämän vuoksi komission ei tarvitse arvioida kyseistä järjestelmää tämän tutkimuksen yhteydessä.

⁽¹⁾ Ks. EYVL C 394, 17.12.1998, s. 6.

g) Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä

- 63) Tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavien tukien määrä on tutkimuksen kohteena olleiden viejien osalta edellä esitetyn perusteella seuraava:

	Vientiä edeltävä DEPB	Viennin jälkeinen DEPB	EPCGS	Yhteensä
Essar Steel Ltd.	0,0	4,1	0,8	4,9
Steel Authority of India Ltd.	0,0	12,3	0,0	12,3
Tata Iron and Steel Co. Ltd.	0,0	8,7	0,0	8,7

2. ETELÄ-AFRIKKA

a) Johdanto

- 64) Komissio tutki valituksen sisältämien tietojen ja komission kyselylomakkeeseen saatujen vastausten perusteella seuraavia vientitukijärjestelmiksi väitetyjä järjestelmiä:

- tuotantoteollisuuden investointien verovapaus,
- halpakorkoiset luotot,
- vapautus tuontitulleista,
- avustaminen vientimarkkinoinnissa,
- edulliset rahti- ja sähkömaksut, ja
- hintahyvitykset jalostettujen terästuotteiden viennissä.

- 65) Tutkimuksessa ei tarkasteltu seuraavia kolmea ohjelmaa: alueellinen teollisuuden kehitysohjelma (Regional Industrial Development Programme, RIDP), yksinkertaistettu alueellinen teollisuuden kehitysohjelma (Simplified Regional Industrial Development Programme, SRIDP) ja yleinen viennin kannustusjärjestelmä (General Export Incentive Scheme). Etelä-Afrikan viranomaiset esittivät jo menettelyn aloittamisvaiheessa näytön siitä, että kyseisiä ohjelmia ei ollut sovellettu marraskuun 1996 ja heinäkuun 1997 välisenä aikana. Komissio totesi tämän perusteella, että asianomaiset viejät eivät ole voineet saada etua kyseisistä ohjelmista tutkimusajanjakson aikana.

b) Menettelyn päättäminen

- 66) Tutkimusten kohteena olevien yritysten käyttämien järjestelmien osalta todettiin, että kumuloitu etu oli 0,10—0,48 prosenttia. Koska tämä tuki on peruspäätöksen 14 artiklan 5 kohdan mukaisesti vähimmäistasoa, komissio ei pitänyt tarpeellisenä analysoida tarkemmin, olisiko kunkin yksittäisen järjestelmän perusteella mahdollista ottaa tasoitustulli käyttöön. Komissio päätti sen sijaan, että tämä menettely olisi päätettävä Etelä-Afrikan osalta ottamatta tulleja käyttöön.

3. TAIWAN

a) Johdanto

- 67) Valituksessa esitettyjen tietojen ja komission kyselylomakkeeseen saatujen vastausten perusteella komission yksiköt tutkivat seuraavia tukijärjestelmiksi väitetyjä järjestelmiä:

- verohyvitykset ja -vapautukset,
- nopeutetut poistot
- vapautus tuontitulleista,
- yhteisrahoitus,
- investointien verohyvitys alueilla, joilla on niukat luonnonvarat,
- halpakorkoiset luotot,
- tuki teollisuusalueille ja vientiteollisuuden vapaa-alueille sijoittautuneille yrityksille.

- 68) Kyseiset järjestelmät kuvataan yksityiskohtaisesti jäljempänä.

- 69) Ensimmäiset kuusi järjestelmää perustuvat teollisuuden kehittämisestä annettuun lakiin. Viimeksi mainittu järjestelmä perustuu tiedepuistojen perustamisesta ja hallinnosta annettuun lakiin ja vientiteollisuuden vapaa-alueiden perustamisesta ja hallinnosta annettuun lakiin.

b) Automatisointiin ja ympäristön saastumisen torjuntaan käytettävien laitteiden hankintaan myönnettävät verohyvitykset

Oikeusperusta

- 70) Taiwanin teollisuuden taloudellisen tilanteen kehittämiseen tähtäävä perusväline on teollisuuden kehittämisestä annettu laki, joka tuli voimaan 1 päivänä tammikuuta 1991 ja jota muutettiin viimeksi 27 päivänä tammikuuta 1995. Kyseistä lakia täydennetään soveltamissäännöksillä, joita muutettiin viimeksi 27 päivänä tammikuuta 1995. Teollisuuden kehittämisestä annetun lain 6 artiklassa säädetään verohyvityksistä. Lisäksi järjestelmän käytännön toteuttamista säännellään verovähennysten soveltamista koskevilla toimenpiteillä, jotka toimeenpaneva yuan antoi 15 päivänä huhtikuuta 1991 ja joita muutettiin viimeksi 27 päivänä helmikuuta 1995.

Tukikelpoisuus

- 71) Kaikki teollisuusyritykset voivat saada verohyvityksiä. Mitään erityistä vientivelvollisuutta ei ole eikä verohyvitysten myöntäminen edellytä tiettyä tuotelajia, tuotannon vähimmäismäärää tai liikevaihtoa.

72) Teollisuuden kehittämisestä annetun lain 6 artiklan mukaisesti verovapautuksia voidaan kuitenkin myöntää ainoastaan seuraaville investoinneille:

- investoinnit automaattisiin tuotantolaitteisiin, ja
- investoinnit saastumisen torjuntaan käytettäviin laitteisiin ja välineisiin.

73) Teollisuuden kehittämisestä annetussa laissa säädetään, että laiteinvestointien määrän olisi oltava yli 600 000 Taiwanin dollaria. Eri investointilajien verohyvitykset voidaan kumuloida keskenään. Verohyvitystä voidaan myöntää enintään 50 prosenttia jonakin kuluvana vuonna maksettavista veroista.

Verohyvityksen määrä

74) Edellä mainittuihin laitteisiin investoivat tukikelpoiset yritykset voivat saada kyseisenä vuonna yritykseltä kannettavasta yhtiöverosta hyvityksen, joka on 10—20 prosenttia tehtyjen hankintojen arvosta. Jos maksettavan yhtiöveron määrä on pienempi kuin vähennyskelpoinen määrä, etu voidaan siirtää seuraavalle verovuodelle neljän vuoden ajan.

75) Verohyvityksen määrä lasketaan seuraavasti:

Kotimaassa valmistettujen automaattilaitteiden tai saastumisen torjuntaan käytettävien laitteiden hankintaa varten myönnettävä verohyvitys on 20 prosenttia. Ulkomailla valmistettujen automaattilaitteiden tai saastumisen torjuntaan käytettävien laitteiden hankintaa varten myönnettävä verohyvitys on 10 prosenttia. Automaattisessa tuotannossa tarvittavan teknologian hankintaa varten voidaan verohyvitystä myöntää 10 prosenttia.

Toteuttaminen käytännössä

76) Jotta yritys voisi saada verohyvityksiä, sen on tehtävä hakemus valtiovarainministeriön teollisuuden kehittämisvirastolle verovähennystodistuksen saamiseksi kuuden kuukauden kuluessa laitteiden ja välineiden toimittamisesta tai hankkeen päätökseen saattamisesta. Ennen verovähennystodistuksen antamista paikalliset veroviranomaiset tarkastavat, täyttävätkö laitteet teollisuuden kehittämisestä annetun lain 6 artiklassa säädetyt edellytykset ja onko ne tosiasiaassa asennettu. Kun todistus on annettu, verohyvitys voidaan vähentää kuluvan vuoden veroilmoituksessa (veroilmoituksen 95 kohta).

Mahdollisuus tasoitustullin käyttöön

77) Teollisuuden kehittämisestä annetun lain 6 artiklan mukaiset verohyvitykset ovat peruspäätöksen 3 artiklan 4 kohdan b alakohdassa tarkoitettuja tasoitustullin käyttöön oton mahdollistavia tukia. Verohyvitykset ovat tukia, jotka edellyttävät kotimarkkinoiden tavaroiden

käyttöä tuontitavaroiden sijasta. Vaikka ohjelman mukaan verohyvitys voidaan myöntää sekä tuoduille että kotimaassa tuotetuille laitteille, tuki on kaksinkertainen, jos laitteet hankitaan kotimarkkinoilta, minkä vuoksi se kannustaa suoranaisesti hankkimaan Taiwanissa valmistettuja laitteita. Tarkastuksessa kävi ilmi, että Taiwanin viranomaiset suosivat kotimaassa valmistettuja laitteita myöntämällä niille suuremman etuuden kuin tuoduille laitteille (20 prosenttia-kotimaisille laitteille ja 10 prosenttia tuoduille laitteille).

78) Järjestelmässä on kyse tuesta, koska Taiwanin viranomaisten verohyvityksinä myöntämä taloudellinen tuki tarjoaa viejille etuuden. Kyseessä on tuki, joka on lailla määrätty riippuvaiseksi kotimarkkinoiden tavaroiden käytöstä tuontitavaroiden sijasta, ja tämän vuoksi sitä pidetään erityisenä peruspäätöksen 3 artiklan 4 kohdan b alakohdan mukaisesti.

79) Edellä mainituista syistä verohyvitysten katsotaan olevan tasoitustullin käyttöön oton mahdollistavia tukia.

Edun laskeminen

80) Tuen määrä olisi laskettava tutkimusajanjakson aikana maksamatta jääneiden verojen perusteella (tässä menettelyssä tutkimusajanjakso vastaa Taiwanin verovuotta eli se on 1 päivän tammikuuta 1998 ja 31 päivän joulukuuta 1998 välinen ajanjakso). Tuen kokonaismäärä olisi jaettava kokonaismyynnille, koska tuki hyödyttää sekä myyntiä kotimarkkinoille että vientiin.

81) Taiwanin viranomaiset ja eräs yritys väittivät, että komission olisi pitänyt määrittää tuesta saatava etu kyseisten kahden prosenttimäärän eli 20 prosentin verohyvityksen kotimarkkinoilta hankituille laitteille myönnettävän ja tuoduille laitteille myönnettävän 10 prosentin verohyvityksen erotukseksi. Komissio piti tasoitustullin perustana verohyvitysten koko määrää, koska kotimarkkinoilta hankituille laitteille myönnettävää 20 prosentin verohyvitystä ei voida pitää 10 prosentin suuruisen normaalin verohyvityksen poikkeuksena. Näitä kahta verohyvityksen prosenttimäärää olisi pidettävä eri ohjelmina, jotka molemmat ovat erityisiä ja joista toinen koskee kotimarkkinoilta hankittuja laitteita ja toinen tuotuja laitteita. Jos kotimarkkinoilla tuotettuihin laitteisiin ei sovellettaisi 20 prosentin verohyvitystä, yritys ei olisi saanut lainkaan verohyvitystä, koska 10 prosentin hyvitystä sovelletaan ainoastaan tuotuihin laitteisiin. Kyse ei ole siis yleisestä hyvityksestä. Tästä syystä komissio päätteli, että tuen määrä on se kokonaistulojen määrä, josta Taiwanin valtio on luopunut.

82) Yksi yritys käytti tätä ohjelmaa saaden siitä 2,19 prosentin edun.

c) **Tiettyihin yrityksiin tehdyistä investoinneista saatavat verohyvitykset**

Tukikelpoisuus

- 83) Teollisuuden kehittämisestä annetun lain 8 artiklan mukaisesti verohyvityksen voi saada investoija, joka hankkii omistukseensa tärkeän teknologiayrityksen tai hallituksen nimeämän tärkeän panosyrityksen rekisteröityjä osakkeita. Investoijayrityksen on omistettava rekisteröidyt osakkeet vähintään kahden vuoden ajan. Tärkeästä teknologiayrityksestä ei anneta tarkkaa määritelmää. Tärkeä panosyritys on yritys, jonka pääoma on kaksi miljardia Taiwanin dollaria ja jonka Taiwanin viranomaiset ovat nimenneet tärkeäksi panosyritykseksi.

Verohyvityksen määrä

- 84) Edellä tarkoitettuihin yrityksiin investoivat tukikelpoiset yritykset voivat saada yhtiöverosta hyvityksen, joka on 20 prosenttia tällaisten osakkeiden hankintahinnasta.

Toteuttaminen käytännössä

- 85) Verohyvityksen saamiseksi yrityksen, johon investointi tehdään, on tehtävä teollisuuden kehittämisvirastolle verovähennystodistushakemus. Ennen verotodistuksen antamista teollisuuden kehitystoimisto tarkastaa, onko kyseessä teknologiayritys tai viranomaisten tärkeäksi panosyritykseksi nimeämä yritys. Kun todistus on annettu investoinnin kohteena olleelle yritykselle, investoija voi hakea verohyvitystä, joka voidaan vähentää kuluvan vuoden veroilmoituksessa (veroilmoituksen 95 kohta).

Mahdollisuus tasoitustullin käyttöönottoon

- 86) Teollisuuden kehittämisestä annetun lain 8 artiklan mukaiset verohyvitykset ovat peruspäätöksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisia tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavia tukia. Taiwanin viranomaiset ovat rajoittaneet tuensaamismahdollisuuden koskemaan ainoastaan erityisinvestointeja tekeviä yrityksiä. Tarkastuksessa ilmeni, että Taiwanin viranomaiset itse asiassa suosivat tietyille aloille ja tiettyihin yrityksiin suuntautuvia investointeja.

- 87) Järjestelmässä on kyse tuesta, koska Taiwanin viranomaisten verohyvityksen muodossa antama taloudellinen tuki antaa viejille edun. Kyseessä on tuki, joka on peruspäätöksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti erityinen, koska se on tarkoitettu tietyille taiwanilaisille yrityksille.

- 88) Taiwanin viranomaiset väittävät, että tässä ohjelmassa ei ole kyse tuesta, koska investoinnin kohteena olevia yrityksiä ei tueta taloudellisesti. Tämä ei pidä paikkaansa. Kuten edellä selitetään, yritykselle, joka investoi tiettyihin yrityksiin, myönnetään verohyvitys, jonka suuruus on 20 prosenttia investoidusta määrästä. Verohyvitys on selvästi Taiwanin valtion antamaa taloudellista tukea, koska valtio luopuu tuloista peruspäätöksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettulla tavalla ja kyseisen edun saajana on investoiva yritys.

- 89) Taiwanin viranomaiset ja eräs yritys väittivät, että tämä ohjelma on kaikkien käytettävissä, joten se ei ole erityinen, sillä kaikki yritykset, jotka investoivat tiettyihin yrityksiin, voivat hyötyä siitä. Komissio totesi kuitenkin, että ohjelmaan voivat osallistua yksinomaan yritykset, jotka investoivat tiettyihin yrityksiin, koska kaikki osakesijoitukset eivät oikeuta verohyvityksiin. Ainoastaan rajalliseen määrään yrityksiä eli tärkeisiin teknologiayrityksiin tai tärkeisiin panosyrityksiin kohdistuvat investoinnit oikeuttavat verohyvitykseen. Komissio on samaa mieltä Taiwanin viranomaisten kanssa siitä, että verohyvityskelpoisten yritysten määritelmä on selkeä ja objektiivinen. Määritelmä ei kuitenkaan ole puolueeton tai horisontaalinen sitä sovellettaessa, mitä edellytetään peruspäätöksen 3 artiklan 2 kohdan b alakohdassa, koska siinä rajoitetaan verohyvitykseen oikeuttavien investointien määrää asianomaisten yritysten toiminnan perusteella. Jos investoiva yritys haluaa hyötyä tuesta, sen valinnanvapautta rajoitetaan alakohtaisuudella. Jalostusteollisuuden ja teknisten palvelujen alojen tärkeimpien teknologiayritysten määrittelyperusteiden 2 artiklassa määrätään, että verohyvitystä voidaan soveltaa 11:een erityyppiseen investointikohteeseen. Tämän vuoksi mahdollisuus käyttää tätä ohjelmaa edellyttää investointien tekemistä tiettyihin yrityksiin. Ohjelma ei ole yleisesti käytettävissä, minkä vuoksi se on peruspäätöksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava.

- 90) Verohyvityksiä pidetään edellä mainituista syistä tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavina tukina.

Edun laskeminen

- 91) Viejille koitua etu olisi laskettava viejille tosiasiallisesti tutkimusajanjaksona myönnetyn verohyvityksen perusteella. Edun määrä olisi jaettava yrityksen tutkimusajanjakson koko liikevaihdolle.

- 92) Yksi yritys käytti tätä ohjelmaa saaden siitä 1,34 prosentin edun.

d) Tutkimukseen ja kehitykseen sekä henkilöstökoulutukseen liittyvät verohyvytykset

Oikeusperusta

- 93) Tutkimukseen ja kehitykseen sekä henkilöstökoulutukseen myönnettävistä verohyvytyksistä säädetään teollisuuden kehittämisestä annetun lain 6 artiklassa. Lisäksi järjestelmän käytännön toteuttamista säännellään yritysten tutkimukseen ja kehitykseen, henkilöstökoulutukseen ja maailmanlaajuisen tuotemerkin perustamiseksi tekemisiin investointeihin liittyvien verovähennysten soveltamista koskevilla toimenpiteillä, jäljempänä 'toimenpiteet', jotka toimeenpaneva yuan vahvisti 15 päivänä huhtikuuta 1991 ja joita muutettiin viimeksi 28 päivänä toukokuuta 1997.

Tukikelpoisuus

- 94) Verohyvytyksiä voidaan myöntää kaikille tuotannonaloille, maatalous ja palvelut mukaan lukien. Mitään erityistä vientivelvollisuutta ei ole eikä verohyvytysten myöntäminen edellytä tiettyä tuotelajia, vähimmäistuotantoa tai liikevaihtoa.

Verohyvytyksen määrä

- 95) Jos yrityksen tutkimukseen ja kehitykseen tekemien investointien kokonaismäärä on verovuonna vähintään kaksi miljoonaa Taiwanin dollaria tai kaksi prosenttia yrityksen nettomääräisistä liikevoimintatuloista, kyseisenä vuonna maksettavasta yhtiöverosta voidaan tehdä vähennys, joka on 15 prosenttia edellä mainituista määristä. Jos kokonaiskustannukset ovat vähintään kaksi miljoonaa Taiwanin dollaria ja ylittävät 3 prosenttia yrityksen nettomääräisistä liikevoimintatuloista, yhtiöverosta voidaan tehdä vähennys, joka on 20 prosenttia yli menevästä määrästä.
- 96) Jos yrityksen henkilöstökoulutukseen tekemien investointien kokonaiskustannukset ovat verovuonna vähintään 600 000 Taiwanin dollaria, yhtiöverosta voidaan toimenpiteiden 6 artiklan mukaisesti tehdä vähennys, joka on 15 prosenttia investoinnin määrästä.
- 97) Jos yhtiöveron määrä on kuluvana vuonna pienempi kuin vähennyskelpoinen määrä, etu voidaan molempien verohyvytyslajien osalta siirtää seuraavalle verovuodelle neljän vuoden ajan.

Toteuttaminen käytännössä

- 98) Jotta yritys voisi saada verohyvytykset, sen on liitettävä erityinen hakemus yhtiöveroilmoitukseen. Paikalliset veroviranomaiset tarkastavat, ovatko kustannukset teollisuuden kehittämisestä annetun lain 6 artiklan ja toimenpiteiden 2 ja 3 artiklan edellytysten mukaisia, ja määrittävät vähennyskelpoisen määrän. Kun paikalliset veroviranomaiset ovat hyväksyneet määrän, verohyvytyks voidaan vähentää kuluvan verovuoden veroilmoituksessa.

Mahdollisuus tasoitustullin käyttöönottoon

- 99) Teollisuuden kehittämisestä annetun lain 6 artiklan mukaiset tutkimukseen ja kehitykseen sekä henkilöstökoulutukseen myönnettävät verohyvytykset eivät ole tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavia tukia. Verohyvytyksiä voidaan myöntää kaikille sellaisille tuotannonaloille, maatalous ja palvelut mukaan lukien, jotka investoivat tutkimukseen ja kehitykseen sekä henkilöstökoulutukseen. Tukikelpoiset kustannukset kuvataan yksityiskohtaisesti toimenpiteiden 2 artiklassa (tutkimus ja kehitys) ja 3 artiklassa (henkilöstökoulutus); tukikelpoiset toimet ovat luonteeltaan sellaisia, että niitä voivat tehdä yritykset kaikilla tuotannonaloilla. Veroviranomaisilla ei ole harkintavaltaa määrittellä, onko investointi tukikelpoinen vai ei. Tarkastuksessa kävi myös ilmi, että verohyvytyksiä ovat saaneet tosiasiaa kaikki tuotannonalat.

e) Muut verohyvytykset

- 100) Seuraavien verohyvytysten ja -vapautusten olemassaolo todettiin, mutta tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittavat tuottajat eivät ole niitä käyttäneet:
- kansainvälisesti tunnustettujen tuotemerkkien perustamiseen liittyvä verohyvytyks,
 - teollisuuden kehittämisestä annetun lain 8 artiklassa säädetty viiden vuoden verovapautus tietyille nimeytyille yrityksille,
 - tiedepuiston perustamista ja hallintoa koskevan lain 15 ja 17 artiklassa säädetty viiden vuoden pituinen vapautus yhtiöveron maksamisesta.
- 101) Koska ohjelmia ei todettu käytetyn, tasoitustullien käyttöönoton mahdollisuuksia ei ole tutkittu näiden hyvytysten osalta.

f) Nopeutetut poistot

Tukikelpoisuus

- 102) Teollisuuden kehittämistä koskevan asetuksen 5 artiklan mukaisesti nopeutettuja poistoja voidaan tehdä, jos yritys investoi tietynlaiseen käyttöomaisuuteen. Tukikelpoista käyttöomaisuutta ovat tutkimukseen ja kehitykseen, johtotuotteiden tarkastukseen, energian säästöön ja vaihtoehtoisin energiamuotoihin käytettävät laitteet.

Toteuttaminen käytännössä

- 103) Yrityksen, joka on investoinut tukikelpoisiin laitteisiin, on tehtävä teollisuuden kehittämisvirastolle tai energiakomitealle hakemus, joka sisältää laitteiden kuvauksen ja jäljennöksen koneita ja laitteita koskevasta luettelosta. Teollisuuden kehittämisvirasto tai energiakomitea tarkastaa koneiden ja laitteiden tukikelpoisuuden ja myöntää sitä koskevan todistuksen. Antaessaan yhtiöveroilmoituksensa veroviranomaisille yritys antaa myös saamansa yhden tai useamman todistuksen sekä luettelon kaikista niistä hyödykkeistä, joiden osalta nopeutetut poistot on hyväksytty. Paikalliset veroviranomaiset tarkastavat uudelleen, täyttävätkö koneet ja laitteet teollisuuden kehittämisestä annetun asetuksen 5 artiklassa säädetty edellytykset, ja sen, onko nopeutettuja poistoja sovellettu asianmukaisesti.

Edun määrä

- 104) Verolain 51 artiklan mukaisesti yritys voi käyttää kolmea menetelmää omaisuuden poistoihin: tasapoistot, kiinteä prosenttimäärä vähenevästä kirjanpitoarvosta tai käyttötunnit. Tarkastuksessa ilmeni, että kaikki tarkasteltavana olevien tuotteiden vientiä harjoittavat tuottajat käyttivät tasapoistomenetelmää, jolla voidaan tehdä kiinteämääräisiä poistoja koneen tai laitteen koko käyttöajan. Käyttöomaisuuden käyttöikää kuvaavan taulukon mukaisesti kullakin kone- ja laitetypillä on 2—50 vuoden käyttöikä. Terästeollisuudessa käytettävien laitteiden poisto-aika on keskimäärin seitsemän vuotta.
- 105) Nopeutettujen poistojen etuna on käyttöomaisuuden käyttöikää kuvaavassa taulukossa esitettyä tavanomaisesta poisto-aikaa (terästeollisuudessa keskimäärin seitsemän vuotta) lyhyempi poisto-aika eli kaksi vuotta.

Mahdollisuus tasoitustullin käyttöönottoon

- 106) Teollisuuden kehittämisestä annetun asetuksen 5 artiklan mukaiset nopeutetut poistot ovat tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava tuki. Tarkastuksessa ilmeni, että huolimatta teollisuuden kehittämisestä annetun asetuksen 5 artiklassa säädetystä objektiivisista edellytyksistä eräs yritys sovelsi nopeutettuja poistoja koskevia säännöksiä poistaakseen uuden tuotantolinjansa kaikki koneet ja laitteet sekä rakennukset kirjanpidosta. Kyseisiä koneita käytetään terästuotteiden valmistukseen eivätkä ne suoraan liity tutkimukseen ja kehitykseen, johtotuotteisiin tai energian säästöön. Energiakomitea ja paikalliset veroviranomaiset hyväksyivät kyseisen hakemuksen. Kävi ilmi, että nämä investoinnit eivät ole teollisuuden kehittämisestä annetun asetuksen 5 artiklassa säädettyjen edellytysten mukaisia eli energian säästöön, johtotuotteisiin tai tutkimukseen ja kehitykseen käytettäviä koneita ja laitteita. Sen vuoksi on pääteltävä, että edun myöntävällä viranomaisella on valta päättää nopeutettujen poistojen myöntämisestä ja se voi suosia tiettyjä yrityksiä muiden kustannuksella.
- 107) Päätelmän julkistamisen jälkeen Taiwanin viranomaiset väittivät, että nopeutettuja poistoja koskevan todistuksen myönsi energiakomitea eikä teollisuuden kehittämisvirasto. Tarkistettuaan asian komission yksiköt ovat Taiwanin viranomaisten kanssa samaa mieltä siitä, että energiakomitea myönsi kyseisen todistuksen väitettyjen energiaa säästävien koneiden ja laitteiden hankintaa varten. Komissio esittää silti päätelmänään, että kyseinen tuki mahdollistaa tasoitustullin käyttöönoton peruspäätöksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti, koska hyvityksen myöntävä viranomainen ei ole noudattanut edellytyksiä kaikissa tapauksissa, mistä syystä mahdollisuudet käyttää tukea on tosiasiallisesti rajattu

koskemaan tiettyjä yrityksiä. Yritys, joka käytti tätä ohjelmaa, nopeutti useisiin sellaisiin hyödykkeisiin kuten rakennuksiin liittyviä poistoja, joita ei selvästikään voida pitää energiaa säästävänä koneina ja laitteina. Tästä syystä komissio esittää päätelmänään, että tästä ohjelmasta koituu etua tarkasteltavana olevalle tuotteelle, mistä syystä se on tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava.

- 108) Eräs yritys ilmoitti, että vaikka se sovelsi nopeutettuja poistoja, se ei saanut etua ohjelmasta, koska sen nopeutettujen poistojen mukainen kokonaispoistomäärä oli tutkimusajanjakson aikana pienempi kuin jos olisi käytetty tavanomaista poistomenetelmää. Tutkiessaan, koituko kyseiselle yritykselle ohjelmasta etua, komissio otti huomioon tavanomaisen käytäntönsä mukaisesti ainoastaan kaikista niistä hyödykkeistä syntyneen verosäästön, joista tehtiin poistoja tutkimusajanjakson aikana. Kyseinen verosäästö määritettiin vertailemalla tavanomaista ja nopeutettua poistomenetelmää soveltamalla saatuja poistojen määriä keskenään. Kaikki sellaiset hyödykkeet, jotka oli poistettu kokonaisuudessaan yrityksen kirjanpidosta ja joilla ei yleisten kirjanpitoperiaatteiden mukaisesti ollut mitään arvoa, jätettiin huomiomatta saatua etua määrittäessä. Tästä syystä yrityksen väitteelle ei ole perustetta.

- 109) Sen vuoksi nopeutettuja poistoja pidetään erityisenä ja siten tasoitustullin käyttöönoton mahdollistavana tukena peruspäätöksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Edun laskeminen

- 110) Kuten edellä selitetään, viejien saama etu on laskettava tavanomaista poistomenetelmää sovellettaessa tutkimusajanjaksolla maksettavaksi tulevan veromäärän ja nopeutettuja poistoja sovellettaessa tosiasiallisesti maksetun veromäärän väliseksi erotukseksi. Erotus laskettiin koko sellaisen käyttöomaisuuden (rakennukset sekä koneet ja laitteet) perusteella, josta vielä tutkimusajanjaksolla tehtiin poistoja. Saatua etua on jaettava yrityksen koko liikevaihdolle.
- 111) Yksi yritys käytti kyseistä ohjelmaa saaden siitä 0,60 prosentin edun.

g) Vapautus tuontitulleista*Oikeusperusta*

- 112) Kiinan kansallisen tasavallan (Taiwanin) tuonti- ja vientitavaroiden tuontitullitariffin ja tariffiin luokittelun, jäljempänä 'tullikoodeksi', 84, 85 ja 90 ryhmä.

Tukikelpoisuus

- 113) Tullikoodeksin edellä mainittujen säännösten mukaisesti teollisuusyritys, joka tuo koneita tai laitteita käytettäväksi uusien tuotteiden kehittämissä, laadun parantamisessa, tuotannon lisäämisessä, energian säästämiseksi, kierrätyksen edistämiseksi tai tuotantomenetelmien parantamisessa, on vapautettu tuontitulleista, jos näitä koneita tai laitteita ei vielä valmisteta paikallisesti.

Toteuttaminen käytännössä

- 114) Yrityksen, joka aikoo tuoda maahan koneita tai laitteita, on ennen niiden tuontia jätettävä hakemus teollisuuden kehittämisvirastolle. Jos teollisuuden kehittämisvirasto on vakuuttunut siitä, että laitteita ei valmisteta Taiwanissa, se myöntää todistuksen, joka toimitetaan hakijalle ja tulliviranomaisille. Tulliviranomaiset tarkistavat, ovatko tuodut koneet tai laitteet samoja kuin teollisuuden kehittämisviraston todistuksessa kuvatut laitteet. Tarkistus tehdään pistokokein.

Tullista vapautuksen määrä

- 115) Tuen määrä on se tuontitullien määrä, joka tavanomaisesti tulisi maksettavaksi ilman tullivapautuksesta koituvaa etua. Koneiden ja laitteiden tavanomainen tulli on 2—20 prosenttia.

Päätelmät

- 116) Tullikoodeksin mukainen vapautus tuontitulleista on tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava tuki. Tuen luonteesta johtuen tietyt tuotannonalat käyttävät ohjelmaa suhteettoman paljon. Ne tuotannonalat, joiden koneet ja laitteet valmistetaan Taiwanissa, eivät voi käyttää ohjelmaa. Sen vuoksi vapautusta tuontitulleista voidaan soveltaa ainoastaan niihin tuotannonaloihin, jotka joutuvat tuomaan koneensa ja laitteensa, koska paikallisilta markkinoilta niitä ei ole mahdollista hankkia. Ne tuotannonalat, joiden tuomia koneita ja laitteita valmistetaan myös Taiwanissa, eivät voi saada tätä etua.
- 117) Taiwanin viranomaiset väittävät, että tuotuihin koneisiin ja laitteisiin sovellettava vapautus tuontitulleista ei ole peruspäätöksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan mukainen tuki. Komission mielestä on kuitenkin selvää, että tuontitulleista vapautuksessa on kyse siitä, että Taiwanin valtio luopuu tuloista, ja koneiden tai laitteiden maahantuojia saa siitä etua. Tässä on kyse peruspäätöksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdassa tarkoitettusta tuesta. Taiwanin viranomaiset väittivät lisäksi, että vaikka ohjelmassa olisi kyse tuesta, se ei olisi tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava peruspäätöksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan perusteella. Komissio katsoo, että sellaisten tiettyjen tuotujen koneiden vapautus tuontitulleista, joita ei valmisteta kotimarkkinoilla, muodostaa jo määritelmänsä perusteella edun tietyille yrityksille, jotka toimivat tuotantoaloilla, joiden koneita ja laitteita ei valmisteta Taiwanissa.

Jos Taiwanin viranomaiset päättäisivät poistaa tuontitullin kyseisiltä koneilta ja laitteilta, kyseessä olisi eri asia. Niin kauan kuin tullia "muutoin" kannetaan, ja yrityksille myönnetään vapautuksia siitä, kyseessä on kuitenkin peruspäätöksen 2 artiklan 1 kohdan a alakohdan ii alakohdan mukainen tuki.

- 118) Eräs yritys väitti, että tämä ohjelma ei kuulu tutkimuksen tarkastelualueeseen, koska sitä ei ollut erikseen mainittu tutkimuksen vireillepanoon johtaneessa valituksessa. Komissio toteaa, että valituksen tekijä mainitsi valituksessaan koneiden ja laitteiden vapautuksen tuontitulleista (B.2.2.2 jakso, s. 9). Vaikka valituksen tekijä mainitsi, että tällaista ohjelmaa voivat käyttää verovapaalle alueille tai tieteellistä toimintaa harjoittaville teollisuusalueille sijoittuneet yritykset taikka tullivalvonnassa olevat tehtaat, komission mielestä nämä tiedot ovat riittävä näyttö koneiden ja laitteiden vapautusta tuontitulleista koskevan tutkimuksen panemiseksi vireille. Tutkimuksen toteuttavan tahon tehtävänä on tehdä määrittäykset valituksessa mainittujen ohjelmien oikeasta oikeusperustasta ja käytännön täytäntöönpanosta. Näistä syistä komissio on ottanut kyseisen ohjelman mukaan tutkimukseen, eikä viejän väitettä voida hyväksyä.
- 119) Sen vuoksi katsotaan, että koneiden ja laitteiden vapautus tuontitulleista on tasoitustullin käyttöönoton mahdollistava tuki peruspäätöksen 3 artiklan 2 kohdan a alakohdan mukaisesti.

Edun laskeminen

- 120) Viejien saama etu on laskettava ilman ohjelman mukaista tulleista vapautusta maksettaviksi tulevien tuontitullien määräksi. Kyseinen määrä on jaettava asianomaisen tuotannonalan koneiden ja laitteiden koko tavanomaiselle käyttöiälle eli seitsemälle vuodelle.
- 121) Kaksi yritystä käytti kyseistä ohjelmaa ja niiden saama etu oli 0,27 prosenttia ja 0,32 prosenttia.

h) Muut tuet

- 122) Valituksen tekijä väitti, että tarkasteltavana olevan tuotteen vientiä harjoittavat tuottajat hyötyivät useista tukiohjelmista. Kyselylomakkeeseen annetuista vastauksista ja Taiwanin viranomaisten sekä viejien toimipaikoissa suoritetuista tarkastuskäynneistä kävi ilmi, että vientiä harjoittavat tuottajat eivät olleet käyttäneet jäljempänä lueteltuja ohjelmia.
- 123) Halpakorkoiset luotot — Tarkastuskäyntien aikana kävi ilmi, että Chiao Tung Bank ja Medium Business Bank of Taiwan olivat myöntäneet luottoja tavanomaisilla kaupallisilla ehdoilla yhdelle viejälle.
- 124) Vientiteollisuuden vapaa-alueille ja teollisuusalueille sijoittautuneille yrityksille myönnettävät edut — Mikään tutkimuksen kohteena oleva yritys (tai niihin etuyhteydessä olevat yritykset) ei ollut sijoittautunut vientiteollisuuden vapaa-alueelle tai teollisuusalueelle.

125) Vähiten kehittyneille alueille tai alueille, joilla on niukat luonnonvarat, sijoittautuneille yrityksille myönnettävät edut — Tarkastuksessa kävi ilmi, että mikään yritys ei ollut sijoittautunut vähiten kehittyneille alueille tai alueille, joilla on niukat luonnonvarat.

126) Asianomaisille yrityksille ei ollut myönnetty yhteisrahoitusta.

Raaka-aineiden vapautus tuontitulleista — Todettiin, että mikään asianomaisista viejistä ei ollut saanut ohjelman mukaista etua.

i) Tuen kokonaismäärä

127) Tuen määrä laskettiin edellä esitetyn menetelmän mukaisesti. Asianomaisille yrityksille koituneen täyden hyödyn huomioon ottamiseksi kyseistä määrää korotettiin lisäksi Taiwanissa tutkimusajanjaksolla voimassa olleella keskimääräisellä markkinakorolla eli 8 prosentin verran.

128) Eräs viejä väitti, että koron lisääminen johtaa tuen määrän yliarvioimiseen. Vastauksena väitteeseen mainittakoon, että korko lisättiin määrään kuvaamaan edunsaajalle koitunutta hyötyä, koska sen ei tarvinnut hankkia vastaavansuuruista rahamäärää kaupallisista lähteistä. Peruspäätöksen 6 artiklassa säädetään selvästi, että tuen laskemisessa käytetään vertailuarvona kaupallisilta markkinoilta hankitun vastaavan rahamäärän kustannuksia. On myös todettava, että tukia ja tasoitustulleja koskeva sopimus ei estä koron määrän lisäämistä tuen määrään edunsaajalle tukijärjestelmästä koituvaa kokonaisyötyä määrittäessä. Uruguayn kierroksen päätökseen saattamisen jälkeen annetun tarkistettun lainsäädännön voimaantulosta lähtien komission johdonmukaisena käytäntönä tällä alalla on ollut lisätä kyseisissä tapauksissa asianmukainen korko saatua kokonaisyötyä määrittäessä. Tästä syystä kyseinen väite on hylättävä.

129) Näin ollen yhteistyössä toimineiden yritysten tukien prosenttimäärät ovat seuraavat:

	China Steel Corporation	Yieh Loong Enterprise Co Ltd
Verohyvitys (automatisointi ja saastumistorjuntalaitteet)	2,19	0
Verohyvitys (tiettyihin yrityksiin suuntautuvat investoinnit)	1,34	0
Nopeutetut poistot	0,60	0
Vapautus tuontitulleista	0,27	0,32
Tuen kokonaismäärä	4,40	0,32

130) On huomattava, että kahden tutkimuksen kohteena olevan vientiä harjoittavan tuottajan, joiden viennin osuus on noin puolet Taiwanista peräisin olevasta, yhteisöön suuntautuvasta viennistä, maakohtainen painotettu keskimääräinen tukimarginaali ilmaistuna prosentteina CIF-hinnasta yhteisön rajalla on 2,77 prosenttia. Tämä on huomattavasti Taiwaniin sovellettavaa vähimmäistasoa (eli 1 prosenttia) korkeampi. Lisäksi on huomattava, että maakohtainen marginaali voisi olla korkeampi, jos yhteistyöstä kieltäytyneiden yritysten mahdollisesti saamat edut otettaisiin huomioon.

D. YHTEISÖN TUOTANNONALA

1. Yhteisön markkinoiden määrittäminen

131) Sen määrittämiseksi, oliko yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinkoa, ja tässä yhteydessä myös kulutuksen ja yhteisön tuotannonalan tilanteeseen liittyvien eri talouden tunnuslukujen määrittämiseksi oli tarkasteltava, oliko tuotannonalan kytkösmarkkinoille tarkoitettu tuotanto jätettävä tämän arvioinnin ulkopuolelle vai

olisiko vahinkoa ja kulutusta arvioitaessa otettava huomioon yhteisön tuotannonalan koko tuotanto.

132) Yhteistyössä on 16 kuumavalssattujen kelojen tuottajaa. Noin 70 prosenttia näiden tuottajien valmistamista kuumavalssatuista keloista käytetään kytkösmarkkinoilla eli samat tuottajat jalostavat ne integroidussa prosessissa, jäljempänä 'kytkösmarkkinat'. Nämä kuumavalssatut kelat siirretään yrityksen sisällä jatkojalostettaviksi ilman, että niistä laskutetaan, koska siirto tapahtuu saman oikeussubjektin sisällä. Loput tuotannosta, jäljempänä 'vapaat markkinat', myydään sekä etuyhteydessä että etuyhteyttä vailla oleville osapuolille.

133) Tässä yhteydessä valituksen tekijä väitti, että kyseessä ovat kahdet eri markkinat. Valituksen tekijä väitti, että kytkösmarkkinoille tarkoitettujen kuumavalssattujen kelojen kilpailu suoraan vientituella tapahtuvan tuonnin kanssa. Näin ollen tutkittavat tuontituotteet eivät voineet vaikuttaa näihin markkinoihin. Valituksen tekijä väitti myös, että loput tuotannosta myytiin vapailla markkinoilla, jossa nämä tuotteet kilpailevat vientituella tapahtuvan tuonnin kanssa. Tärkeimmät ostajat vapailla

markkinoilla ovat riippumattomat kylmävalssattuja tuotteita valmistavat tehtaot kuten putkien tuottajat, teräspalvelukeskukset, teräskauppiat ja tukkuliikkeet. Valitus koskee ainoastaan vapailla markkinoilla myytäviä kuumavalssattuja keloja.

134) Kuumavalssattujen kelojen vientiä harjoittavat tuottajat ja niitä yhteisön markkinoille tuovat tuottajat väittivät, että tarkasteltavana olevan tuotteen ja samankaltaisen tuotteen määritelmä kattoi kaikki kuumavalssatut kelat. Ne väittivät erityisesti, ettei kytkösmarkkinoiden ja vapaiden markkinoiden välillä ole selvää jakoa ja että valituksen tekijän vapaiden markkinoiden määritelmä oli mielivaltaisen. Tämän vuoksi ne pyysivät, että yhteisön markkinoiden arviointiin sisällytettäisiin sekä kytkösmarkkinat että vapaat markkinat.

135) Väitettä perusteltiin viittaamalla Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen Gimelec-tuomioon⁽¹⁾. Kyseiset osapuolet totesivat, että tuomioistuimien tuomien edellä mainitussa tuomiossa seuraaviin seikkoihin kaksien erillisten markkinoiden olemassaolon poissulkemiseksi:

- tarkasteltavana olevaa tuotetta myytiin samoilla markkinoilla ja sillä oli sama käyttötarkoitus,
- yhteisön tuottajat myivät tarkasteltavana olevaa tuotetta sekä etuyhteydessä että etuyhteyttä vailla oleville asiakkaille suunnilleen samaan hintaan,
- jatkojalostusmarkkinoilla toimivat yritykset ostivat tarkasteltavana olevaa tuotetta sekä etuyhteydessä olevilta yhteisön tavarantoimittajilta että tuojilta tai muilta etuyhteyttä vailla olevilta tuottajilta.

136) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että edellä mainitun tuomion mukaan oikeudelliset edellytykset markkinoiden erottamiseksi eivät tässä tapauksessa täytyneet. Niiden mukaan yhteisön tuottajat saattoivat valita markkinaolosuhteiden mukaan, myivätkö ne tuotetta vapailla markkinoilla vai kytkösmarkkinoilla, koska molemmille markkinoille tarkoitettujen kuumavalssattujen kelojen tuotanto yhteisössä on samankaltaista. Väitettiin myös, että näiden kahden markkinoiden osaluonon väliset liikkeet estivät oikeudellisesti yhteisön tuotannon osan jättämisen vahinkoa koskevan tutkimuksen ulkopuolelle ja erityisesti yhteisön kulutusta koskevan tutkimuksen ulkopuolelle.

137) Komissio teki asiasta seuraavat päätelmät:

- a) Koska terästeollisuus ja erityisesti tarkasteltavana olevan tuotteen tuotanto ovat hyvin pitkälle integroituneita, tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajat yhteisössä siirtävät kytkösmarkkinoille tarkoitettuja kuumavalssattuja keloja fyysisesti integroidussa prosessissa eteenpäin, mutta eivät laskuta niistä. Kauppalaskuja ei laadittu, koska osapuolet kuuluvat samaan oikeussubjektiin. Näin ollen kytkösmarkkinoilla ei ole vapaiden markkinoiden hintoihin verrattavissa olevia siirtohinnoja.

b) Yhteisön tuotannonala ei tuottanut varastoitavaksi kuumavalssattuja keloja, joita olisi myöhemmin voitu toimittaa joko käytettäväksi kytkösmarkkinoilla tai myytäväksi vapailla markkinoilla. Tämä johtuu siitä, että kaikilla kuumavalssattujen kelojen käyttäjillä, myös yhteisön tuotannonalan integroiduilla prosesseilla, on teknisiä rajoituksia jatkojalostustuotteidensa tuotannossa. Tämän vuoksi kuumavalssattujen kelojen mahdolliset liikkeet markkinoiden kahden osaluonon välillä olivat merkityksettömiä.

c) Tutkimuksesta ilmeni, että yhteisön tuottajat eivät ostaneet kytkösmarkkinoille tarkoitettua tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisössä toimivilta tai muilta riippumattomilta osapuolilta. Kytkösmarkkinoille tarkoitettuja kuumavalssattuja keloja ei tästä syystä kilpaile muiden yhteisössä saatavilla olevien kuumavalssattujen kelojen kanssa. Näin ollen kytkösmarkkinat voidaan erottaa selvästi vapaista markkinoista.

138) Tämän perusteella komissio katsoo, että vapaiden markkinoiden ja kytkösmarkkinoiden erottaminen toisistaan on täysin yhdenmukainen peruspäätöksen vaatimusten ja yhteisön toimielinten aiemman käytännön kanssa.

139) Vahingon arviointiin liittyvien talouden tunnuslukujen, esimerkiksi myynnin kehityksen, kannattavuuden jne. määrittämisen yhteydessä komissio tarkasteli, olisiko yhteisön tuottajien myynti etuyhteydessä oleville osapuolille, jotka ovat erillisiä oikeussubjekteja, yleensä laskettava kuuluvaksi vapaisiin markkinoihin. Kyseisen myynnin todettiin tapahtuvan hintaan, joka on suunnilleen sama kuin riippumattomilta osapuolilta veloitettu hinta. Tämän lisäksi tutkimus vahvisti tiettyjen vientiä harjoittavien tuottajien väitteet siitä, että nämä etuyhteydessä olevat osapuolet voivat vapaasti ostaa kyseistä tuotetta yhteisössä tai sen ulkopuolella toimivalta etuyhteydessä tai etuyhteyttä vailla olevilta tavarantoimittajilta. Näin ollen pääteltiin, että yhteisön tuottajien myynti etuyhteydessä oleville osapuolille, jotka ovat erillisiä oikeussubjekteja, kilpailee muun muassa asianomaisiin maihin sijoittautuneiden riippumattomien tavarantoimittajien myynnin kanssa, joten kyseinen myynti olisi otettava huomioon vapailla markkinoilla tapahtuvan myynnin määrittämisessä.

140) Eräs yhteisön tuottaja väitti kuitenkin, että sen myyntiä etuyhteydessä oleville osapuolille olisi pidettävä kytkösmarkkinoiden piiriin kuuluvana. Se väitti, että siihen etuyhteydessä olevilta osapuolilta ei veloitettu markkinahintaa vaan hinta, joka erosi huomattavasti riippumattomilta asiakkailta veloitetusta hinnasta. Tuottaja lisäsi, että emoyhtiö ei sallinut siihen etuyhteydessä olevien osapuolten ostaa kuumavalssattuja keloja vapailla markkinoilla toimivalta riippumattomilta osapuolilta. Tämän seurauksena etuyhteydessä oleville osapuolille myydyt kuumavalssatut kelat eivät kilpaileet suoraan muiden kuumavalssattujen kelojen kanssa. Tämän vuoksi ne olisi jätettävä vapaiden markkinoiden määrittämisen ulkopuolelle.

⁽¹⁾ Asia C-315/90, 27.11.1991.

- 141) Tutkimuksessa vahvistettiin, että kyseisen yritysryhmittymän toimintaperiaatteiden mukaan etuyhteydessä olevat osapuolet eivät saaneet ostaa kuumavalssattuja keloja vapailta markkinoilta. Lisäksi myyntihintojen analyysistä ilmeni, että etuyhteydessä olevilta osapuolilta veloitetut hinnat erosivat usein huomattavasti riippumattomilta osapuolilta veloitetuista markkinahinnoista. Lisäksi kaikki myynti suuntautui etuyhteydessä oleville käyttäjille, jotka käyttivät tuotteet itse myymättä niitä sellaisinaan eteenpäin. Tämän perusteella komissio päätteli, että kyseisten kuumavalssattujen kelojen myynnin ei voida katsoa tapahtuneen vapailta markkinoilla ja että se olisi tämän vuoksi jätettävä vapaiden markkinoiden määritelmän ulkopuolelle.
- 142) Näin ollen päätellään, että kuumavalssatut kelat, joita yhteisön tuottajat käyttivät lähtömateriaalina integroidussa prosessissa tapahtuvassa jatkojalostuksessa yhden ainoan oikeussubjektin puitteissa, kuuluvat kytkösmarkkinoiden piiriin. Sama koskee edellä mainitun yhteisön tuottajan myyntiä, koska tämä osoitti, että sen myynti etuyhteydessä olevalle asiakkaalle kuului tosiaan kytkösmarkkinoiden piiriin. Kaiken muun yhteisön tuottajien myynnin katsottiin tapahtuneen vapailta markkinoilla. Näin ollen yhteisön tuotannonalan tilaa tarkasteltiin vapaiden markkinoiden osalta erilaisten talouden tunnuslukujen kuten tuotannon, myynnin, markkinaosuuden ja kannattavuuden kehityksen perusteella.
- 143) Olisi huomattava, että edellä esitetyt päätelmät kyseessä olevien markkinoiden jakamisesta ja määrittämisestä ovat yhdenmukaisia niiden tietojen kanssa, joita Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen mukaisesti kerätään erityisesti teräsmarkkinoiden valvontaa varten. Näissä tiedoissa kuumavalssattujen kelojen käyttötarkoitukset erotetaan toisistaan periaatteessa samalla tavalla.

2. Yhteisön tuotannonalan määritelmä

a) Yhteisön kokonaistuotanto

- 144) Useat vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että useat yhteisön tuottajat olisi jätettävä yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle, koska ne olivat tuoneet kuumavalssattuja keloja asianomaisista maista.
- 145) Komissio totesi, ettei yksikään tutkituista tuottajista ollut tuonut kuumavalssattuja keloja asianomaisista maista tarkastelujakson aikana. Eräät näihin tuottajiin etuyhteydessä olevat teräspalvelukeskukset ja putkien tuottajat olivat kuitenkin tuoneet näitä tuotteita tarkastelujakson aikana.
- 146) Johdanto-osan 132—143 kappaleessa selostettua yhteisön markkinoiden määrittelyä koskevien päätelmien mukaisesti tutkimuksessa todettiin kuitenkin, että nämä etuyhteydessä olevat osapuolet ovat toimineet itsenäisesti niihin etuyhteydessä olevien tuottajien suhteen vapailta markkinoilla toimiessaan. Näin ollen nämä hankinnat eivät voineet vaikuttaa mainittujen yritysten asemaan tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisön tuottajina.
- 147) Tämän vuoksi katsottiin, että ei ollut perusteita minkään tuottajan jättämiselle yhteisön kuumavalssattujen kelojen tuotannon määritelmän ulkopuolelle. Peruspäätöksen 9 artiklan 1 kohdan mukaisesti kaikki yhteisön markkinoilla toimivat 16 tuottajaa edustavat yhteisön koko tuotantoa.
- b) **Yhteisön tuotannonala**
- 148) Yhteisössä on 16 kuumavalssattujen kelojen tuottajaa; valitus jätettiin 11 tuottajan puolesta, ja loput viisi tuottajaa tukivat valitusta.
- 149) Kymmenen valituksen tehnyttä yhteisön tuottajaa vastasi komission kyselyyn. Yksi pieni tuottaja päätti, ettei se toimita komissiolle vastausta.
- 150) Kaksi kymmenestä komission kyselyyn vastanneesta yhteisön tuottajasta ei toimittanut kaikkia tutkimuksessa pyydettyjä tietoja sellaisessa muodossa, jossa ne olisi voitu yhdistää muiden yhteisön tuottajien tietoihin.
- 151) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että ainakin yhtä edellä kuvattuun yhteisön tuotannonalan määrittelymään sisällytettyä yhteisön tuottajaa suosittiin asianomaisiin osapuoliin vientitutkimuksessa kohdistettujen vaatimusten suhteen. Ne väittivät erityisesti, että kyseinen yhteisön tuottaja ei palauttanut komissiolle kyselylomaketta väliaikaisten tullien käyttöönoton osalta asetettuja määräaikoja noudattaen. Ne katsoivat, että kyseessä on peruspäätöksen 11 artiklan 2 kohtaa rikkova syrjivä kohtelu.
- 152) Olisi huomattava, että kaikki yhteisön tuotannonalan määrittelymään sisällytetyt yhteisön tuottajat palauttivat kyselylomakkeen komissiolle peruspäätöksessä asetettuja määräaikoja noudattaen ja näin ollen myös väliaikaisten toimenpiteiden käyttöönottoa koskevaa määräaikaa noudattaen. Komissio katsoo, että kaikkia tämän menetelyn samankaltaisessa tilanteessa olevia asianomaisia osapuolia kohdeltiin tasapuolisesti. Näin ollen väitteet peruspäätöksen 11 artiklan 2 kohdan rikkomisesta ja komission harjoittamasta syrjinnästä ovat perusteettomia.
- 153) Tiivistäen voidaan sanoa, että ne kahdeksan yhteisön tuottajaa, jotka toimivat tutkimuksessa täysipainoisesti yhteistyössä, muodostavat yhteisön tuotannonalan tässä menettelyssä. Ne täyttävät peruspäätöksen 10 artiklan 7 kohdan edellytykset, sillä niiden osuus tarkasteltavana olevan tuotteen koko tuotannosta yhteisössä oli tutkimusajanjaksona noin 65 prosenttia.

154) Näitä tuottajia pidetään siis yhteisön tuotannonalana ja niihin viitataan jäljempänä yhteisön tuotannonalana, koska niiden tuotanto muodostaa peruspäätöksen 9 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua merkityksessä pääosan tarkasteltavina olevien tuotteiden koko yhteisön tuotannosta.

E. VAHINKO

1. Todettavissa oleva kulutus

155) Kuumavalssattujen kelojen todettavissa oleva kulutus yhteisössä määritettiin yhteisön 16 tuottajan vapailla markkinoilla suorittaman kokonaisyhtymän sekä Eurostatin tuontitilastoista ja vientiä harjoittavien tuottajien kyselyyn antamista vastauksista ilmenevän, tarkasteltavana olevan tuotteen yhteisöön suuntautuvan kokonaisyhtymän perusteella.

156) Yhteisön todettavissa oleva kulutus kasvoi vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 9 prosenttia eli 18,4 miljoonasta tonnista 20,1 miljoonaan tonniin. Vuonna 1995 vapaiden markkinoiden myyntihinnat olivat poikkeuksellisen korkeat ja erityisesti yhteisössä tuotettujen kuumavalssattujen kelojen kysyntä oli suuri. Seuraavana vuonna kuitenkin markkinat supistui 11 prosenttia.

157) Todettavissa oleva kulutus kasvoi tasaisesti vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Kulutus kasvoi eniten ajanjaksona 1996—1997, jolloin markkinoiden koko kasvoi 22 prosenttia. Vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana se kasvoi ainoastaan 0,4 prosenttia.

2. Asianomaisista maista tuleva tuonti

a) Vähäpätöinen tuonti

158) Peruspäätöksen 10 artiklan 10 kohdan säännösten mukaisesti arvio siitä, oliko tuonti vähäpätöistä, tehtiin ottaen huomioon tarkasteltavana olevan tuotteen todettavissa oleva kulutus yhteisön markkinoilla.

159) Eurostatin tilastojen perusteella Intiasta tuleva tuonti ylitti hieman peruspäätöksen 10 artiklan 10 kohdassa säädetyn 1 prosentin raja-arvon. Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat väittivät vientinsä yhteisöön olevan vähäpätöistä, minkä perusteella ne olisi jätettävä tutkimuksen ulkopuolelle. Koska Intia on kehitysmaa, komissio myös tutki peruspäätöksen 14 artiklan 4 kohdan mukaisesti, oliko Intiasta tulevan tuonnin osuus alle 4 prosenttia kokonaisyhtymästä, koska se on kehitysmaihin sovellettava vähimmäistason raja-arvo. Intiasta

tulevan tuonnin osuus on 5,4 prosenttia kokonaisyhtymästä.

160) Tämän osalta on huomattava, että intialaisten vientiä harjoittavien tuottajien esittämän näytön perusteella niiden yhteisöön suuntautuvaa vientiä ei voitu pitää vähäpätöisenä erityisesti, kun otetaan huomioon edellä johdanto-osan 131—143 kappaleessa esitetyt yhteisön markkinoiden määrittelyssä käytetyt menetelmät. Eurostatin tilastotietojen ja komission kyselyyn toimitettujen vastausten perusteella tuonti ei ollut alle vähimmäistason. Näin ollen Intiasta peräisin olevan tuonnin katsottiin ylittävän peruspäätöksen 10 artiklan 10 kohdassa ja 14 artiklan 4 kohdassa säädetyn vähimmäistason.

b) Tuonnin kumulatiivinen arviointi

161) Komissio tutki, olisiko Intiasta ja Taiwanista peräisin olevien kuumavalssattujen kelojen tuontia arvioitava kumulatiivisesti peruspäätöksen 8 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

162) Tämän vuoksi tutkittiin, täyttyivätkö kaikki edellytykset asianomaisista maista tulevan tuonnin kumuloimiseksi. Tutkimuksesta ilmeni seuraavaa:

— tukimarginaali ylitti vähimmäistason jokaisen maan osalta, kuten edellä osoitettiin,

— yksittäisistä maista tuodut määrät eivät olleet vähäpätöisiä verrattuna yhteisön kulutukseen,

— tuotujen kuumavalssattujen kelojen keskinäisten kilpailuedellytysten tarkastelu sekä tuotujen kuumavalssattujen kelojen ja yhteisössä tuotetun samankaltaisen tuotteen välisten kilpailuedellytysten tarkastelu osoittaa, että asianomaisista maista tuleva tuonti olisi kumuloitava. Asianomaiset viejämät myivät yleensä kuumavalssattuja keloja yhteisön vapailla markkinoilla suoraan etuyhteyttä vailla oleville asiakkaille, kuten kylmävalssattuja tuotteita valmistaville tehtaille, putkien tuottajille, teräspalvelukeskuksille ja teräskauppiaille. Kuumavalssattuja keloja tuotiin myös sellaisten etuyhteydessä olevien myyntiyhtiöiden kautta, jotka myivät tarkasteltavana olevaa tuotetta edellä mainittuihin ryhmiin kuuluville asiakkaille. Tutkimuksesta ilmeni, että yhteisön tuotannonala myi samankaltaista tuotetta samojen myyntikanavien kautta ja samoille asiakasryhmille. Lisäksi todettiin, että kaikessa tässä myynnissä noudatettiin samanlaista hinnoittelupolitiikkaa.

163) Näin ollen komissio päätteli, toisin kuin eräät vientiä harjoittavat tuottajat olivat esittäneet, että kaikki edellytykset edellä mainituista maista peräisin olevan tuonnin kumulaatiolle täyttyivät.

c) **Tarkasteltavana olevan tuonnin määrä**

- 164) Eurostatin tuontitilastojen mukaan asianomaisista maista yhteisöön suuntautuvan tuonnin määrä kasvoi vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 8 000 tonnista 844 000 tonniin. Suurin osa kasvusta tapahtui vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana (kasvu 797 000 tonnia).
- 165) Tutkimusajanjakson kehityksen arvioinnista ilmeni, että kaikista asianomaisista maista tuotiin kyseistä tuotetta lähinnä tutkimusajanjakson ensimmäisen puoliskon aikana (551 000 tonnia). Tuonnin määrä väheni 47 prosenttia tutkimusajanjakson toisen puoliskon aikana, mutta se oli edelleen huomattavasti suurempi kuin vuoden 1997 toisella puoliskolla.
- 166) Kuten edellä johdanto-osan 11 kappaleessa mainitaan, erityyppiset kuumavalssatut kelat luokitellaan yleensä kahteen eri luokkaan: mustat kelat ja peitatut kelat. Tutkimuksessa kävi ilmi, että mustien kelojen osuus oli noin 90 prosenttia kaikista asianomaisista maista tuoduista kuumavalssatuista keloista.

d) **Tuonnin markkinaosuus**

- 167) Vientiä harjoittavien tuottajien markkinaosuus kasvoi vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 0,01 prosentista 4,2 prosenttiin. Tuonnin määrän tosiasiallinen kasvu merkitsi sitä, että asianomaisten maiden osuus yhteisön markkinoista kasvoi 4,2 prosenttiyksikköä.
- 168) Asianomaisten maiden markkinaosuus kasvoi eniten eli 4 prosenttiyksikköä vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

e) **Hinnan alittavuus**

- 169) Mahdollisen hinnan alittavuuden arvioimiseksi vertailukelpoisten kuumavalssattujen kelalajien hintoja verrattiin yhteisön markkinoilla mahdollisuuksien mukaan samojen myyntiedellytysten vallitessa, samassa jäsenvaltiossa ja samalle asiakkaalle tapahtuneen myynnin osalta. Vientiä harjoittavien tuottajien vapaasti yhteisön rajalla -hintoja verrattiin yhteisön tuotannonalan vapaasti tehtaalla -hintoihin. Viejämaiden myyntihintoja oikaistiin tarvittaessa vastaamaan sellaista CIF-hintaa yhteisön rajalla tullattuna, johon asianmukaiset tuontikustannukset sisältyivät. Hintoja oikaistiin myös niin, että niitä voitiin vertailla samassa kaupan portaassa kuin mitä yhteisön tuotannonalan hinnat edustivat. Kaikki oikaisut perustuivat komission tutkimuksen yhteydessä hankkimaan ja tarkastamaan näyttöön.
- 170) Kuten johdanto-osan 14 kappaleessa mainitaan, eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että niiden tuottamien ja yhteisön markkinoilla myymien kuumavalssattujen kelojen laatu ei ollut verrattavissa yhteisön tuotannonalan tuotteiden laatuun.

- 171) Komissio totesi, että hintojen oikaiseminen laatuerojen huomioon ottamiseksi ei yleisesti ottaen ollut perusteltua erityisesti, koska kyseiset erot eivät olleet käyttäjien havaittavissa ja koska tutkimuksesta kävi ilmi, että väitetyt laatuerot eivät välttämättä vaikuta tarkasteltavana olevan tuotteen käyttötarkoituksiin.
- 172) Hintavertailun tuloksena saatiin seuraavat hinnan alittavuuden tasot, jotka ilmaistaan prosentteina yhteisön tuotannonalan hinnoista:
- Intia: 6,7 %
 - ESSAR: 6,1 %
 - Tata: 6,1 % ja
 - SAIL: 19,1 %
 - Taiwan: 4,3 %
 - Yieh Long: 3,9 % ja
 - CSC: 7,5 %

3. **Yhteisön tuotannonalan tilanne vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana**a) **Tuotanto**

- 173) Tutkimuksesta ilmeni, että yhteisön tuotannonalan tuotanto oli suurimmillaan 12,5 miljoonaa tonnia vuonna 1997.
- 174) Tarkastelujakson muina aikoina yhteisön tuotannonalan tuotanto pysyi vakaana noin 11,4 miljoonassa tonnissa, vaikka kulutuksen havaittiin vähentyneen vuonna 1996. On huomattava, että tämä tuotanto joko myytiin vapailla markkinoilla tai vietiin kolmansiin maihin. Koska yhteisön tuotannonalan tuotantokapasiteettia käytetään sekä vapaille markkinoille että kytkösmarkkinoille tarkoitettujen kuumavalssattujen kelojen tuottamiseen, pidettiin tarpeellisena tarkastella kytkösmarkkinoita varten tarkoitettua tuotantoa koskevia tietoja sen varmistamiseksi, että vapaille markkinoille tarkoitettua tuotannon mahdollinen väheneminen ei johtunut kytkösmarkkinoiden lisääntyneestä tarpeesta.
- 175) Todettiin, että tuotantomäärät kasvoivat vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 2 prosenttia eli noin 0,6 miljoonaa tonnia. Tämä osoitti kytkösmarkkinoita varten tarkoitettua tuotannon olevan suhteellisen vakaalla tasolla. Kytkösmarkkinoille ja vapaille markkinoille tarkoitettua tuotannon kehitysennusteet olivat vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana samanlaisia.
- 176) Näin ollen vapaille markkinoille tarkoitettua tuotannon väheneminen ei johtunut kytkösmarkkinoiden lisääntyneestä tarpeesta.

b) Tuotantokapasiteetti ja sen käyttöaste

- 177) On huomattava, että tuotantolaitoksia voidaan käyttää sekä vapaille markkinoille että kytkösmarkkinoille tarkoitettuun tuotantoon ja tähän menettelyyn kuulumattomien tuotteiden (myös muiden teräslajien ja -tuotteiden) tuotantoon. Tarkasteltavana olevaan tuotteeseen liittyvä kapasiteetin käyttöaste on tämän vuoksi määritelty sen kapasiteetin perusteella, joka oli virallisesti ilmoitettu komissiolle Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen mukaisesti. Tämä kapasiteetti määritetään tiettyjen perusteiden mukaan eikä sitä pidä sekoittaa brutto- eli nimelliskapasiteettiin. Brutto- eli nimelliskapasiteetti on suurin mahdollinen saavutettava oleva kapasiteetti, jonka määrittämisessä ei oteta huomioon käytettävissä olevan työvoiman määrää, lomaa, asennusaikoja, huoltoa ja niin edelleen.
- 178) Yhteisön tuotannonalan kapasiteetin käyttöaste oli 87 prosenttia vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana lukuun ottamatta vuotta 1997, jolloin yhteisön tuotannonalan tuotanto oli huippulukemissa ja kapasiteetin käyttöaste oli 93 prosenttia. Tuolloin kuumavalsattujen kelojen kulutus oli korkea sekä vapailla markkinoilla että kytkösmarkkinoilla.
- 179) Korkean käyttöasteen todettiin olevan normaali, kun pidetään mielessä, että korkea kapasiteetin käyttöaste on raskaassa teollisuudessa ja erityisesti terästeollisuudessa tarpeen korkeiden kiinteiden tuotantokustannusten vaikutuksen pienentämiseksi.

c) Saadut tilaukset ja myyntimäärät

i) Saadut tilaukset

- 180) Myyntiä koskevan arvioinnin täydentämiseksi tarkasteltiin myös yhteisön tuotannonalan saamien tilausten kehitystä. Yhteisön tuotannonala toimitti tätä varten tietoja, joita kerätään myös Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen mukaisesti yhteisön teräsmarkkinoiden valvontaa varten. Vaikka tiedot eivät täsmällisesti kuvastakaan tilannetta tarkasteltavana olevan tuotteen osalta, vaan kattavat hieman laajemman tuoteryhmän, todettiin että tietojen yhdistämistä voitiin pitää kuvaavana tarkasteltavana olevan tuotteen tilanteen suhteen. Tiedoista ilmeni, että vuonna 1997 tilausten määrä oli suurempi kuin tutkimusajanjaksona. Todettavissa oleva kulutus kehittyi vakaasti vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, mutta yhteisön tuotannonalan saamien tilausten määrä sen sijaan väheni 17 prosenttia kyseisenä aikana.
- 181) Tämän perusteella vaikuttaa siltä, että yhteisön tuotannonalan taloudellinen toiminta oli vuonna 1997 säännöllisempää ja tasaisemmin jakautunutta; kyseisenä vuonna saatujen tilausten määrä kehittyi myyntimääriä vastaavasta. Kun otetaan lisäksi huomioon tilausten ja

toimitusten välinen viive, saatujen tilausten määrän väheneminen oli merkinä taloudellisen toiminnan vähenemisestä, jota tarkastellaan jäljempänä.

ii) Myynti

- 182) Tarkastelujakson aikana myynti kasvoi hieman 9,6 miljoonasta tonnista 9,7 miljoonaan tonniin eli 1 prosenttiin.
- 183) Myyntimäärien kehitys kyseisen ajanjakson aikana vastasi suurelta osin kulutuksen kehitystä. Yhteisön tuotannonalan myynti väheni kuitenkin 12 prosenttia vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, kun taas kulutus lisääntyi hieman.
- 184) Yhteisön tuotannonala huomautti, että edellä kuvattu myyntiin liittyvä vahingon osoitin on määritetty mainituina ajanjaksoina toimitettujen ja laskutettujen liiketoimien perusteella. Tässä yhteydessä on syytä huomauttaa, että yhteisön tuotannonala on järjestänyt tuotantoprosessinsa niin, että käyttäjän tilauksen tekopäivän sekä toimitus- ja laskutus- eli myyntipäivän välillä on viivettä ainakin kolme kuukautta. Jotta tietynä ajanjaksona tapahtuneen kehityksen arvioinnilla olisi merkitystä, olisi otettava huomioon paitsi tosiasiallinen myynti myös kyseisenä ajanjaksona saadut tilaukset. Tilausten kehitys vaikuttaa siis väistämättä myynnin kehitykseen tietyllä viiveellä.

iii) Eri myyntitavat

- 185) Yhteisön tuotannonala väitti, että sille tosiasiallisesti aiheutuneen vahingon määrittämiseksi olisi arvioitava erilaisten kuumavalsattujen kelojen eli mustien kelojen ja peitattujen kelojen myynnin kehitystä. Väitettiin, että koska kaikesta tuonnista suuri osa oli vientituella tuotuja mustia keloja, yhteisön tuotannonalan kyseisenlaisten kelojen myyntimäärien ja myyntihintojen kehityksen perusteella voitaisiin todeta, että vahinkoa on aiheutunut erityisen paljon.
- 186) Asian tarkastelusta kävi ilmi, että vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson (vuosi 1998) välisenä aikana yhteisön tuotannonalan vapailla markkinoilla myymien mustien kelojen määrä väheni 13 prosenttia, kun taas peitattujen kelojen myynnin määrä lisääntyi 34 prosenttia. Absoluuttisesti mitattuna tämä tarkoittaa, että mustien kelojen myynti väheni noin 1 miljoonan tonnin verran ja peitattujen kelojen myynti lisääntyi noin 0,5 miljoonan tonnin verran.
- 187) Tutkimus vahvisti myös, että yhteisön tuotannonalan mustien ja peitattujen kelojen myynnin jakauma oli tasapainoisempi kuin vientiä harjoittavien tuottajien. Vuosina 1995—1997 myynnistä 70 prosenttia oli mustia keloja ja 30 prosenttia peitattuja keloja. Tutkimusajanjaksona jakauma muuttui niin, että mustien

kelojen osuus oli 60 prosenttia ja peitattujen kelojen osuus 40 prosenttia. Kokonaisymyynnin kehityksestä käy selvästi ilmi, että tutkimusajanjaksona painopiste siirtyi mustista keloista peitattuihin keloihin eli sellaisesta tuoteryhmästä, jota tuotiin enemmän, sellaiseen tuoteryhmään, jonka tuonti oli vähäisempää.

d) *Hintojen kehitys*

188) Yhteisön tuotannonalan myyntihintojen painotettu keskiarvo laski tarkastelujakson aikana 10 prosenttia. Myyntihinnat olivat vuonna 1995 korkeimmillaan 10 vuoteen. Hinnat laskivat vuoteen 1997 saakka (laskua oli 17 prosenttia vuoteen 1995 verrattuna ja 3 prosenttia vuoteen 1996 verrattuna), mutta ne nousivat jälleen vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson lopun välisenä aikana (nousua 9 prosenttia).

e) *Markkinaosuus*

189) Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus pieneni vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana 3,7 prosenttiyksikköä; vuonna 1995 se oli 52,0 prosenttia ja tutkimusajanjaksona 48,3 prosenttia.

190) Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus nousi 1,1 prosenttiyksikköä ajanjaksona 1995—1996 ja 1,8 prosenttiyksikköä ajanjaksona 1996—1997.

191) Vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana yhteisön tuotannonalan markkinaosuus putosi kuitenkin jopa alle vuoden 1995 tason. Markkinaosuus pieneni 6,6 prosenttiyksikköä. Tilanteen lähempi tarkastelu osoitti, että markkinaosuus supistui yhteisön vapailla markkinoilla sekä etuyhteydessä oleville asiakkaille että etuyhteyttä vailla oleville asiakkaille suuntautuvan myynnin vähenemisen vuoksi.

f) *Kannattavuus*

192) Yhteisön tuotannonalan tarkasteltavana olevan tuotteen myynnistä saama keskimääräinen tuotto väheni 39 prosenttia vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Vuoden 1995 suuri tuotto (20,7 prosenttia) johtui kyseisenä aikana vallinneista korkeista markkinahinnoista. Yhteisön tuotannonala tuotti vielä voittoa vuonna 1996 markkinoiden laskusuhdanteesta ja myyntihintojen laskusta (15 prosenttia) huolimatta. Myyntimäärät nousivat jälleen vuonna 1997, mutta yhteisön tuotannonalan voittomarginaali ei kasvanut, koska myyntihinnat laskivat 3 prosenttia.

193) Kannattavuus parani hieman tutkimusajanjakson aikana vuoden 1997 tasosta. Tutkimusajanjaksona tapahtuneen myyntihintojen kohoamisen (9 prosenttia verrattuna vuoteen 1997) ansiosta yhteisön tuotannonalan voittomarginaali nousi 12,6 prosenttiin. Yhteisön tuotannonalan mukaan tämä oli kohtuullinen tuoton määrä.

194) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että yhteisön tuotannonalan kannattavuus oli tutkimusajanjaksona erittäin hyvä, ja että menettely olisi pitänyt päättää välittömästi yksinomaan tämän tunnusluvun kehityksen perusteella. Niiden mukaan tällainen voittomarginaali oli huomattavasti korkeampi kuin mitä komissio oli aiemmissa terästuotteiden tapauksissa pitänyt kohtuullisena.

195) Tässä yhteydessä olisi huomattava, että peruspäätöksen asiaa koskevien säännösten ja WTO:n sopimuksen asiaa koskevien määräysten mukaan vahingon määrittely on perustuttava selkeään näyttöön

a) vientituella tapahtuvan tuonnin määrästä ja tämän tuonnin vaikutuksesta samankaltaisten tuotteiden hintoihin yhteisön markkinoilla ja

b) tämän tuonnin seurausvaikutuksista yhteisön tuotannonalaan. Lisäksi kyseisten säännösten ja määräysten mukaan on erityisesti tarkasteltava, onko vientituella tapahtuva tuonti lisääntynyt merkittävästi joko absoluuttisesti tai suhteessa yhteisön kulutukseen. Niiden mukaan on myös tarkasteltava, onko vientituella tapahtuvassa tuonnissa esiintynyt huomattavaa hinnan alittavuutta, onko tällaisen tuonnin vaikutuksesta aiheutunut merkittävää hintojen alenemista tai onko tuonti estänyt hinnankorotuksia. Yksi tai useampi näistä tekijöistä ei välttämättä ole ratkaiseva peruste. Kun vientituella tapahtuvan tuonnin vaikutusta yhteisön tuotannonalaan tutkitaan kyseisten säännösten ja määräysten mukaisesti, on myös otettava huomioon kaikki olennaiset taloudelliset tekijät ja seikat, jotka vaikuttavat tuotannonalan tilanteeseen, kuten tosiasiallisten tukimarginaalien suuruus, myynnin tosiasiallinen ja mahdollinen väheneminen, tuotot, tuotanto, markkinaosuus, tuottavuus, kapasiteetin käyttöaste, hintaan vaikuttavat tekijät jne. Peruspäätöksessä säädetään erityisesti, että luettelo ei ole tyhjentävä eikä yksi tai useampi näistä tekijöistä välttämättä ole ratkaiseva peruste.

196) Tässä tapauksessa tutkimuksesta on käynyt ilmi, että vientituella tapahtuva tuonti on lisääntynyt huomattavasti sekä absoluuttisesti että suhteellisesti mitattuna. Lisäksi vientituella tapahtuneen halpatuonnin hintojen todettiin alittavan yhteisön tuotannonalan hinnat merkittävästi. Merkittävät tukimarginaalit todettiin useimpien vientiä harjoittavien tuottajien osalta. Koska kaikki edellä mainitut edellytykset täyttyivät, komissio arvioi tutkimuksessaan tiettyjen asiaan liittyvien taloudellisten tekijöiden mahdollista ja tosiasiallista kehitystä ennen lopullisten päätelmiensä tekoa. Näin ollen katsotaan, että eräiden vientiä harjoittavien tuottajien näkemys siitä, että menettely olisi pitänyt päättää jo yksinomaan kannattavuuden perusteella, on selvästikin peruspäätöksen vastainen.

- 197) Yhteisön tuotannonalan tutkimusajanjakson taloudellista tilannetta ja erityisesti hintoja ja kannattavuutta on lisäksi tarkasteltava ottaen huomioon kuumavalsattujen kelojen markkinoiden rakenne ja yhteisön tuotannonalan taloudellisessa tilanteessa tutkimusajanjaksona tapahtunut kehitys. Asiaa käsitellään jäljempänä 4 kohdassa.
- 198) Todettakoon lopuksi, että tietyn talouden tunnusluvun vertaamista yhteisön tuotannonalan ja kansainvälisten markkinoiden kesken ei pidetä asianmukaisena tukien vastaisessa menettelyssä.

g) *Investoinnit ja työllisyys*

- 199) Tutkimuksesta ilmeni, että investoinnit kohdistuivat lähinnä koneiden ja laitteiden uusimiseen. Investoinnit olivat tutkimusajanjakson aikana suunnilleen samalla tasolla kuin vuonna 1995. Ne lisääntyivät 32 prosenttia vuoteen 1995 verrattuna, koska kysyntä vilkastui vuonna 1997.
- 200) Työllisyydestä voidaan todeta, että yhteisön tuotannonala valmistaa eri tuotteita, muun muassa kuumavalsattuja keloja, samoissa tehtaissa ja samoilla koneilla. Tutkimuksesta kävi ilmi, että tarkastelujakson aikana tarkasteltavana olevan tuotteen tuotantoon liittyvä työllisyys heikkeni 4 prosenttia.

h) *Tiivistelmä: Yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana*

- 201) Asianomaiset osapuolet väittivät, että vahingon määrittäystä tutkimusajanjakson osalta ei voitu tehdä vuosien 1995—1997 osalta määritetyn yhteisön tuotannonalan tilanteen vertailun perusteella. Niiden mukaan erityisesti hinnat ja kannattavuus vuonna 1995 sekä tuotanto, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärät ja markkinaosuus vuonna 1997 eivät vastanneet sitä, mitä niiden olisi pitänyt olla terveen kilpailun tilanteessa. Ne väittivät, että koko tarkastelujaksoa koskevien muiden päätelmien perusteella ei voitu kohtuudella päätellä, että yhteisön tuotannonalalle olisi aiheutunut merkittävää vahinkoa.
- 202) Tältä osin olisi huomattava, että asianomaiset osapuolet eivät edellä mainitun väitteen yhteydessä ilmoittaneet, missä suhteessa tiettyjä vuosien 1995 ja 1997 osalta vahvistettuja talouden tunnuslukuja ei voitaisi pitää edustavina. Ne totesivat vain, että hinnat ja kannattavuus vuonna 1995 sekä tuotanto, kapasiteetin käyttöaste, myyntimäärät ja markkinaosuus eivät olleet edustavia. Väitteen mukaan huomattava osa komission tutkimuksessa vahvistamasta tiedosta olisi jätettävä ottamatta huomioon tässä menettelyssä, vaikkei esitetä mitään näyttöä tai perustelua sen tueksi, että vuosina 1995 ja 1997 eivät olisi vallanneet tavanomaiset kilpailuolosuhteet. Koska komissio ei tutkimuksessa löytänyt näyttöä

sen väitteen tueksi, että vuosina 1995 ja 1997 yhteisön markkinoilla ei olisi vallinnut tavanomainen kilpailutilanne, katsotaan ettei ole perusteltua jättää mainittuja tietoja huomiotta.

- 203) Komissio tarkasteli yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen kehittymistä tarkastelujakson aikana sekä sen yleistä taloudellista tilannetta vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana vuosikohtaisesti.
- 204) Tutkimuksesta ilmeni, että vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana todettavissa oleva kulutus lisääntyi hieman ja yhteisön tuotannonalan myyntihinnat nousivat 9 prosenttia. Myyntimäärät laskivat kuitenkin 12 prosenttia. Näin ollen yhteisön tuotannonalan markkinaosuus pieneni 6,6 prosenttiyksikköä eli 14 prosenttia. Tämän lisäksi yhteisön tuotannonalan tuotanto väheni noin 9 prosenttia, mikä heikensi kapasiteetin käyttöastetta. Tästä kielteisestä kehityksestä huolimatta kannattavuustaso nousi 6,3 prosentista 12,9 prosenttiin.
- 205) Tutkimuksesta ilmeni myös, että vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana asianomaisista maista peräisin olevan viennin määrä lisääntyi merkittävästi (kasvua 797 000 tonnia) ja sen markkinaosuus kasvoi huomattavasti (kasvua 4 prosenttiyksikköä). Vaikka asianomaisista maista tulevan tuonnin myyntihinnat nousivat yli 10 prosenttia, niiden todettiin kuitenkin alittavan yhteisön tuotannonalan hinnat keskimäärin 6 prosentilla tutkimusajanjakson aikana.

4. Yhteisön tuotannonalan tilanne tutkimusajanjakson aikana

a) *Alustavat huomautukset*

- 206) Yhteisön tuotannonala väitti, että hinnat olivat korkeat ja näin ollen myös tuotot olivat suuret tutkimusajanjakson ensimmäisen puoliskon aikana, koska todettavissa oleva kulutus ja näin ollen myös kysyntä oli poikkeuksellisen runsasta, vaikkakin tosiasiallinen kulutus ei ollut aivan yhtä runsasta. Tämän vuoksi tutkimusajanjakson ensimmäisen puoliskon aikana syntyi ylivarastoja, joita piti yllä tarkasteltavana oleva tuonti, mutta tutkimusajanjakson toisen puoliskon aikana varastot tyhjenivät huomattavasti.
- 207) Yhteisön tuotannonalan mukaan tässä tapauksessa olisi arvioitava tarkemmin erikseen sellaisten tuotelajien myyntiä ja myyntikanavia, joiden suhteen yhteisön tuotannonalan ja tuonnin välillä on suoraa kilpailua, jotta aiheutuneen vahingon koko laajuus tulisi ilmi. Tässä yhteydessä olisi arvioitava erikseen mustia keloja ja peitattuja keloja sekä myyntikanavia, joilla tehdään pitkäaikaisia sopimuksia, ja muuta myyntiä.

- 208) Yhteisön tuotannonala väitti myös, että tutkimusajanjakson eri neljänneksiä olisi arvioitava tarkemmin, koska ostajien tekemien tilausten ja niiden perusteella tapahtuneiden toimitusten välillä on tietty viive. Viiveen väitettiin tosiasiaa hidastavan tarkasteltavana olevan tuonnin kielteisiä vaikutuksia. Yhteisön tuotannonala väitti, että tämän vuoksi olisi tarkasteltava lähemmin tutkimusajanjaksona saatujen tilausten kehitystä.
- 209) Kaikki teräsmarkkinoiden toimijat olivat samaa mieltä siitä, että liiketoimintaa harjoitetaan pääosin neljännesvuoden pituisissa jaksoissa. Tuotanto perustuu neljännesvuosittaisiin suunnitelmiin ja hintoihin. Näiden perusteella neuvotellaan tilauksista ja toimituksista. Eräiden vientiä harjoittavien tuottajien väite siitä, että tutkimusajanjakson jakaminen erityisesti vuosineljänneksiin ei olisi objektiivinen lähtökohta yhteisön tuotannonalalle mahdollisesti aiheutuneen vahingon arvioinnille, ei ollut perusteltu. Yhteisön tuotannonalan edellä mainittuja väitteitä tarkasteltiin ja arvioitiin jäljempänä esitetyllä tavalla.
- 210) Saadakseen yleiskuvan yhteisön tuotannonalan toiminnan kausittaisesta luonteesta ja varmistaa sen sen taloudellisen tilan neljännesvuosikehitystä koskevat tulokset komissio keräsi vuosineljänneksiä koskevia

tietoja vuodesta 1996 vuoden 1999 toiseen vuosineljännekseen saakka.

b) Terästuotannon jaksottainen luonne

- 211) Valituksen tekijän mukaan teräsmarkkinoilla esiintyy kausivaihtelua siinä mielessä, että kalenterivuoden kaksi ensimmäistä neljänneistä ovat yleensä parempia kuin viimeiset kaksi neljänneistä. Nämä kausivaihtelut näkyivät lähinnä myyntitoiminnassa. Myynti heikkenee yleensä vuoden kolmannen neljänneksen aikana käyttäjätörytysten lomakauden vuoksi ja kohenee taas neljänneksen vuosineljänneksen aikana. Koska eräät yhteisön tuotannonalan esittämistä edellä mainituista väitteistä edellyttivät neljännesvuosikohtaista tarkastelua, oli tärkeää varmistaa, ettei mahdollisesti havaittu kehitys johtunut yksinomaan tavanomaisista neljännesvuosittaisista kausivaihteluista. Arviointi on erityisen tärkeää, koska valituksen tekijä väitti, että kehityksessä tutkimusajanjaksona todetut muutokset olivat huomattavasti tavanomaisia kausivaihteluita suurempia.
- 212) Kuumavalssattujen kelojen tuotannon kausittaisen luonteen arvioinnin yhteydessä komissio totesi, että yhteisön tuotannonalan tuotanto ja myynti kehittyivät vuoden 1996 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana seuraavasti:

(%)

	1. vuosineljännes	2. vuosineljännes	3. vuosineljännes	4. vuosineljännes
Tuotanto				
— 1996	93	97	95	100
— 1997	97	100	97	97
— Tutkimusajanjakso (1998)	100	94	77	70
Myyntimäärät				
— 1996	87	90	91	100
— 1997	97	100	97	97
— Tutkimusajanjakso (1998)	100	87	68	61
Myynnin arvo				
— 1996	100	96	89	94
— 1997	95	100	99	98
— Tutkimusajanjakso (1998)	100	88	63	51

- 213) Tuotannon osalta voitiin todeta, että toiminta ei välttämättä ollut vähäisintä vuoden kolmannen neljänneksen aikana. Suurin vuosina 1996 ja 1997 todettu ero oli 7 prosenttia vuoden 1996 ensimmäisen ja neljänneksen neljänneksen välillä, ja tuotannon kehitys kyseisinä vuosina oli tasaista. Tutkimusajanjakson aikana tuotantomäärät olivat kuitenkin huomattavasti alhaisempia vuoden kolmannella neljänneksellä ja neljännellä neljänneksellä kuin ensimmäisellä neljänneksellä, mikä viittaa siihen, että todetut vaihtelut olivat paljon tavanomaisia kausivaihteluita suurempia.
- 214) Myyntimäärissä todettu laskusuunta oli vieläkin selvempi tutkimusajanjakson kolmannella ja neljännellä neljänneksellä. Tutkimusajanjakson jälkimmäisen puoliskon myynti oli poikkeuksellisen vähäistä, ja todettua eroa

voidaan pitää paljon tavanomaisia kausivaihteluita suurempana.

- 215) Edellä esitetty vuosia 1996 ja 1997 sekä tutkimusajanjaksoa koskeva neljännesvuosikohtainen tarkastelu osoittaa, että kehityksessä viimeksi mainittuna ajanjaksona todetut muutokset ovat huomattavasti suurempia kuin kuumavalssattujen kelojen tuotannon kausittaisen luonteeseen liittyvät tavanomaiset vaihtelut.

c) Todettavissa oleva kulutus ja ylivarastot

- 216) Kuten edellä johdanto-osan 155 kappaleessa mainitaan, todettavissa olevan kulutuksen vuotuinen kehitys oli melko vakaata, erityisesti vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Korostettakoon, että todettavissa oleva kulutus ei jo määritelmänsäkään mukaisesti kuvasta tosiasiallista kulutusta eli sitä, kuinka paljon

tuotteen käyttäjät todellisuudessa kuluttavat tuotetta. Todettavissa olevan kulutuksen ja tosiasiallisen kulutuksen ero on lähinnä jakeluketjun eri tasoilla pidettyjen varastojen määrä; tässä tapauksessa ketjun eri tasoja ovat tuojat, kauppiat, välittäjät, teräspalvelukeskukset ja käyttäjät.

- 217) Asian tarkastelusta kävi ilmi, että todettavissa oleva kulutus oli tutkimusajanjakson kahden ensimmäisen neljänneksen aikana huomattavasti suurempaa kuin kahdella viimeisellä neljänneksellä. Lisäksi vuoden 1997 todettavissa olevan kulutuksen verrattain vakaata kehitystä ei ollut havaittavissa tutkimusajanjaksona. Kehityssuuntausten ero ilmeni erityisen selvästi verrattaessa vuoden 1997 loppua ja tutkimusajanjakson alkua: todettavissa oleva kulutus lisääntyi huomattavasti näiden ajanjaksojen välillä. Tämä viittaisi varastojen kasvuun; tilanne on kuitenkin päinvastainen, kun verrataan vuoden 1997 viimeistä neljänneistä tutkimusajanjakson viimeiseen neljänneeseen, sillä varastot pienenevät huomattavasti tutkimusajanjakson kahdella viimeisellä neljänneksellä.
- 218) Koska on väitetty, että varastoilla oli erityisen suuri merkitys markkinoiden kehityksen kannalta tutkimusajanjakson aikana, katsottiin tarpeelliseksi määrittää neljännesvuosittainen todettavissa oleva kulutus paitsi tutkimusajanjakson myös vuoden 1997 ajalta.
- 219) Näiden päätelmien vahvistamiseksi olisi pitänyt määrittää myös tosiasiallisen kulutuksen vastaava kehitys. Määrittämistä vaikeutti kuitenkin se, että jakeluketjun ja käyttäjätason eri osapuolten yhteistyössä oli puutteita. Komissio pystyi kuitenkin määrittämään kauppioiden pitämien varastojen määrän Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen mukaisesti kerättyjen Eurostatin tietojen perusteella.
- 220) Tiedoista ilmeni, että kauppioiden varastot kasvoivat huomattavasti vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson alun välillä, mikä tukee edellä esitettyjä todettavissa olevaa kulutusta koskevia päätelmiä. Vuoden 1997 neljänneksen ja tutkimusajanjakson ensimmäisen neljänneksen välillä todettiin olevan kasvua 29 prosenttia ja tutkimusajanjakson ensimmäisen ja toisen neljänneksen välillä vielä 11 prosenttia.
- 221) Tiedot vahvistavat sen, että varastot pienenevät huomattavasti tutkimusajanjakson loppua kohti (väheneminen 22 prosenttia). Varastojen käyttö tuli selvästi ilmi, kun verrattiin niiden kokoa tutkimusajanjakson ensimmäisen ja toisen puolivuotiskauden lopulla. Myös varastojen neljännesvuosikehityksen vertailu vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välillä vahvistaa edellä esitetyt päätelmät.
- 222) Tutkimusajanjakson kahden ensimmäisen neljänneksen ylivarastointikehitystä tuki myös erään tutkimuksen kohteena olleen vientiä harjoittavan tuottajan samaa ilmoitus ja erään tarkasteltavana olevaa tuotetta yhteisön markkinoilla runsaasti käyttävän osapuolen antamat

tiedot. Käyttäjän varastot olivat tutkimusajanjakson puolivälissä yli kaksi kertaa suuremmat kuin jakson alussa, mutta tämän toiminnassa ei kuitenkaan tutkimusajanjakson alussa ja lopussa ollut havaittavissa merkittävää eroa.

- 223) Tutkimus vahvisti näin yhteisön tuotannonalan väitteen siitä, että tutkimusajanjakson alussa syntyi huomattavia ylivarastoja. Todettavissa oleva kulutus oli tutkimusajanjakson kahden ensimmäisen neljänneksen aikana huomattavasti suurempaa kuin tosiasiallinen kulutus, kun taas tutkimusajanjakson kolmannen ja neljännen neljänneksen aikana ero kääntyi päinvastaiseksi.
- 224) Todettavissa olevan kulutuksen todettiin olevan tutkimusajanjakson ensimmäisellä puoliskolla absoluuttisesti mitattuna noin 1,5 miljoonaa tonnia suurempi kuin vuoden 1997 ensimmäisellä puoliskolla.
- 225) Eräät asianomaiset osapuolet väittivät, että tutkimusajanjakson ensimmäisellä puoliskolla todetun ylivarastoinnin aiheuttajana oli lähinnä yhteisön tuotannonala. Tältä osin olisi mainittava, että kuten jäljempänä esitetään, yhteisön tuotannonalan myynti alkoi vähentyä heti tutkimusajanjakson alussa. Tämä viittaa siihen, että yhteisön tuotannonala ei merkittävästi vaikuttanut ylivarastoinnin syntymiseen.

d) *Tuotanto ja kapasiteetin käyttöaste*

- 226) Neljännesvuosikohtaisesti tarkasteltuna tuotanto väheni tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä 23 prosenttia ja neljännellä neljänneksellä 30 prosenttia verrattuna ensimmäiseen neljänneeseen.
- 227) Tuotannon vähentyessä myös kapasiteetin käyttöaste pieneni 12 prosenttia tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä ja 17 prosenttia neljännellä neljänneksellä tutkimusajanjakson ensimmäiseen neljänneeseen verrattuna.
- 228) Samoin voitiin todeta, että tuotanto ja kapasiteetin käyttöaste pienenevät myös suhteessa vuoden 1997 vastaaviin vuosineljänneksiin. Vuoden 1997 kolmannen neljänneksen ja tutkimusajanjakson kolmannen neljänneksen välillä tuotanto väheni 20 prosenttia ja kapasiteetin käyttöaste pieneni 12 prosenttia; neljännen neljänneksen välillä tuotanto supistui 11 prosenttia ja kapasiteetin käyttöaste 18 prosenttia.

e) *Myyntimäärät, myyntihinnat ja kannattavuus*

i) *Myyntimäärät*

- 229) Yhteisön tuotannonalan myynnin määrä oli tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä 32 prosenttia ja neljännellä neljänneksellä 39 prosenttia pienempi kuin ensimmäisellä neljänneksellä.

- 230) Kuten jo todettiin vuosikohtaisen arvioinnin osalta, yhteisön tuotannonala väitti, että arvioinnin olisi oltava tarkempi ja eriytetympe eri tuotelajien ja myyntikanavien osalta, koska tällöin kävisi ilmi, että tarkasteltavana oleva tuonti vaikuttaa paljon enemmän sen kanssa suoraan kilpaileviin myyntiin kuin muuhun myyntiin. Mustien kelojen ja peitattujen kelojen välillä olevan eron lisäksi yhteisön tuotannonala väitti, että osa sen myynnistä johtui muun muassa autoteollisuuden kanssa tekemistään pitkäaikaisista toimitus- ja myyntisopimuksista. Tällaisissa sopimuksissa sovitaan tietyillä hinnoilla tapahtuvista tietyn määrän toimituksista yleensä enintään vuodeksi kerrallaan. Asianomaiset vientiä harjoittavat tuottajat eivät periaatteessa toimittaneet tuotteita asiakkaille tällaisten sopimusten perusteella.
- 231) Edellä mainitut myynnin lajit ryhmiteltiin pitkän aikavälin myynniksi ja muuksi myynniksi yksityiskohtaisen arvioinnin tekemistä varten. Vastaavalla tavalla arvioitiin mustien ja peitattujen kelojen myynnin, myyntihintojen ja kannattavuuden kehitystä tutkimusajanjakson aikana.
- 232) Pitkän aikavälin myyntimäärät olivat tutkimusajanjakson neljänneksestä toiseen paljon vakaampia kuin muun myynnin määrät. Pitkän aikavälin myynnin määrä oli tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä 20 prosenttia ja neljännellä neljänneksellä 22 prosenttia pienempi kuin ensimmäisellä neljänneksellä. Muun myynnin määrä väheni paljon selvemmin: se oli tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä 35 prosenttia ja neljännellä neljänneksellä 43 prosenttia pienempi kuin ensimmäisellä neljänneksellä.
- 233) Sama todettiin tarkasteltaessa mustien kelojen myyntiä peitattujen kelojen myyntiin nähden. Peitattujen kelojen myynnin määrä kehittyi tutkimusajanjaksona tasaisemmin kuin mustien kelojen myynti. Mustien kelojen myynnin määrä oli tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä jopa 39 prosenttia ja neljännellä neljänneksellä jopa 44 prosenttia ensimmäistä neljänneestä pienempi; sitä vastoin peitattujen kelojen myynnin määrä väheni vastaavana ajankohtana vain 21 ja 29 prosenttia.

ii) Yhteisön tuotannonalan myyntihinnat

- 234) Tutkimusajanjakson kahden ensimmäisen neljänneksen aikana kuumavalsattujen kelojen myyntihinnat olivat yleisesti ottaen vakaat. Mustien kelojen myyntihinta oli 306 ecua tonnilta ja peitattujen kelojen 308 ecua tonnilta. Hinnat alenivat 286 ecuun tonnilta tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä ja 254 ecuun neljännellä neljänneksellä. Tämän perusteella kokonaisynti supistui tutkimusajanjaksona 17 prosenttia.
- 235) Tuotelajeittain eriytetystä tarkastelusta ilmeni, että pitkän aikavälin myynnin hinnat pysyivät pääosin vakaana tutkimusajanjakson ensimmäisen kolmen neljänneksen aikana, sillä hinnat alenivat 320 ecusta tonnilta 312 ecuun tonnilta eli vain 2 prosenttia. Alenemista tapahtui

10 prosenttia, kun vertaillaan tutkimusajanjakson ensimmäistä ja neljättä neljänneistä keskenään. Sitä vastoin muun myynnin hinnat olivat jo laskeneet 10 prosenttia tutkimusajanjakson ensimmäisen ja kolmannen neljänneksen välillä ja 21 prosenttia ensimmäisen ja neljännen neljänneksen välillä.

- 236) Mustien kelojen ja peitattujen kelojen hintojen kehityksen vertailusta kävi ilmi, että mustien kelojen hinnat alenivat paljon voimakkaammin kuin peitattujen kelojen hinnat. Näiden eriävien kehityssuuntausten vuoksi tuoteluokkien hintojen väliset erot olivat paljon suuremmat tutkimusajanjakson lopussa alkuun verrattuna. Peitattujen kelojen hinnat alenivat 328 ecusta tonnilta 316 ecuun tonnilta eli vain 4 prosenttia. Hinnat alenivat 12 prosenttia, kun vertaillaan tutkimusajanjakson ensimmäistä ja neljättä neljänneistä keskenään. Sitä vastoin mustien kelojen hinnat olivat jo laskeneet 10 prosenttia tutkimusajanjakson ensimmäisen ja kolmannen neljänneksen välillä ja 22 prosenttia ensimmäisen ja neljännen neljänneksen välillä.

iii) Kannattavuus

- 237) Neljännesvuosikohtainen tarkastelu paljasti, että kannattavuus oli erittäin hyvä tutkimusajanjakson ensimmäisellä puoliskolla. Hintojen nopea lasku seuraavien vuosineljännesten aikana johti siihen, että kannattavuus heikkeni tutkimusajanjakson ensimmäisen neljänneksen 16,8 prosentista -2,6 prosenttiin neljännellä neljänneksellä.
- 238) Myynnin eriytetty tarkastelu osoitti, että mustien kelojen myynti pitkän aikavälin myyntiä lukuun ottamatta heikkeni huomattavasti heti tutkimusajanjakson alusta.
- 239) Tutkimuksesta kävi ilmi, että pitkän aikavälin myynti oli erittäin kannattavaa tutkimusajanjakson ensimmäisellä puoliskolla (noin 21 prosenttia) ja säilyi kannattavana koko tutkimusajanjakson; se oli 8 prosenttia neljännellä neljänneksellä. Muu myynti oli samoin kannattavaa; sen kannattavuusprosentti oli 16 tutkimusajanjakson ensimmäisellä puoliskolla. Kuumavalsattujen kelojen kysynnän kehityksen tavoin muun myynnin kannattavuus romahti tutkimusajanjakson kolmannella ja neljännellä neljänneksellä ja kannattavuus kääntyi tappiolliseksi (-7 prosenttia) neljännellä neljänneksellä.
- 240) Samat huomiot tehtiin tarkasteltaessa eriytetysti mustien kelojen ja peitattujen kelojen kannattavuutta, joka molempien osalta oli hyvä tutkimusajanjakson ensimmäisellä puoliskolla. Peitattujen kelojen myynti pysyi kannattavana koko tutkimusajanjakson (4,5 prosenttia neljännellä neljänneksellä), kun taas mustien kelojen myynti väheni huomattavasti kolmannella neljänneksellä ja muuttui hyvin tappiolliseksi (-16,5 prosenttia) tutkimusajanjakson neljännellä neljänneksellä.

- 241) Tiivistäen voidaan sanoa, että kokonaisuusmyynti väheni, hinnat alenivat ja kannattavuus heikkeni tutkimusajanjaksona. Tämä myynnin kehityssuuntaus oli huomattavasti heikompi sellaisilla markkinasegmenteillä, joilla ilmeni vähemmän vientituella tapahtuvaa tuontia. Hintojen ja kannattavuuden osalta yhteisön tuotannonalan tilanne säilyi melko vakaana niin kauan kuin todettavissa oleva kulutus oli voimakasta. Tutkimuksesta myös ilmeni, että yhteisön tuotannonala ei lisännyt myyntimääriään todettavissa olevan kulutuksen lisääntymistä vastaavasti. Sitä vastoin hinnat säilyivät korkeina ja kannattavuus hyvänä voimakkaan ja kasvavan kysynnän vallitessa.
- 242) Tutkimuksen mukaan keskeisimpien tuotantokustannuksiin vaikuttavien hyödykkeiden hankintahinnat alenivat tutkimusajanjakson aikana. Rautamalmin hinta laski 12 prosenttia ja rautaromun hinta 40 prosenttia, samalla kun öljyn hinta aleni vuoden 1970 tasolle. Näin ollen raaka-ainekustannukset alenivat, mikä vähensi tappioiden suuruutta etenkin tutkimusajanjakson aikana.
- 243) Myyntimääriä ja -hintoja sekä kannattavuutta arvioitaessa todettiin, että tämä talouden tunnuslukujen suuntaus oli heikkenevä vuoden 1997 asianomaisten neljännesten lukuihin verrattuna. Vuoden 1997 kolmanteen ja neljanteen neljännekseen verrattuna myynti väheni tutkimusajanjakson kolmantena neljänneksenä 24 prosenttia ja myyntihinnat alenivat 6 prosenttia; neljäntenä neljänneksenä myynti väheni 27 prosenttia ja myyntihinnat laskivat 19 prosenttia. Kannattavuuden osalta todettiin, että se oli 15 prosenttiyksikköä alhaisempi tutkimusajanjakson neljännellä neljänneksellä kuin vuoden 1997 neljännellä neljänneksellä.
- 244) Kuten jäljempänä mainitaan, myyntimäärien, myyntihintojen ja kannattavuuden kehitystä arvioitaessa on tärkeää pitää mielessä, että yhteisön tuotannonalan asiakkaidensa kanssa käymien hintaneuvottelujen ja sen laskutuksen ja toimitusten välillä on tietty viive. Näin ollen kun arvioidaan erityisesti muun myynnin hintojen kehitystä esimerkiksi tutkimusajanjakson ensimmäisen neljänneksen aikana, on syytä muistaa, että kyseisistä hinnoista neuvoteltiin itse asiassa vuoden 1997 neljännellä neljänneksellä.
- f) Yhteisön tuotannonalan tilanteen ja markkinoiden kehityksen välinen viive**
- 245) Kuten edellä olevassa vuosikohtaisessa arvioinnissa mainitaan, yhteisön tuotannonala väitti, että sen hintojen ja kannattavuuden kehitystä arvioitaessa olisi otettava huomioon tavaroiden myynnin ja asiakkaiden kanssa kyseiseen myyntiin liittyen käytyjen neuvottelujen välinen viive. Väitettiin, että käytännössä neuvottelut käydään vähintään neljännesvuosi ennen myyntiä.
- 246) Tutkimuksesta kävi ilmi, että tehokkaaseen kapasiteetin käyttöön liittyvä tuotannon suunnittelu aiheutti tilauksen ja myynnin välisen viiveen. Viiveen todettiin olevan vähintään neljännesvuoden pituinen. Toisin sanoen tutkimusajanjakson ensimmäisen neljänneksen myynti oli vuoden 1997 neljännellä neljänneksellä neuvoteltujen ja tehtyjen tilausten tulosta.
- 247) Koska tämä viive on olemassa, yhteisön tuotannonalan vuosineljänneksittäin saamista tilauksissa todettiin huomattavaa vähenemistä tutkimusajanjakson aikana. Yhteisön väitteen mukaisesti tämä kielteinen kehitys on voimakas heti tutkimusajanjakson ensimmäisestä neljänneksestä alkaen myyntimäärään ja tuotannon kehitykseen verrattuna. Tutkimusajanjakson toisena neljänneksenä saatujen tilausten tilausmäärä oli 17 prosenttia alhaisempi kuin ensimmäisenä neljänneksenä. Lisäksi kävi ilmi, että vuoden 1997 neljännellä neljänneksellä oli saatu melko paljon tilauksia, mikä heijastui tutkimusajanjakson ensimmäisen neljänneksen toimituksiin/myyntiin.
- 248) Nämä päätelmät ovat näin ollen yhdenmukaisia yhteisön tuotannonalan esittämän väitteen kanssa, jonka mukaan tutkimusajanjakson ensimmäisen puoliskon melko myönteinen taloudellinen tilanne johtuu ainoastaan vuoden 1997 viimeisen neljänneksen ja tutkimusajanjakson ensimmäisen neljänneksen aikana -eli silloin, kun kysyntä oli vielä runsasta — saatujen tilausten runsaasta määrästä.
- g) Yhteisön tuotannonalan tilannetta tutkimusajanjakson aikana koskevat päätelmät**
- 249) Neljännesvuosikohtaisesta tarkastelusta kävi ilmi, että yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne huononi tutkimusajanjaksona koko ajan merkittävästi. Muutos oli niin suuri, että se ei voinut johtua edellisvuosina todetuista neljännesvuositaisista kausivaihteluista.
- 250) Tässä yhteydessä todettiin erityisesti, että tutkimusajanjakson kolmannen neljänneksen aikana kaikki vahingon osoittimet muuttuivat kielteiseen suuntaan tutkimusajanjakson keskimääräiseen tasoon verrattuna: tuotanto väheni 10 prosenttia, kapasiteetin käyttöaste 6 prosenttia, myyntimäärät 14 prosenttia, myyntihinnat 2,4 prosenttia ja kannattavuus 2,1 prosenttiyksikköä.
- 251) Vastaava vertailu tutkimusajanjakson neljännen neljänneksen osalta osoittaa, että yhteisön tuotannonalan tilanne jatkoi heikkenemistään tutkimusajanjakson keskimääräiseen tilanteeseen verrattuna: tuotanto väheni 18 prosenttia, kapasiteetin käyttöaste 9 prosenttia, myyntimäärät 22 prosenttia ja myyntihinnat 13 prosenttia, minkä lisäksi kannattavuus kääntyi tappiolliseksi (- 2,6 prosenttia nettoliikevaihdosta) eli vähennyistä oli 15,5 prosenttiyksikköä.

5. Tutkimusajanjakson jälkeinen kehitys

- 252) Kuten edellä todettiin, tutkimusajanjakson ensimmäisellä puoliskolla tapahtunut ylivarastointi johti melko myönteiseen markkinatilanteeseen, minkä ansiosta yhteisön markkinoiden hintataso oli hyvä kyseisenä ajanjaksona. Tämän vuoksi yhteisön tuotannonalan kannattavuus oli edelleen hyvä. Koska tilanne ei kuitenkaan perimmiltään johtunut käyttäjämarkkinoilla tapahtuneesta myönteisestä kehityksestä vaan odotettavissa oli kehityksen kääntymisen kielteiseen suuntaan tietyllä viiveellä, katsottiin tarpeelliseksi vahvistaa tämä kehityssennuste tarkastelemalla tutkimusajanjakson jälkeen tapahtunutta kehitystä.
- 253) Yhteisön tuotannonalan tuottamien ja myymien tuotteiden määrän todettiin kasvaneen jonkin verran vuoden 1999 alussa, kuten tietyt vientiä harjoittavat tuottajat olivat huomauttaneetkin. Olisi kuitenkin huomattava, että tuotanto- ja myyntimäärät olivat huomattavasti pienempiä kuin tutkimusajanjakson alussa ja vuonna 1997. Tältä osin tutkimus osoitti, että yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne jatkoi heikkenemistään tutkimusajanjakson jälkeen ja että laskua oli havaittavissa erityisesti myyntihinnoissa ja kannattavuudessa vuoden 1999 kahden ensimmäisen neljänneksen aikana.
- 254) Tämä vahvisti ne kielteiset vaikutukset, joita oli tutkimusajanjakson alussa tapahtuneella voimakkaalla ylivarastoinnilla ja sillä varastojen vähentämisellä, joka alkoi tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä ja jatkui, tosiasiallisen tuonnin vähenemisestä huolimatta, koko vuoden 1999 ensimmäisen puoliskon. Viive, jolla tämä yhteisön tuotannonalan kielteinen kehitys toteutui, johtui ylivarastoinnin vaikutusten lisäksi siitä, että yhteisön tuotannonalan toiminta suhteessa asiakkaisiin tapahtui myös viiveellä. Tämä kävi ilmi sekä tuotannon, myynnin, hintojen ja kannattavuuden kaltaisten vahingon osoittimien kehittymisestä että yhteisön tuotannonalan saamien tilausten kehityksestä.
- 255) Eräät osapuolet väittivät, että tasoitustoimenpiteiden käyttöönotto tämän menettelyn yhteydessä oli tarpeetonta, koska tarkastelun kohteena oleva tuonti loppui tutkimusajanjakson jälkeen.
- 256) Tutkimus osoitti, että tuonti on yleisesti saatavilla olevien tai vahvistamattomien tietojen perusteella arvioituna vähentynyt erityisesti joidenkin tässä menettelyssä asianomaisina olevien maiden osalta tutkimusajanjakson alun jälkeen. Tämä ei kuitenkaan ole mitenkään epävallista vientituki- ja polkumyynnitutkimusten yhteydessä, koska markkinoiden eri toimijat, erityisesti tuojat, ottavat toiminnassaan huomioon sen seikan, että tutkimukset edellyttävät markkinoiden huolellista arviointia, koska ne voivat johtaa tasoitus- ja polkumyynnittoimenpiteiden käyttöönottoon. Markkinoilla toimijoiden reaktio voi olla enemmän tai vähemmän selvä. Tuonnin väheneminen saattaa kuitenkin rajoittua vain tiettyyn

ajanjaksoon ja toimenpiteiden käyttöönotosta luopuminen sen johdosta antaisi vientiä harjoittaville tuottajille mahdollisuuden harjoittaa viennissään eräänlaista "jarruttelepolitiikka". Tällainen tilanne aiheuttaisi runsaasti häiriöitä minkä tahansa tuotteen markkinoilla yhteisössä, eikä mainittua syytä voida näissä oloissa käyttää perusteena tasoitustoimenpiteiden käyttöönotosta luopumiselle.

- 257) Lisäksi myös väitettiin, että tutkimusajanjaksoon keskittynyt runsas tuonti oli vain lyhytaikainen ilmiö. Yhteisön markkinahinnat ovat sen jälkeen kohonneet tasolle, joka turvaa yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen nopean elpymisen.
- 258) Olisi huomattava, että suoritettujen yksityiskohtaisen tarkastelun mukaan yhteisön tuotannonalan hinnat laskivat edelleen ja päätyivät erittäin alhaiselle tasolle vuoden 1999 kahden ensimmäisen neljänneksen aikana. Hintojen lasku sai aikaan sen, että yhteisön tuotannonala kärsi merkittäviä taloudellisia tappioita huomattavan pitkän ajanjakson ajan.

6. Vahinkoa koskevat päätelmät

- 259) Yhteisön tuotannonalan tilannetta vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välillä koskeva vuosikohtainen tarkastelu osoitti, että kehitys oli monessa suhteessa kielteistä. Lisäksi neljännesvuosikohtaisesta tarkastelusta kävi ilmi, että yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne huononi tutkimusajanjaksona koko ajan merkittävästi. Kun otetaan huomioon ylitarjontaan ja tilausten ja toimitusten väliseen viiveeseen liittyvät yhteisön markkinoiden erityispiirteet, tämä kehitys on tyypillistä yhteisön tuotannonalan taloudelliselle tilanteelle koko tutkimusajanjakson ajan, toisin kuin eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät.
- 260) Tutkimus on myös osoittanut, että tämä kielteinen kehitys jatkui ja jopa voimistui tutkimusajanjakson jälkeen, mikä on vaikuttanut merkittäväällä tavalla yhteisön markkinoiden tilanteeseen ja toimintaan. Muutoksen huonompaan suuntaan on todettu olleen niin suuri, että se ei voinut johtua edellisvuosina toteutusta neljännesvuosittaisista kausivaihteluista.
- 261) Tiivistäen voidaan todeta, että tutkimusajanjakson kolmannella ja neljännellä neljänneksellä kaikki vahingon osoittimet kehittyivät kielteiseen suuntaan tutkimusajanjakson keskimääräiseen tasoon verrattuna: tuotanto väheni kolmannella neljänneksellä 10 prosenttia ja neljännellä neljänneksellä 18 prosenttia, vastaavasti kapasiteetin käyttöaste supistui 6 ja 10 prosenttia, myyntimäärät vähenivät 14 ja 22 prosenttia, myyntihintojen taso sovittiin 2,4 ja 13 prosenttia tutkimusajanjakson keskihintoja alhaisemmaksi ja kannattavuus heikkeni 2,1 ja 15,5 prosenttiyksikköä.

262) Samoin voitiin todeta, että nämä talouden tunnusluvut osoittivat tilanteen heikkenen myös suhteessa vuoden 1997 vastaaviin vuosineljänneksiin. Tutkimusajanjakson kolmannella ja neljännellä neljänneksellä verrattuna vuoden 1997 kolmanteen ja neljanteen neljännekseen tuotanto väheni 20 prosenttia (kolmas neljännes) ja 11 prosenttia (neljäs neljännes), kapasiteetin käyttöaste heikkeni 12 ja 18 prosenttia ja myyntihinnat alenivat 6 ja 19 prosenttia. Toiminta oli kannattavaa sekä vuonna 1997 että tutkimusajanjaksona, mutta tulos oli tutkimusajanjakson viimeisellä neljänneksellä 15 prosenttiyksikköä heikompi kuin vuoden 1997 viimeisellä neljänneksellä. Tutkimusajanjakson jälkeisten kahden vuosineljänneksen kehitys vahvisti kaikki nämä kehityssuuntaukset.

263) Tutkimus osoitti myös, että kehitys olisi ollut vieläkin kielteisempää ilman sellaista erityismyyntiä kuin pitkäaikaisiin sopimuksiin perustuva myynti tai peitattujen kelojen myynti, joihin tarkasteltavina olevalla tuonnilla on vähemmän vaikutusta. Yhteisön tuotannonalan saamien, tutkimusajanjakson viimeisen neljänneksen toimituksia koskevien tilausten määrä oli 31 prosenttia pienempi kuin tutkimusajanjakson ensimmäisellä neljänneksellä toimitettavia tavaroita koskevien tilausten määrä.

264) Vuosikohtainen tarkastelu osoitti toisaalta, että keskimääräinen tuotto kasvoi vuodesta 1997 tutkimusajanjaksoon päätyen 12,9 prosenttiin. Tuoton määrä ja myyntihinnat pysyivät vakaina tutkimusajanjakson ensimmäisten neljänneksen aikana.

265) Näiden tulosten perusteella saattaisi ensi näkemältä vaikuttaa siltä, että vahinkoa ei ole aiheutunut, mutta tutkimus on osoittanut, että tulokset johtuvat tutkimusajanjakson ensimmäisen puoliskon korkeasta todettavissa olevasta kulutuksesta, joka ei kuitenkaan vastannut todellista kulutusta. Tämän seurauksena yhteisön tuotannonalan (jonka myynti ei kehittynyt ylivarastointia vastaavasti) hinnat ja tuotot pysyivät vakaina, mutta heikkenivät väistämättä myöhemmin, koska kyseiseen merkittävään todettavissa olevaan kulutukseen ei liittynyt vastaavaa todellista kulutusta. Tutkimusajanjakson toisella puoliskolla todettavissa oleva kulutus romahti, kun kerätyt valtavat varastot otettiin käyttöön, mikä puolestaan johti hintojen ja tuottojen merkittävään laskuun.

266) Yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen kehittymisestä vuoden 1999 kahden ensimmäisen neljänneksen aikana tehty myöhempi tarkastelu vahvisti, että nämä kielteiset kehityssuuntaukset eivät rajoittuneet tutkimusajanjaksoon ja että ne olivat välitöntä seurausta tutkimusajanjakson kehityksestä. Tuotanto- ja myyntimäärät kasvoivat jonkin verran tutkimusajanjakson jälkimmäiseen puoliskoon verrattuna, mutta myyntihinnat ja kannattavuus heikkenivät edelleen. On huomattava, että peruspäätöksen säännösten ja Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeuskäytännön

mukaan tutkimusajanjakson lopun jälkeistä ajanjaksoa koskevat tiedot voidaan ottaa huomioon erityisesti silloin, kun halutaan tutkia, jatkuvatko tutkimusajanjaksona todetut kehityssuunnat.

267) Ottaen huomioon edellä selostetun kehityksen yhteisön tuotannonalan tilanteessa vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välillä sekä erityisesti tutkimusajanjaksona komissio päätelee, että yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut tutkimusajanjaksona vahinkoa. Oli väitetty, että talouden tunnusluvut, jotka osoittivat, että vahinkoa ei ollut aiheutunut, pääosin mitätöivät vahinkoon viittaavien tunnuslukujen merkityksen, mutta edellä selostettu yksityiskohtainen tutkimus osoitti, että kaikki talouden tunnusluvut ja erityisesti voittomarginaali ja myyntihinnat olivat kehittyneet kielteiseen suuntaan muutaman kuukauden viiveellä. Aiheutunut vahinko on niin suuri, että sitä voidaan pitää merkittävänä peruspäätöksen 8 artiklan 6 kohdan mukaisesti.

F. SYY-YHTEYS

1. Johdanto

268) Tämän tarkastelun yhteydessä olisi muistettava, että tarkasteltavana oleva tuote on erittäin altis hintavaihtelulle. Lisäksi tuotteen markkinoilla on, kuten edellä selostetusta käy ilmi, useita ominaispiirteitä: yhteisön tuotannonalalla ja tietyillä käyttäjäryhmissä on pitkäaikainen yhteistyösuhde, tuotannon järjestelyjen ja suunnittelun vuoksi tilauksen ja toimituksen välille jää tietty viive ja yhteisön tuotannonalalla on enemmän toimintaa tietyillä markkinasegmenteillä kuin asianomaisilla vientiä harjoittavilla tuottajilla. Nämä ominaispiirteet eivät kuitenkaan saata kyseenalaiseksi sitä tosiasiaa, että yhteisön tuotannonalan valmistamat ja myymät tuotteet ja tarkasteltavina olevista maista tuodut tuotteet ovat samankaltaisia tuotteita. Kyse on vain siitä, että tietyt myyntikanavat ja tuotelajit ovat muita alttiimpia asianomaisen tuonnin aiheuttaman kilpailun vaikutuksille.

269) Yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen vahingon syitä koskevien päätelmien tekemiseksi komissio tarkasteli asianomaisista maista vientituella tapahtuvan tuonnin vaikutuksia. Samalla tarkasteltiin myös muita tiedossa olevia tekijöitä ja niiden mahdollisia vaikutuksia tuotannonalan tilanteeseen. Tällä varmistettiin, se että muiden tekijöiden kuin vientituella tapahtuvan tuonnin aiheuttama vahinko tulisi todetuksi, eikä sen katsottaisi johtuneen kyseisestä tuonnista.

270) Muut tarkastellut tekijät olivat seuraavat: kulutuksen kehitys, ylitarjonta yhteisön markkinoilla, muista kolmansista maista yhteisöön tuotujen kuumavalssattujen kelojen vaikutus, yhteisön tuotannonalan määrätelmän ulkopuolelle jätettyjen yhteisön tuottajien toiminta, yhteisön tuotannonalan vientitulos ja teräsalan yleismaailmallinen tilanne.

2. Vientituella tapahtuneen tuonnin vaikutukset

a) Vientituella tapahtuneen tuonnin määrän ja tuotteiden varastoinnin vaikutukset

- 271) Tutkimuksesta ilmeni, että kyseinen tuonti lisääntyi merkittävästi erityisesti vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Kun yhteisön markkinoille tuotiin vuonna 1995 vain 8 000 tonnia kuumavalssattuja keloja asianomaisista maista, määrä kasvoi 47 000 tonniin vuonna 1997.
- 272) Tutkimuksesta kävi lisäksi ilmi, että tuonti lisääntyi eniten vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana (kasvu oli 797 000 tonnia) ja erityisesti tutkimusajanjakson kahden ensimmäisen neljänneksen aikana. Kyseisen ajanjakson aikana yhteisön markkinoille toimitettiin tuotetta yli 550 000 tonnia. Tämä on yli 10 kertaa enemmän kuin vuoden 1997 toisella puoliskolla tuotu määrä. Vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana kyseisten maiden markkinaosuus kasvoi 4 prosenttiyksikköä.
- 273) Vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välillä yhteisön kulutus kasvoi 9 prosenttia, mutta yhteisön tuotannonalan myynnin määrä lisääntyi vain 1 prosentin, mistä syystä se menetti 3,7 prosenttiyksikköä markkinaosuudestaan.
- 274) Tuonnin voimakas kasvu vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välillä osuu ajallisesti yksiin yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkenemisen kanssa. Tuotanto väheni 9 prosenttia ja määrällinen myynti 12 prosenttia. Markkinaosuus supistui 6,6 prosenttiyksikköä ja tilausten määrä väheni 17 prosenttia.
- 275) Lisäksi kun tuontimäärien kehittymistä tarkastellaan yhdessä aiemmin selostetun todettavissa olevan kulutuksen kehityksen kanssa, voidaan todeta, että kyseiset vientituella tuodut tuotteet käytettiin lähinnä varastojen lisäämiseen, mistä syystä ne lisäsivät todettavissa olevaa kulutusta tutkimusajanjakson kahden ensimmäisen neljänneksen aikana samalla, kun yhteisön tuotannonalan myynti väheni heti tutkimusajanjakson alusta alkaen.
- 276) Tutkimus osoitti, että toisin kuin asianomaiset vientiä harjoittavat tuottajat yhteisön tuotannonala ei juurikaan myy kyseistä tuotetta kauppiaille. Tietyt suuret toimijat tilasivat vain vähän tai eivät lainkaan kuumavalssattuja keloja yhteisön tuotannonalalta tutkimusajanjakson kolmannen ja neljännen neljänneksen aikana. Tämä johti myynnin merkittävään laskuun tutkimusajanjakson kolmannella neljänneksellä (- 28 prosenttia) ja jatkui neljännellä neljänneksellä (- 12 prosenttia). Tällä puolestaan oli huomattavan kielteinen vaikutus yhteisön tuotannonalan hintoihin ja kannattavuuteen tutkimusajanjakson kahdella viimeisellä neljänneksellä.

277) Kun tätä kehitystä arvioidaan, on otettava huomioon, että yhteisön tuotannonalan tilanne heikkeni erityisen selvästi ja nopeasti niiden myyntikanavien ja tuotelajien osalta, jotka kuuluvat vientiä harjoittavien tuottajien pääasialliseen toiminta-alueeseen. Nämä tuottajat eivät käytä kovinkaan aktiivisesti myyntikanavia, joiden kautta tehdään pitkäaikaisia myyntisopimuksia. Yhteisön tuotannonala on menestynyt suhteellisesti paremmin tämän tyyppisessä myynnissä kuin niillä myynnin osaluilla, joilla kilpailu tuontituotteiden kanssa on kovempaa. Edellä on myös osoitettu, että yhteisön tuotannonalan myynti on koko tutkimusajanjakson ajan kehittynyt erittäin kielteiseen suuntaan mustien kelojen osalta, joiden osuus asianomaisesta tuonnista on noin 90 prosenttia.

b) Tuonnin hintatason ja teräsmarkkinoiden toiminnan vaikutukset

- 278) Tutkimus osoitti, että yhteisön tuotannonalan tilanne pysyi vakaana hintojen ja siten myös kokonaiskannattavuuden osalta tutkimusajanjakson kahden ensimmäisen neljänneksen aikana, vaikka asianomaisista maista tulevan tuonnin hinnat laskivat koko tutkimusajanjakson ajan. Tutkimuksen mukaan yhteisön tuotannonalan hintojen ja tuottojen kehitykseen vaikuttivat toisaalta markkinoiden rakenne ja yleinen toiminta, joista johtuen asiakkaiden tekemien tilausten ja niiden perusteella tapahtuneiden toimitusten välillä on tietty viive, ja toisaalta varastojen kertyminen ja näin ollen todettavissa oleva kulutus tutkimusajanjaksona.
- 279) Markkinoiden yleisen toiminnan osalta todettiin, että kun otetaan huomioon tilausten ja toimitusten välinen viive (vähintään yksi vuosineljännes), yhteisön tuotannonalan tilanteen tutkimusajanjakson ensimmäisen neljänneksen aikana voidaan sanoa pohjimmiltaan heijastaneen niiden tilausten määrää, jotka saatiin vuoden 1997 neljännellä neljänneksellä, jolloin tuonti alkoi lisääntyä.
- 280) Todettavissa olevan kulutuksen kehittymisen osalta todettiin, että yhteisön markkinoiden tilanne yleensä ja erityisesti yhteisön tuotannonalan tilanne tutkimusajanjakson ensimmäisellä neljänneksellä oli sopusoinnussa samaan aikaan tapahtuneen varastojen ja siten myös todettavissa olevan kulutuksen voimakkaan kasvun kanssa. Sen ansiosta hinnat ja tuotot pysyivät korkeina, vaikka tuonti lisääntyi samanaikaisesti. Vientituella tapahtuneen tuonnin vaikutus yhteisön tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen oli näin ollen suurin siinä vaiheessa, kun kävi selväksi, että varastojen ja siten todettavissa olevan kulutuksen kasvu ei vastannut todellisen kulutuksen kasvua. Kun kuumavalssattujen kelojen kysyntä heikkeni merkittävästi tutkimusajanjakson lopussa, yhteisön tuotannonalan hinnat laskivat 17 prosenttia ja kannattavuus kääntyi negatiiviseksi.

- 281) Yhteisön tuotannonala väitti, että vientiä harjoittavat tuottajat harjoittivat koko tutkimusajanjakson ajan järjestelmällistä hinnanalennuspolitiikkaa ja myivät kyseistä tuotetta jatkuvasti halvemmalla kuin yhteisön tuotannonala. Tämä nopeutti myyntihintojen laskua yhteisön markkinoilla kyseisenä aikana.
- 282) Tutkimuksesta kävi ilmi, että vientiä harjoittavat tuottajat todellakin laskivat hintojaan huomattavasti tutkimusajanjakson aikana, kun taas yhteisön tuotannonala pyrki pitämään hintansa ennallaan vuoden 1998 kesäkuuhun saakka. Heinäkuussa 1998 yhteisön tuotannonala laski myyntihintojaan. Sen myyntihinnat, jotka olivat yli 300 ecua tonnilta tammikuussa 1998, laskivat joulukuuhun 1998 mennessä noin 250 ecuun tonnilta.
- 283) Tämä hintojen voimakas lasku selittyi sillä, että vientiä harjoittavat tuottajat jatkoivat kyseisen tuotteen myymistä yhteisön tuotannonalan hintoja alhaisempaan hintaan koko tutkimusajanjakson ajan. On huomattava, että hinnan alittavuus oli vähäisempää tutkimusajanjakson alussa ja muuttui sitten yhä merkittävämmäksi tutkimusajanjakson kuluessa. Yhteisön tuotannonalan oli tutkimusajanjakson puolivälin jälkeen alennettava hintojaan pystyäkseen jatkamaan toimintaansa markkinoilla.

- 284) Tältä osin on huomattava, että teräs on tärkeä perushyödyke ja että kuumavalssattujen kelojen perusviitehintaa julkaistaan päivittäin alan sanomalehdissä ja kaikki markkinoilla toimivat tuntevat sen hyvin. Yhteisön tuotannonalan tuottamat ja myymät tuotteet ja asianomaisista maista tuotavat tuotteet ovat erittäin alttiita hintavaihteluille ja niiden hinnassa tapahtuvat muutokset leviävät nopeasti koko markkinoiden tietoon.

Edellä esitetyn perusteella tutkimuksen voidaan todeta osoittaneen, että tarkasteltavana oleva tuonti on syynä yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen heikkeneemiseen.

c) **Päätelmät vientituella tapahtuneen tuonnin vaikutuksista**

- 285) Yhteisön markkinoille tuotiin erittäin lyhyen ajan kuluessa vientituella suuria määriä tarkasteltavana olevaa tuotetta, minkä katsotaan painaneen hintoja alaspäin ja johtaneen yhteisön tuotannonalan markkinaosuuden pienenemiseen. Tuonnin suuren määrän vuoksi tietyt suuret yhteisöön sijoittautuneet käyttäjät pystyivät keräämään varastoja, millä oli kielteisiä vaikutuksia yhteisön tuotannonalan kanssa käytyihin hintaneuvotteluihin jo tutkimusajanjakson toisen neljänneksen aikana, minkä lisäksi ne pidensivät sitä ajanjaksoa, jonka aikana kyseinen tuonti vaikutti hintoja alentavasti. Lisäksi markkinoiden yleinen avoimuus aiheutti sen, että yhteisön markkinoilla toimivat käyttäjät ja ostajat huomasivat nopeasti vientiä harjoittavien tuottajien harjoittaman alennushintapolitiikan. Tämä nopeutti myyntihintojen laskua, mikä puolestaan vaikutti haitalli-

sesti yhteisön tuotannonalan markkinaosuuteen ja kannattavuuteen.

- 286) Näin ollen päätellään, että halvat, vientituella tuodut tuotteet vaikuttivat merkittävästi yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkenemiseen ja siten kyseiselle tuotannonalalle tutkimusajanjaksona aiheutuneeseen merkittävään vahinkoon.

3. Muiden tekijöiden vaikutus

a) **Kulutuksen kehittyminen**

- 287) Yhteisön markkinoiden todettavissa oleva kulutus kasvoi tarkastelujakson aikana 9 prosenttia. Vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välillä todettavissa oleva kulutus kasvoi 0,4 prosenttia.
- 288) Koska kulutus siten kehittyi koko ajan myönteiseen suuntaan vuoden 1996 jälkeen, sen ei voida katsoa vaikuttaneen yhteisön tuotannonalalle tutkimusajanjaksona aiheutuneeseen vahinkoon.

b) **Ylitarjonta yhteisön markkinoilla**

- 289) Väitteet yhteisön markkinoilla tutkimusajanjakson alussa vallitsevasta ylitarjonnasta tutkittiin myös. Eräät osapuolet väittivät, että yhteisön tuotannonala lisäsi koko ajan toimituksiaan markkinoille, mistä syystä se oli päävastuussa ylitarjonnasta. Ne väittivät tämän vuoksi, että yhteisön tuottajien suurista toimituksista johtuva korkea kapasiteetin käyttöaste teki mahdottomaksi kaikki väitteet siitä, että asianomaisista maista peräisin oleva tuonti olisi aiheuttanut vahinkoa.
- 290) Vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson todettavissa olevan kulutuksen yksityiskohtainen vertaileva tarkastelu osoitti, että todettavissa oleva kulutus oli tutkimusajanjakson kahden ensimmäisen neljänneksen aikana 1,4 miljoonaa tonnia suurempi kuin vastaavana aikana vuonna 1997. Tämän vertailun yhteydessä olisi otettava huomioon, että tutkimusajanjakson kahden ensimmäisen neljänneksen aikana asianomaisista maista tuotiin vientituella yhteisöön 551 000 tonnia kuumavalssattuja keloja, kun tuonnin määrä vastaavana aikana vuonna 1997 oli noin 4 000 tonnia. Tuonnin määrä oli siten kasvanut yli 0,5 miljoonalla tonnilla tutkimusajanjakson ensimmäisellä puoliskolla.
- 291) Lisäksi on muistettava, että kauppiaat lisäsivät merkittävästi varastojaan tutkimusajanjakson ensimmäisellä puoliskolla, mikä myötävaikuttanut osaltaan yhteisön markkinoiden ylitarjontatilanteeseen. Tutkimus osoitti, että yhteisön tuotannonala ei myy asianomaista tuotetta kovin aktiivisesti kauppiaille, kun taas vientiä harjoittavat tuottajat myivät merkittäviä määriä kauppiaiden välityksellä. Näin ollen kauppiaiden tutkimusajanjaksona varastoimat tuotteet eivät olleet peräisin yhteisön tuotannonalalta.

292) Tutkimuksen voidaan siten todeta osoittaneen, että vientituella tapahtuva tuonti lisääntyi merkittävästi tutkimusajanjakson aikana, kun taas yhteisön tuotannonalan myynti ja tuotanto väheni, mikä johti markkinaosuuden menetykseen. Vientituella tapahtuvan tuonnin lisääntyminen vaikutti siten suuresti ylitarjontatilanteen synty-miseen.

c) Kuumavalssattujen kelojen tuonti muista kolmansista maista

293) Tämän tukien vastaisen menettelyn kohteena olevien maiden lisäksi muihin viejämaihin, nimittäin Bulgariaan, Iraniin ja Jugoslavian liittotasavaltaan kohdistui polkumyyntitutkimus.

294) Lisäksi muut maat veivät kuumavalssattuja keloja yhteisön markkinoille. Suurimpia viejiä tutkimusajanjakson aikana olivat Venäjä, Slovakia, Romania, Unkari, Etelä-Korea ja Indonesia.

295) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät tulleeensa asiattomasti syrjityiksi suhteessa joihinkin muihin edellä mainittuihin kolmansien maihin, jotka jätettiin tutkimuksen ulkopuolelle.

296) Tältä osin on huomattava, että edellä mainittujen kolmansien maiden osalta ei ole tehty valitusta, minkä vuoksi tukemisesta ja vahingosta ei ole saatu sellaista alustavaa näyttöä, joka oikeuttaisi panemaan vireille niitä koskevan tutkimuksen. Tutkimuksen kuluessa ei myöskään ole saatu näyttöä siitä, että näiden kolmansien maiden viennissä esiintyisi vahingollisia vientitukikäytäntöjä, joten syrjintää koskeva väite on perusteeton.

297) Muiden kolmansien maiden osuus tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaistuonnista yhteisön markkinoille pieneni tarkastelujaksolla, vaikka psykikin edelleen merkittävänä. Tuonnin määrä väheni vuonna 1995 todetusta 3 miljoonasta tonnista 2,4 miljoonaan tonniin tutkimusajanjaksona, mikä vastaa 20 prosentin määrällistä vähennystä. Tämän tuonnin osuus tuonnin kokonaismäärästä oli 99 prosenttia vuonna 1995, mutta vain 74 prosenttia tutkimusajanjaksona. Muiden kolmansien maiden osuus yhteisön markkinoista pieneni siten 20 prosenttia tarkastelujakson aikana.

298) Kyseisistä kolmansista maista peräisin olevien tuotteiden tuontihinnat noudattivat yhteisön markkinoilla vallitsevaa yleistä laskusuuntausta ja alenivat 9 prosenttia.

299) Edellä esitettyjen tosiasioiden ja huomioiden perusteella todettiin, että tuonti menettelyjen ulkopuolisista muista kolmansista maista yhteisön markkinoille jatkui ja oli edelleen merkittävää tarkastelujakson aikana. Kävi kuitenkin myös ilmi, että samalla kun yhteisön tuotannonalan tilanne vain heikkeni entisestään, erityisesti vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välillä, vientituella tapahtuvan tuonnin lisääntyessä voimakkaasti, tuonti muista kolmansista maista lisääntyi erittäin vähän.

300) Näin ollen eräiden vientiä harjoittavien tuottajien väitettä siitä, että kuumavalssattujen kelojen tuonti menettelyjen ulkopuolisista muista kolmansista maista olisi synny yhteisön tuotannonalalle aiheutuneeseen vahinkoon, ei voida ottaa huomioon.

d) Yhteisön muut tuottajat

301) Yhteisön tuotannonalan määritelmän ulkopuolelle jätettyjen yhteisön tuottajien osuus yhteisön kokonaistuotannosta oli tutkimusajanjakson aikana 35 prosenttia.

302) Muiden kuumavalssattuja keloja valmistavien yhteisön tuottajien tilanne vastasi käytettävissä olevien tietojen mukaan tarkastelujaksolla yhteisön tuotannonalan tilannetta. Tutkimusajanjakson aikana niiden määrällinen myynti kasvoi 5 prosenttia, mikä on vähemmän kuin kulutuksessa tapahtunut kasvu. Niiden markkinaosuus pieneni siten 4 prosenttia. Lisäksi myös nämä tuottajat kärsivät hintojen alenemisesta, kuten myynnin arvon 6 prosentin lasku osoittaa, ja niiden myyntihinnat olivat samantasoisia kuin yhteisön tuotannonalan hinnat.

303) Näin ollen yhteisön muiden tuottajien vaikutus yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen heikkenemiseen oli vähäinen.

e) Yhteisön tuotannonalan vientitoiminta

304) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkeneminen johtui sen vientitoiminnan vähenemisestä tarkastelujakson aikana.

305) Tutkimus osoitti, että kolmansiin maihin vietäviksi myytyjen tuotteiden määrä väheni 536 000 tonnilla vuoden 1995 ja tutkimusajanjakson välillä ja 299 000 tonnilla vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välillä. Nämä määrät merkitsevät 4,8 prosentin ja 2,9 prosentin vähennystä yhteisön tuotannonalan kokonaismyyntiin. Tämän vuoksi komissio ei voi sulkea pois sitä mahdollisuutta, että tämä vientimyyntiin väheneminen on vaikuttanut yhteisön tuotannonalan yleiseen taloudelliseen tilanteeseen. On kuitenkin muistettava, että tämä tutkimus rajattiin koskemaan yhteisön tuotannonalan taloudellista tilannetta siltä osin, kuin se liittyy yhteisön vapaisiin markkinoihin. Näin ollen vientimyyntissä veloitetut hinnat ja siitä saadut tulot jätettiin vahinkoa koskevan tarkastelun ulkopuolelle.

f) Yhteisön tuotannonalan etusijalle asettamat toimet kytkösmarkkinoille

306) Useat yhteisön markkinoilla toimivat tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjät ilmoittivat, että yhteisön tuotannonala oli yrittänyt lisätä toimintansa integrointia tarkastelujakson aikana. Väitteen mukaan yhteisön tuotannonala oli vuoden 1997 lopussa antanut etusijan

toimituksille, jotka oli tarkoitettu kytkösmarkkinoilla toimiville etuyhteydessä oleville osapuolille, minkä tuloksena vapailla markkinoilla toimivien riippumattomien käyttäjien oli pakko hankkia tuotetta yhteisön ulkopuolelta. Tämän vuoksi tuonin kehittyminen ei ollut voinut aiheuttaa vahinkoa.

- 307) Komissio totesi, että vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välillä myynti sekä etuyhteydessä oleville että etuyhteydettömille asiakkaille väheni. Se, että kytkösmarkkinoille tarkoitettut toimitukset noudattivat samaa kehityssuuntaa, osoittaa, että tuotantokapasiteettia oli vielä käytettävissä. Tämä myynnin määrän väheneminen osoittaa, että tarkasteltavana olevan tuotteen tarjonta markkinoilla ei ollut riittämätöntä tavalla, joka olisi voinut johtaa etuyhteydettömille osapuolille myydyin määrän vähenemiseen.

g) *Teräsalan yleismaailmallinen tilanne*

- 308) Eräät vientiä harjoittavat tuottajat väittivät, että yhteisön tuotannonalan tilanteeseen etenkin tutkimusajanjakson toisella puoliskolla vaikutti suuresti se, että terästeollisuuden tilanne heikkeni kaikkialla maailmassa.
- 309) Käytettävissä olevista tiedoista ilmeni, että tutkimusajanjakson aikana oli meneillään yleismaailmallinen laskusuhdanne. Myyntihinnat laskivat Yhdysvalloissa, Japanissa ja Etelä-Koreassa. Myyntihintojen todettiin kuitenkin olleen Yhdysvalloissa 15 prosenttia, Japanissa 24 prosenttia ja Etelä-Koreassa 7 prosenttia korkeampia tutkimusajanjakson lopussa kuin yhteisössä.
- 310) Yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen heikkeneminen tarkastelujaksolla ei näin ollen voi johtua teräsalan yleismaailmallisesta tilanteesta ja erityisesti tilanteesta Kaakkois-Aasiassa.

4. Syy-yhteyttä koskevat päätelmät

- 311) Edellä esitetystä tarkastelusta ilmenee, että asianomaisista maista vientituella tapahtuneen tuonin lisäksi myös muut tekijät ovat saattaneet osaltaan vaikuttaa yhteisön tuotannonalan vaikeaan tilanteeseen tutkimusajanjakson aikana. Tutkimus on kuitenkin osoittanut, että tuonin äkillisellä kasvulla, hintojen laskulla ja vientiä harjoittavien tuottajien soveltamalla alihinnoittelulla oli merkittävä kielteinen vaikutus yhteisön tuotannonalan tilanteeseen. Tästä syystä päätellään, että kyseinen tuonti on erikseen tarkasteltuna aiheuttanut merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle.

G. YHTEISÖN ETU

1. Alustavat huomiot

- 312) Tasoitustoimenpiteiden tarkoituksena on yhteisön tuotannonalaa vahingollisesti vaikuttavien, hyvän kauppatavan vastaisten käytäntöjen korjaaminen ja tehokkaan kilpailun palauttaminen yhteisön markkinoille. Tukemisen sekä vahingon ja sen syiden lisäksi komissio

tutki, oliko olemassa sellaisia pakottavia syitä, joiden vuoksi olisi pääteltävä, että toimenpiteiden käyttöönotto ei ole yhteisön edun mukaista. Mahdollisesti käyttöön otettavien toimenpiteiden vaikutuksia kaikkiin tähän menettelyyn kuuluviin osapuoliin sekä toimenpiteiden käyttöönoton tai niiden käyttöönotosta luopumisen seurauksia tarkasteltiin tästä syystä peruspäätöksen 31 artiklan 1 kohdan mukaisesti käytettävissä olevien todisteiden pohjalta.

2. Yhteisön tuotannonalan etu

- 313) Tehokkaan kilpailun edellytysten palauttaminen on yhteisön tuotannonalan edun mukaista, kun kyse on vahingollisesta vientituella tapahtuvasta halpatuonnista.
- 314) Tutkimuksesta on ilmennyt, että yhteisön kuumavalssattujen kelojen markkinoille oli ominaista se, että siellä oli asianomaisista maista peräisin olevia tuotteita, joita myytiin yhteisön tuotannonalan tuotteita halvemmin hinnoin. Tästä johtuva vahinko oli hallittavissa niin kauan kuin tuontimäärät olivat vähäisiä. Vientituella tuotujen tuotteiden määrä yhteisön markkinoilla kuitenkin kasvoi voimakkaasti erittäin lyhyen ajan kuluessa tutkimusajanjakson aikana, mikä aiheutti hintojen laskun, jolla puolestaan oli merkittävä vaikutus yhteisön tuotannonalan taloudelliseen tilanteeseen. Tämä heikensi vakavasti yhteisön tuotannonalan tilaa, joten tilanteen korjaaminen on sen edun mukaista.
- 315) Tarkastelujaksolla yhteisön tuotannonala ja muut yhteisöön sijoittautuneet tuottajat ryhtyivät huomattaviin toiminnan järjiperäistämisen ja rakenneuudistustoimiin, jotka ovat yhä käynnissä. Näiden toimien toteuttaminen on tärkeää teräsmarkkinoiden globalistumisen vuoksi. Nämä yhteisön tuotannonalan maailmanlaajuisia markkinoita silmällä pitäen toteuttamat toimet osoittavat sen olevan sopeutumisen ja kilpailukykyinen sekä elinkelppoinen.
- 316) Jos tasoitustoimenpiteet otetaan käyttöön, alan työllisyys, joka parani tarkastelujaksolla, voitaisiin turvata ja työpaikkojen määrää mahdollisesti jopa lisätä kulutuksen kehityksestä riippuen. Tutkimuksen tulokset osoittavat, että yhteisön tuotannonalan myynti on vähentynyt merkittävästi ja sen hinnat laskeneet erityisesti tutkimusajanjakson loppupuolella. Ehdotetut tasoitustullit, joiden suuruus painotettuna keskiarvona ilmaistuna on yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta noin 6 prosenttia, tarjonnevat yhteisön tuotannonalalle tilaisuuden toipua vahinkoa aiheuttaneesta tilanteesta joko nostamalla hintojaan ja/tai kasvattamalla myyntimääriään.

317) Kun otetaan huomioon yhteisön tuotannonalan vuosien 1996 ja 1997 riittämätön kannattavuus ja sen tutkimusajanjaksona kärsimä merkittävä vahinko, on erittäin todennäköistä, että sen taloudellinen tilanne heikkenee entisestään, jos toimenpiteisiin vientituella tapahtuvan tuonnin kielteisten vaikutusten korjaamiseksi ei ryhdytä. Tilanne saattaa lopulta johtaa tuotannon supistuksiin tai tiettyjen tuotantolaitosten sulkemiseen ja on näin ollen uhka yhteisön työllisyydelle.

3. Käyttäjien ja muiden vastaavien yhteisön toimijoiden etu

318) Arvioidakseen toimenpiteiden käyttöönoton tai niiden käyttöönotosta luopumisen vaikutuksia tarkasteltavana olevan tuotteen käyttäjiin komissio lähetti kyselylomakkeet tiedossa oleville yhteisön markkinoilla toimiville käyttäjille. Erään merkittävän käyttäjän toimiloihin tehtiin tarkastuskäynti sen toimittamien tietojen todentamiseksi. Seuraavat päätelmät perustuvat käyttäjiltä saatuihin vastauksiin.

319) Käyttäjien todettiin itse tuoneen yhteisöön 40 prosenttia asianomaisista maista tuotujen kuumavalssattujen kelojen kokonaismäärästä. Niillä on 4 000 työntekijää yhteisössä.

320) Käyttäjät väittivät, että jos toimenpiteet otettaisiin käyttöön, ne eivät enää voisi valita hankintalähteitään, ja ne pelkäsivät tulevansa täysin riippuvaisiksi yhteisön tuottajien suopeudesta. Näillä tuottajilla väitettiin erityisesti olevan laajat kytkösmarkkinat, joille niiden oli toimitettava tuotteitaan, minkä lisäksi niiden hallussa oli väitteiden mukaan jo 75 prosenttia yhteisön vapaista markkinoista. Käyttäjät muistuttivat, että yhteisön tuottajien kytkösmarkkinoille myymät tuotteet ja suuri osa niiden myynnistä vapailla markkinoilla oli suunnattu tuottajiin etuyhteydessä oleville yrityksille, joiden jatkojalostamat tuotteet kilpailivat suoraan käyttäjien omien tuotteiden kanssa. Kyseiset käyttäjät totesivat myös, että yhteisön tuotannonala toimitti tuotteita riippumattomille käyttäjille vasta, kun niihin etuyhteydessä olevien yritysten tarpeet oli täysin tyydytetty. Ne väittivät myös, että tuottajiin etuyhteydessä olevat käyttäjäyritykset ostivat jo kyseistä tuotetta markkinahintaa alhaisemmin hinnoin. Näin ollen käyttäjät katsoivat, että tasoitustoimenpiteiden käyttöönotto antaisi yhteisön tuotannonalalle ratkaisevan ja perusteettoman kilpailuedun jatkojalostustuotteiden markkinoilla, mikä ei olisi yhteisön edun mukaista.

321) Käyttäjät lisäksi väittivät, että tasoitustullien käyttöönotto johtaa todennäköisesti siihen, että riippumattomille ostajille ei olisi tarjolla tavaraa, kuten kävi yhteisön markkinoilla vuoden 1997 lopussa. Tällainen tilanne olisi selvästi ristiriidassa Euroopan hiili- ja teräsyhteisön perustamissopimuksen määräysten kanssa.

322) On syytä huomata, että tasoitustoimenpiteiden käyttöönoton tarkoituksena ei ole estää käyttäjiä tuomasta kuumavalssattuja keloja asianomaisista maista vaan pikemminkin varmistaa, että tuonti tapahtuu vahinkoa aiheuttamattomilla hinnoilla. Vaikka tasoitustoimenpi-

teet otettaisiin käyttöön, näitä tuotteita olisi aina jatkosakin yhteisön markkinoilla ja näin ollen käyttäjäyritykset voisivat edelleen valita hankintalähteensä.

323) Komission arvion mukaan 6 prosentin suuruisen painotetun keskimääräisen tasoitustullin käyttöönotto asianomaisista maista peräisin olevien kuumavalssattujen kelojen tuonnissa johtaisi enimmillään noin 1,2 prosentin suuruisen korotukseen käyttäjäyritysten raaka-ainekustannusten kokonaismäärässä. Tämä lisäkustannus nostaisi kokonaistuotantokustannuksia arviolta 0,8 prosenttia, kun otetaan huomioon käytössä olevat eri hankintalähteet ja jatkojalostustuotteiden keskimääräinen arvonlisäys.

324) Tämä käyttäjäyrityksille arviolta aiheutuva tuotantokustannusten lisäys, jonka ne voivat halutessaan siirtää asiakkaitensa maksettavaksi, ei ole niin suuri, että se vaarantaisi kyseisten yritysten kannattavuuden. Tätä lisäkustannusta arvioitaessa on lisäksi otettava huomioon se myönteinen kehitys, joka on odotettavissa kuumavalssattujen kelojen markkinoilla, kun tehokkaan kilpailun edellytykset on saatu palautettua.

325) Vapailla markkinoilla vallitsevasta myyntihintojen tasosta voidaan todeta, että yhteisön tuotannonalan siihen etuyhteydessä olevilta asiakkailta ja riippumattomilta asiakkailta veloittamien hintojen välillä ei havaittu merkittäviä eroja. Myöskään väitettä, jonka mukaan yhteisön tuotannonala ei toimittanut kuumavalssattuja keloja tai oli asettanut niiden toimitukset tärkeysjärjestykseen sen mukaan, mikä oli sen suhde ostajaan tarkastelujakson aikana, ei voida ottaa huomioon, koska asiasta ei ole esitetty näyttöä. Tietoon on sitä vastoin tullut, että tietyt yhteisön tuotannonalan kanssa tehdyt myyntisopimukset oli peruttu.

326) Edellä esitetyn perusteella katsotaan, että asianomaisista maista vientituella tapahtuvan tuonnin vastaisten toimenpiteiden mahdolliset kielteiset vaikutukset käyttäjiin ovat vähäisempiä kuin ne myönteiset vaikutukset, joista kaikki muut yhteisön markkinoilla toimivat pääsevät hyötymään.

4. Vaikutukset yhteisön markkinoiden kilpailutilanteeseen

327) Eräät osapuolet väittivät, että tasoitustoimenpiteet vähentäisivät kilpailua yhteisön markkinoilla edistäen näin suurten teräskonsernien syntyä. Ne totesivat, että sellaiset suuret teräsalan yritykset kuin British Steel ja Sollac olivat äskettäin kasvattaneet kokoaan sulautumalla toisiinsa yrityksiin tai ostamalla toisia teräsalan yrityksiä. Nämä konsernit kilpailevat lisäksi jatkojalostustuotteiden valmistuksessa riippumattomien käyttäjien kanssa, jotka ovat lähinnä pieniä ja keskisuuria yrityksiä. Tällainen keskittymiskehitys voi lopulta johtaa monien riippumattomien käyttäjien toiminnan lakkaamiseen ja siten työpaikkojen menetykseen yhteisössä.

328) Kilpailun rajoittamista koskevaa väitettä tarkasteltaessa on syytä muistaa, että vaihtoehtoisia hankintalähteitä on useita, sillä muun muassa Venäjä, Indonesia, Unkari, Romania, Etelä-Korea, Slovakia ja Brasilia vievät kuuma- valssattuja keloja yhteisöön. Lisäksi monta sataa teräspal- velukeskusta, tukkuliikettä ja kauppiasta myy asian- omaista tuotetta lähinnä pienille ja keskiuurille käyttäjä- yrityksille. Yhteisössä toimii lisäksi yhteisön tuotannon- alaan kuuluvien yritysten ohella useita muita terästä tuottavia yrityksiä, jotka sijaitsevat Suomessa, Ranskassa, Itävallassa ja Kreikassa.

329) Ehdotetut toimenpiteet eivät myöskään ole taloudelli- sesta näkökulmasta katsottuina tasoltaan sellaisia, että ne estäisivät asianomaisten maiden tuotteiden pääsyn yhteisön markkinoille, joten vaaraa kilpailun rajoittami- sesta yhteisön markkinoilla ei näyttäisi olevan.

5. Yhteisön markkinoiden riittämätön tarjonta

330) Tietyt asianomaisten maiden vientiä harjoittavat tuottajat ja yhteisön käyttäjät väittivät, että tasoitustoimenpiteiden käyttöönotto johtaisi tarjonnan puutteeseen erityisesti riippumattomien käyttäjien kannalta. Väitteen peruste- luna esitettiin, että yhteisön tuotannonala ei pysty yksinään tyydyttämään yhteisön vapaiden markkinoiden koko kysyntää erityisesti siitä syystä, että sen kapasi- teetin käyttöaste on tällä hetkellä korkea.

331) Eräät muut asianomaiset osapuolet väittivät, että yhteisön tuotannonalan kapasiteetti ei riitä tyydyttämään vapaiden markkinoiden kysyntää edes siihen etuyhtey- dessä olevien yritysten osalta, eikä se näin ollen kykenisi korvaamaan sitä tuonnin vähennyistä, jonka tasoitustoim- menpiteiden käyttöönotto aiheuttaisi.

332) Tältä osin on todettava, että koska yhteisön tuottajat eivät pysty tyydyttämään vapaiden markkinoiden koko kysyntää, tuontia kolmansista maista tarvitaan jatkos- akin ja tällainen tuonti yhteisön markkinoille tulee aina olemaan mahdollista, edellyttäen että se tapahtuu perus- päätöksen säännösten mukaisesti.

333) Yhteisön tuotannonala, muut yhteisön tuottajat ja muiden kolmansien maiden vientiä harjoittavat tuottajat voivat joka tapauksessa jatkaa kyseisen tuotteen toimit- tamista yhteisön markkinoille. Myös asianomaisten maiden vientiä harjoittavien tuottajien toimitukset yhteisön markkinoille voivat jatkua, sillä ehdotetut toimenpiteet eivät sulje markkinoita niiltä.

334) Edellä esitettyjen tosiasioiden ja huomioiden perusteella todetaan, että väite, jonka mukaan tasoitustoimenpi- teiden käyttöönotto johtaa tarjonnan riittämättömyy- teen, on perusteeton.

6. Yhteisön etua koskevat päätelmät

335) Komissio katsoo, että tasoitustullien käyttöönotto on välttämätöntä, jos halutaan estää hinnaltaan alhaisen vientituella tapahtuvan tuonnin jatkuminen ja yhteisön tuotannonalan tilanteen heikkeneminen entisestään. Lisäksi tasoitustoimenpiteillä voidaan tässä tapauksessa

palauttaa tehokkaan kilpailun edellytykset kaikkien yhteisön toimijoiden osalta. Kaikkien tähän menettelyyn liittyvien etujen tarkastelu on osoittanut, ettei ole olemassa sellaisia pakottavia syitä, jotka edellyttäisivät lopullisten tasoitustullien käyttöönotosta luopumista. Lopullisten tasoitustullien käyttöönotto ei näin ollen ole yhteisön edun vastaista.

H. LOPULLISET TOIMENPITEET

336) Koska on todettu, että Intiasta ja Taiwanista vientituella tapahtunut tuonti on aiheuttanut merkittävää vahinkoa yhteisön tuotannonalalle ja että pakottavia syitä toimen- piteistä luopumiseen ei ole, on syytä ottaa käyttöön lopulliset tasoitustoimenpiteet.

1. Vahingon korjaava taso

337) Tullin tason määrittämisessä on otettu huomioon todetut tukimarginaalit sekä se tullin määrä, jota tarvi- taan vientituella tapahtuneen tuonnin yhteisön tuotan- nonalalle aiheuttaman vahingon poistamiseksi. Tarvit- tava hinnankorotus määritettiin vertaamalla hinnan alit- tavuuden laskemisessa määriteltyä painotettua keskimää- räistä tuontihintaa yhteisön tuotannonalan yhteisön markkinoilla myymien erityyppisten kuumavalssattujen kelojen vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan.

338) Katsottiin, että vahingollisen tukemisen vaikutusten pois- tamisen edellyttämä tullin määrä antaisi yhteisön tuotan- nonalalle mahdollisuuden kattaa tuotantokustannuk- sensa ja saada kohtuullinen myyntituotto. Yhteisön tuotannonalan voittomarginaaliksi esittämää 12,9 prosenttia osuutta liikevaihdosta (ennen veroja) pidettiin tässä yhteydessä sopivana perustana, kun otetaan huomioon pitkän aikavälin investointitarpeet ja se tuotto, jonka yhteisön tuotannonala kohtuudella voisi odottaa saavansa, jos vahingollista tukemista ei esiintyisi.

339) Vahingon korjaava taso määritettiin tämän perusteella tuotelajikohtaisesti ja ottaen huomioon yhteisön tuotan- nonalan tutkimusajanjakson aikainen voiton määrä siten, että kyseinen taso vastasi yhteisön tuotannonalan todellisen nettomyyntihinnan ja vastaavan tuontimallin todellisen nettomyyntihinnan välistä eroa. Tämä ero ilmaistiin sitten prosentteina CIF-hinnasta yhteisön rajalla tullaamattomana.

2. Lopullisten tullien taso

340) Edellä esitetyn perusteella katsotaan, että peruspäätöksen 15 artiklan 1 kohdan mukaisesti olisi otettava käyttöön lopullinen tasoitustulli, joka vastaa tasoltaan todettua tukimarginaalia, mutta joka ei kuitenkaan ole edellä määriteltyä vahinkomarginaalia korkeampi.

341) Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -hintaan sovellettavat tasoitustullit ovat seuraavat:

Maa/yritys	Vahinkomarginaali	Kokonaistukimarginaali	Ehdotettu tasoitustulli (%)
Intia	23,8	13,1	13,1
— Essar	6,4	4,9	4,9
— Sail	23,8	12,3	12,3
— Tisco	6,4	8,7	6,4
Taiwan	29,3	4,4	4,4
— CSC	8,9	4,4	4,4
— Yieh Loong	3,9	0,3	0,0

342) Tässä päätöksessä vahvistetut yrityskohtaiset tasoitustullit määritettiin tämän tutkimuksen päätelmien perusteella. Näin ollen ne kuvastavat edellä mainittujen yritysten tutkimuksen aikaista tilannetta. Näitä tulleja voidaan siten soveltaa (toisin kuin maakohtaisia "kaikkiin muihin yrityksiin" sovellettavia tulleja) yksinomaan tarkasteltavana olevasta maasta peräisin olevien, erikseen mainittujen yritysten eli tarkoin yksilöityjen oikeussubjektien tuottamien tuotteiden tuontiin. Minkä tahansa muun yrityksen (mukaan lukien etuyhteydessä olevat yritykset), jota ei ole mainittu erikseen nimineen ja osoitteineen tämän päätöksen artiklaosassa, tuottamiin tuotaviin tuotteisiin ei voida soveltaa näitä tulleja, vaan niihin on sovellettava "kaikkiin muihin yrityksiin" sovellettavaa tullia.

343) Kaikki näiden yritys kohtaisten tasoitustullien soveltamiseen liittyvät pyynnöt (esim. yrityksen nimenmuutoksen tai uusien tuotanto- tai myyntiyksiköiden perustamisen johdosta tehdyt) on toimitettava viipymättä komissiolle⁽¹⁾ ja mukaan on liitettävä kaikki asian kannalta oleelliset tiedot ja erityisesti ne, jotka koskevat esimerkiksi kyseiseen nimenmuutokseen tai kyseisiin uusiin tuotanto- tai myyntiyksiköihin mahdollisesti liittyviä yrityksen tuotantotoiminnan sekä kotimarkkinamyynnin ja viennin muutoksia. Komissio muuttaa tarvittaessa tätä päätöstä neuvoo-antavaa komiteaa kuultuaan saattamalla yksilöllisten tullien soveltamisalaan kuuluvien yritysten luettelon ajan tasalle.

344) Koska yhteistyöstä kieltäytymisen palkitseminen haluttiin välttää, yhteistyöhön osallistumattomiin yrityksiin sovellettava tulli katsottiin Intian osalta aiheelliseksi vahvistaa korkeimman määritetyn yksittäisistä tukijärjestelmistä saadun hyödyn mukaisesti 13,1 prosentiksi.

345) Myös taiwanilaisten viejien vähäinen yhteistyöhalukkuus saattaisi oikeuttaa jäännöstullin määrittämiseen korkeammaksi. Koska jäännöspolkumyyntimarginaali Taiwania koskevassa rinnakkaisessa polkumyyntitapa-

nessa kuitenkin ylittää vahinkokynnyksen, kyseistä laskelmaa ei ole tarpeen tehdä.

3. Sitoumukset

346) Intialaiset vientiä harjoittavat tuottajat ovat tarjonneet peruspäätöksen 13 artiklan 1 kohdan b alakohdan mukaista hintasitoumusta.

347) Komissio katsoo, että kyseisten vientiä harjoittavien tuottajien hintasitoumukset voidaan hyväksyä. Hintasitoumuksen hyväksymisen edellytykseksi on asetettava jäsenvaltioiden tulliviranomaisille esitettävä pätevä sitoumuslasku, josta käy selvästi ilmi tuottaja ja joka sisältää liitteessä luetellut tiedot. Jos tällaista laskua ei esitetä, sovelletaan asianmukaista tasoitustullia.

348) Jos sitoumusta rikotaan tai se peruutetaan, tasoitustulli voidaan ottaa käyttöön peruspäätöksen 13 artiklan 9 ja 10 kohdan mukaisesti.

I. MENETTELYN PÄÄTTÄMINEN

349) Menettely olisi päätettävä Etelä-Afrikan osalta sieltä peräisin olevan tuonnin määrää koskevien päätelmien perusteella,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön lopullinen tasoitustulli Intiasta tai Taiwanista peräisin olevien, CN-koodeihin 7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37 10, 7208 37 90, 7208 38 10, 7208 38 90, 7208 39 10 ja 7208 39 90 kuuluvien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen, vähintään 600 millimetrin levyisten pleroimattomien ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomien, kelattujen, ei enempää valmistettujen kuin kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuonnissa.

⁽¹⁾ Euroopan komissio, Kauppapolitiikan pääosasto, Linja C, DM 24—8/38 Rue de la Loi/Wetstraat 200, B-1049 Bruxelles/Brussel, Belgia.

2. Vapaasti yhteisön rajalla tullaamattomana -hintaan sovellettavat tullit ovat seuraavassa taulukossa lueteltujen yritysten valmistamien tuotteiden osalta seuraavat:

(%)

Maa	Yritys	Tasoitustulli	Taric-lisäkoodi
Intia	Kaikki yritykset	13,1	A999
Taiwan	China Steel Corp., 1 Chung Kang Road, Hsiao Kang, Kaohsiung 81233	4,4	A071
	Yieh Loong Enterprise Co., Ltd., 317 Yu Liao Road, Chiao Tou Hsiang, Kaohsiung Hsien	0,0	A072
	kaikki muut yritykset	4,4	A999

3. Sen estämättä, mitä 1 kohdassa säädetään, lopullista tullia ei sovelleta tuonnin yhteydessä tuotteisiin, jotka luovutetaan vapaaseen liikkeeseen 2 artiklan säännösten mukaisesti.

4. Jollei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

1. Hyväksytään seuraavien yritysten tämän tukien vastaisen menettelyn yhteydessä tarjoamat sitoumukset:

Yritys	Maa	Taric-lisäkoodi
Essar Steel Ltd, 27 th KM, Surat Hazira Road, Hazira 394270, Dist: Surat, Estado: Gujarat	Intia	A073
Steel Authority of India Limited, Ispat Bhavan, Inegrated Office Complex, Lodhi Road, New Delhi — 110 0031	Intia	A074
Tata Iron & Steel Company Limited, 43 Chrowinghee Road, Calcutta — 700 071	Intia	A075

2. Näiden sitoumusten nojalla vapaaseen liikkeeseen luovutettavat tuotteet vapautetaan 1 artiklan 2 kohdassa säädetystä tasoitustullista, jos 1 kohdassa olevassa taulukossa mainittu yritys on valmistanut ne ja vienyt ne suoraan yhteisössä sijaitsevalle tuontiyritykselle laskuttaen tätä niistä ja jos ne on ilmoitettu tullattavaksi asianmukaista Taric-lisäkoodia käyttäen.

Vapautus tullista on mahdollista saada ainoastaan esittämällä asianomaisen jäsenvaltion tulliviranomaisille vientiä harjoittavan yrityksen antama pätevä sitoumuslasku, joka sisältää liitteessä luetellut keskeiset tiedot.

3 artikla

Jäsenvaltioiden komissiolle päätöksen N:o 1889/98/EHTY 24 artiklan 6 kohdan mukaisesti antamissa kertomuksissa on ilmoitettava kunkin vapaaseen liikkeeseen luovutuksen osalta tuontivuosi ja -kuukausi, CN- ja Taric-koodit sekä Taric-lisäkoodit, toimenpiteen laji, alkuperämaa, määrä, arvo, tasoitustulli, tuontijäsenvaltio ja tarvittaessa tuotantotodistuksen sarjanumero.

4 artikla

Päätetään tiettyjen Etelä-Afrikasta peräisin olevien, raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen, vähintään 600 millimetrin levyisten pleteroitettujen ja muulla tavalla metallilla tai muulla aineella pinnoittamattomien, kelattujen, ei enempää valmistettujen kuin kuumavalssattujen levyvalmisteiden tuontia koskeva tukien vastainen menettely.

5 artikla

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä päätös on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 2000.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

LIITE

Päätöksen 2 artiklan 2 kohdassa tarkoitettussa sitoumuslaskussa ilmoitettavat tiedot

- 1) Tuotteen ilmoituskoodi (ilmoitetaan asianomaisen vientiä harjoittavan tuottajan esittämässä sitoumuksessa), johon sisältyvät tuotelajit- ja CN-koodit.
- 2) Tavaroiden tarkka kuvaus, johon sisältyy:
 - kauppalaskun numero,
 - kauppalaskun päivämäärä,
 - yrityksen käyttämä tuotekoodi,
 - Taric-lisäkoodi, johon luokiteltuna laskuun sisältyvät tavarat voidaan tullata yhteisön rajalla (ilmoitetaan päätöksessä),
 - määrä (kilogrammoina),
 - sovellettava vähimmäishinta.
- 3) Myyntiehdot, joihin sisältyy:
 - kilohinta,
 - sovellettavat maksuehdot,
 - sovellettavat toimitusehdot,
 - kaikki alennukset ja hyvitykset.
- 4) Sen tuojan nimi, jota yritys suoraan laskuttaa.
- 5) Sitoumuslaskun laatineen työntekijän nimi ja seuraava allekirjoitettu ilmoitus:
- 6) "Allekirjoittanut vahvistaa, että tässä laskussa tarkoitettujen tavaroiden myynti Euroopan yhteisöön suoraan vietäviksi tapahtuu ... (yrityksen nimi) esittämän ja Euroopan komission päätöksellä N:o 284/2000/EHTY hyväksymän sitoumuksen soveltamisalan ja ehtojen mukaisesti ja että tässä laskussa esitetyt tiedot ovat täydelliset ja asianmukaiset."

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 285/2000,
annettu 4 päivänä helmikuuta 2000,
kirjanpitoiloiden valinnasta maatalojen tulojen selvittämistä varten annetun asetuksen (ETY) N:o
1859/82 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka
ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon verkoston luomisesta Euroopan talousyhteisön
maatalojen tuloja ja taloutta koskevien kirjanpitoiloiden
keruuta varten 15 päivänä kesäkuuta 1965 annetun neuvoston
asetuksen N:o 79/65/ETY⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi
muutettuna asetuksella (EY) N:o 1256/97⁽²⁾, ja erityisesti sen 4
artiklan 4 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Kirjanpitoiloiden valinnasta maatalojen tulojen selvittä-
mistä varten 12 päivänä heinäkuuta 1982 annetussa
komission asetuksessa (ETY) N:o 1859/82⁽³⁾, sellaisena
kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o
60/97⁽⁴⁾, olevassa liitteessä I vahvistetaan kirjanpitoi-
loiden määrä piireittäin.
- 2) Kreikan kirjanpitoiloiden kokonaismääräksi vahvistetaan
vuodeksi 1985 ja sitä seuraaviksi vuosiksi 7 200. Tätä
määrää ei ole sittemmin muutettu huolimatta tilojen
määrän merkittävästä pienenemisestä Kreikassa. Tilojen
määrän pienenemisen myötä tilojen keskikoko on

kasvanut ja ne ovat muuttuneet aiempaa yhdenmukai-
semmiksi, minkä johdosta riittävä edustavuus voidaan
saavuttaa nykyistä pienemmällä otoksella. Asetuksen
(ETY) N:o 1859/82 liitettä I olisi näin ollen muutettava.

- 3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat maata-
louden kirjanpidon tietoverkkoa käsittelevän yhteisön
komitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (ETY) N:o 1859/82 liitteessä I oleva
Kreikkaa koskeva taulukko tämän asetuksen liitteenä olevalla
taulukolla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen,
kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Sitä sovelletaan tilikaudesta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenval-
tioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL 109, 23.6.1965, s. 1859/65.

⁽²⁾ EYVL L 174, 2.7.1997, s. 7.

⁽³⁾ EYVL L 205, 13.7.1982, s. 5.

⁽⁴⁾ EYVL L 14, 17.1.1997, s. 28.

LIITE

Järjestysnumero	Piirit	Kirjanpitoiltojen määrä (tilikausi 1999 ja sitä seuraavat tilikaudet)
	"KREIKKA	
450	Makedonia-Thraki	2 000
460	Ipiros-Peloponnisos-Nissi Ioniou	1 350
470	Thessalia	700
480	Stereia Ellas-Nissi Egaeou-Kriti	1 450
	Kreikka yhteensä	5 500*

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 286/2000,
annettu 4 päivänä helmikuuta 2000,
neuvoston asetuksen (ETY) N:o 822/87 38 artiklassa tarkoitettujen esitislauksen käyttöön ottamisesta
markkinointivuodeksi 1999/2000 annetun asetuksen (EY) N:o 2367/1999 muuttamisesta

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon viinikaupan yhteisestä järjestämisestä 16 päivänä maaliskuuta 1987 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 822/87⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1677/1999⁽²⁾, ja erityisesti sen 38 artiklan 5 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Komission asetuksessa (ETY) N:o 2721/88⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (ETY) N:o 2181/91⁽⁴⁾, vahvistetaan asetuksen (ETY) N:o 822/87 38, 41 ja 42 artiklassa säädettyjen vapaaehtoisten tislauksen soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt. Komission asetuksessa (EY) N:o 1681/1999⁽⁵⁾ vahvistetaan esitislaukseen sovellettavat hinnat ja tuet sekä eräät muut tekijät markkinointivuodeksi 1999/2000.
- 2) Komission asetuksen (EY) N:o 2367/1999⁽⁶⁾ 1 artiklan 3 kohdassa vahvistetaan sopimusten tai ilmoitusten viranomaisille jättämisen päivämääräksi 28 päivä tammikuuta 2000. Tätä päivämäärää ja muita siitä johtuvia päivämääriä olisi paremman toimenpiteeseen osallistumisen mahdollistamiseksi siirrettävä myöhemmäksi.

- 3) Tässä asetuksessa säädetty toimenpiteet ovat viinin hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 2367/1999 seuraavasti:

1. Korvataan 1 artiklan 3 kohdan ensimmäisessä alakohdassa oleva päivämäärä "28 päivänä tammikuuta 2000" päivämäärällä "11 päivänä helmikuuta 2000".
2. Korvataan 1 artiklan 5 kohdan ensimmäisessä alakohdassa oleva päivämäärä "11 päivänä helmikuuta 2000" päivämäärällä "24 päivänä helmikuuta 2000".
3. Korvataan 1 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa oleva päivämäärä "18 päivänä helmikuuta 2000" päivämäärällä "1 päivänä maaliskuuta 2000".
4. Korvataan 1 artiklan 6 kohdan ensimmäisessä alakohdassa oleva päivämäärä "10 päivänä maaliskuuta 2000" päivämäärällä "22 päivänä maaliskuuta 2000".

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 84, 27.3.1987, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 199, 30.7.1999, s. 8.

⁽³⁾ EYVL L 241, 1.9.1988, s. 88.

⁽⁴⁾ EYVL L 202, 25.7.1991, s. 16.

⁽⁵⁾ EYVL L 199, 30.7.1999, s. 15.

⁽⁶⁾ EYVL L 283, 6.11.1999, s. 10.

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 287/2000,
annettu 4 päivänä helmikuuta 2000,
sokerialan varastointikustannusten korvausmäärään sovellettavan erityisen valuuttakurssin vahvistamisesta tammikuuksi 2000**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,
ottaa huomioon sokerialan yhteisestä markkinajärjestelystä 13 päivänä syyskuuta 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2038/1999 ⁽¹⁾,

ottaa huomioon maatalouden euromääräisestä valuuttajärjestelmästä 15 päivänä joulukuuta 1998 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2799/98 ⁽²⁾,

ottaa huomioon erityisistä yksityiskohtaisista säännöistä maatalouden muuntokurssin soveltamiseksi sokerialalla 30 päivänä kesäkuuta 1993 annetun komission asetuksen (ETY) N:o 1713/93 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1642/1999 ⁽⁴⁾, ja erityisesti sen 1 artiklan 3 kohdan, sekä katsoo, että

- 1) asetuksen (ETY) N:o 1713/93 1 artiklan 2 kohdassa säädetään, että asetuksen (EY) N:o 2038/1999 8 artiklassa tarkoitettu varastointikustannusten korvausmäärä on muunnettava kansallisiksi valuutoiksi käyttämällä erityistä maatalouden muuntokurssia, joka saadaan laskemalla *pro rata temporis* varastointikuukauden aikana sovellettujen maatalouden muuntokurssien keskiarvo; tämä erityinen maatalouden muuntokurssi on vahvistettava joka kuukausi edellisiksi kuukaudeksi; 1 päivästä tammikuuta 1999 sovellettavien korvausmäärien osalta

on samana päivänä käyttöön otettavan maatalouden euromääräisen valuuttajärjestelmän vuoksi syytä vahvistaa muuntokurssit ainoastaan niille erityisille valuuttakursseille, joita käytetään euron ja niiden jäsenvaltioiden kansallisten valuuttojen, jotka eivät ole ottaneet yhtenäisvaluuttaa käyttöön, välillä, ja

- 2) kyseisten säännösten soveltamisesta seuraa, että erityinen valuuttakurssi, jota käytetään varastointikustannusten korvausmäärän muuntamiseen kansallisiksi valuutoiksi, vahvistetaan tammikuuksi 2000 tämän asetuksen liitteen mukaisesti,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Erityinen valuuttakurssi, jota käytetään muunnettaessa asetuksen (EY) N:o 2038/1999 8 artiklassa tarkoitettu varastointikustannusten korvausmäärä kansalliseksi valuutaksi, vahvistetaan tammikuuksi 2000 tämän asetuksen liitteen mukaisesti.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 5 päivänä helmikuuta 2000.

Sitä sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 4 päivänä helmikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 252, 25.9.1999, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 349, 24.12.1998, s. 1.

⁽³⁾ EYVL L 159, 1.7.1993, s. 94.

⁽⁴⁾ EYVL L 195, 28.7.1999, s. 3.

LIITE

4 päivänä helmikuuta 2000 komission asetukseen sokerialan varastointikustannusten korvausmäärään sovelletavan erityisen valuuttakurssin vahvistamisesta tammikuuksi 2000

Erityinen valuuttakurssi		
1 euro =	7,44395	Tanskan kruunua
	331,044	Kreikan drakmaa
	8,59281	Ruotsin kruunua
	0,618545	Englannin puntaa

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

EY—ANDORRA-SEKAKOMITEAN PÄÄTÖS N:o 2/1999,

tehty 22 päivänä joulukuuta 1999,

Euroopan talousyhteisön ja Andorran ruhtinaskunnan kirjeenvaihtona tehtyä sopimusta täydentävän, Brysselissä 15 päivänä toukokuuta 1997 allekirjoitetun eläinlääkintää koskevan pöytäkirjan soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä

(2000/105/EY)

SEKAKOMITEA, joka

ottaa huomioon Luxemburgissa 28 päivänä kesäkuuta 1990 allekirjoitetun Euroopan talousyhteisön ja Andorran ruhtinaskunnan kirjeenvaihtona tehdyn sopimuksen ⁽¹⁾ ja erityisesti sen 17 artiklan,

ottaa huomioon Euroopan talousyhteisön ja Andorran ruhtinaskunnan kirjeenvaihtona tehtyä sopimusta täydentävän eläinlääkintää koskevan pöytäkirjan ⁽²⁾, joka allekirjoitettiin Brysselissä 15 päivänä toukokuuta 1997,

sekä katsoo seuraavaa:

- 1) Osapuolet haluavat sallia perinteisen elävien eläinten ja eläintuotteiden kaupan jatkumisen Andorran ja Euroopan yhteisön välillä ja helpottaa kaupan kehittymistä.
- 2) Tämän osalta olisi huolehdittava siitä, että tässä kaupassa noudatetaan eläinlääkinnästä annettuja yhteisön sääntöjä.
- 3) Andorrassa 16 päivänä joulukuuta 1998 kokoontunut eläinlääkinnällinen alaryhmä on antanut suosituksen luettelon vahvistamiseksi niistä yhteisön säännöksistä, joita Andorran on ensisijaisesti sovellettava ennen 1 päivää kesäkuuta 2000.
- 4) Olisi säädettävä siitä, että yhteisön säännösten saattaminen osaksi kansallista lainsäädäntöä ei vaikuta suojatoimenpiteiden soveltamiseen erityisesti naudan spongiformisen enkefalopatian (BSE) osalta,

ON PÄÄTTÄNYT SEURAAVAA:

1 artikla

1. Andorra hyväksyy yhteisöstä peräisin olevat eläimet ja eläintuotteet yhteisön sisäisessä kaupassa sovellettavien sääntöjen mukaisin edellytyksin, sanotun kuitenkin rajoittamatta tässä päätöksessä säädettyjen erityisten sääntöjen soveltamista.

2. Andorra sitoutuu soveltamaan elävien eläinten ja eläintuotteiden tuontiin kolmansista maista kyseiseen tuontiin sovellettavia yhteisön sääntöjä.

⁽¹⁾ EYVL L 374, 31.12.1990, s. 14.

⁽²⁾ EYVL L 148, 6.6.1997, s. 16.

2 artikla

Elävät eläimet ja tuotteet, joihin sovelletaan direktiiviä 90/425/ETY⁽¹⁾

1. Tarkastukset

Andorran ja jäsenvaltioiden välisessä elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa, johon sovelletaan direktiiviä 90/425/ETY, noudatetaan kyseisessä direktiivissä, ei kuitenkaan sen 10 artiklassa (suojatoimenpiteet), säädettyjä tarkastuksia koskevia sääntöjä.

Kolmansista maista tulevaa tuontia koskevista tarkastuksista säädetään tämän päätöksen 3 artiklan 2 kohdassa.

2. Tunnistaminen

Andorran viranomaiset saattavat asetuksen (EY) N:o 820/97⁽²⁾ ja sen soveltamissäännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä nautaeläinten tunnistamisen osalta.

3. Andorra liitetään eläinlääkintäviranomaisten väliseen tietoverkkoon (Animo-järjestelmä). Liittymistä koskevista yksityiskohtaisista säännöistä sovitaan komission ja Andorran viranomaisten kesken.

4. Maksut

Andorran viranomaiset saattavat direktiivin 85/73/ETY⁽³⁾ liitteessä C olevan I luvun periaatteet osaksi kansallista lainsäädäntöä.

3 artikla

Eläintuotteet

1. Kauppaa koskevat tarkastukset

Andorran ja jäsenvaltioiden väliseen kauppaan sovelletaan direktiivin 89/662/ETY⁽⁴⁾ ja sen soveltamissäännösten sääntöjä ja periaatteita, myös palauttamista koskevia sääntöjä, ei 9 artiklaa (suojatoimenpiteet).

2. Kolmansista maista Andorraan tuotaviksi tarkoitettuja tuotteita koskevat tarkastukset

Jäsenvaltioiden eläinlääkintäviranomaiset tarkastavat kolmansista maista Andorraan tuotaviksi tarkoitettuja eläimiä tai eläintuotteita rajatarkastusasemilla Andorran viranomaisten puolesta ja niiden lukuun. Eläintuotteille annetaan päätöksen 93/13/ETY⁽⁵⁾ liitteessä B tarkoitettu asiakirja ja eläville eläimille rajanylitysohje. Eläinlääkinnällinen tarkastus on tehtävä ennen passitusta koskevien tullitoimien täytäntöönpanoa. Tarkastetuista eläimistä ja eläintuotteista on suoritettava direktiivin 85/73/ETY liitteessä A olevassa II luvussa, liitteessä C olevassa II luvussa ja liitteessä I olevan III luvun 2 jaksossa (kalastustuotteet) säädetty terveystarkastus. Säädettyissä tapauksissa käytetään Animo-järjestelmää.

4 artikla

Keskinäinen avunanto

Andorra saattaa direktiivin 89/608/ETY⁽⁶⁾ osaksi kansallista lainsäädäntöä.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 90/425/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990, eläinlääkärin- ja kotieläinjalostustarkastuksista yhteisön sisäisessä tiettyjen elävien eläinten ja tuotteiden kaupassa (EYVL L 224, 18.8.1990, s. 29), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/ETY (EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49).

⁽²⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 820/97, annettu 21 päivänä huhtikuuta 1997, nautaeläinten tunnistus- ja rekisteröintijärjestelmän sekä nautanlihan ja nautanlihatuotteiden merkitsemisen käyttöönottamisesta (EYVL L 117, 7.5.1997, s. 1).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 85/73/ETY, annettu 29 päivänä tammikuuta 1985, tuoreen lihan ja siipikarjanlihan terveystarkastusten ja -valvonnan rahoittamisesta (EYVL L 32, 5.2.1985, s. 14), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/79/EY (EYVL L 24, 30.1.1998, s. 31).

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 89/662/ETY, annettu 11 päivänä joulukuuta 1989, eläinlääkärintarkastuksista yhteisön sisäisessä kaupassa sisämarkkinoiden toteuttamista varten (EYVL L 395, 30.12.1989, s. 13), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 92/118/ETY (EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49).

⁽⁵⁾ Komission päätös 93/13/ETY, tehty 22 päivänä joulukuuta 1992, kolmansista maista tuotavien tuotteiden eläinlääkinnällisistä tarkastusmenettelyistä yhteisön rajatarkastusasemilla (EYVL L 9, 15.1.1993, s. 33), päätös sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 96/32/EY (EYVL L 9, 12.1.1996, s. 9).

⁽⁶⁾ Neuvoston direktiivi 89/608/ETY, annettu 21 päivänä marraskuuta 1989, jäsenvaltioiden hallintoviranomaisten keskinäisestä avunannosta sekä jäsenvaltioiden ja komission yhteistyöstä eläinlääkintää ja kotieläinjalostusta koskevan lainsäädännön oikean soveltamisen varmistamiseksi (EYVL L 351, 2.12.1989, s. 34).

5 artikla

Eläintaudeista ilmoittaminen

Andorra saattaa direktiivin 82/894/ETY⁽¹⁾ osaksi kansallista lainsäädäntöä. Komissio ja Andorran viranomaiset sopivat Andorran osallistumista eläintautien ilmoitusjärjestelmään (ADNS-järjestelmä) koskevista yksityiskohtaisista säännöistä.

6 artikla

Torjuntatoimenpiteet

1. Andorran viranomaiset sitoutuvat toteuttamaan yhteisön lainsäädännössä säädetyt torjuntatoimenpiteet siihen saakka, kunnes yhteisön säännöstö on kokonaisuudessaan saatettu osaksi Andorran kansallista lainsäädäntöä.
2. Andorran viranomaiset sitoutuvat neuvottelemaan Espanjan ja Ranskan toimivaltaisten viranomaisten kanssa hätäsuunnitelmien laatimiseksi ja täytäntöönpanemiseksi eläintautien ilmetessä.

7 artikla

Tiettyjen eläinten kauppa

1. Andorran ja jäsenvaltioiden välinen nautaeläinten ja sikojen kauppa toteutetaan direktiivin 64/432/ETY⁽²⁾ mukaisesti.
2. Lampaiden ja vuohien kaupasta säädetään direktiivissä 91/68/ETY⁽³⁾.
3. Hevoseläinten kauppa toteutetaan direktiivien 90/426/ETY⁽⁴⁾ ja 90/427/ETY⁽⁵⁾ mukaisesti.
4. Andorra saattaa direktiivin 92/102/ETY⁽⁶⁾ osaksi kansallista lainsäädäntöä sikojen, lampaiden ja vuohien tunnistamisen osalta.

8 artikla

Tiettyjen eläintuotteiden kauppa

1. Andorra saattaa direktiivit 64/433/ETY⁽⁷⁾, 72/461/ETY⁽⁸⁾, 77/99/ETY⁽⁹⁾ ja 80/215/ETY⁽¹⁰⁾ osaksi kansallista lainsäädäntöä.
2. Andorra saattaa suolten, luun, veren ja muiden tuotteiden osalta direktiivin 92/118/ETY⁽¹¹⁾ liitteessä I olevien 2, 5 ja 7 lukujen säännökset osaksi kansallista lainsäädäntöä.
3. Andorra antaa tiedoksi jäsenvaltioiden toimivaltaisille viranomaisille ja komissiolle luettelot hyväksytyistä laitoksista.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 82/894/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1982, eläintaudeista ilmoittamisesta yhteisössä (EYVL L 378, 31.12.1982, s. 58), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 98/12/EY (EYVL L 4, 8.1.1998, s. 63).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 64/432/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1964, eläinten terveyteen liittyvistä ongelmista yhteisön sisäisessä nautaeläinten ja sikojen kaupassa (EYVL L 121, 29.7.1964, s. 1977/64), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 98/46/EY (EYVL L 198, 15.7.1998, s. 22).

⁽³⁾ Neuvoston direktiivi 91/68/ETY, annettu 28 päivänä tammikuuta 1991, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä lampaiden ja vuohien kaupassa (EYVL L 46, 19.2.1991, s. 19), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission päätöksellä 94/953/EY (EYVL L 371, 31.12.1994, s. 14).

⁽⁴⁾ Neuvoston direktiivi 90/426/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista elävien hevoseläinten liikkuvuuden ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin osalta (EYVL L 224, 18.8.1990, s. 42), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

⁽⁵⁾ Neuvoston direktiivi 90/427/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1990, jalostusta ja polveutumista koskevista edellytyksistä yhteisön sisäisessä hevoseläinten kaupassa (EYVL L 224, 18.8.1990, s. 55).

⁽⁶⁾ Neuvoston direktiivi 92/102/ETY, annettu 27 päivänä marraskuuta 1992, eläinten tunnistamisesta ja rekisteröinnistä (EYVL L 355, 5.12.1992, s. 32).

⁽⁷⁾ Neuvoston direktiivi 64/433/ETY, annettu 26 päivänä kesäkuuta 1964, terveyttä koskevista ongelmista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa (EYVL L 121, 29.7.1964, s. 2012/64), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 95/23/EY (EYVL L 243, 11.10.1995, s. 7).

⁽⁸⁾ Neuvoston direktiivi 72/461/ETY, annettu 12 päivänä joulukuuta 1972, eläinten terveyttä koskevista seikoista yhteisön sisäisessä tuoreen lihan kaupassa (EYVL L 302, 31.12.1972, s. 24), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

⁽⁹⁾ Neuvoston direktiivi 77/99/ETY, annettu 21 päivänä joulukuuta 1976, terveyttä koskevista kysymyksistä yhteisön sisäisessä lihavalmistajien kaupassa (EYVL L 26, 31.1.1977, s. 85), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/76/EY (EYVL L 10, 16.1.1998, s. 25).

⁽¹⁰⁾ Neuvoston direktiivi 80/215/ETY, annettu 22 päivänä tammikuuta 1980, eläinten terveyttä koskevista vaatimuksista yhteisön sisäisessä lihavalmistajien kaupassa (EYVL L 47, 21.2.1980, s. 4), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna vuoden 1994 liittymisasiakirjalla.

⁽¹¹⁾ Neuvoston direktiivi 92/118/ETY, annettu 17 päivänä joulukuuta 1992, eläinten terveyttä ja kansanterveyttä koskevista vaatimuksista sellaisten tuotteiden yhteisön sisäisessä kaupassa ja yhteisöön tuonnissa, joita eivät koske direktiivin 89/662/ETY ja, taudinaiheuttajien osalta, direktiivin 90/425/ETY liitteessä A olevassa I luvussa mainittujen erityisten yhteisön säädösten kyseiset vaatimukset (EYVL L 62, 15.3.1993, s. 49), direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 97/79/EY (EYVL L 24, 30.1.1998, s. 31).

4. Kyseisissä laitoksissa toteutetaan samanlaisia tarkastuksia kuin yhteisön laitoksissa.
5. Leimaamista koskevat yksityiskohdat täsmennetään tarvittaessa teknisinä mukautuksina.
6. Andorra saattaa direktiivin 85/73/ETY lisäksi sen liitteessä A olevassa I luvussa säädettyt maksut osaksi kansallista lainsäädäntöä.

9 artikla

Hormonit ja jäämät

Andorra saattaa direktiivit 96/22/EY ⁽¹⁾ ja 96/23/EY ⁽²⁾ osaksi kansallista lainsäädäntöä, sekä:

- a) Andorra antaa ensimmäisen suunnitelmansa eläinlääkinnällisen alaryhmän hyväksyttäväksi; ja
- b) komissio hyväksyy seuraavat päivitykset sen jälkeen, kun jäsenvaltioille on annettu niistä tieto pysyvässä eläinlääkintäkomiteassa.

10 artikla

Tilapäisesti rajojen yli siirrettäviä eläimiä (nauta-, lammas-, vuohi- ja hevoseläimet) koskevat säännöt

1. Lähettäjään virkaeläinlääkäri:
 - a) ilmoittaa määrään virkaeläinlääkärille eläinten lähettämisestä 48 tuntia ennen;
 - b) tarkastaa eläimet niiden lähettämistä edeltävien 48 tunnin aikana; kyseiset eläimet on asianmukaisesti tunnistettava;
 - c) antaa eläinlääkinnällisen alaryhmän laatiman mallin mukaisen todistuksen. Nykyisin sovellettavat asiakirjat ovat voimassa kyseisen todistuksen antamiseen saakka.
2. Määrään virkaeläinlääkäri tarkastaa eläimet heti niiden saavuttua määrään todetakseen niiden olevan säädettyjen vaatimusten mukaisia.
3. Eläinten on oltava tullivalvonnassa koko kuljetuksen ajan.
4. Eläinten pitäjän on kirjallisessa ilmoituksessa sitouduttava:
 - a) noudattamaan yhteisön tai Andorran alkuperäpitäjän tavoin kaikkia säännösten soveltamiseksi toteutettavia toimenpiteitä ja kaikkia muita paikallisella tasolla toteutettavia toimenpiteitä;
 - b) maksamaan tämän päätöksen soveltamisesta johtuvista tarkastuksista aiheutuvat kustannukset;
 - c) toimimaan yhteistyössä lähettäjä- tai määrään viranomaisen vaatimien tullitarkastusten tai eläinlääkinnällisten tarkastusten toteuttamiseksi.
5. Sairauksien ilmetessä asianmukaiset toimenpiteet toteutetaan toimivaltaisten eläinlääkintäviranomaisen yhteisestä sopimuksesta.
6. Toimivaltaiset eläinlääkintäviranomaiset tarkastelevat mahdollisia kuluja koskevaa kysymystä. Asia voidaan tarvittaessa saattaa eläinlääkinnällisen alaryhmän käsiteltäväksi.

11 artikla

Andorra soveltaa ennen 1 päivää kesäkuuta 2000 niitä yhteisön säännöksiä, jotka mainitaan tämän päätöksen liitteessä.

⁽¹⁾ Neuvoston direktiivi 96/22/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1996, tiettyjen hormonaalista tai tyrostaattista vaikutusta omaavien aineiden ja beta-agonistien käytön kieltämisestä kotieläintuotannossa ja direktiivien 81/602/ETY, 88/146/ETY ja 88/299/ETY kumoamisesta (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 3).

⁽²⁾ Neuvoston direktiivi 96/23/EY, annettu 29 päivänä huhtikuuta 1996, elävissä eläimissä ja niistä saatavissa tuotteissa olevien tiettyjen aineiden ja niiden jäämien osalta suoritettavista tarkastustoimenpiteistä ja direktiivien 85/358/ETY ja 86/469/ETY sekä päätösten 89/187/ETY ja 91/664/ETY kumoamisesta (EYVL L 125, 23.5.1996, s. 10).

12 artikla

Tämä päätös tulee voimaan sitä kuukautta seuraavan kuukauden ensimmäisenä päivänä, jona se tehdään.

Tehty Brysselissä 22 päivänä joulukuuta 1999.

Sekakomitean puolesta

M. MATEU

Puheenjohtaja

LIITE

Viittausta perussäädökseen on pidettävä viittauksena kaikkiin sen muutoksiin ja soveltamissäännöksiin.

1. Direktiivi 90/425/ETY (ei kuitenkaan 10 artikla; suojatoimenpiteet)
 2. Asetus (EY) N:o 820/97 (ainoastaan nautaeläinten tunnistaminen)
 3. Direktiivi 85/73/ETY (asianomaisten alojen osalta; maksut)
 4. Direktiivi 89/662/ETY (ei kuitenkaan 9 artikla; suojatoimenpiteet)
 5. Direktiivi 89/608/ETY (keskinäinen apu)
 6. Direktiivi 82/894/ETY (taudeista ilmoittaminen—ADNS)
 7. Direktiivi 64/432/ETY (nautaeläimet ja siat)
 8. Direktiivi 91/68/ETY (lampaat ja vuohet)
 9. Direktiivi 90/426/ETY ja 90/427/ETY (hevoseläimet)
 10. Direktiivi 92/102/ETY (sikojen, lampaiden ja vuohien tunnistaminen)
 11. Direktiivit 64/433/ETY ja 72/461/ETY (liha)
 12. Direktiivit 77/99/ETY ja 80/215/ETY (lihavalmisteet)
 13. Direktiivi 92/118/ETY (liite I luvut 2, 5 ja 7, erilaiset tuotteet)
 14. Direktiivit 96/22/EY ja 96/23/EY (jäämät)
-

OIKAISUJA

**Oikaistaan neuvoston asetus (EY) N:o 2742/1999, annettu 17 päivänä joulukuuta 1999, yhteisön vesialueilla ja yhteisön aluksiin sellaisilla muilla vesialueilla, joilla sovelletaan saalisrajoituksia, sovellettavien eräiden kalakan-
tojen ja kalakantaryhmien kalastusmahdollisuuksien ja niihin liittyvien edellytysten vahvistamisesta vuodeksi
2000 ja asetuksen (EY) N:o 66/98 muuttamisesta**

(Euroopan yhteisöjen virallinen lehti L 341, 31. joulukuuta 1999)

Sivu 1, johdanto-osan toinen kappale, toiseksi viimeinen rivi

Oikaistaan "... kyseisen asetuksen 8 artiklan 4 kohdan iv alakohdan mukaisesti."

seuraavasti: "... kyseisen asetuksen 8 artiklan 4 kohdan ii ja vi alakohdan mukaisesti."

Sivu 3, 1 artiklan 1 kohta

Lisätään 1 artiklan 1 kohtaan virke seuraavasti:

"Tämän lisäksi vahvistetaan yhteisön aluksiin Färsaarten vesillä sekä färsaarelaisiin aluksiin yhteisön vesillä sovellettavat kalastusmahdollisuudet 1 päivästä tammikuuta 2000 30 päivään huhtikuuta 2000 ulottuvalle kaudelle."

Sivu 6, 13 artiklan 3 kohta

Oikaistaan "... vahvistetaan liitteessä 6."

seuraavasti: "... vahvistetaan liitteessä VI A."

Sivu 7, 13 artiklan 6 kohta

Oikaistaan "... jos 1 liitteessä vahvistettu ..."

seuraavasti: "... jos liitteessä I vahvistettu ..."

Sivu 7, 14 artiklan 2 kohta

Oikaistaan "... merkittävä liitteessä 7 säädetyt ..."

seuraavasti: "... merkittävä liitteessä VII säädetyt ..."

Sivu 7, 14 artiklan 3 kohta

Oikaistaan "... liitteessä 8 säädetyt ..."

seuraavasti: "... liitteessä VIII säädetyt ..."

Sivu 13, liite I A, toinen TAC, ensimmäinen sarake

Poistetaan maininta "Venäjän federaatio 3 000"

Sivu 15, liite I A, toinen TAC

Poistetaan kokonaan merkintä "Laji: Turska Alue: III d (Venäjän federaation vedet)"

Sivu 15, liite IA, neljäs TAC, ensimmäinen sarake

Oikaistaan "Latvia 1 000 (3)
Liettua 500 (4)"

seuraavasti: "Latvia 1 000 (2) (3)
Liettua 500 (2) (4)"

Sivu 17, liite I A, toinen TAC

Poistetaan kokonaan merkintä: "Laji: Kilohaili Alue: IIId (Venäjän federaation vedet)"

Sivu 18, liite I B, toinen TAC, ensimmäinen sarake

Oikaistaan "Kaikki jäsenvaltiot(2) 35 000(2)"

seuraavasti: "Kaikki jäsenvaltiot(2) 35 000"

Sivu 22, liite I B, kolmas TAC, toinen sarake, alaviite (2)

Oikaistaan "... alueen Vb (EY:n vedet), VI, VII kiintiöstä."

seuraavasti: "... alueiden Vb (EY:n vedet, VI, VII, XII ja XIV kiintiöstä."

Sivu 23, liite I B, kolmas TAC, ensimmäinen sarake

Oikaistaan: "TAC 7 113"

seuraavasti: "TAC 7 116"

Sivu 23, neljäs TAC, toinen sarake, alaviite (1)

Korvataan alaviite (1) seuraavasti:

"(1) Kiintiö perustuu Ruotsin puolesta neuvotelleen Euroopan yhteisön ja Norjan välisten vuoden 2000 kalastusta koskevien neuvottelujen pöytäkirjaan. Turskan, koljan, seidin, lyyraturskan ja valkoturskan sivusaaliit luetaan näiden lajien kiintiöihin."

Sivu 23, liite I B, viides TAC, toinen sarake, alaviite (1)

Oikaistaan "... Norja: 11 200 tonnia."

seuraavasti: "... Norja: 220 tonnia."

Sivu 26, liite I B, kolmas TAC, ensimmäinen sarake

Oikaistaan "Norja 20 000 (1)"

seuraavasti: "Norja 20 000"

Sivu 29, toinen TAC, ensimmäinen sarake

Oikaistaan "Portugali 29 179
Yhdistynyt kuningaskunta 7 569"

seuraavasti: "Portugali 2 179
Yhdistynyt kuningaskunta 7 567"

Sivu 31, liite I C, kolmas TAC, toisen sarakkeen otsake

Oikaistaan "Alue: V, XIV, (Färsaarten vedet)"

seuraavasti: "Alue: Vb (Färsaarten vedet)"

Sivu 31, liite I C, kuudes TAC, ensimmäinen sarake

Oikaistaan "EY 4 525 (1)"

seuraavasti: "EY 5 674 (1)"

Sivu 32, liite IC, kolmas TAC, ensimmäinen sarake

Oikaistaan "EY 5 230(1)"

seuraavasti: "EY 5 430(1)"

Sivu 32, liite IC, neljäs TAC, ensimmäinen sarake

Oikaistaan "EY 1 445(1)"

seuraavasti: "EY 1 595(1)"

Sivu 32, liite IC, seitsemäs TAC, ensimmäinen sarake

Oikaistaan "Saksa 14 021"

seuraavasti: "Saksa 14 022"

Sivu 32, liite IC, seitsemäs TAC, toinen sarake, alaviite (2)

Oikaistaan "... siirtojen jälkeen on 21 780 tonnia. Siihen ..."

seuraavasti: "... siirtojen jälkeen on 20 780 tonnia. Siihen ..."

Sivu 34, liite IC, toinen TAC

— ensimmäinen sarake

Oikaistaan "Yhdistynyt kuningaskunta 680"

seuraavasti: "Yhdistynyt kuningaskunta 680(1)"

— toinen sarake

Lisätään alaviite seuraavasti:

"(1) Mukaan lukien Grönlanninpallas."

Sivu 37, liite ID, kolmas TAC, toinen sarake, alaviite (1)

Oikaistaan "... yhteisön vesiin lukuun ottamatta aluetta NAFO 3PS. Pyydettävä ..."

seuraavasti: "... yhteisön vesiin. Pyydettävä ..."

Sivu 39, liite ID, ensimmäinen TAC, ensimmäinen sarake

Oikaistaan "Espanja 5 670(1)"

seuraavasti: "Espanja 5 660(1)"

Sivu 45, liite I D, ensimmäinen TAC, toinen sarake, alaviite (1)

Oikaistaan "Voidaan pyytää ainoastaan Espanjan ..."

seuraavasti: "Ei voida pyytää Espanjan ..."

Sivu 46, liite ID, toinen TAC

— ensimmäinen sarake

Oikaistaan "Ranska 3 555(1)"

seuraavasti: "Ranska 3 550(1)"

— toinen sarake, alaviite (1)

Oikaistaan "Ei voida pyytää ainoastaan Espanjan ..."

seuraavasti: "Ei voida pyytää Espanjan ..."

Sivu 46, liite ID, neljäs TAC

— ensimmäinen sarake

Oikaistaan "TAC 560 000(4) (6)"

seuraavasti: "TAC 560 000(6)"

— toinen sarake, alaviite (1)

Oikaistaan "... kalastuksen ICES-alueella IIIa"

seuraavasti: "... kalastuksen ICES-alueella IIIa ja ICES-alueella IVab olevilla yhteisön vesillä."

— toinen sarake, alaviite (5)

Oikaistaan "... vain alueilla IIIa tai IVa."

seuraavasti: "... vain alueella IVa, lukuun ottamatta 3 000 tonnia, joka voidaan pyytää alueella IIIa."

— erityisedellytykset, viidennen sarakkeen otsake

Oikaistaan "EY:n vedet 59° pohjoista ... 31 päivään joulukuuta 2000"

seuraavasti: "IIa (muut kuin EY:n vedet), VI, 1 päivästä tammikuuta 31 päivään maaliskuuta 2000"

Sivu 47, liite I D, ensimmäinen TAC

— ensimmäinen sarake

Oikaistaan "Färsaaret 5 240(4)
TAC 561 865(5)"

seuraavasti: "Färsaaret 4 680(4)
TAC 560 000(2)"

— toinen sarake, alaviite (4)

Korvataan alaviite (4) seuraavasti:

"(4) Voidaan pyytää vain alueella VIa (56°30' pohjoista leveyttä pohjoispuolella) ja VIIefh, lukuun ottamatta 1 000 tonnia, joka voidaan pyytää alueella IVa."

— erityisedellytykset, ensimmäinen rivi

Oikaistaan "... 1 päivän lokakuuta ja 31 päivän lokakuuta välisenä aikana."

seuraavasti: "... 1 päivän tammikuuta ja 15 päivän helmikuuta sekä 1 päivän lokakuuta ja 31 päivän lokakuuta välisenä aikana."

— erityisedellytykset, viimeinen rivi

Oikaistaan "Färsaaret 5 240"

seuraavasti: "Färsaaret 1 000"

Sivu 51, liite I E, kolmas TAC

— ensimmäinen sarake

Oikaistaan "EY 0
TAC 0"

seuraavasti: "EY 0(1)
TAC 0(1)"

— toinen sarake

Lisätään alaviite seuraavasti:

"(1) Tätä lajia ei pyydetä kohdennetusti, koska sen saaliit voivat olla vain sivusaaliita 17 artiklan 3 kohdan säännösten mukaisesti."

Sivu 58, liite I G, toinen TAC, toinen sarake

Oikaistaan "... kaiken kohdennetun pyynnin sivusaaliit. Kun tämä sivusaalis-TAC tulee täyteen, kohdennettu pyynti olisi ..."

seuraavasti: "... *Dissostichus eleginoides*- ja *Champscephalus gunnari*-lajien sivusaaliit. Kun tämä sivusaalis-TAC tulee täyteen, vastaavien lajien pyynti olisi ..."

Sivu 59, liite II, ensimmäinen TAC, ensimmäinen sarake

Oikaistaan "EY 2 100"

seuraavasti: "EY 21 000"

Sivu 61, liite III

Lisätään merkinnän "Turska *Gadus morhua* Grönlannin vedet (kaikki alueet)" jälkeen seuraavaa:

"Turska ja kolja (Färsaarten vedet)	<i>Gadus morhua</i> e.m.	<i>Melanogrammus aeglefinus</i> ei	Vb ei"
--	-----------------------------	---------------------------------------	-----------

Sivu 70, liite V

Lisätään kohta seuraavasti:

"9. Aluksesta purettavan punakampelan vähimmäiskoko

Asetuksen (EY) N:o 850/98 liitteessä XII asetetuista edellytyksistä huolimatta vuonna 2000 sovellettava aluksesta purettavan punakampelan vähimmäiskoko on 27 cm."

Sivu 74, liite VI

Poistetaan seuraavat merkinnät:

"Viron vedet	Kaikki kalastukset	120	70
Venäjänsä federaation vedet	Kaikki kalastukset	17	10
	Turskan pyynti	17	7
	Kilohailin pyynti	17	10"

Sivu 75, liite VI A

Poistetaan seuraavat merkinnät:

"Viro	Turska, Silli/silakka, kilohaili, IIId	120	70
Venäjänsä federaatio	Silli/silakka, IIId (Ruotsin vedet)	80	20
	Silli/silakka, IIId (Ruotsin vedet) tukialukset, joita ei käytetä kalastukseen)	5	5"

Sivu 75, liite VI A, Puola, toinen sarake, ensimmäinen rivi

Oikaistaan "Turska, silli/silakka, kilohaili, kampelakalat, IIId (Ruotsin vedet). Ainoastaan ..."

seuraavasti: "Kaikki kalastukset. Ainoastaan ..."

Sivu 75, liite VI A, Puola, toisen merkinnän toinen, kolmas ja neljäs sarake

Poistetaan toisessa, kolmannessa ja neljännessä sarakkeessa oleva Puolaa koskeva toinen merkintä

Sivu 79, liite VIII, 3 kohta

Poistetaan jälkimmäinen radioasema Norddeich koskevan merkintä molemmista sarakkeista

Sivu 87, liite XIV, kohdelaji *Dissostichus spp.*, toinen sarake, viimeinen rivi

Oikaistaan "FAO 58.5.2 Antarktis"

seuraavasti: "FAO 58.5.2 Antarktis (pitkälläsiimalla)"

Sivu 87, liite XIV, kohdelaji *Lepidonorotheron squamifrons*, toinen sarake

Oikaistaan "FAO 58.4.4.2(2)"

seuraavasti: "FAO 58.4.4(2)"